

CODUL FISCAL din 22 decembrie 2003

(Legea nr. 571/2003)

EMITENT • PARLAMENTUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 23 decembrie 2003

Data intrării în vigoare 01-01-2004

Formă consolidată valabilă la data 16-10-2008

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 16-10-2008 până la data de 31-10-2008

*) Textul inițial a fost publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 23 decembrie 2003. Aceasta este forma actualizată de S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. Piatra Neamț până la data de 16 octombrie 2008, cu modificările și completările aduse de: RECTIFICAREA nr. 571 din 22 decembrie 2003; HOTĂRÂREA nr. 44 din 22 ianuarie 2004; LEGEA nr. 174 din 17 mai 2004; HOTĂRÂREA nr. 977 din 25 iunie 2004; ORDONANȚA nr. 94 din 26 august 2004; LEGEA nr. 507 din 17 noiembrie 2004; ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 123 din 24 noiembrie 2004**); HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004; ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004; LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004; ORDINUL nr. 19 din 7 ianuarie 2005; RECTIFICAREA nr. 19 din 7 ianuarie 2005; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 24 din 24 martie 2005****); LEGEA nr. 96 din 14 aprilie 2005; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 30 din 28 aprilie 2005*****) respinsă de LEGEA nr. 226 din 11 iulie 2005; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 45 din 1 iunie 2005*****) respinsă de LEGEA nr. 227 din 11 iulie 2005; LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005*****); LEGEA nr. 164 din 1 iunie 2005*****); LEGEA nr. 210 din 4 iulie 2005; LEGEA nr. 247 din 19 iulie 2005; ORDINUL nr. 1.016 din 18 iulie 2005; HOTĂRÂREA nr. 797 din 14 iulie 2005; ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 203 din 22 decembrie 2005; RECTIFICAREA nr. 797 din 14 iulie 2005; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 21 din 16 martie 2006; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 33 din 19 aprilie 2006; LEGEA nr. 317 din 14 iulie 2006; LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006; HOTĂRÂREA nr. 1.086 din 16 august 2006 abrogată de HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006; RECTIFICAREA nr. 343 din 17 iulie 2006; HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 110 din 21 decembrie 2006; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 22 din 28 martie 2007; HOTĂRÂREA nr. 667 din 28 iunie 2007; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 155 din 19 decembrie 2007; ORDINUL nr. 2.463 din 21 decembrie 2007; LEGEA nr. 372 din 28 decembrie 2007; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 51 din 21 aprilie 2008; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 21 aprilie 2008; HOTĂRÂREA nr. 664 din 24 iunie 2008; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 94 din 24 iunie 2008; ORDINUL nr. 1.984 din 26 iunie 2008; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 127 din 8 octombrie 2008.

NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

**) Potrivit art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 123 din 24 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2005, cu excepția art. I, pct. 1 și 3, care intră în vigoare la data publicării acestei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.

***) Forma actualizată a Legii nr. 571/2003 până la data de 1 ianuarie 2005, include următoarele acte normative cu data de aplicare 1 ianuarie 2005:

- HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004;
- ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004, aprobată cu modificări și completări prin LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004;
- ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 123 din 24 noiembrie 2004, punctele 2, 4, 5, 6 ale art. I, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.154 din 7 decembrie 2004;
- ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

****) Conform art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005, prin derogare de la dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare începând cu data de 1 aprilie 2005.

Prevederile art. I pct. 1-21 inclusiv intră în vigoare la data de 1 mai 2005.

Prevederile art. I pct. 22-25 se aplică începând cu data de 1 iunie 2005.

*****) Prin ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 30 din 28 aprilie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 367 din 29 aprilie 2005 au fost modificate alin. (2) și (3) ale art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005, astfel:

"Prevederile art. I pct. 1-7, pct. 9 - referitor la modificarea art. 42 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 10-11 și pct. 17-18 inclusiv intră în vigoare la data de 1 mai 2005.

Prevederile art. I pct. 8, pct. 9 - referitor la modificarea [art. 42 lit. g\) din Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 12-16, pct. 19-25 inclusiv se aplică începând cu data de 1 iunie 2005."

*****) Conform articolului unic din [ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 45 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 464 din 1 iunie 2005, prevederile art. I pct. 8, pct. 9 - referitor la modificarea [art. 42 lit. g\) din Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 12-16, pct. 19-21 din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2005](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 30 martie 2005, cu modificările ulterioare, se abrogă.

*****) [Art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005 abrogă [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2005](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 30 martie 2005.

[LEGEA nr. 164 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 467 din 1 iunie 2005 respinge [ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 24 din 24 martie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005.

Pct. 39 al [art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005 modifică [art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004, în sensul următor:

"Art. III. - (1) Prin derogare de la dispozițiile [art. 4 alin. \(2\) din Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2005, cu următoarele excepții:

a) începând cu 1 mai 2005: lit. a) a art. 42; alin. (2) al art. 43; lit. k) a alin. (4) al art. 55; art. 76; art. 77*);

b) începând cu 1 iunie 2005: lit. g) a art. 41; lit. g) a art. 42; lit. a) a alin. (2) al art. 65; alin. (1) al art. 66; alin. (4) și (4¹) ale art. 66; alin. (2) al art. 67; lit. a), a¹), a²), a³), e), e¹) și g) ale alin. (3) al art. 67; alin. (4) și (5) ale art. 67; art. 77¹ - 77³; alin. (3¹) al art. 83; lit. b) a alin. (4) al art. 83*);

c) începând cu 1 ianuarie 2006: lit. c¹) a alin. (3) al art. 67.

(2) În cazul titlurilor de valoare dobândite până la data de 31 mai 2005 inclusiv, cota de impozit este de 1%, indiferent de data înstrăinării acestora.

(3) În perioada 1 iunie 2005 - 31 decembrie 2005, intermediarii vor calcula, vor reține și vor vira impozitul de 1% aplicat asupra câștigurilor din transferul titlurilor de valoare dobândite și înstrăinate în această perioadă, indiferent dacă sunt dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile sau mai mică de 365 de zile. La 31 decembrie 2005, acestor tranzacții le este aplicabilă regula de calcul al câștigului net conform prevederilor art. 67 alin. (3) lit. e).

(4) Începând cu data de 1 ianuarie 2006, pentru calculul impozitului pe veniturile realizate de persoane fizice din investiții și din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, definite potrivit dispozițiilor cap. V și VIII¹ din titlul III, cota de impozit este de 16%, cu excepția câștigurilor realizate din transferul titlurilor de valoare înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile de la data dobândirii, pentru care se menține cota de 1% prevăzută la art. 67 alin. (3) lit. e).

(5) Cota de impozit de 16% se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2006 și pentru veniturile realizate de persoanele fizice și juridice nerezidente, prevăzute la art. 115, cu excepția veniturilor obținute din jocuri de noroc pentru care se menține cota de impozit de 20%."

*) Prin [DECIZIA CURȚII CONSTITUȚIONALE nr. 568 din 2 noiembrie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.060 din 26 noiembrie 2005 s-a constatat că dispozițiile [art. I pct. 39 din Legea nr. 163/2005](#) privind aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, referitoare la dispozițiile [art. III alin. \(1\) lit. a\) și b\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2004](#), sunt neconstituționale, deoarece contravin prevederilor art. 78 din Constituție;

Art. 78 din CONSTITUȚIA ROMÂNIEI din 21 noiembrie 1991, republicată în MONITORUL OFICIAL nr. 767 din 31 octombrie 2003 prevede că legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Titlul I

Dispoziții generale

Capitolul I

Scopul și sfera de cuprindere a Codului fiscal

Scopul și sfera de cuprindere a Codului fiscal

Articolul 1

(1) Prezentul cod stabilește cadrul legal pentru impozitele și taxele prevăzute la art. 2, care constituie venituri la bugetul de stat și bugetele locale, precizează contribuabilii care trebuie să plătească aceste impozite și taxe,

precum și modul de calcul și de plată al acestora. Prezentul cod cuprinde procedura de modificare a acestor impozite și taxe. De asemenea, autorizează Ministerul Finanțelor Publice să elaboreze norme metodologice, instrucțiuni și ordine în aplicarea prezentului cod și a convențiilor de evitare a dublei impunerii.

(2) Cadrul legal de administrare a impozitelor și taxelor reglementate de prezentul cod este stabilit prin legislația privind procedurile fiscale.

(3) În materie fiscală, dispozițiile prezentului cod prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile Codului fiscal.

(4) Dacă orice prevedere a prezentului cod contravine unei prevederi a unui tratat la care România este parte, se aplică prevederea acelui tratat.

(5) Orice măsură de natură fiscală care constituie ajutor de stat se acordă potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007.

Alin. (5) al art. 1 a fost modificat de pct. 1 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Impozitele și taxele reglementate de Codul fiscal

Articolul 2

Impozitele și taxele reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

- a)** impozitul pe profit;
- b)** impozitul pe venit;
- c)** impozitul pe veniturile microîntreprinderilor;
- d)** impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți;
- e)** impozitul pe reprezentanțe;
- f)** taxa pe valoarea adăugată;
- g)** accizele;
- h)** impozitele și taxele locale.

Capitolul II

Interpretarea și modificarea Codului fiscal

Principiile fiscalității

Articolul 3

Impozitele și taxele reglementate de prezentul cod se bazează pe următoarele principii:

- a)** neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori și capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând condiții egale investitorilor, capitalului român și străin;
- b)** certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea și sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum și să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale;
- c)** echitatea fiscală la nivelul persoanelor fizice, prin impunerea diferită a veniturilor, în funcție de mărimea acestora;
- d)** eficiența impunerii prin asigurarea stabilității pe termen lung a prevederilor Codului fiscal, astfel încât aceste prevederi să nu conducă la efecte retroactive defavorabile pentru persoane fizice și juridice, în raport cu impozitarea în vigoare la data adoptării de către acestea a unor decizii investiționale majore.

Modificarea și completarea Codului fiscal

Articolul 4

(1) Prezentul cod se modifică și se completează numai prin lege, promovată, de regulă, cu 6 luni înainte de data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Orice modificare sau completare la prezentul cod intră în vigoare cu începere din prima zi a anului următor celui în care a fost adoptată prin lege.

Norme metodologice, instrucțiuni și ordine

Articolul 5

(1) Ministerul Finanțelor Publice are atribuția elaborării normelor necesare pentru aplicarea unitară a prezentului cod.

(2) În înțelesul prezentului cod, prin norme se înțelege norme metodologice, instrucțiuni și ordine.

(3) Normele metodologice sunt aprobate de Guvern, prin hotărâre, și sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Ordinele și instrucțiunile se emit de ministrul finanțelor publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Instituțiile publice din subordinea Guvernului, altele decât Ministerul Finanțelor Publice, nu pot elabora și emite norme care să aibă legătură cu prevederile prezentului cod, cu excepția celor prevăzute în prezentul cod.

(6) Anual, Ministerul Finanțelor Publice colectează și sistematizează toate normele în vigoare având legătură cu prevederile prezentului cod și pune această colecție oficială la dispoziția altor persoane, spre publicare.

Înființarea și funcționarea Comisiei fiscale centrale

Articolul 6

(1) Ministerul Finanțelor Publice înființează o Comisie fiscală centrală, care are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) Comisia fiscală centrală este coordonată de secretarul de stat din Ministerul Finanțelor Publice care răspunde de politicile și legislația fiscală.

(4) Deciziile Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Alin. (5) al art. 6 a fost abrogat de pct. 1 al [art. I din LEGEA nr. 210 din 4 iulie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 580 din 5 iulie 2005.

Alin. (6) al art. 6 a fost abrogat de pct. 1 al [art. I din LEGEA nr. 210 din 4 iulie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 580 din 5 iulie 2005.

Alin. (7) al art. 6 a fost abrogat de pct. 1 al [art. I din LEGEA nr. 210 din 4 iulie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 580 din 5 iulie 2005.

Alin. (8) al art. 6 a fost abrogat de pct. 1 al [art. I din LEGEA nr. 210 din 4 iulie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 580 din 5 iulie 2005.

(*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform [art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 123 din 24 noiembrie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, completarea adusă de pct. 1 al art. I din acest act normativ, intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Capitolul III

Definiții

Definiții ale termenilor comuni

Articolul 7

(1) În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

Partea introductivă a alin. (1) al art. 7 a fost modificată de pct. 2 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

1. activitate - orice activitate desfășurată de către o persoană în scopul obținerii de venit;

2. activitate dependentă - orice activitate desfășurată de o persoană fizică într-o relație de angajare;

3. activitate dependentă la funcția de bază - orice activitate dependentă care este declarată astfel de persoana fizică, în conformitate cu prevederile legii;

4. activitate independentă - orice activitate desfășurată cu regularitate de către o persoană fizică, alta decât o activitate dependentă;

5. asociere, fără personalitate juridică - orice asociere în participațiune, grup de interes economic, societate civilă sau altă entitate care nu este o persoană impozabilă distinctă, în înțelesul impozitului pe venit și pe profit, conform normelor emise în aplicare;

6. autoritate fiscală competentă - organul fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, după caz, care au responsabilități fiscale;

7. contract de leasing financiar - orice contract de leasing care îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) riscurile și beneficiile dreptului de proprietate asupra bunului care face obiectul leasingului sunt transferate utilizatorului la momentul la care contractul de leasing produce efecte;

b) contractul de leasing prevede expres transferul dreptului de proprietate asupra bunului ce face obiectul leasingului către utilizator la momentul expirării contractului;

c) utilizatorul are opțiunea de a cumpăra bunul la momentul expirării contractului, iar valoarea reziduală exprimată în procente este mai mică sau egală cu diferența dintre durata normală de funcționare maximă și durata contractului de leasing, raportată la durata normală de funcționare maximă, exprimată în procente;

d) perioada de leasing depășește 80% din durata normală de funcționare maximă a bunului care face obiectul leasingului; în înțelesul acestei definiții, perioada de leasing include orice perioadă pentru care contractul de leasing poate fi prelungit;

e) valoarea totală a ratelor de leasing, mai puțin cheltuielile accesorii, este mai mare sau egală cu valoarea de intrare a bunului;

Pct. 7 al alin. (1) al art. 7 a fost modificat de pct. 1 al art. I din [LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

8. contract de leasing operațional - orice contract de leasing încheiat între locator și locatar, care transferă locatarului riscurile și beneficiile dreptului de proprietate, mai puțin riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală, și care nu îndeplinește niciuna dintre condițiile prevăzute la pct. 7 lit. b)-e); riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală există atunci când opțiunea de cumpărare nu este exercitată la începutul contractului sau când contractul de leasing prevede expres restituirea bunului la momentul expirării contractului;

Pct. 8 al alin. (1) al art. 7 a fost modificat de pct. 1 al art. I din [LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

9. comision - orice plată în bani sau în natură efectuată către un broker, un agent comisionar general sau către orice persoană asimilată unui broker sau unui agent comisionar general, pentru serviciile de intermediere efectuate în legătură cu o operațiune comercială;

10. contribuții sociale obligatorii - orice contribuții care trebuie plătite, în conformitate cu legislația în vigoare, pentru protecția șomerilor, asigurări de sănătate sau asigurări sociale;

11. credit fiscal - o diminuare a impozitului pe venit sau a impozitului pe profit cu suma impozitului achitat în străinătate, conform convențiilor de evitare a dublei impuneri sau așa cum se stabilește în prezentul cod;

12. dividend - o distribuie în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, exceptând următoarele:

a) o distribuie de titluri de participare suplimentare care nu modifică procentul de deținere a titlurilor de participare ale oricărui participant la persoana juridică;

b) o distribuie în bani sau în natură, efectuată în legătură cu răscumpărarea titlurilor de participare la persoana juridică, alta decât răscumpărarea care face parte dintr-un plan de răscumpărare, ce nu modifică procentul de deținere a titlurilor de participare al nici unui participant la persoana juridică;

c) o distribuie în bani sau în natură, efectuată în legătură cu lichidarea unei persoane juridice;

d) o distribuie în bani sau în natură, efectuată cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de către participanți.

Dacă suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate către un participant la persoana juridică depășește prețul pieței pentru astfel de bunuri sau servicii, atunci diferența se tratează drept dividend. De asemenea, dacă suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui acționar sau asociat al persoanei juridice este efectuată în scopul personal al acestuia, atunci suma respectivă este tratată ca dividend.

Paragraful 2 al literei d) de la pct. 12 al alin. (1) al art. 7 a fost modificat de pct. 1 al art. I din [ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

13. dobânda - orice sumă ce trebuie plătită sau primită pentru utilizarea banilor, indiferent dacă trebuie să fie plătită sau primită în cadrul unei datorii, în legătură cu un depozit sau în conformitate cu un contract de leasing financiar, vânzare cu plata în rate sau orice vânzare cu plata amânată;

14. franciza - sistem de comercializare bazat pe o colaborare continuă între persoane fizice sau juridice, independente din punct de vedere financiar, prin care o persoană, denumită francizor, acordă unei alte persoane, denumită beneficiar, dreptul de a exploata sau de a dezvolta o afacere, un produs, o tehnologie sau un serviciu;

15. know-how - orice informație cu privire la o experiență industrială, comercială sau științifică care este necesară pentru fabricarea unui produs sau pentru aplicarea unui proces existent și a cărei dezvăluire către alte persoane nu este permisă fără autorizația persoanei care a furnizat această informație; în măsura în care provine din experiență, know-how-ul reprezintă ceea ce un producător nu poate ști din simpla examinare a produsului și din simpla cunoaștere a progresului tehnicii;

16. mijloc fix - orice imobilizare corporală, care este deținută pentru a fi utilizată în producția sau livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriată terților sau în scopuri administrative, dacă are o durată normală de utilizare mai mare de un an și o valoare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;
17. nerezident - orice persoană juridică străină și orice persoană fizică nerezidentă;
18. organizație nonprofit - orice asociație, fundație sau federație înființată în România, în conformitate cu legislația în vigoare, dar numai dacă veniturile și activele asociației, fundației sau federației sunt utilizate pentru o activitate de interes general, comunitar sau nonpatrimonial;
19. participant - orice persoană care este proprietarul unui titlu de participare;
20. persoană - orice persoană fizică sau juridică;
21. persoane afiliate - o persoană este afiliată cu altă persoană dacă relația dintre ele este definită de cel puțin unul dintre următoarele cazuri:

a) o persoană fizică este afiliată cu altă persoană fizică, dacă acestea sunt soț/soție sau rude până la gradul al III-lea inclusiv. Între persoanele afiliate, prețul la care se transferă bunurile corporale sau necorporale ori se prestează servicii reprezintă preț de transfer;

Lit. a) a pct. 21 al alin. (1) al art. 7 a fost modificată de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

b) o persoană fizică este afiliată cu o persoană juridică dacă persoana fizică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot deținute la persoana juridică ori dacă controlează în mod efectiv persoana juridică;

c) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă cel puțin:

(i) prima persoană juridică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă controlează persoana juridică;

(ii) a doua persoană juridică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la prima persoană juridică;

(iii) o persoană juridică terță deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot atât la prima persoană juridică, cât și la cea de-a doua.

Pct. 21 al alin. (1) al art. 7 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

22. persoană fizică nerezidentă - orice persoană fizică care nu este persoană fizică rezidentă;

23. persoană fizică rezidentă - orice persoană fizică ce îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) are domiciliul în România;

b) centrul intereselor vitale ale persoanei este amplasat în România;

c) este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade ce depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat;

d) este cetățean român care lucrează în străinătate, ca funcționar sau angajat al României într-un stat străin.

Prin excepție de la prevederile lit. a)-d), nu este persoană fizică rezidentă un cetățean străin cu statut diplomatic sau consular în România, un cetățean străin care este funcționar ori angajat al unui organism internațional și interguvernamental înregistrat în România, un cetățean străin care este funcționar sau angajat al unui stat străin în România și nici membrii familiilor acestora;

24. persoană juridică română - orice persoană juridică care a fost înființată în conformitate cu legislația României sau care are locul de exercitare a conducerii efective în România;

25. persoană juridică străină - orice persoană juridică care nu este persoană juridică română;

26. preț de piață - suma care ar fi plătită de un client independent unui furnizor independent în același moment și în același loc, pentru același bun sau serviciu ori pentru unul similar, în condiții de concurență loială;

27. proprietate imobiliară - orice teren, clădire sau altă construcție ridicată ori încorporată într-un teren;

Pct. 27 al alin. (1) al art. 7 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

28. redevență - orice sumă ce trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea ori dreptul de folosință al oricăruia dintre următoarele:

a) drept de autor asupra unei lucrări literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor, benzilor pentru emisiunile de radio sau de televiziune, precum și efectuarea de înregistrări audio, video;

b) orice brevet, invenție, inovație, licență, marcă de comerț sau de fabrică, franciză, proiect, desen, model, plan, schiță, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori software.

Nu se consideră redevență, în sensul prezentei legi, remunerația în bani sau în natură plătită pentru achizițiile de software destinate exclusiv operării respectivului software, fără alte modificări decât cele determinate de instalarea, implementarea, stocarea sau utilizarea acestuia. De asemenea, nu va fi considerată redevență, în sensul prezentei legi, remunerația în bani sau în natură plătită pentru achiziția în întregime a drepturilor de autor asupra unui program pentru calculator;

c) orice transmisiuni, inclusiv către public, directe sau indirecte, prin cablu, satelit, fibre optice sau tehnologii similare;

d) orice echipament industrial, comercial sau științific, orice bun mobil, mijloc de transport ori container;

e) orice know-how;

f) numele sau imaginea oricărei persoane fizice sau alte drepturi similare referitoare la o persoană fizică.

În plus, redevența cuprinde orice sumă ce trebuie plătită în bani sau în natură pentru dreptul de a înregistra sau transmite sub orice formă spectacole, emisiuni, evenimente sportive sau alte activități similare;

29. rezident - orice persoană juridică română și orice persoană fizică rezidentă;

30. România - teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă, asupra cărora România își exercită drepturile suverane și jurisdicția în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional;

31. titlu de participare - orice acțiune sau altă parte socială într-o societate în nume colectiv, societate în comandită simplă, societate pe acțiuni, societate în comandită pe acțiuni, societate cu răspundere limitată sau într-o altă persoană juridică sau la un fond deschis de investiții;

32. transfer - orice vânzare, cesiune sau înstrăinare a dreptului de proprietate, precum și schimbul unui drept de proprietate cu servicii ori cu un alt drept de proprietate.

33. valoarea fiscală reprezintă:

a) pentru active și pasive - valoarea de înregistrare în patrimoniul;

b) pentru titlurile de participare - valoarea de achiziție sau de aport, utilizată pentru calculul câștigului sau pierderii, în înțelesul impozitului pe venit ori al impozitului pe profit;

c) pentru mijloace fixe amortizabile și terenuri - costul de achiziție, de producție sau valoarea de piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, la data intrării în patrimoniul contribuabilului, utilizată pentru calculul amortizării fiscale, după caz. În valoarea fiscală se includ și reevaluările contabile efectuate potrivit legii. În cazul în care se efectuează reevaluări ale mijloacelor fixe amortizabile care determină o descreștere a valorii acestora sub costul de achiziție, de producție sau al valorii de piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziție, de producție sau a valorii de piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz. În situația reevaluării terenurilor care determină o descreștere a valorii acestora sub costul de achiziție sau sub valoarea de piață a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală este costul de achiziție sau valoarea de piață a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz.

Lit. c) a pct. 33 al alin. (1) al art. 7 a fost modificată de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

d) pentru provizioane și rezerve - valoarea deductibilă la calculul profitului impozabil.

Pct. 33 al alin. (1) al art. 7 a fost introdus de pct. 3 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

(2) Criteriile care stabilesc dacă o activitate desfășurată de o persoană fizică reprezintă o activitate dependentă sau independentă sunt prevăzute în norme.

Definiția sediului permanent

Articolul 8

(1) În înțelesul prezentului cod, sediul permanent este un loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea unui nerezident, fie direct, fie printr-un agent dependent.

(2) Un sediu permanent presupune un loc de conducere, sucursală, birou, fabrică, magazin, atelier, precum și o mină, un puț de țigăi sau gaze, o carieră sau alte locuri de extracție a resurselor naturale.

(3) Un sediu permanent presupune un șantier de construcții, un proiect de construcție, ansamblu sau montaj sau activități de supervizare legate de acestea, numai dacă șantierul, proiectul sau activitățile durează mai mult de 6 luni.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (1)-(3), un sediu permanent nu presupune următoarele:

a) folosirea unei instalații numai în scopul depozitării sau al expunerii produselor ori bunurilor ce aparțin nerezidentului;

- b)** menținerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident numai în scopul de a fi depozitate sau expuse;
- c)** menținerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident numai în scopul de a fi procesate de către o altă persoană;
- d)** vânzarea de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident, care au fost expuse în cadrul unor expoziții sau târguri fără caracter permanent ori ocazionale, dacă produsele ori bunurile sunt vândute nu mai târziu de o lună după încheierea târgului sau a expoziției;
- e)** păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul achiziționării de produse sau bunuri ori culegerii de informații pentru un nerezident;
- f)** păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul desfășurării de activități cu caracter pregătitor sau auxiliar de către un nerezident;
- g)** păstrarea unui loc fix de activitate numai pentru o combinație a activităților prevăzute la lit. a)-f), cu condiția ca întreaga activitate desfășurată în locul fix să fie de natură preparatorie sau auxiliară.
- (5)** Prin derogare de la prevederile alin. (1) și (2), un nerezident este considerat a avea un sediu permanent în România, în ceea ce privește activitățile pe care o persoană, alta decât un agent cu statut independent, le întreprinde în numele nerezidentului, dacă persoana acționează în România în numele nerezidentului și dacă este îndeplinită una din următoarele condiții:
- a)** persoana este autorizată și exercită în România autoritatea de a încheia contracte în numele nerezidentului, cu excepția cazurilor în care activitățile respective sunt limitate la cele prevăzute la alin. (4) lit. a)-f);
- b)** persoana menține în România un stoc de produse sau bunuri din care livrează produse sau bunuri în numele nerezidentului.
- (6)** Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România dacă doar desfășoară activitate în România prin intermediul unui broker, agent, comisionar general sau al unui agent intermediar având un statut independent, în cazul în care această activitate este activitatea obișnuită a agentului, conform descrierii din documentele constitutive. Dacă activitățile unui astfel de agent sunt desfășurate integral sau aproape integral în numele nerezidentului, iar în relațiile comerciale și financiare dintre nerezident și agent există condiții diferite de acelea care ar exista între persoane independente, agentul nu se consideră ca fiind agent cu statut independent.
- (7)** Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România numai dacă acesta controlează sau este controlat de un rezident ori de o persoană ce desfășoară o activitate în România prin intermediul unui sediu permanent sau altfel.
- (8)** În înțelesul prezentului cod, sediul permanent al unei persoane fizice se consideră a fi baza fixă.

Capitolul IV

Reguli de aplicare generală

Moneda de plată și de calcul a impozitelor și taxelor

Articolul 9

- (1)** Impozitele și taxele se plătesc în moneda națională a României.
- (2)** Sumele înscrise pe o declarație fiscală se exprimă în moneda națională a României.
- (3)** Sumele exprimate într-o monedă străină se convertesc în moneda națională a României, după cum urmează:
- a)** în cazul unei persoane care desfășoară o activitate într-un stat străin și își ține contabilitatea acestei activități în moneda statului străin, profitul impozabil sau venitul net din activități independente și impozitul plătit statului străin se convertesc în moneda națională a României prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar pentru perioada căreia îi este aferent profitul impozabil sau venitul net;
- b)** în oricare alt caz, sumele se convertesc în moneda națională a României prin utilizarea cursului de schimb valutar la data la care se primesc sau se plătesc sumele respective ori la altă dată prevăzută în norme.
- (4)** În înțelesul prevederilor alin. (3), cursul de schimb valutar, folosit pentru a converti în moneda națională a României sumele exprimate în moneda străină, este cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României, exceptând cazurile prevăzute expres în norme.

Venituri în natură

Articolul 10

- (1)** În înțelesul prezentului cod, veniturile impozabile cuprind veniturile în numerar și/sau în natură.
- (2)** În cazul venitului în natură, valoarea acestuia se stabilește pe baza cantității și a prețului de piață pentru bunurile sau serviciile respective.

Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

Articolul 11

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(1[^]1) Autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Alin. (1[^]1) al art. 11 a fost introdus de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

(1[^]2) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin. Lista contribuabililor declarați inactivi va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi adusă la cunoștință publică, în conformitate cu cerințele prevăzute prin ordin.

Alin. (1[^]2) al art. 11 a fost introdus de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

(2) În cadrul unei tranzacții între persoane afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacției. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se folosește cea mai adecvată dintre următoarele metode:

a) metoda comparării prețurilor, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;

b) metoda cost-plus, prin care prețul de piață se stabilește pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacție, majorat cu marja de profit corespunzătoare;

c) metoda prețului de revânzare, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuiala cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

Venituri obținute din România

Articolul 12

Următoarele venituri sunt considerate ca fiind obținute din România, indiferent dacă sunt primite în România sau în străinătate, sub formă de:

a) venituri atribuibile unui sediu permanent în România;

b) venituri din activitățile dependente desfășurate în România;

c) dividende de la o persoană juridică română;

d) dobânzi de la un rezident;

e) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;

f) redevențe de la un rezident;

g) redevențe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent;

h) venituri din proprietăți imobiliare situate în România, inclusiv veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, venituri din folosirea proprietății imobiliare situate în România și venituri din transferul dreptului de proprietate asupra proprietăților imobiliare situate în România;

i) venituri din transferul titlurilor de participare la o persoană juridică, dacă persoana juridică este o persoană juridică română sau dacă cea mai mare parte a valorii mijloacelor fixe ale persoanei juridice, direct sau prin una sau mai multe persoane juridice, reprezintă proprietăți imobiliare situate în România;

j) venituri din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat;

k) venituri din servicii prestate în România, exclusiv transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport;

Lit. k) a art. 12 a fost modificată de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

l) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanță din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

Lit. l) a art. 12 a fost modificată de pct. 3 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

- m)** venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenții ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;
- n)** comisioane de la un rezident;
- o)** comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;
- p)** venituri din activități sportive și de divertisment desfășurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;

Lit. q) a art. 12 a fost abrogată de pct. 4 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

- r)** venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;
- s)** venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România;
- t)** orice alte venituri obținute dintr-o activitate desfășurată în România.
- ț)** venituri realizate din lichidarea unei persoane juridice române.

Lit. Ț) a art. 12 a fost modificată de pct. 3 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

[Prevederi speciale privind schimbul de informații cu statele membre ale Uniunii Europene](#)

Articolul 12¹

Ministrul finanțelor publice va dispune prin ordin măsurile necesare pentru implementarea sistemului de cooperare administrativă și schimb de informații cu statele membre ale Uniunii Europene în domeniul taxei pe valoarea adăugată, accizelor și impozitului pe venit.

Art. 12¹ a fost introdus de pct. 1 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 33 din 19 aprilie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 374 din 2 mai 2006.

Titlul II

Impozitul pe profit

Capitolul I

Dispoziții generale

Contribuabili

Articolul 13

Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

- a)** persoanele juridice române;
- b)** persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România;
- c)** persoanele juridice străine și persoanele fizice nerezidente care desfășoară activitate în România într-o asocieri fără personalitate juridică;
- d)** persoanele juridice străine care realizează venituri din/sau în legătură cu proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română;
- e)** persoanele fizice rezidente asociate cu persoane juridice române, pentru veniturile realizate atât în România cât și în străinătate din asocieri fără personalitate juridică; în acest caz, impozitul datorat de persoana fizică se calculează, se reține și se varsă de către persoana juridică română.

Sfera de cuprindere a impozitului

Articolul 14

Impozitul pe profit se aplică după cum urmează:

- a)** în cazul persoanelor juridice române, asupra profitului impozabil obținut din orice sursă, atât din România, cât și din străinătate;
- b)** în cazul persoanelor juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România, asupra profitului impozabil atribuit sediului permanent;
- c)** în cazul persoanelor juridice străine și al persoanelor fizice nerezidente care desfășoară activitate în România într-o asocieri fără personalitate juridică, asupra părții din profitul impozabil al asocierii atribuite fiecărei persoane;

d) în cazul persoanelor juridice străine care realizează venituri din/sau în legătură cu proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română, asupra profitului impozabil aferent acestor venituri;

e) în cazul persoanelor fizice rezidente asociate cu persoane juridice române care realizează venituri atât în România, cât și în străinătate, din asocieri fără personalitate juridică, asupra părții din profitul impozabil al asocierii atribuibile persoanei fizice rezidente.

Scutiri

Articolul 15

(1) Sunt scutiți de la plata impozitului pe profit următorii contribuabili:

a) trezoreria statului;

b) instituțiile publice, pentru fondurile publice, inclusiv pentru veniturile proprii și disponibilitățile realizate și utilizate potrivit Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, dacă legea nu prevede altfel;

Lit. b) a alin. (1) al art. 15 a fost modificată de pct. 4 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

c) persoanele juridice române care plătesc impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, în conformitate cu prevederile cuprinse în titlul IV;

d) fundațiile române constituite ca urmare a unui legat;

Lit. e) a alin. (1) al art. 15 a fost abrogată de pct. 5 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

f) cultele religioase, pentru: venituri obținute din producerea și valorificarea obiectelor și produselor necesare activității de cult, potrivit legii, venituri obținute din chirii, alte venituri obținute din activități economice, venituri din despăgubiri în formă bănească, obținute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate, cu condiția ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent și/sau în anii următori, pentru întreținerea și funcționarea unităților de cult, pentru lucrări de construcție, de reparație și de consolidare a lăcașurilor de cult și a clădirilor ecleziastice, pentru învățământ, pentru furnizarea, în nume propriu și/sau în parteneriat, de servicii sociale, acreditate în condițiile legii, pentru acțiuni specifice și alte activități nonprofit ale cultelor religioase, potrivit Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor.

Lit. f) a alin. (1) al art. 15 a fost modificată de pct. 6 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

g) instituțiile de învățământ particular acreditate, precum și cele autorizate, pentru veniturile utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit [Legii învățământului nr. 84/1995](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare și [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001](#) privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior, cu modificările ulterioare;

h) asociațiile de proprietari constituite ca persoane juridice și asociațiile de locatari recunoscute ca asociații de proprietari, potrivit [Legii locuinței nr. 114/1996](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru veniturile obținute din activități economice și care sunt sau urmează a fi utilizate pentru îmbunătățirea utilităților și a eficienței clădirii, pentru întreținerea și repararea proprietății comune;

i) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;

j) Fondul de compensare a investitorilor, înființat potrivit legii.

k) Banca Națională a României.

Lit. k) a alin. (1) al art. 15 a fost introdusă de pct. 4 al [art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

l) Fondul de garantare a pensiilor private, înființat potrivit legii.

Lit. l) a alin. (1) al art. 15 a fost introdusă de pct. 6 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(2) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit pentru următoarele tipuri de venituri:

a) cotizațiile și taxele de înscriere ale membrilor;

b) contribuțiile bănești sau în natură ale membrilor și simpatizanților;

c) taxele de înregistrare stabilite potrivit legislației în vigoare;

d) veniturile obținute din vize, taxe și penalități sportive sau din participarea la competiții și demonstrații sportive;

- e) donațiile și banii sau bunurile primite prin sponsorizare;
- f) dividendele și dobânzile obținute din plasarea disponibilităților rezultate din venituri scutite;

Lit. f) a alin. (2) al art. 15 a fost modificată de pct. 7 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

- g) veniturile pentru care se datorează impozit pe spectacole;
- h) resursele obținute din fonduri publice sau din finanțări nerambursabile;
- i) veniturile realizate din acțiuni ocazionale precum: evenimente de strângere de fonduri cu taxă de participare, serbări, tombola, conferințe, utilizate în scop social sau profesional, potrivit statutului acestora;
- j) veniturile excepționale rezultate din cedarea activelor corporale aflate în proprietatea organizațiilor nonprofit, altele decât cele care sunt sau au fost folosite într-o activitate economică;
- k) veniturile obținute din reclamă și publicitate, realizate de organizațiile nonprofit de utilitate publică, potrivit legilor de organizare și funcționare, din domeniul culturii, cercetării științifice, învățământului, sportului, sănătății, precum și de camerele de comerț și industrie, organizațiile sindicale și organizațiile patronale.
- l) sumele primite ca urmare a nerespectării condițiilor cu care s-a făcut donația/sponsorizarea, potrivit legii, sub rezerva ca sumele respective să fie utilizate de către organizațiile nonprofit, în anul curent sau în anii următori, pentru realizarea scopului și obiectivelor acestora, potrivit actului constitutiv sau statutului, după caz;

Lit. l) a alin. (2) al art. 15 a fost introdusă de pct. 7 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

- m) veniturile realizate din despăgubiri de la societățile de asigurare pentru pagubele produse la activele corporale proprii, altele decât cele care sunt utilizate în activitatea economică;

Lit. m) a alin. (2) al art. 15 a fost introdusă de pct. 7 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

- n) sumele primite din impozitul pe venit datorat de persoanele fizice, potrivit prevederilor titlului III.

Lit. n) a alin. (2) al art. 15 a fost introdusă de pct. 7 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

- (3) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit și pentru veniturile din activități economice realizate până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale scutite de la plata impozitului pe profit, prevăzută la alin. (2). Organizațiile prevăzute în prezentul alineat datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil ce corespunde veniturilor, altele decât cele prevăzute la alin. (2) sau în prezentul alineat, impozit calculat prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau art. 18, după caz.

Anul fiscal

Articolul 16

- (1) Anul fiscal este anul calendaristic.
- (2) Când un contribuabil se înființează sau încetează să mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat.

Cotele de impozitare

Articolul 17

Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 16%, cu excepțiile prevăzute la art. 38.

Art. 17 a fost modificat de pct. 1 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Impozitul minim pentru baruri de noapte, cluburi de noapte, discoteci, cazinouri și pariuri sportive

Articolul 18

Contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, și la care impozitul pe profit datorat pentru activitățile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective sunt obligați la plata unui impozit de 5% aplicat acestor venituri realizate.

Art. 18 a fost modificat de pct. 6 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Capitolul II

Calculul profitului impozabil

Reguli generale

Articolul 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

(2) Metodele contabile, stabilite prin reglementări legale în vigoare, privind ieșirea din gestiune a stocurilor sunt recunoscute la calculul profitului impozabil, cu excepția cazului prevăzut la alin. (3). Metodele contabile de evaluare a stocurilor nu se modifică în cursul anului fiscal.

(3) Contribuabilii care au optat până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, conform prevederilor legale, pentru impunerea veniturilor aferente contractelor de vânzare cu plată în rate, pe măsură ce ratele devin scadente, beneficiază în continuare de această facilitate pe durata derulării contractelor respective; cheltuielile corespunzătoare sunt deductibile la aceleași termene scadente, proporțional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului.

Alin. (3) al art. 19 a fost modificat de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

(4) În cazul contribuabililor care desfășoară activități de servicii internaționale, în baza convențiilor la care România este parte, veniturile și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil, potrivit unor norme speciale stabilite în conformitate cu reglementările din aceste convenții.

(5) Tranzacțiile între persoane afiliate se realizează conform principiului prețului pieței libere, potrivit căruia tranzacțiile între persoanele afiliate se efectuează în condițiile stabilite sau impuse care nu trebuie să difere de relațiile comerciale sau financiare stabilite între întreprinderi independente. La stabilirea profiturilor persoanelor afiliate se au în vedere principiile privind prețurile de transfer.

Alin. (5) al art. 19 a fost introdus de pct. 7 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Venituri neimpozabile

Articolul 20

Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

- a) dividendele primite de la o persoană juridică română;
- b) diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare, precum și diferențele de valoare a investițiilor financiare pe termen lung, reprezentând acțiuni deținute la societăți afiliate, titluri de participare și investiții deținute ca imobilizări, înregistrate astfel potrivit reglementărilor contabile. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării, a retragerii, lichidării investițiilor financiare, precum și la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se dețin titlurile de participare;

Lit. b) a art. 20 a fost modificată de RECTIFICAREA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 765 din 7 septembrie 2006.

c) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, precum și veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile;

d) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative.

Art. 20 a fost modificat de pct. 8 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene

Articolul 20¹

(1) După data aderării României la Uniunea Europeană sunt, de asemenea, neimpozabile și:

a) dividendele primite de o persoană juridică română, societate-mamă, de la o filială a sa situată într-un stat membru, dacă persoana juridică română întrunește cumulativ următoarele condiții:

1. plătește impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau excepții;
2. deține minimum 15% din capitalul social al unei persoane juridice dintr-un stat membru, respectiv minimum 10%, începând cu 1 ianuarie 2009;

3. la data înregistrării venitului din dividende deține participația minimă prevăzută la pct. 2, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani.

Sunt, de asemenea, neimpozabile și dividendele primite de persoana juridică română prin intermediul sediului său permanent situat într-un stat membru, în cazul în care persoana juridică română îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1-3;

b) dividendele primite de sediile permanente din România ale unor persoane juridice străine din alte state membre, societăți-mamă, care sunt distribuite de filialele acestora situate în state membre, dacă persoana juridică străină întrunește, cumulativ, următoarele condiții:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute la alin. (4);

2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru, este considerată a fi rezident al statului membru respectiv și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

3. plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia;

4. deține minimum 15% din capitalul social al filialei dintr-un stat membru, respectiv o participare minimă de 10%, începând cu data de 1 ianuarie 2009;

5. la data înregistrării venitului din dividende de către sediul permanent din România, persoana juridică străină deține participația minimă prevăzută la pct. 4, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani.

(2) Prevederile alin. (1) lit. a) și b) nu se aplică profiturilor repartizate persoanelor juridice române, respectiv sediilor permanente din România ale unor persoane juridice străine dintr-un stat membru, în legătură cu lichidarea unei filiale dintr-un stat membru.

(3) În aplicarea prevederilor prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) stat membru - stat al Uniunii Europene;

b) filială dintr-un stat membru - persoana juridică străină al cărei capital social include și participația minimă prevăzută la alin. (1) lit. a) pct. 2 și lit. b) pct. 4, deținută de o persoană juridică română, respectiv de un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine dintr-un stat membru;

c) stat terț - oricare alt stat care nu este stat membru al Uniunii Europene.

(4) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) lit. b) pct. 1, formele de organizare pentru persoanele juridice străine sunt:

a) societățile înființate în baza legii belgiene, cunoscute ca 'societe anonymes'/'naamloze vennootschap', 'societe en commandite par actions'/'commanditaire vennootschap op aandelen', 'societe privee a responsabilite limitee'/'besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid', 'societe cooperative a responsabilite limitee'/'cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid', 'societe cooperative a responsabilite illimitee'/'cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid', 'societe en nom collectif'/'vennootschap onder firma', 'societe en commandite simple'/'gewone commanditaire vennootschap', întreprinderi publice ce au adoptat una dintre formele juridice menționate mai sus, și alte societăți constituite conform legii belgiene, supuse impozitului pe profit belgian;

b) societățile înființate în baza legii daneze, cunoscute ca 'aktieselskab' și 'anpartsselskab' alte societăți supuse impozitării, conform legii impozitului pe profit, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat și impozitat în conformitate cu regulile generale ale legislației fiscale aplicabile la 'aktieselskaber';

c) societățile înființate în baza legii germane, cunoscute ca 'Aktiengesellschaft', 'Kommanditgesellschaft auf Aktien', 'Gesellschaft mit beschränkter Haftung', 'Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit', 'Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft', 'Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts', și alte societăți constituite conform legii germane, supuse impozitului pe profit german;

d) societățile înființate în baza legii grecești, cunoscute ca (*) și alte societăți constituite conform legii grecești, supuse impozitului pe profit grec;

(*) Textul este în limba greacă. A se vedea imaginea asociată.

e) societățile înființate în baza legii spaniole, cunoscute ca 'sociedad anonima', 'sociedad comanditaria por acciones', 'sociedad de responsabilidad limitada', organele de drept public care funcționează în baza legii private; alte entități constituite conform legii spaniole, supuse impozitului pe profit spaniol ('Impuesto sobre Sociedades');

f) societățile înființate în baza legii franceze, cunoscute ca 'societe anonymes', 'societe en commandite par actions', 'societe a responsabilite limitee', 'societes par actions simplifiees', 'societes d'assurances mutuelles', 'caisses d'epargne et de prevoyance', 'societes civiles', care sunt automat supuse impozitului pe profit, 'cooperatives', 'unions de cooperatives', întreprinderi publice industriale și comerciale, precum și alte societăți constituite conform legii franceze, supuse impozitului pe profit francez;

g) societățile înființate sau existente în baza legii irlandeze, organisme înființate în baza Legii asociațiilor industriale și de aprovizionare, societăți de construcții înființate în baza Legii asociațiilor de construcții și trusturi bancare de economii, înființate în baza Legii trusturilor bancare de economii, 1989;

h) societățile înființate în baza legii italiene, cunoscute ca 'societa per azioni', 'societa în accomandita per azioni', 'societa a responsabilita limitata', 'societă cooperative', 'societă di mutua assicurazione', și entități publice și private a căror activitate este în întregime sau în principal comercială;

i) societățile înființate în baza legii statului Luxemburg, cunoscute ca 'societe anonymes', 'societe en commandite par actions', 'societe a responsabilite limitee', 'societe cooperative', 'societe cooperative organisees comme une societe anonyme', 'association d'assurances mutuelles', 'association d'epargne-pension' 'entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public', și alte societăți constituite în baza legii luxemburghize, supuse impozitului pe profit luxemburghez;

j) societățile înființate în baza legii olandeze, cunoscute ca 'naamloze vennootschap', 'besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid', 'Open commanditaire vennootschap', 'Cooperatie', 'onderlinge waarborgmaatschappij', 'Fonds voor gemene rekening', 'vereniging op cooperatieve grondslag', 'vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt', și alte societăți constituite în baza legii olandeze și supuse impozitului pe profit olandez;

k) societățile înființate în baza legii austriece, cunoscute ca 'Aktiengesellschaft', 'Gesellschaft mit beschränkter Haftung', 'Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit', 'Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften', Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts', 'Sparkassen', și alte societăți constituite în baza legii austriece și supuse impozitului pe profit austriac;

l) societățile comerciale sau societățile de drept civil ce au o formă comercială și întreprinderile publice înființate în conformitate cu legea portugheză;

m) societățile înființate în baza legii finlandeze, cunoscute ca 'osakeyhtio/aktiebolag', 'osuuskunta/andelslag', 'saastopankki/sparbank' and 'vakuutusyhtio/forsâkringsbolag';

n) societățile înființate în baza legii suedeze, cunoscute ca 'aktiebolag', 'forskringsaktiebolag', 'ekonomiska foreningar', 'sparbanker', 'omsesidiga forsakringsbolag';

o) societățile înființate în baza legii Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;

p) societățile înființate în baza Reglementării Consiliului nr. 2.157/2001/CE , din 8 octombrie 2001, privind Statutul societății europene (SE) și a Directivei 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001, de completare a Statutului societății europene în ceea ce privește implicarea lucrătorilor și asociațiile cooperatiste înființate în baza Reglementării Consiliului (CE) nr. 1.435/2003 , din 22 iulie 2003, privind Statutul Societății Cooperative Europene (SCE) și a Directivei Consiliului 2003/72/CE , din 22 iulie 2003, de completare a Statutului Societății Cooperative Europene cu privire la implicarea angajaților;

q) societățile înființate în baza legislației cehe, cunoscute ca 'akciová společnost', 'společnost s ručením omezeným';

r) societățile înființate în baza legii estoniene, cunoscute ca 'täisühing', 'usaldusühing', 'osauhing', 'aktsiaselts', 'tulundusühistu';

s) societățile înființate în baza legii cipriote, cunoscute ca (*), supuse impozitului pe profit cipriot;

(*) Textul este în limba greacă. A se vedea imaginea asociată.

ș) societățile înființate în baza legii letone, cunoscute ca 'akciju sabiedrība', 'sabiedrība ar ierobežotu atbildību';

t) societățile înființate în baza legii lituaniene;

t) societățile înființate în baza legii ungare, cunoscute ca 'közkereseti társaság', 'betéti társaság', 'közös vállalat', 'korlátolt felelősségű társaság', 'résztvénytársaság', 'egyesület', 'közhasznú társaság', 'szövetkezet';

u) societățile înființate în baza legii malteze, cunoscute ca 'Kumpaniji ta' 'Responsabilità Limitata', 'Socjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet';

v) societățile înființate în baza legii poloneze, cunoscute ca 'spółka akcyjna', 'spółka z ograniczoną odpowiedzialnością';

w) societățile înființate în baza legii slovene, cunoscute ca 'delniska družba', 'komanditna družba', 'družba z omejeno odgovornostjo';

x) societățile înființate în baza legislației slovace, cunoscute ca 'akciová spoločnosť', 'spoločnosť s ručením obmedzeným', 'komanditná spoločnosť'.

(5) Dispozițiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 90/435/CEE privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre, amendată prin Directiva 2003/123/CE a Consiliului.

Art. 20⁴ a fost introdus de pct. 9 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Cheltuieli

Articolul 21

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și:

a) cheltuielile cu achiziționarea ambalajelor, pe durata de viață stabilită de către contribuabil;

b) cheltuielile efectuate, potrivit legii, pentru protecția muncii și cheltuielile efectuate pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;

c) cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurarea de accidente de muncă și boli profesionale, potrivit legii, și cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de riscuri profesionale;

Lit. c) a alin. (2) al art. 21 a fost modificată de pct. 9 al [art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

d) cheltuielile de reclamă și publicitate efectuate în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, în baza unui contract scris, precum și costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă și publicitate și bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor și demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri și servicii acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

e) cheltuielile de transport și de cazare în țară și în străinătate, efectuate pentru salariați și administratori, precum și pentru alte persoane fizice asimilate acestora, stabilite prin norme;

Lit. e) a alin. (2) al art. 21 a fost modificată de pct. 8 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

f) contribuția la rezerva mutuală de garantare a casei centrale a cooperativelor de credit;

g) taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile obligatorii, reglementate de actele normative în vigoare, precum și contribuțiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă;

h) cheltuielile pentru formarea și perfecționarea profesională a personalului angajat;

i) cheltuielile pentru marketing, studiul pieței, promovarea pe piețele existente sau noi, participarea la târguri și expoziții, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii;

Lit. i) a alin. (2) al art. 21 a fost modificată de pct. 9 al [art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

j) cheltuielile de cercetare, precum și cheltuielile de dezvoltare care nu îndeplinesc condițiile de a fi recunoscute ca imobilizări necorporale din punct de vedere contabil;

Lit. j) a alin. (2) al art. 21 a fost modificată de pct. 9 al [art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

k) cheltuielile pentru perfecționarea managementului, a sistemelor informatice, introducerea, întreținerea și perfecționarea sistemelor de management al calității, obținerea atestării conform cu standardele de calitate;

l) cheltuielile pentru protejarea mediului și conservarea resurselor;

m) taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile datorate către camerele de comerț și industrie, organizațiile sindicale și organizațiile patronale;

n) pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor neîncasate, în următoarele cazuri:

1. procedura de faliment a debitorilor a fost închisă pe baza hotărârii judecătorești;

2. debitorul a decedat și creanța nu poate fi recuperată de la moștenitori;

3. debitorul este dizolvat, în cazul societății cu răspundere limitată cu asociat unic, sau lichidat, fără succesor;

4. debitorul înregistrează dificultăți financiare majore care îi afectează întreg patrimoniul.

Lit. n) a alin. (2) al art. 21 a fost modificată de pct. 9 al [art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit;

b) suma cheltuielilor cu indemnizația de deplasare acordată salariaților pentru deplasări în România și în străinătate, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

Lit. b) a alin. (3) al art. 21 a fost modificată de pct. 11 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

c) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 2%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare. Intră sub incidența acestei limite, cu prioritate, ajutoarele pentru naștere, ajutoarele pentru înmormântare, ajutoarele pentru boli grave sau incurabile și protezele, precum și cheltuielile pentru funcționarea corespunzătoare a unor activități sau unități aflate în administrarea contribuabililor; grădinițe, creșe, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale și al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamiliști, precum și pentru școlile pe care le au sub patronaj. În cadrul acestei limite, pot fi deduse și cheltuielile reprezentând: tichete de creșă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, cadouri în bani sau în natură oferite copiilor minori și salariaților, cadouri în bani sau în natură acordate salariaților, costul prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul, pentru salariații proprii și pentru membrii de familie ai acestora, ajutoare pentru salariații care au suferit pierderi în gospodărie și contribuția la fondurile de intervenție ale asociației profesionale a minerilor, ajutorarea copiilor din școli și centre de plasament;

Lit. c) a alin. (3) al art. 21 a fost modificată de pct. 11 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

d) perisabilitățile, în limitele stabilite de organele de specialitate ale administrației centrale, împreună cu instituțiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice;

e) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

Lit. e) a alin. (3) al art. 21 a fost modificată de pct. 11 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Lit. f) a alin. (3) al art. 21 a fost abrogată de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

g) cheltuielile cu provizioane și rezerve, în limita prevăzută la art. 22;

h) cheltuielile cu dobânda și diferențele de curs valutar, în limita prevăzută la art. 23;

i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 24;

j) cheltuielile efectuate, în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 200 euro într-un an fiscal pentru fiecare participant;

Lit. j) a alin. (3) al art. 21 a fost modificată de pct. 11 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

k) cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 200 euro într-un an fiscal pentru fiecare participant;

Lit. k) a alin. (3) al art. 21 a fost modificată de pct. 11 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

l) cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și repararea locuințelor de serviciu situate în localitatea unde se află sediul social sau unde societatea are sedii secundare, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor construite prevăzute de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se majorează din punct de vedere fiscal cu 10%;

Lit. l) a alin. (3) al art. 21 a fost modificată de pct. 8 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

m) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente unui sediu aflat în locuința proprietate personală a unei persoane fizice, folosită și în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor puse la dispoziția societății în baza contractelor încheiate între părți, în acest scop;

n) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente autoturismelor folosite de angajații cu funcții de conducere și de administrare ai persoanei juridice, deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane fizice cu astfel de atribuții. Pentru a fi deductibile fiscal, cheltuielile cu parcul de autoturisme trebuie justificate cu documente legale.

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt

nedeductibile și cheltuielile cu impozitele nereținute la sursă în numele persoanelor fizice și juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România;

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române, potrivit prevederilor legale. Amenzile, dobânzile, penalitățile sau majorările datorate către autorități străine ori în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente și/sau autorități străine sunt cheltuieli nedeductibile, cu excepția majorărilor al căror regim este reglementat prin convențiile de evitare a dublei impuneri.

Lit. b) a alin. (4) al art. 21 a fost modificată de pct. 12 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI. Nu intră sub incidența acestor prevederi stocurile și mijloacele fixe amortizabile, distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme;

Lit. c) a alin. (4) al art. 21 a fost modificată de pct. 12 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

d) cheltuielile cu taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor acordate salariaților sub forma unor avantaje în natură, dacă valoarea acestora nu a fost impozitată prin reținere la sursă;

e) cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii;

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

g) cheltuielile înregistrate de societățile agricole, constituite în baza legii, pentru dreptul de folosință al terenului agricol adus de membrii asociați, peste cota de distribuție din producția realizată din folosința acestuia, prevăzută în contractul de societate sau asociere;

h) cheltuielile determinate de diferențele nefavorabile de valoare a titlurilor de participare la persoanele juridice la care se dețin participații, precum și de diferențele nefavorabile de valoare aferente obligațiunilor emise pe termen lung, cu excepția celor determinate de vânzarea-cesionarea acestora;

i) cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, cu excepția celor prevăzute la art. 20 lit. c);

Lit. i) a alin. (4) al art. 21 a fost modificată de pct. 9 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

j) cheltuielile cu contribuțiile plătite peste limitele stabilite sau care nu sunt reglementate prin acte normative;

k) cheltuielile cu primele de asigurare plătite de angajator, în numele angajatului, care nu sunt incluse în veniturile salariale ale angajatului, conform titlului III;

l) alte cheltuieli salariale și/sau asimilate acestora, care nu sunt impozitate la angajat, cu excepția prevederilor titlului III;

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte;

Lit. m) a alin. (4) al art. 21 a fost modificată de RECTIFICAREA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 765 din 7 septembrie 2006.

n) cheltuielile cu primele de asigurare care nu privesc activele contribuabilului, precum și cele care nu sunt aferente obiectului de activitate, cu excepția celor care privesc bunurile reprezentând garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul sau utilizate în cadrul unor contracte de închiriere sau de leasing, potrivit clauzelor contractuale;

o) pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor incerte sau în litigiu, neîncasate, pentru partea neacoperită de provizion, potrivit art. 22, precum și pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor incerte sau în litigiu, neîncasate, în alte situații decât cele prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. n). În această situație, contribuabilii care scot din evidență clienții neîncasați sunt obligați să comunice în scris acestora scoaterea din evidență a creanțelor respective, în vederea recalculării profitului impozabil la persoana debitoare, după caz;

Lit. o) a alin. (4) al art. 21 a fost modificată de pct. 12 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

p) cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat și cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările ulterioare, și ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care acordă burse private, potrivit legii, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, dacă totalul acestor cheltuieli îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

1. este în limita a 3 la mie din cifra de afaceri;
2. nu depășește mai mult de 20% din impozitul pe profit datorat.

În limitele respective se încadrează și cheltuielile de sponsorizare a bibliotecilor de drept public, în scopul construcției de localuri, al dotărilor, achizițiilor de tehnologie a informației și de documente specifice, finanțării programelor de formare continuă a bibliotecarilor, schimburilor de specialiști, a burselor de specializare, a participării la congrese internaționale;

Lit. p) a alin. (4) al art. 21 a fost modificată de pct. 12 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

r) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Lit. r) a alin. (4) al art. 21 a fost introdusă de pct. 3 al articolului unic din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

s) cheltuielile cu taxele și cotizațiile către organizațiile neguvernamentale sau asociațiile profesionale care au legătură cu activitatea desfășurată de contribuabili și care depășesc echivalentul în lei a 4.000 euro anual, altele decât cele prevăzute la alin. (2) lit. g) și m).

Lit. s) a alin. (4) al art. 21 a fost modificată de pct. 12 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

ș) cheltuielile reprezentând valoarea deprecierilor mijloacelor fixe, în cazul în care, ca urmare a efectuării unei reevaluări, se înregistrează o descreștere a valorii acestora.

Lit. ș) a alin. (4) al art. 21 a fost introdusă de pct. 10 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(5) Regia Autonomă «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat» deduce la calculul profitului impozabil următoarele cheltuieli:

a) cheltuielile reprezentând diferența dintre sumele cuvenite pe bază de contract de prestări de servicii cu Senatul, Camera Deputaților, Administrația Prezidențială, Guvernul României și Curtea Constituțională pentru plata activității de reprezentare și protocol și cheltuielile înregistrate efectiv de regie;

b) cheltuielile efectuate, în condițiile legii, pentru asigurarea administrării, păstrării integrității și protejării imobilului «Palat Elisabeta» din domeniul public al statului;

Lit. c) a alin. (5) al art. 21 a fost abrogată de pct. 1 al alin. (1) al art. IX din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 94 din 24 iunie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 485 din 30 iunie 2008.

Alin. (5) al art. 21 a fost introdus de pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 203 din 22 decembrie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.193 din 30 decembrie 2005.

(6) Compania Națională «Imprimeria Națională» - S.A. deduce la calculul profitului impozabil cheltuielile aferente producerii și emiterii permiselor de ședere temporară/permanentă pentru cetățenii străini, în condițiile reglementărilor legale.

Alin. (6) al art. 21 a fost introdus de pct. 2 al alin. (1) al art. IX din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 94 din 24 iunie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 485 din 30 iunie 2008.

Provizioane și rezerve

Articolul 22

(1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor și provizioanelor, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

a) rezerva legală este deductibilă în limita unei cote de 5% aplicată asupra profitului contabil, înainte de determinarea impozitului pe profit, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile aferente acestor venituri neimpozabile, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris și vărsat sau din patrimoniu, după caz, potrivit legilor de organizare și funcționare. În cazul în care aceasta este utilizată

pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, reconstituirea ulterioară a rezervei nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil. Prin excepție, rezerva constituită de persoanele juridice care furnizează utilități societăților comerciale care se restructurează, se reorganizează sau se privatizează poate fi folosită pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de acțiuni obținut în urma procedurii de conversie a creanțelor, iar sumele destinate reconstituirii ulterioare a acestora sunt deductibile la calculul profitului impozabil;

b) provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților;

c) provizioanele constituite în limita unui procent de 20% începând cu data de 1 ianuarie 2004, 25% începând cu data de 1 ianuarie 2005, 30% începând cu data de 1 ianuarie 2006, din valoarea creanțelor asupra clienților, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) și i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2004;
2. sunt neîncasate într-o perioadă ce depășește 270 de zile de la data scadenței;
3. nu sunt garantate de altă persoană;
4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;
5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului;

d) provizioanele specifice, constituite potrivit legilor de organizare și funcționare, de către instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancare înscrise în Registrul general ținut de Banca Națională a României, precum și provizioanele specifice constituite de alte persoane juridice similare;

Lit. d) a alin. (1) al art. 22 a fost modificată de pct. 13 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Lit. e) a alin. (1) al art. 22 a fost abrogată de pct. 14 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Lit. f) a alin. (1) al art. 22 a fost abrogată de pct. 14 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Lit. g) a alin. (1) al art. 22 a fost abrogată de pct. 13 al [art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

h) rezervele tehnice constituite de societățile de asigurare și reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare și funcționare, cu excepția rezervei de egalizare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele se diminuează astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asigurătorului, după deducerea reasigurării;

Lit. h) a alin. (1) al art. 22 a fost modificată de pct. 15 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

i) provizioanele de risc pentru operațiunile pe piețele financiare, constituite potrivit reglementărilor Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare;

j) provizioanele constituite în limita unui procent de 100% din valoarea creanțelor asupra clienților, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) și i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2007;
2. creanța este deținută la o persoană juridică asupra căreia este declarată procedura de deschidere a falimentului, pe baza hotărârii judecătorești prin care se atestă această situație;
3. nu sunt garantate de altă persoană;
4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;
5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului.

k) provizioanele pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitelor de deșeuri, constituite de contribuabilii care desfășoară activități de depozitare a deșeurilor, potrivit legii, în limita sumei stabilite prin proiectul pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului, corespunzătoare cotei-părți din tarifele de depozitare percepute.

Lit. k) a alin. (1) al art. 22 a fost introdusă de pct. 4 al articolului unic din [LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

l) provizioanele constituite de companiile aeriene din România pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere și reparare a parcului de aeronave și a componentelor aferente, potrivit programelor de întreținere a aeronavelor, aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

Lit. l) a alin. (1) al art. 22 a fost introdusă de pct. 16 al art. I din [LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(2) Contribuabilii autorizați să desfășoare activitate în domeniul exploatarei zăcămintelor naturale sunt obligați să înregistreze în evidența contabilă și să deducă provizioane pentru refacerea terenurilor afectate și pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra diferenței dintre veniturile și cheltuielile din exploatare, pe toată durata de funcționare a exploatarei zăcămintelor naturale.

(3) Pentru titularii de acorduri petroliere, care desfășoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă mai mare de 100 m, cota provizionului constituit pentru dezafectarea sondelor, demobilizarea instalațiilor, a dependențelor și anexelor, precum și pentru reabilitarea mediului este de 10%, aplicată asupra diferenței dintre veniturile și cheltuielile înregistrate, pe toată perioada exploatarei petroliere.

(4) Regia Autonomă "Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian" - ROMATSA constituie trimestrial un provizion, potrivit prevederilor legale, pentru diferența dintre veniturile din exploatare realizate efectiv din activitatea de rută aeriană și costurile efective ale activității de rută aeriană, care este utilizat pentru acoperirea cheltuielilor de exploatare care depășesc tarifele stabilite anual de EUROCONTROL.

(5) Reducerea sau anularea oricărui provizion ori a rezervei care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinației provizionului sau a rezervei, distribuirii provizionului sau rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv. Prevederile prezentului alineat nu se aplică dacă un alt contribuabil preia un provizion sau o rezervă în legătură cu o divizare sau fuziune, reglementările acestui articol aplicându-se în continuare acelui provizion sau rezervă.

(6) Sumele înregistrate în conturi de rezerve legale și rezerve reprezentând facilități fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, asupra acestor sume se recalculează impozitul pe profit și se stabilesc dobânzi și penalități de întârziere, de la data aplicării facilității respective, potrivit legii. Nu se supun impozitării rezervele de influențe de curs valutar aferente aprecierii disponibilităților în valută, constituite potrivit legii, înregistrate de societăți comerciale bancare - persoane juridice române și sucursalele băncilor străine, care își desfășoară activitatea în România.

Alin. (6) al art. 22 a fost modificat de [RECTIFICAREA nr. 571 din 22 decembrie 2003](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004.

(7) În înțelesul prezentului articol, prin constituirea unui provizion sau a unei rezerve se înțelege și majorarea unui provizion sau a unei rezerve.

(8) Provizioanele constituite pentru creanțele asupra clienților, înregistrate de către contribuabili înainte de 1 ianuarie 2004, sunt deductibile în limitele prevăzute la alin. (1) lit. c), în situația în care creanțele respective îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) nu sunt garantate de altă persoană;
- b) sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;
- c) au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului;
- d) creanța este deținută asupra unei persoane juridice pentru care a fost deschisă procedura falimentului, pe baza hotărârii judecătorești prin care se atestă această situație;
- e) nu au mai fost constituite provizioane deductibile fiscal pentru creanța respectivă.

Alin. (8) al art. 22 a fost introdus de pct. 14 al art. I din [ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Cheltuieli cu dobânzile și diferențe de curs valutar

Articolul 23

(1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic sau egal cu trei. Gradul de îndatorare a capitalului se determină ca raport între capitalul împrumutat cu termen de rambursare peste un an și capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului și sfârșitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit. Prin capital împrumutat se înțelege totalul creditelor și împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale.

Alin. (1) al art. 23 a fost modificat de pct. 5 al articolului unic din [LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

(2) În condițiile în care gradul de îndatorare a capitalului este peste trei, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condițiile alin. (1), până la deductibilitatea integrală a acestora.

Alin. (2) al art. 23 a fost modificat de pct. 6 al articolului unic din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

(3) În cazul în care cheltuielile din diferențele de curs valutar ale contribuabilului depășesc veniturile din diferențele de curs valutar, diferența va fi tratată ca o cheltuială cu dobânda, potrivit alin. (1), deductibilitatea acestei diferențe fiind supusă limitei prevăzute la alin. (1). Cheltuielile din diferențele de curs valutar, care se limitează potrivit prezentului alineat, sunt cele aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

Alin. (3) al art. 23 a fost modificat de pct. 16 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

(4) Dobânzile și pierderile din diferențe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obținute direct sau indirect de la bănci internaționale de dezvoltare și organizații similare, menționate în norme, și cele care sunt garantate de stat, cele aferente împrumuturilor obținute de la instituțiile de credit române sau străine, instituțiile financiare nebankare, de la persoanele juridice care acordă credite potrivit legii, precum și cele obținute în baza obligațiunilor admise la tranzacționare pe o piață reglementată nu intră sub incidența prevederilor prezentului articol.

Alin. (4) al art. 23 a fost modificat de pct. 17 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(5) În cazul împrumuturilor obținute de la alte entități, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), dobânzile deductibile sunt limitate la:

a) nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, corespunzătoare ultimei luni din trimestru, pentru împrumuturile în lei; și

b) nivelul ratei dobânzii anuale de 9%, pentru împrumuturile în valută. Acest nivel al ratei dobânzii se aplică la determinarea profitului impozabil aferent anului fiscal 2004. Nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Alin. (5) al art. 23 a fost modificat de pct. 18 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

(6) Limita prevăzută la alin. (5) se aplică separat pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) și (2).

(7) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică societăților comerciale bancare, persoane juridice române, sucursalelor băncilor străine care își desfășoară activitatea în România, societăților de leasing pentru operațiunile de leasing, societăților de credit ipotecar, instituțiilor de credit, precum și instituțiilor financiare nebankare.

Alin. (7) al art. 23 a fost modificat de pct. 17 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(8) În cazul unei persoane juridice străine care își desfășoară activitatea printr-un sediu permanent în România, prevederile prezentului articol se aplică prin luarea în considerare a capitalului propriu.

Amortizarea fiscală

Articolul 24

(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative;

Lit. a) a alin. (2) al art. 24 a fost modificată de RECTIFICAREA nr. 571 din 22 decembrie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004.

b) are o valoare de intrare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Pentru imobilizările corporale care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot sau set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set. Pentru componentele care intră în structura unui activ corporal, a căror durată normală de utilizare diferă de cea a activului rezultat, amortizarea se determină pentru fiecare componentă în parte.

(3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

a) investițiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locație de gestiune sau altele asemenea;

b) mijloacele fixe puse în funcțiune parțial, pentru care nu s-au întocmit formele de înregistrare ca imobilizare corporală; acestea se cuprind în grupele în care urmează a se înregistra, la valoarea rezultată prin însumarea cheltuielilor efective ocazionate de realizarea lor;

c) investițiile efectuate pentru descoperită în vederea valorificării de substanțe minerale utile, precum și pentru lucrările de deschidere și pregătire a extracției în subteran și la suprafață;

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix;

e) investițiile efectuate din surse proprii, concretizate în bunuri noi, de natura celor aparținând domeniului public, precum și în dezvoltări și modernizări ale bunurilor aflate în proprietate publică;

f) amenajările de terenuri.

(4) Nu reprezintă active amortizabile:

a) terenurile, inclusiv cele împădurite;

b) tablourile și operele de artă;

c) fondul comercial;

d) lacurile, bălțile și iazurile care nu sunt rezultatul unei investiții;

e) bunurile din domeniul public finanțate din surse bugetare;

f) orice mijloc fix care nu își pierde valoarea în timp datorită folosirii, potrivit normelor;

g) casele de odihnă proprii, locuințele de protocol, navele, aeronavele, vasele de croazieră, altele decât cele utilizate în scopul realizării veniturilor.

(5) Prin valoarea de intrare a mijloacelor fixe se înțelege:

a) costul de achiziție, pentru mijloacele fixe procurate cu titlu oneros;

b) costul de producție, pentru mijloacele fixe construite sau produse de către contribuabil;

c) valoarea de piață, pentru mijloacele fixe dobândite cu titlu gratuit.

(6) Regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil se determină conform următoarelor reguli:

a) în cazul construcțiilor, se aplică metoda de amortizare liniară;

b) în cazul echipamentelor tehnologice, respectiv al mașinilor, uneltelor și instalațiilor, precum și pentru computere și echipamente periferice ale acestora, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară, degresivă sau accelerată;

c) în cazul oricărui alt mijloc fix amortizabil, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară sau degresivă.

(7) În cazul metodei de amortizare liniară, amortizarea se stabilește prin aplicarea cotei de amortizare liniară la valoarea de intrare a mijlocului fix amortizabil.

Cota de amortizare liniară se calculează raportând numărul 100 la durata normală de utilizare a mijlocului fix.

(8) În cazul metodei de amortizare degresivă, amortizarea se calculează prin multiplicarea cotelor de amortizare liniară cu unul dintre coeficienții următori:

a) 1,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 2 și 5 ani;

b) 2,0, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 5 și 10 ani;

c) 2,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani.

(9) În cazul metodei de amortizare accelerată, amortizarea se calculează după cum urmează:

a) pentru primul an de utilizare, amortizarea nu poate depăși 50% din valoarea de intrare a mijlocului fix;

b) pentru următorii ani de utilizare, amortizarea se calculează prin raportarea valorii rămase de amortizare a mijlocului fix la durata normală de utilizare rămasă a acestuia.

(10) Cheltuielile aferente achiziționării de brevete, drepturi de autor, licențe, mărci de comerț sau fabrică și alte valori similare, precum și cheltuielile de dezvoltare care din punct de vedere contabil reprezintă imobilizări necorporale se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada contractului sau pe durata de utilizare, după caz. Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe o perioadă de 3 ani. Pentru brevetele de invenție se poate utiliza și metoda de amortizare degresivă sau accelerată.

Alin. (10) al art. 24 a fost modificat de pct. 19 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

(11) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune;

b) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate din surse proprii la mijloacele fixe din domeniul public, pe durata normală de utilizare, pe durata normală de utilizare rămasă sau pe perioada contractului de concesiune sau închiriere, după caz;

c) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune de cel care a efectuat investiția, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz;

d) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate pentru amenajarea terenurilor, liniar, pe o perioadă de 10 ani;

e) amortizarea clădirilor și a construcțiilor minelor, salinelor cu extracție în soluție prin sonde, carierelor, exploatărilor la zi, pentru substanțe minerale solide și cele din industria extractivă de petrol, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor și care nu pot primi alte utilizări după epuizarea rezervelor, precum și a investițiilor pentru descoperită se calculează pe unitate de produs, în funcție de rezerva exploatabilă de substanță minerală utilă.

Amortizarea pe unitatea de produs se recalculează:

1. din 5 în 5 ani la mine, cariere, extracții petroliere, precum și la cheltuielile de investiții pentru descoperită;

2. din 10 în 10 ani la saline;

f) mijloacele de transport pot fi amortizate și în funcție de numărul de kilometri sau numărul de ore de funcționare prevăzut în cărțile tehnice, pentru cele achiziționate după data de 1 ianuarie 2004;

g) pentru locuințele de serviciu, amortizarea este deductibilă fiscal până la nivelul corespunzător suprafeței construite prevăzute de legea locuinței;

h) numai pentru autoturismele folosite în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (3) lit. n).

(12) Contribuabilii care au investit în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenție amortizabile și care au dedus cheltuieli de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora conform prevederilor legale, la data punerii în funcțiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenție, până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, au obligația să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, impozitul pe profit se recalculează și se stabilesc dobânzi și penalități de întârziere de la data aplicării facilității respective, potrivit legii.

Alin. (12) al art. 24 a fost modificat de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

(13) Pentru investițiile realizate în parcurile industriale până la data de 31 decembrie 2006 se acordă o deducere suplimentară din profitul impozabil, în cotă de 20% din valoarea investițiilor în construcții sau a reabilitărilor de construcții, infrastructură internă și de conexiune la rețeaua publică de utilități, ținând seama de prevederile legale în vigoare privind clasificarea și duratele normate de utilizare a mijloacelor fixe amortizabile. Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la alin. (12) nu pot beneficia de facilitățile prevăzute în prezentul alineat.

(14) Cheltuielile aferente localizării, explorării, dezvoltării sau oricărei activități pregătitoare pentru exploatarea resurselor naturale se recuperează în rate egale pe o perioadă de 5 ani, începând cu luna în care sunt efectuate cheltuielile. Cheltuielile aferente achiziționării oricărui drept de exploatare a resurselor naturale se recuperează pe măsură ce resursele naturale sunt exploatate, proporțional cu valoarea recuperată raportată la valoarea totală estimată a resurselor.

(15) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, care reprezintă valoarea fiscală de intrare a mijloacelor fixe, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidențiată în sold la data de 31 decembrie 2003 amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizate, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată.

Alin. (15) al art. 24 a fost modificat de pct. 18 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(16) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă și bolilor profesionale, precum și înființării și funcționării cabinetelor medicale, pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în funcțiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

(17) În cazul unei imobilizări corporale cu o valoare de intrare mai mică decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, contribuabilul poate opta pentru deducerea cheltuielilor aferente imobilizării sau pentru recuperarea acestor cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

(18) Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii de containere sau ambalaje, care circulă între contribuabil și clienți, se recuperează prin deduceri de amortizare, prin metoda liniară, pe durata normală de utilizare stabilită de contribuabilul care își menține dreptul de proprietate asupra containerelor sau a ambalajelor.

(19) Ministerul Finanțelor Publice elaborează normele privind clasificția și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

Alin. (20) al art. 24 a fost abrogat de pct. 11 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(21) Pentru titularii de acorduri petroliere și subcontractanții acestora, care desfășoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă de peste 100 metri, se calculează amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale aferente operațiunilor petroliere, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor, pe unitatea de produs, cu un grad de utilizare de 100%, în funcție de rezerva exploatabilă de substanță minerală utilă, pe durata acordului petrolier. Cheltuielile aferente investițiilor în curs, imobilizărilor corporale și necorporale efectuate pentru operațiunile petroliere vor fi reflectate în contabilitate atât în lei, cât și în euro; aceste cheltuieli, înregistrate în contabilitate în lei, vor fi reevaluate la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar pe baza valorilor înregistrate în contabilitate în euro, la cursul de schimb euro/leu comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a fiecărui exercițiu financiar.

(22) Prevederile [Legii nr. 15/1994](#) privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică la calculul profitului impozabil, cu excepția prevederilor art. 3 alin. 2 lit. a) și ale art. 8 din aceeași lege.

Contracte de leasing

Articolul 25

(1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operațional, locatorul are această calitate.

Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, și de către locator, în cazul leasingului operațional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 24.

(2) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional locatarul deduce chiria (rata de leasing).

Pierderi fiscale

Articolul 26

(1) Pierdere anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

(2) Pierdere fiscală înregistrată de contribuabilii care își încetează existența prin divizare sau fuziune nu se recuperează de către contribuabilii nou-înființați sau de către cei care preiau patrimoniul societății absorbite, după caz.

(3) În cazul persoanelor juridice străine, prevederile alin. (1) se aplică luându-se în considerare numai veniturile și cheltuielile atribuibile sediului permanent în România.

(4) Contribuabilii care au fost plătitori de impozit pe venit și care anterior au realizat pierdere fiscală întră sub incidența prevederilor alin. (1) de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Această pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între data înregistrării pierderii fiscale și limita celor 5 ani.

Alin. (4) al art. 26 a fost modificat de pct. 21 al [art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Reorganizări, lichidări și alte transferuri de active și titluri de participare

Articolul 27

(1) În cazul contribuțiilor cu active la capitalul unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică se aplică următoarele reguli:

a) contribuțiile nu sunt transferuri impozabile în înțelesul prevederilor prezentului titlu și al prevederilor titlului III;

b) valoarea fiscală a activelor primite de persoana juridică este egală cu valoarea fiscală a acelor active la persoana care contribuie cu activul;

c) valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de persoana care contribuie cu activele este egală cu valoarea fiscală a activelor aduse drept contribuție de către persoana respectivă.

(2) Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanții săi, fie sub formă de dividend, fie ca urmare a operațiunii de lichidare, se tratează ca transfer impozabil, exceptându-se cazurile prevăzute la alin. (3).

(3) Prevederile prezentului articol se aplică următoarelor operațiuni de reorganizare, dacă acestea nu au ca principal obiectiv evaziunea fiscală sau evitarea plății impozitelor:

a) fuziunea între două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanții la oricare persoană juridică care fuzionează primesc titluri de participare la persoana juridică succesoare;

b) divizarea unei persoane juridice române în două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanții la persoana juridică inițială beneficiază de o distribuire proporțională a titlurilor de participare la persoanele juridice succesoare;

c) achiziționarea de către o persoană juridică română a tuturor activelor și pasivelor aparținând uneia sau mai multor activități economice ale altei persoane juridice române, numai în schimbul unor titluri de participare;

d) achiziționarea de către o persoană juridică română a minimum 50% din titlurile de participare la altă persoană juridică română, în schimbul unor titluri de participare la persoana juridică achizitoare și, dacă este cazul, a unei plăți în numerar care nu depășește 10% din valoarea nominală a titlurilor de participare emise în schimb.

(4) În cazul operațiunilor de reorganizare prevăzute la alin. (3) se aplică următoarele reguli:

a) transferul activelor și pasivelor nu se tratează ca un transfer impozabil în înțelesul prezentului titlu;

b) schimbul unor titluri de participare deținute la o persoană juridică română cu titluri de participare la o altă persoană juridică română nu se tratează ca transfer impozabil în înțelesul prezentului titlu și al titlului III;

c) distribuirea de titluri de participare în legătură cu divizarea unei persoane juridice române nu se tratează ca dividend;

d) valoarea fiscală a unui activ sau pasiv, așa cum este prevăzut la lit. a), este egală, pentru persoana care primește un astfel de activ, cu valoarea fiscală pe care respectivul activ a avut-o la persoana care l-a transferat;

e) amortizarea fiscală pentru orice activ prevăzut la lit. a) se determină în continuare în conformitate cu regulile prevăzute la art. 24, care s-ar fi aplicat de persoana care a transferat activul, dacă transferul nu ar fi avut loc;

f) transferul unui provizion sau al unei rezerve nu se consideră o reducere sau anulare a provizionului sau rezervei, potrivit art. 22 alin. (5), dacă un alt contribuabil le preia și le menține la valoarea avută înainte de transfer;

g) valoarea fiscală a titlurilor de participare prevăzute la lit. b), care sunt primite de o persoană, trebuie să fie egală cu valoarea fiscală a titlurilor de participare care sunt transferate de către această persoană;

h) valoarea fiscală a titlurilor de participare prevăzute la lit. c), care au fost deținute înainte de a fi distribuite, se alocă între aceste titluri de participare și titlurile de participare distribuite, proporțional cu prețul de piață al titlurilor de participare, imediat după distribuire.

(5) Dacă o persoană juridică română deține minimum 15%, respectiv 10%, începând cu anul 2009, din titlurile de participare la o altă persoană juridică română care transferă active și pasive către prima persoană juridică, printr-o operațiune prevăzută la alin. (3), anularea acestor titluri de participare nu se consideră transfer impozabil.

Alin. (5) al art. 27 a fost modificat de pct. 19 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Alin. (6) al art. 27 a fost abrogat de pct. 20 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(7) În înțelesul prezentului articol, valoarea fiscală a unui activ, a unui pasiv sau a unui titlu de participare este valoarea utilizată pentru calculul amortizării și al câștigului sau pierderii, în înțelesul impozitului pe venit ori al impozitului pe profit.

[Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, transferurilor de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre ale Uniunii Europene](#)

Articolul 27⁴¹

(1) Prevederile prezentului articol se aplică după data aderării României la Uniunea Europeană.

(2) Prevederile prezentului articol se aplică operațiunilor de fuziune, divizare, divizare parțială, transferurilor de active și schimburilor de acțiuni în care sunt implicate societăți din două sau mai multe state membre.

(3) În sensul prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. fuziune - operațiunea prin care:

a) una sau mai multe societăți, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către o altă societate existentă, în schimbul emiterii către participanții lor a titlurilor de participare reprezentând capitalul celeilalte societăți și, dacă este cazul, al plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

b) două sau mai multe societăți, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor unei alte societăți care se înființează, în schimbul emiterii către participanții lor a unor titluri

de participare reprezentând capitalul noii societăți și, dacă este cazul, a plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

c) o societate, în momentul dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către societatea care deține toate titlurile de participare ce reprezintă capitalul său;

2. divizare - operațiunea prin care o societate, în momentul și ca efect al dizolvării fără lichidare, își transferă totalitatea activelor și pasivelor către două sau mai multe societăți existente ori nou-înființate, în schimbul emiterii către participanții săi, pe bază de proporționalitate, de titluri de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

3. divizare parțială - operațiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, una sau mai multe ramuri de activitate, către una sau mai multe societăți existente ori nou-înființate, lăsând cel puțin o ramură de activitate în compania cedentă, în schimbul emiterii către participanții săi, pe bază de proporționalitate, titlurile de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

4. active și pasive transferate - activele și pasivele societății cedente care, în urma fuziunii, divizării sau divizării parțiale, sunt integrate unui sediu permanent al societății beneficiare, situat în statul membru al societății cedente, și care contribuie la generarea profiturilor sau pierderilor luate în calcul la stabilirea bazei de impozitare;

5. transfer de active - operațiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, totalitatea sau una ori mai multe ramuri ale activității sale către altă societate, în schimbul transferării titlurilor de participare reprezentând capitalul societății beneficiare;

6. schimb de acțiuni - operațiunea prin care o societate dobândește o participație în capitalul altei societăți în așa fel încât dobândește majoritatea drepturilor de vot sau majoritatea titlurilor de participare în societatea respectivă, în schimbul emiterii către participanții acesteia din urmă, în schimbul titlurilor lor, a titlurilor reprezentând capitalul societății inițiale și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor emise ca valoare de schimb;

7. societate cedentă - societatea care își transferă activele și pasivele ori care transferă totalitatea sau una ori mai multe dintre ramurile activității sale;

8. societate beneficiară - societatea care primește activele și pasivele sau totalitatea ori una sau mai multe dintre ramurile de activitate ale societății cedente;

9. societate achiziționată - societatea în care altă societate deține o participație, în urma unui schimb de titluri de participare;

10. societate achizitoare - societatea care achiziționează o participație, din acțiunile unei societăți, în urma unui schimb de titluri de participare;

11. ramură de activitate - totalitatea activului și pasivului unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcționeze prin propriile mijloace;

12. societate dintr-un stat membru - orice societate care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) are una dintre formele de organizare prezentate în anexa care face parte integrantă din prezentul titlu;

b) în conformitate cu legislația fiscală a statului membru, este considerată ca avându-și sediul fiscal în statul membru și, în temeiul convenției încheiate cu un stat terț privind evitarea dublei impunerii, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

c) plătește impozit pe profit sau un impozit similar impozitului pe profit, fără posibilitatea unei opțiuni ori excepții.

(4) Operațiunile de fuziune sau de divizare nu sunt transferuri impozabile pentru diferența dintre prețul de piață al elementelor din activ și pasiv transferate și valoarea lor fiscală.

(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică numai dacă compania beneficiară calculează amortizarea și orice câștig sau pierdere, aferente activelor și pasivelor transferate, în concordanță cu dispozițiile care ar fi fost aplicate companiei cedente dacă fuziunea, divizarea sau divizarea parțială nu ar fi avut loc.

(6) În cazul în care provizioanele sau rezervele constituite au fost anterior deduse din baza impozabilă de către societatea cedentă și nu provin de la sediile permanente din străinătate, aceste provizioane sau rezerve pot fi preluate, în aceleași condiții de deducere, de către sediul permanent al societății beneficiare situat în România, societatea beneficiară asumându-și astfel drepturile și obligațiile societății cedente.

(7) Referitor la operațiunile menționate la alin. (2), în situația în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta nu se recuperează de către sediul permanent al societății beneficiare situat în România.

(8) Atunci când o societate beneficiară deține o participație la capitalul societății cedente, veniturile societății beneficiare provenite din anularea participației sale nu se impozitează în cazul în care participația societății beneficiare la capitalul societății cedente este mai mare de 15%, respectiv 10%, începând cu data de 1 ianuarie 2009.

(9) În cazul schimbului de acțiuni se aplică următoarele:

a) atribuirea, în cazul fuziunii, divizării sau al unui schimb de acțiuni, a titlurilor de participare reprezentând capitalul societății beneficiare ori achizițoare unui participant al societății cedente sau achiziționate, în schimbul unor titluri reprezentând capitalul acestei societăți, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu și titlului III;

b) atribuirea, în cazul divizării parțiale, a titlurilor de participare ale societății cedente, reprezentând capitalul societății beneficiare, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu și titlului III;

c) dispozițiile lit. a) se aplică numai dacă acționarul nu atribuie titlurilor de participare primite o valoare fiscală mai mare decât valoarea pe care acestea o aveau înainte de fuziune, divizare sau schimb de acțiuni;

d) dispozițiile lit. b) se aplică numai dacă acționarul nu atribuie titlurilor de participare primite și celor deținute în compania cedentă o valoare fiscală mai mare decât valoarea titlurilor deținute la societatea cedentă înainte de divizarea parțială;

e) profitul sau venitul provenit din cesionarea ulterioară a titlurilor de participare se impozitează potrivit prevederilor prezentului titlu sau ale titlului III, după caz;

f) expresia valoare fiscală reprezintă valoarea ce este utilizată pentru calcularea veniturilor sau pierderilor, în scopul determinării venitului impozabil ori aportului de capital al unui participant al societății;

(10) Dispozițiile alin. (4)-(9) se aplică și transferului de active.

(11) Prevederile prezentului articol nu se aplică atunci când fuziunea, divizarea, divizarea parțială, transferul de active sau schimbul de acțiuni:

a) are ca obiectiv principal sau ca unul dintre principalele obiective fraudă și evaziunea fiscală. Faptul că una dintre operațiunile prevăzute la alin. (2) nu este îndeplinită din motive economice valabile, cum ar fi restructurarea sau raționalizarea activităților societăților participante la operațiune, poate constitui o prezumție că operațiunea are ca obiectiv principal sau ca unul dintre obiectivele principale fraudă și evaziunea fiscală;

b) are drept efect faptul că o societate, implicată sau nu în operațiune, nu mai îndeplinește condițiile necesare reprezentării angajaților în organele de conducere ale societății, în conformitate cu acordurile în vigoare înainte de operațiunea respectivă. Această prevedere se aplică în măsura în care în societățile la care face referire prezentul articol nu se aplică dispozițiile comunitare care conțin norme echivalente privind reprezentarea angajaților în organele de conducere ale societății.

(12) Dispozițiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 90/434/CEE privind impunerea fuziunilor, divizărilor și transferului activelor și schimburilor de valori mobiliare între companii ale unor state membre diferite, amendată prin Directiva 2005/19/CE .

Art. 27[^]1 a fost introdus de pct. 21 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Asocieri fără personalitate juridică

Articolul 28

(1) În cazul unei asocieri fără personalitate juridică, veniturile și cheltuielile înregistrate se atribuie fiecărui asociat, corespunzător cotei de participare în asociere.

(2) Orice asociere fără personalitate juridică dintre persoane juridice străine, care își desfășoară activitatea în România, trebuie să desemneze una din părți care să îndeplinească obligațiile ce îi revin fiecărui asociat potrivit prezentului titlu. Persoana desemnată este responsabilă pentru:

a) înregistrarea asocierii la autoritatea fiscală competentă, înainte ca aceasta să înceapă să desfășoare activitate;

b) conducerea evidențelor contabile ale asocierii;

c) plata impozitului în numele asociaților, conform art. 34 alin. (1);

d) depunerea unei declarații fiscale trimestriale la autoritatea fiscală competentă, care să conțină informații cu privire la partea din veniturile și cheltuielile asocierii care este atribuibilă fiecărui asociat, precum și impozitul care a fost plătit la buget în numele fiecărui asociat;

e) furnizarea de informații în scris, către fiecare asociat, cu privire la partea din veniturile și cheltuielile asocierii care îi este atribuibilă acestuia, precum și la impozitul care a fost plătit la buget în numele acestui asociat.

(3) Într-o asociere fără personalitate juridică între două sau mai multe persoane juridice române, veniturile și cheltuielile înregistrate se atribuie fiecărui asociat, corespunzător cotei de participare din asociere.

Alin. (3) al art. 28 a fost modificat de pct. 22 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

(4) Într-o asociere fără personalitate juridică cu o persoană juridică străină și/sau cu persoane fizice nerezidente, precum și cu persoane fizice române, persoana juridică română trebuie să îndeplinească obligațiile ce îi revin fiecărui asociat, potrivit prezentului titlu.

Alin. (4) al art. 28 a fost introdus de pct. 23 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Capitolul III **Aspecte fiscale internaționale**

Veniturile unui sediu permanent

Articolul 29

(1) Persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România au obligația de a plăti impozitul pe profit pentru profitul impozabil care este atribuibil sediului permanent.

(2) Profitul impozabil se determină în conformitate cu regulile stabilite în cap. II al prezentului titlu, în următoarele condiții:

- a) numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent se includ în veniturile impozabile;
- b) numai cheltuielile efectuate în scopul obținerii acestor venituri se includ în cheltuielile deductibile.

Alin. (2) al art. 29 a fost modificat de pct. 24 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

(3) Profitul impozabil al sediului permanent se determină prin tratarea acestuia ca persoană separată și prin utilizarea regulilor prețurilor de transfer la stabilirea prețului de piață al unui transfer făcut între persoana juridică străină și sediul său permanent. Atunci când sediul permanent nu deține o factură pentru cheltuielile alocate lui de către sediul său principal, celelalte documente justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor și alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile prețurilor de transfer.

Alin. (3) al art. 29 a fost modificat de pct. 25 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

(4) Înainte de a desfășura activitate printr-un sediu permanent în România, reprezentantul legal al persoanei juridice străine prevăzute la alin. (1) trebuie să înregistreze sediul permanent la autoritatea fiscală competentă. Venituri obținute de persoanele juridice străine din proprietăți imobiliare și din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare

Articolul 30

(1) Persoanele juridice străine care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română au obligația de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

(2) Veniturile din proprietățile imobiliare situate în România includ următoarele:

- a) veniturile din închirierea sau cedarea folosinței proprietății imobiliare situate în România;
- b) câștigul din vânzarea-cesionarea drepturilor de proprietate sau al oricăror drepturi legate de proprietatea imobiliară situată în România;
- c) câștigul din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică, dacă minimum 50% din valoarea mijloacelor fixe ale persoanei juridice sunt, fie direct, fie prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăți imobiliare situate în România;
- d) veniturile obținute din exploatarea resurselor naturale situate în România, inclusiv câștigul din vânzarea-cesionarea oricărui drept aferent acestor resurse naturale.

(3) Orice persoană juridică străină care obține venituri dintr-o proprietate imobiliară situată în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română are obligația de a plăti impozit pe profit, potrivit art. 34, și de a depune declarații de impozit pe profit, potrivit art. 35. Orice persoană juridică străină poate desemna un reprezentant fiscal pentru a îndeplini aceste obligații.

(4) Orice persoană juridică română sau persoană juridică străină cu sediul permanent în România, care plătește veniturile prevăzute la alin. (1), către o persoană juridică străină, are obligația de a reține impozitul calculat din veniturile plătite și de a vira impozitul reținut la bugetul de stat.

Alin. (5) al art. 30 a fost abrogat de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

(6) Prevederile art. 119 se aplică oricărei persoane care are obligația să rețină impozit, în conformitate cu prezentul articol.

Articolul 31

(1) Dacă o persoană juridică română obține venituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse impozitului cu reținere la sursă și veniturile sunt impozitate atât în România cât și în statul străin, atunci impozitul plătit către statul străin, fie direct, fie indirect prin reținerea și virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determină potrivit prevederilor prezentului titlu.

(2) Deducerea pentru impozitele plătite către un stat străin într-un an fiscal nu poate depăși impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la art. 17 alin. (1) la profitul impozabil obținut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu sau la venitul obținut din statul străin.

(3) Impozitul plătit unui stat străin este dedus, numai dacă persoana juridică română prezintă documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul că impozitul a fost plătit statului străin.

Alin. (4) al art. 31 a fost abrogat de pct. 26 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Alin. (5) al art. 31 a fost abrogat de pct. 26 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Pierderi fiscale externe

Articolul 32

(1) Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent din străinătate este deductibilă doar din veniturile obținute din străinătate.

(2) Pierderile realizate printr-un sediu permanent din străinătate se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează și se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

Capitolul IV

Reguli speciale aplicabile vânzării-cesionării proprietăților imobiliare și titlurilor de participare

Articolul 33

Cap. IV din Titlul II a fost abrogat de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Capitolul V

Plata impozitului și depunerea declarațiilor fiscale

Plata impozitului

Articolul 34

(1) Plata impozitului se face astfel:

a) contribuabilii, societăți comerciale bancare, persoane juridice române, și sucursalele din România ale băncilor, persoane juridice străine, au obligația de a plăti impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, actualizate cu indicele de inflație (decembrie față de luna decembrie a anului anterior), estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 35 alin. (1);

b) contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la lit. a), au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit trimestrial până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul, dacă în prezentul articol nu se prevede altfel. Începând cu anul 2010, acești contribuabili urmează să aplice sistemul plăților anticipate prevăzut pentru contribuabilii menționați la lit. a).

Lit. b) a alin. (1) al art. 34 a fost modificată de pct. 12 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(2) În cazul asocierilor fără personalitate juridică, impozitul datorat de către contribuabilii prevăzuți la art. 13 lit. c) și e) și reținut de către persoana juridică responsabilă se calculează prin aplicarea cotei de impozit asupra părții din profiturile asocierii, care este atribuibilă fiecărui asociat. Persoana responsabilă are obligația de a declara și plăti impozitul pe profit trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se distribuie rezultatul asocierii.

(3) Contribuabilii prevăzuți la art. 13 lit. d) au obligația de a declara și plăti impozit pe profit trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului.

(4) Organizațiile nonprofit au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

(5) Contribuabilii care obțin venituri majoritare din cultura cerealelor și plantelor tehnice, pomicultură și viticultură au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

(6) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. a) au obligația de a declara și efectua trimestrial plăți anticipate, în contul impozitului pe profit anual, în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicele de inflație (decembrie față de luna decembrie a anului anterior), estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit datorat conform declarației privind impozitul pe profit pentru anul precedent, fără a lua în calcul plățile anticipate efectuate în acel an.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), contribuabilii prevăzuți la alin. (1) nou-înființați, înființați în cursul anului precedent sau care la sfârșitul anului fiscal precedent înregistrează pierdere fiscală, precum și cei care în anul precedent au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor efectuează plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată. În cazul contribuabililor care în anul precedent au beneficiat de scutiri de la plata impozitului pe profit, conform legii, iar în anul pentru care se calculează și se efectuează plățile anticipate nu mai beneficiază de facilitățile fiscale respective, impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit determinat conform declarației privind impozitul pe profit pentru anul precedent, luându-se în calcul și impozitul pe profit scutit.

Alin. (7) al art. 34 a fost modificat de pct. 12 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (6), contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. a), care înregistrează pierdere contabilă la sfârșitul unui trimestru, nu mai au obligația de a efectua plata anticipată stabilită pentru acel trimestru.

(9) Declararea, regularizarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal 2006, în cazul contribuabililor prevăzuți la alin. (1) lit. a), se efectuează până la data de 31 martie 2007.

(10) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. b) plătesc pentru ultimul trimestru o sumă egală cu impozitul calculat și evidențiat pentru trimestrul III al aceluiași an fiscal, urmând ca plata finală a impozitului pe profit pentru anul fiscal să se facă până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 35 alin. (1).

(11) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. b), care definitivează până la data de 15 februarie închiderea exercițiului financiar anterior, depun declarația anuală de impozit pe profit și plătesc impozitul pe profit aferent anului fiscal încheiat, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor.

(12) Persoanele juridice care încetează să existe în cursul anului fiscal au obligația să depună, prin excepție de la prevederile art. 35 alin. (1), declarația anuală de impozit pe profit și să plătească impozitul până la data depunerii situațiilor financiare la registrul comerțului.

(13) Obligațiile fiscale reglementate de prezentul titlu sunt venituri ale bugetului de stat. Impozitul pe profit datorat pentru anul 2006 de către regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și de către societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari se declară, se regularizează și se plătește la bugetele locale respective, până la data de 31 martie 2007. Dobânzile /majorările de întârziere și amenzile înregistrate de către regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și de către societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari se datorează și se plătesc potrivit legii.

(13¹) Prin excepție de la prevederile alin. (13), impozitul pe profit, dobânzile/majorările de întârziere și amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și cele datorate de societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari, care realizează proiecte cu asistență financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaționale, în baza unor acorduri /contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, sunt venituri ale bugetelor locale respective până la sfârșitul anului fiscal în care se încheie proiectul care face obiectul acordului/contractului de împrumut.

Alin. (13¹) al art. 34 a fost introdus de pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 110 din 21 decembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.028 din 27 decembrie 2006.

(14) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) lit. a), indicele de inflație necesar pentru actualizarea plăților anticipate se comunică, prin ordin al ministrului finanțelor publice, până la data de 15 aprilie a anului fiscal pentru care se efectuează plățile anticipate.

Art. 34 a fost modificat de pct. 22 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Depunerea declarațiilor de impozit pe profit

Articolul 35

(1) Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit până la data de 15 aprilie inclusiv a anului următor.

Alin. (1) al art. 35 a fost modificat de pct. 23 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Alin. (2) al art. 35 a fost abrogat de pct. 13 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(3) Contribuabilii sunt răspunzători pentru calculul impozitului pe profit.

Capitolul VI

Reținerea impozitului pe dividende

Declararea și reținerea impozitului pe dividende

Articolul 36

(1) O persoană juridică română care plătește dividende către o persoană juridică română are obligația să rețină, să declare și să plătească impozitul pe dividende, reținut către bugetul de stat, astfel cum se prevede în prezentul articol.

(2) Impozitul pe dividende se stabilește prin aplicarea unei cote de impozit de 10% asupra dividendului brut plătit către o persoană juridică română.

(3) Impozitul pe dividende care trebuie reținut se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se plătește dividendul. În cazul în care dividendele distribuite nu au fost plătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plătește până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română unei alte persoane juridice române, dacă beneficiarul dividendelor deține minimum 15%, respectiv 10%, începând cu anul 2009, din titlurile de participare ale acestora la data plății dividendelor, pe o perioadă de 2 ani împliniți până la data plății acestora. Prevederile prezentului alineat se aplică după data aderării României la Uniunea Europeană.

(5) Cota de impozit pe dividende prevăzută la alin. (2) se aplică și asupra sumelor distribuite fondurilor deschise de investiții.

Art. 36 a fost modificat de pct. 24 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Pierderi fiscale din perioadele de scutire

Articolul 37

Orice pierdere fiscală netă care apare în perioada în care contribuabilul a fost scutit de impozitul pe profit poate fi recuperată din profiturile impozabile viitoare, potrivit art. 26. Pierdere fiscală netă este diferența dintre pierderile fiscale totale pe perioada de scutire și profitul impozabil total în aceeași perioadă.

Dispoziții tranzitorii

Articolul 38

(1) În cazul persoanelor juridice care au obținut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zonă defavorizată, scutirea de impozit pe profitul aferent investițiilor noi se aplică în continuare pe perioada existenței zonei defavorizate.

Alin. (1) al art. 38 a fost modificat de pct. 7 al articolului unic din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

(2) Contribuabilii care au efectuat cheltuieli cu investiții înainte de 1 iulie 2002, potrivit [Ordonanței Guvernului nr. 27/1996](#) privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, și care continuă investițiile conform ordonanței menționate, beneficiază în continuare de deducerea din profitul impozabil a cheltuielilor distinct evidențiate, făcute cu investițiile respective, fără a depăși data de 31 decembrie 2006.

(3) Contribuabilii care își desfășoară activitatea în zona liberă pe bază de licență și care până la data de 1 iulie 2002 au realizat investiții în zona liberă, în active corporale amortizabile utilizate în industria prelucrătoare, în valoare de cel puțin 1.000.000 dolari S.U.A., beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit, în continuare, până la data de 31 decembrie 2006. Dispozițiile prezentului alineat nu se mai aplică în situația în care survin modificări în structura acționariatului contribuabilului. În înțelesul prezentului alineat, modificare de acționariat în cazul societăților cotate se consideră a fi o modificare a acționariatului în proporție de mai mult de 25% din numărul acțiunilor, pe parcursul unui an calendaristic.

Alin. (3) al art. 38 a fost modificat de pct. 30 al [art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

(4) Cu excepția prevederilor alin. (3), contribuabilii care obțin venituri din activități desfășurate pe bază de licență într-o zonă liberă au obligația de a plăti impozit pe profit în cotă de 5% pentru profitul impozabil care corespunde acestor venituri, până la data de 31 decembrie 2004.

(5) Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la alin. (1)-(4) nu pot beneficia de amortizarea accelerată sau de deducerea prevăzută la art. 24 alin. (12).

(6) Unitățile protejate destinate persoanelor cu handicap, definite prin [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999](#) privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 519/2002](#), cu modificările ulterioare, sunt scutite de la plata impozitului pe profit dacă minimum 75% din sumele obținute prin scutire se reinvestesc în vederea achiziției de echipament tehnologic, mașini, utilaje, instalații și/sau pentru amenajarea locurilor de muncă protejate. Scutirea de la plata impozitului pe profit se aplică până la data de 31 decembrie 2006.

(7) Contribuabilii direct implicați în producția de filme cinematografice, înscriși ca atare în Registrul cinematografic, beneficiază, până la data de 31 decembrie 2006, de:

a) scutirea de la plata impozitului pe profit a cotei-părți din profitul brut reinvestit în domeniul cinematografiei;
b) reducerea impozitului pe profit în proporție de 20%, în cazul în care se creează noi locuri de muncă și se asigură creșterea numărului scriptic de angajați, cu cel puțin 10% față de anul financiar precedent.

(8) Societatea Națională "Nuclearelectrica" - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2010, în condițiile în care profitul este utilizat exclusiv pentru finanțarea lucrărilor de investiții la obiectivul Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă-Unitatea 2, potrivit legii.

(9) Societatea Comercială «Automobile Dacia» - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2006.

Alin. (9) al art. 38 a fost modificat de pct. 30 al [art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

(10) Societatea Comercială «Sidex» - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2004.

Alin. (10) al art. 38 a fost modificat de pct. 3 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 123 din 24 noiembrie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.154 din 7 decembrie 2004.

(*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform [art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 123 din 24 noiembrie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificarea adusă de pct. 3 al art. I din acest act normativ, intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(11) Compania Națională "Aeroportul Internațional Henri Coandă - Otopeni" - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2006.

Alin. (11) al [art. 38 a fost modificat de pct. 7 al articolului unic din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

(12) La calculul profitului impozabil, următoarele venituri sunt neimpozabile până la data de 31 decembrie 2006:

a) veniturile realizate din activitățile desfășurate pentru obiectivul Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă-Unitatea 2, până la punerea în funcțiune a acestuia;

b) veniturile realizate din aplicarea unei invenții brevetate în România, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii;

c) veniturile realizate din practicarea apiculturii.

(13) Pentru investițiile directe cu impact semnificativ în economie, realizate până la data de 31 decembrie 2006, potrivit legii, contribuabilii pot deduce o cotă suplimentară de 20% din valoarea acestora. Deducerea se calculează în luna în care se realizează investiția. În situația în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează potrivit dispozițiilor art. 26. Pentru investițiile realizate se poate calcula amortizare accelerată, cu excepția investițiilor în clădiri. Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la prezentul alineat nu pot aplica prevederile art. 24 alin. (12).

(14) Facilitățile fiscale privind impozitul pe profit din actele normative menționate în prezentul articol, precum și cele care decurg din alte acte normative date în aplicarea acestora rămân în vigoare până la termenele și în condițiile stipulate de acestea.

Anexă

LISTA SOCIETĂȚILOR

la care se face referire în art. 27¹ alin. (3) pct 12 lit. a)

a) societățile înființate în baza Reglementării Consiliului nr. 2.157/2001/CE, din 8 octombrie 2001, privind statutul societății europene (SE) și a Directivei 2001/86/CE a Consiliului, din 8 octombrie 2001, de completare a Statutului societății europene în ceea ce privește implicarea lucrătorilor și asociațiile cooperatiste înființate în baza Reglementării Consiliului (CE) nr. 1.435/2003, din 22 iulie 2003, privind Statutul Societății Cooperative Europene (SCE) și a Directivei Consiliului 2003/72/CE, din 22 iulie 2003, de completare a Statutului Societății Cooperative Europene cu privire la implicarea angajaților;

b) societățile înființate în baza legii belgiene, cunoscute ca 'societe anonyme'/'naamloze vennootschap', 'societe en commandite par actions'/'commanditaire vennootschap op aandelen', 'societe privee a responsabilite limitee'/'besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid', 'societe cooperative a responsabilite limitee'/'cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid', 'societe cooperative a responsabilite illimitee'/'cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid', 'societe en nom collectif'/'vennootschap onder firma', 'societe en commandite simple'/'gewone commanditaire vennootschap', întreprinderi publice ce au adoptat una dintre formele juridice menționate mai sus, și alte societăți constituite conform legii belgiene, supuse impozitului pe profit belgian;

c) societățile înființate în baza legislației cehe, cunoscute ca 'akciová společnost', 'společnost s ručením omezeným';

d) societățile înființate în baza legii daneze, cunoscute ca 'aktieselskab' și 'anpartsselskab'; alte societăți supuse impozitării conform legii impozitului pe profit, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat și impozitat în conformitate cu regulile generale ale legislației fiscale aplicabile la 'aktieselskaber';

e) societățile înființate în baza legii germane, cunoscute ca 'Aktiengesellschaft', 'Kommanditgesellschaft auf Aktien', 'Gesellschaft mit beschränkter Haftung', 'Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit', 'Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft', 'Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts', și alte societăți constituite conform legii germane, supuse impozitului pe profit german;

f) societățile înființate în baza legii estoniene ca 'täisühing', 'usaldusühing', 'osühing', 'aktsiaselts', 'tulundusühistu';

g) societățile înființate în baza legii grecești, cunoscute ca (*);

(*) Textul este în limba greacă. A se vedea imaginea asociată.

h) societățile înființate în baza legii spaniole, cunoscute ca 'sociedad anonima', 'sociedad comanditaria por acciones', 'sociedad de responsabilidad limitada', organisme de drept public care funcționează în baza legii private;

i) societățile înființate în baza legii franceze, cunoscute ca 'societe anonyme', 'societe en commandite par actions', 'societe a responsabilite limitee', 'societes par actions simplifiees', 'societes d'assurances mutuelles', 'caisses d'epargne et de prevoyance', 'societes civiles', care sunt automat supuse impozitului pe profit, 'cooperatives', 'unions de cooperatives', întreprinderi publice industriale și comerciale și alte societăți constituite conform legii franceze, supuse impozitului pe profit francez;

j) societățile înființate sau existente în baza legii irlandeze, organisme înființate pe baza legii asociațiilor industriale și de aprovizionare, societăți de construcții, înființate pe baza legii asociațiilor de construcții, și trusturile bancare de economii, înființate pe baza legii trusturilor bancare de economii, 1989;

k) societățile înființate în baza legii italiene, cunoscute ca 'societa per azioni', 'societa în accomandita per azioni', 'societa a responsabilita limitata', 'societa cooperative', 'societa di mutua assicurazione', și entități publice și private a căror activitate este în întregime sau în principal comercială;

l) societățile înființate în baza legii cipriote ca (*), supuse impozitului pe profit;

(*) Textul este în limba greacă. A se vedea imaginea asociată.

m) societățile înființate în baza legii letone, cunoscute ca 'akciju sabiedriba', 'sabiedriba ar ierobezotu atbildibu';

n) societățile înființate în baza legii lituaniene;

o) societățile înființate în baza legii statului Luxemburg, cunoscute ca 'societe anonymes', 'societe en commandite par actions', 'societe a responsabilitate limitate', 'societe cooperative', 'societe cooperative organisees comme une societe anonyme', 'association d'assurances mutuelles', 'association d'epargne-pension', 'entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public', și alte societăți constituite în baza legii luxemburghize, supuse impozitului pe profit luxemburghez;

p) societățile înființate în baza legii ungare, cunoscute ca 'kozkereseti tarsasag', 'beteti tarsasag', 'kozos vallalat', 'korlatolt felelossegu tarsasag', 'reszvenytarsasag', 'egyesules', 'kozhasznu tarsasag', 'szovetkezet';

q) societățile înființate în baza legii malteze, cunoscute ca 'Kumpaniji ta Responsabilita Limitata', 'Socjetajiet en commandite li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonijiet';

r) societățile înființate în baza legii olandeze, cunoscute ca 'naamloze vennootschap', 'besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid', 'Open commanditaire vennootschap', 'Cooperatie', 'onderlinge waarborgmaatschappij', 'Fonds voor gemene rekening', 'Vereniging op cooperatieve grondslag', 'vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt', și alte societăți constituite în baza legii olandeze și supuse impozitului pe profit olandez;

s) societățile înființate în baza legii austriece, cunoscute ca 'Aktiengesellschaft', 'Gesellschaft mit beschränkter Haftung', 'Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften';

ș) societățile înființate în baza legii poloneze, cunoscute ca 'spolka akcyjna', 'spolka z ograniczoną odpowiedzialnością';

t) societățile comerciale sau societățile de drept civil ce au formă comercială, precum și alte entități a căror activitate este de natură comercială sau industrială, înregistrate potrivit legii portugheze;

ț) societățile înființate în baza legii slovene, cunoscute ca 'delniska družba', 'komanditna družba', 'družba z omejeno odgovornostjo';

u) societățile înființate în baza legislației slovace, cunoscute ca 'akciová spoločnosť', 'spoločnosť s ručením obmedzeným', 'komanditná spoločnosť';

v) societățile înființate în baza legii finlandeze, cunoscute ca 'osakeyhtiö/aktiebolag', 'osuuskunta/andelslag', 'saastopankki/sparbank' and 'vakuutusyhtiö/forsakringsbolag';

w) societățile înființate în baza legii suedeze, cunoscute ca 'aktiebolag', 'forsakringsaktiebolag', 'ekonomiska foreningar', 'sparbanker', 'omsesidiga forsakringsbolag';

x) societățile înființate în baza legii Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

Anexa din Cap. VII al Titlului II a fost introdusă de pct. 25 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Titlul III

Impozitul pe venit

Titlul III a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Capitolul I

Dispoziții generale

Cap. I din Titlul III a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Contribuabili

Articolul 39

Următoarele persoane datorează plata impozitului conform prezentului titlu și sunt numite în continuare contribuabili:

a) persoanele fizice rezidente;

- b) persoanele fizice nerezidente care desfășoară o activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România;
- c) persoanele fizice nerezidente care desfășoară activități dependente în România;
- d) persoanele fizice nerezidente care obțin venituri prevăzute la art. 89.

Art. 39 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Sfera de cuprindere a impozitului

Articolul 40

- (1) Impozitul prevăzut în prezentul titlu, denumit în continuare impozit pe venit, se aplică următoarelor venituri:
- a) în cazul persoanelor fizice rezidente române, cu domiciliul în România, veniturilor obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României;
 - b) în cazul persoanelor fizice rezidente, altele decât cele prevăzute la lit. a), numai veniturilor obținute din România, care sunt impuse la nivelul fiecărei surse din categoriile de venituri prevăzute la art. 41;
 - c) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfășoară activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România, venitului net atribuibil sediului permanent;
 - d) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfășoară activitate dependentă în România, venitului salarial net din această activitate dependentă;
 - e) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care obțin veniturile prevăzute la art. 39 lit. d), venitului determinat conform regulilor prevăzute în prezentul titlu, ce corespund categoriei respective de venit.
- (2) Persoanele fizice care îndeplinesc condițiile de rezidență prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) timp de 3 ani consecutiv vor fi supuse impozitului pe venit pentru veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu al patrulea an fiscal.

Art. 40 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Categorii de venituri supuse impozitului pe venit

Articolul 41

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele:

- a) venituri din activități independente, definite conform art. 46;
- b) venituri din salarii, definite conform art. 55;
- c) venituri din cedarea folosinței bunurilor, definite conform art. 61;
- d) venituri din investiții, definite conform art. 65;
- e) venituri din pensii, definite conform art. 68;
- f) venituri din activități agricole, definite conform art. 71;
- g) venituri din premii și din jocuri de noroc, definite conform art. 75;
- h) venituri din transferul proprietăților imobiliare, definite conform art. 77¹;
- i) venituri din alte surse, definite conform art. 78.

Art. 41 a fost modificat de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț;

Conform pct. 39 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, care modifică art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004, prin derogare de la dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2005, cu următoarele excepții:

- b) începând cu 1 iunie 2005 lit. g) a art. 41;

Venituri neimpozabile

Articolul 42

În înțelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:

- a) ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice, precum și cele de aceeași natură primite de la alte persoane, cu excepția indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă. Nu sunt venituri impozabile indemnizațiile pentru: risc maternal, maternitate, creșterea copilului și îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii;

Lit. a) a art. 42 a fost modificată de pct. 4 al [art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform pct. 39 al [art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, care modifică [art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004, prin derogare de la dispozițiile [art. 4 alin. \(2\) din Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2005, cu următoarele excepții:

a) începând cu 1 mai 2005: lit. a) a art. 42;

b) sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum și orice alte drepturi, cu excepția câștigurilor primite de la societățile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți, cu ocazia tragerilor de amortizare. Nu sunt venituri impozabile despăgubirile în bani sau în natură primite de către o persoană fizică ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale;

b¹) sumele primite ca urmare a exproprierii pentru cauză de utilitate publică, conform legii;

Lit. b¹) a art. 42 a fost introdusă de pct. 14 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

c) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităților naturale, precum și pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii;

d) pensiile pentru invalizii de război, orfanii, văduvele/văduvii de război, sumele fixe pentru îngrijirea pensionarilor care au fost încadrați în gradul I de invaliditate, precum și pensiile, altele decât pensiile plătite din fonduri constituite prin contribuții obligatorii la un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative și cele finanțate de la bugetul de stat;

Lit. d) a art. 42 a fost modificată de pct. 26 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

e) contravaloarea cupoanelor ce reprezintă bonuri de valoare care se acordă cu titlu gratuit persoanelor fizice conform dispozițiilor legale în vigoare;

f) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizare sau mecenat;

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile din patrimoniul personal, altele decât câștigurile din transferul titlurilor de valoare, precum și altele decât cele definite la cap. VIII¹;

Lit. g) a art. 42 a fost modificată de pct. 4 al [art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform pct. 39 al [art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, care modifică [art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004, prin derogare de la dispozițiile [art. 4 alin. \(2\) din Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2005, cu următoarele excepții:

b) începând cu 1 iunie 2005: lit. g) a art. 42;

h) drepturile în bani și în natură primite de militarii în termen, militarii cu termen redus, studenții și elevii unităților de învățământ din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională și persoanele civile, precum și cele ale gradaților și soldaților concentrați sau mobilizați;

i) bursele primite de persoanele care urmează orice formă de școlarizare sau perfecționare în cadru instituționalizat;

j) sumele sau bunurile primite cu titlu de moștenire ori donație. Pentru proprietățile imobiliare, în cazul moștenirilor și donațiilor se aplică reglementările prevăzute la art. 77¹ alin. (2) și (3);

Lit. j) a art. 42 a fost modificată de pct. 26 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

k) veniturile din agricultură și silvicultură, cu excepția celor prevăzute la art. 71;

l) veniturile primite de membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare pentru activitățile desfășurate în România în calitate lor oficială, în condiții de reciprocitate, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale la care România este parte;

m) veniturile nete în valută primite de membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și institutelor culturale ale României amplasate în străinătate, în conformitate cu legislația în vigoare;

n) veniturile primite de oficialii organismelor și organizațiilor internaționale din activitățile desfășurate în România în calitate lor oficială, cu condiția ca poziția acestora, de oficial, să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

o) veniturile primite de cetățeni străini pentru activitatea de consultanță desfășurată în România, în conformitate cu acordurile de finanțare nerambursabilă încheiate de România cu alte state, cu organisme internaționale și organizații neguvernamentale;

p) veniturile primite de cetățeni străini pentru activități desfășurate în România, în calitate de corespondenți de presă, cu condiția reciprocității acordate cetățenilor români pentru venituri din astfel de activități și cu condiția ca poziția acestor persoane să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

q) sumele reprezentând diferența de dobândă subvenționată pentru creditele primite în conformitate cu legislația în vigoare;

r) subvențiile primite pentru achiziționarea de bunuri, dacă subvențiile sunt acordate în conformitate cu legislația în vigoare;

s) veniturile reprezentând avantaje în bani și/sau în natură primite de persoanele cu handicap, veteranii de război, invalizii și văduvele de război, accidentații de război în afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, urmașii eroilor-martiri, răniților, luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, precum și persoanele persecutate din motive etnice de regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945;

t) premiile obținute de sportivi medaliați la campionatele mondiale, europene și la jocurile olimpice. Nu sunt venituri impozabile premiile, primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști, prevăzuți în legislația în materie, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanță: clasarea pe podiumul de premiere la campionatele europene, campionatele mondiale și jocurile olimpice, precum și calificarea și participarea la turneele finale ale campionatelor mondiale și europene, prima grupă valorică, precum și la jocurile olimpice, în cazul jocurilor sportive. Nu sunt venituri impozabile primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști, prevăzuți de legislația în materie, în vederea pregătirii și participării la competițiile internaționale oficiale ale loturilor reprezentative ale României;

u) premiile și alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport și altele asemenea, obținute de elevi și studenți în cadrul competițiilor interne și internaționale, inclusiv elevi și studenți nerezidenți în cadrul competițiilor desfășurate în România;

v) prima de stat acordată pentru economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007;

Lit. v) a art. 42 a fost modificată de pct. 15 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

x) alte venituri care nu sunt impozabile, așa cum sunt precizate la fiecare categorie de venit.

Art. 42 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Cotele de impozitare

Articolul 43

(1) Cota de impozit este de 16% și se aplică asupra venitului impozabil corespunzător fiecărei surse din fiecare categorie pentru determinarea impozitului pe veniturile din:

a) activități independente;

b) salarii;

c) cedarea folosinței bunurilor;

d) investiții;

e) pensii;

f) activități agricole;

g) premii;

h) alte surse.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) cotele de impozit prevăzute expres pentru categoriile de venituri cuprinse în titlul III.

Art. 43 a fost modificat de pct. 27 al art. I din [LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Perioada impozabilă

Articolul 44

(1) Perioada impozabilă este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, în situația în care decesul contribuabilului survine în cursul anului.

Art. 44 a fost modificat de pct. 2 al art. I din [ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Stabilirea deducerilor personale și a sumelor fixe

Articolul 45

(1) Deducerea personală, precum și celelalte sume fixe, exprimate în lei, se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Sumele sunt calculate prin rotunjire la suta de mii de lei, în sensul că fracțiunile sub 100.000 lei se majorează la 100.000 lei*).

Art. 45 a fost modificat de pct. 2 al art. I din [ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț;

Prin [ORDINUL nr. 19 din 7 ianuarie 2005](#), publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 39 din 12 ianuarie 2005, se aprobă calculatorul pentru determinarea deducerilor personale lunare începând cu luna ianuarie 2005. Calculatorul desfășurător pentru determinarea deducerilor personale lunare începând cu luna ianuarie 2005 este prevăzut în anexa la acest ordin.

A se vedea art. 56 alin. (2).

Reproducem mai jos art. 4, 5 și 6 din [ORDINUL nr. 1.016 din 18 iulie 2005](#), publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 668 din 27 iulie 2005:

"Art. 4

Pentru stabilirea deducerilor personale potrivit art. 3, venitul brut lunar din salarii se rotunjește la nivel de leu, fără subdiviziuni, prin rotunjire la leu pentru fracțiunile de peste 50 de bani inclusiv și prin neglijarea fracțiunilor de până la 50 de bani.

Art. 5

Sumele reprezentând deducerile personale potrivit art. 2 și 3 pentru venitul brut lunar din salarii cuprins între 1.001 și 3.000 lei sunt calculate prin rotunjire la 10 lei, în sensul că fracțiunile sub 10 lei se majorează la 10 lei.

Art. 6

Prin venituri din salarii realizate începând cu luna iulie 2005 se înțelege orice suma primită sub forma de salarii începând cu data de 1 iulie 2005, cu excepția plăților reprezentând lichidarea pe luna iunie 2005 sau venitul din salarii pentru luna iunie 2005 care se plătește o singură dată pe luna în luna următoare și care sunt considerate venituri din salarii aferente lunii iunie 2005."

Capitolul II

Venituri din activități independente

Cap. II din Titlul III a fost introdus de pct. 2 al art. I din [ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Definirea veniturilor din activități independente

Articolul 46

(1) Veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerț ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum și din practicarea unei meserii.

(3) Constituie venituri din profesii libere veniturile obținute din exercitarea profesiilor medicale, de avocat, notar, auditor financiar, consultant fiscal, expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament în valori mobiliare, arhitect sau a altor profesii reglementate, desfășurate în mod independent, în condițiile legii.

(4) Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din brevete de invenție, desene și modele, mostre, mărci de fabrică și de comerț, procedee tehnice, know-how, din drepturi de autor și drepturi conexe dreptului de autor și altele asemenea.

Art. 46 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Capitolul II

Venituri din activități independente

Articolul 47 - Articolul 54

Cap. II anterior din Titlul III a fost eliminat, întrucât prin modificarea adusă de ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004 asupra acestui act normativ, a fost înlocuit în totalitate Titlul III, inclusiv a fost schimbată poziționarea capitolelor din acest titlu.

Capitolul III

Venituri din salarii

Cap. III din Titlul III a fost introdus de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Definirea veniturilor din salarii

Articolul 55

(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) În vederea impunerii, sunt asimilate salariilor:

- a) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;
- b) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop lucrativ;
- c) drepturile de soldă lunară, indemnizațiile, primele, premiile, sporurile și alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;
- d) indemnizația lunară brută, precum și suma din profitul net, cuvenite administratorilor la companii/societăți naționale, societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și la regiile autonome;
- e) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;
- f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, în comitetul de direcție și în comisia de cenzori;
- g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;
- h) indemnizația lunară a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declarația de asigurări sociale;
- i) sumele acordate de organizații nonprofit și de alte entități neplătitoare de impozit pe profit, peste limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizația primită pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, pentru salariații din instituțiile publice;
- j) indemnizația administratorilor, precum și suma din profitul net cuvenite administratorilor societăților comerciale potrivit actului constitutiv sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;
- k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.

(3) Avantajele, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate dependentă includ, însă nu sunt limitate la:

- a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii, în scop personal, cu excepția deplasării pe distanță dus-întors de la domiciliu la locul de muncă;
- b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum și alte bunuri sau servicii oferite gratuit sau la un preț mai mic decât prețul pieței;
- c) împrumuturi nerambursabile;
- d) anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului;
- e) abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

- f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;
- g) primele de asigurare plătite de către suportator pentru salariații proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii, la momentul plății primei respective, altele decât cele obligatorii.

(4) Următoarele sume nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile, în înțelesul impozitului pe venit:

- a) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarele pentru bolile grave și incurabile, ajutoarele pentru naștere, veniturile reprezentând cadouri pentru copiii minori ai salariaților, cadourile oferite salariaților, contravaloarea transportului la și de la locul de muncă al salariatului, costul prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților, cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și cadourile oferite angajaților cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie din cele de mai sus, nu depășește 1.500.000 lei.

Nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt permise în baza unor legi speciale și finanțate din buget;

a¹) tichetele de creșă acordate potrivit legii;

Lit. a¹) a alin. (4) al art. 55 a fost introdusă de pct. 32 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

- b) tichetele de masă și drepturile de hrană acordate de angajatori angajaților, în conformitate cu legislația în vigoare;

- c) contravaloarea folosinței locuinței de serviciu sau a locuinței din incinta unității, potrivit repartizării de serviciu, numirii conform legii sau specificității activității prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și compensarea diferenței de chirie, suportată de persoana fizică, conform legilor speciale;

- d) cazarea și contravaloarea chiriei pentru locuințele puse la dispoziția oficialităților publice, a angajaților consulari și diplomatici care lucrează în afara țării, în conformitate cu legislația în vigoare;

- e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție și de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum și a uniformelor obligatorii și a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislației în vigoare;

- f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajații își au domiciliul și localitatea unde se află locul de muncă al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situațiile în care nu se asigură locuință sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

- g) sumele primite de angajați pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare a indemnizației primite pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului. Sunt exceptate de la aceste prevederi sumele acordate de persoanele juridice fără scop patrimonial și de alte entități neplătitoare de impozit pe profit peste limita de 2,5 ori indemnizația acordată salariaților din instituțiile publice;

- h) sumele primite, potrivit dispozițiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

- i) indemnizațiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum și indemnizațiile de instalare și mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituțiile publice și celor care își stabilesc domiciliul în localități din zone defavorizate, stabilite potrivit legii, în care își au locul de muncă;

- j) sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, precum și sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, acordate potrivit legii;

- k) sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, precum și ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate acestuia la trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condițiile de pensie, precum și ajutoare sau plăți compensatorii primite de polițiști aflați în situații similare, al căror quantum se determină în raport cu salariul de bază lunar net, acordate potrivit legislației în materie;

k¹) veniturile din salarii realizate de către persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat, la funcția de bază;

Lit. k¹) a alin. (4) al art. 55 a fost modificată de pct. 33 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

l) veniturile din salarii, ca urmare a activității de creare de programe pentru calculator; încadrarea în activitatea de creație de programe pentru calculator se face prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației și al ministrului finanțelor publice;

m) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activități dependente desfășurate într-un stat străin, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv. Fac excepție veniturile salariale plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, care sunt impozabile indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate;

n) cheltuielile efectuate de angajator pentru pregătirea profesională și perfecționarea angajatului legată de activitatea desfășurată de acesta pentru angajator;

o) costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

p) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul angajării și implicit la momentul acordării;

r) diferența favorabilă dintre dobânda preferențială stabilită prin negociere și dobânda practică pe piață, pentru credite și depozite.

(5) Avantajele primite în bani și în natură și imputate salariatului în cauză nu se impozitează.

Art. 55 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț;

Conform pct. 39 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, care modifică art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004, prin derogare de la dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2005, cu următoarele excepții:

a) începând cu 1 mai 2005: lit. k) a alin. (4) al art. 55;

Capitolul III

Venituri din salarii

Articolul 56 - Articolul 60

Cap. III anterior din Titlul III a fost eliminat, întrucât prin modificarea adusă de ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004 asupra acestui act normativ, a fost înlocuit în totalitate Titlul III, inclusiv a fost schimbată poziționarea capitolelor din acest titlu.

Capitolul IV

Venituri din cedarea folosinței bunurilor

Cap. IV din Titlul III a fost introdus de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinței bunurilor

Articolul 61

Veniturile din cedarea folosinței bunurilor sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.

Art. 61 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinței bunurilor

Articolul 62

(1) Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură și se stabilește pe baza chiriei sau a arendei prevăzute în contractul încheiat între părți pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei sau arendei. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă, în cazul în care arenda se exprimă în natură, evaluarea în lei se va face pe baza prețurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene și, respectiv, ale

Consiliului General al Municipiului București, ca urmare a propunerilor direcțiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit în cadrul aceluiași termen direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, pentru a fi comunicate unităților fiscale din subordine.

(2) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se stabilește prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

(4) Dispozițiile privind opțiunea prevăzută la art. 51 alin. (2) și (3) se aplică și în cazul contribuabililor menționați la alin. (3).

Art. 62 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Plăți anticipate de impozit pe veniturile din cedarea folosinței bunurilor

Articolul 63

Un contribuabil care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor pe parcursul unui an, cu excepția veniturilor din arendare, datorează plăți anticipate în contul impozitului pe venit către bugetul de stat, conform art. 82.

Art. 63 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Impozitarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor

Articolul 64

Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se impune potrivit prevederilor cap. X din prezentul titlu.

Art. 64 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Capitolul V*)

Venituri din investiții

Cap. V din Titlul III a fost introdus de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

(*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (5) al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005, începând cu data de 1 ianuarie 2006, pentru calculul impozitului pe veniturile realizate de persoanele fizice din investiții și din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, definite conform cap. V și VIII¹ din titlul III din Legea nr. 571/2003, cota de impozit este de 16%.

ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005 a fost abrogată de art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, și respinsă de LEGEA nr. 164 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 467 din 1 iunie 2005.

Conform pct. 39 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, începând cu data de 1 ianuarie 2006, pentru calculul impozitului pe veniturile realizate de persoane fizice din investiții și din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, definite potrivit dispozițiilor cap. V și VIII¹ din titlul III, cota de impozit este de 16%, cu excepția câștigurilor realizate din transferul titlurilor de valoare înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile de la data dobândirii, pentru care se menține cota de 1% prevăzută la art. 67 alin. (3) lit. e).

Definirea veniturilor din investiții

Articolul 65

(1) Veniturile din investiții cuprind:

a) dividende;

b) venituri impozabile din dobânzi;

c) câștiguri din transferul titlurilor de valoare. Reprezintă titlu de valoare orice valori mobiliare, titluri de participare la un fond deschis de investiții sau alt instrument financiar, calificat astfel de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum și părțile sociale;

Lit. c) a alin. (1) al art. 65 a fost modificată de pct. 39 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

d) venituri din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni similare.

e) venituri din lichidarea unei persoane juridice.

Lit. e) a alin. (1) al art. 65 a fost modificată de pct. 18 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(2) Sunt neimpozabile următoarele venituri din dobânzi:

a) venituri din dobânzi la depozitele la vedere/conturile curente;

b) venituri din dobânzi aferente titlurilor de stat și obligațiunilor municipale;

c) venituri sub forma dobânzilor bonificate la depozitele clienților constituite în baza legislației privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ.

Lit. c) a alin. (2) al art. 65 a fost modificată de pct. 19 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

c¹) venituri repartizate membrilor caselor de ajutor reciproc în funcție de fondul social deținut;

Lit. c¹) a alin. (2) al art. 65 a fost introdusă de pct. 20 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Alin. (2) al art. 65 a fost modificat de pct. 40 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(3) Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate la prima tranzacționare a acțiunilor emise de Fondul «Proprietatea» de către persoanele fizice cărora le-au fost emise aceste acțiuni, în condițiile titlurilor I și VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare.

Alin. (3) al art. 65 a fost introdus de pct. 41 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Stabilirea venitului din investiții

Articolul 66

(1) Câștigul/pierdere din transferul titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiții și părțile sociale, reprezintă diferența pozitivă/negativă dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare pe tipuri de titluri de valori, diminuată, după caz, cu costurile aferente tranzacției. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni primite de persoanele fizice cu titlu gratuit, în cadrul Programului de privatizare în masă, prețul de cumpărare la prima tranzacționare va fi asimilat cu valoarea nominală a acestora. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni cumpărate la preț preferențial, în cadrul sistemului stock options plan, câștigul se determină ca diferență între prețul de vânzare și prețul de cumpărare preferențial, diminuat cu costurile aferente tranzacției.

Alin. (1) al art. 66 a fost modificat de pct. 42 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(2) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la fondurile deschise de investiții, câștigul se determină ca diferență pozitivă între prețul de răscumpărare și prețul de cumpărare/subscriere. Prețul de răscumpărare este prețul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond. Prețul de cumpărare/subscriere este prețul plătit de investitorul persoană fizică pentru achiziționarea titlului de participare.

(3) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra părților sociale, câștigul din înstrăinarea părților sociale se determină ca diferență pozitivă între prețul de vânzare și valoarea nominală/prețul de cumpărare, începând cu a doua tranzacție, valoarea nominală va fi înlocuită cu prețul de cumpărare, care include și cheltuielile privind comisioanele, taxele aferente tranzacției și alte cheltuieli similare justificate cu documente.

(4) Determinarea câștigului potrivit alin. (1)-(3) se efectuează la data încheierii tranzacției, pe baza contractului încheiat între părți.

Alin. (4) al art. 66 a fost modificat de pct. 42 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Alin. (4¹) al art. 66 a fost abrogat de pct. 43 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(5) Câștigul net anual se determină ca diferență între câștigurile și pierderile înregistrate în cursul anului respectiv, ca urmare a tranzacționării titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise. Câștigul net anual se calculează pe baza declarației privind venitul realizat, depusă conform prevederilor art. 83.

Alin. (5) al art. 66 a fost modificat de pct. 44 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(6) Pentru tranzacțiile din anul fiscal cu titlurile de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise, fiecare intermediar sau plătitor de venit, după caz, are următoarele obligații:

a) calcularea câștigului anual/pierderii anuale pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil;

b) transmiterea informațiilor privind câștigul anual/pierdere anuală, precum și impozitul calculat și reținut ca plată anticipată, în formă scrisă către acesta, până la data de 28 februarie a anului următor celui pentru care se face calculul.

Alin. (6) al art. 66 a fost modificat de pct. 44 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(7) Veniturile obținute sub forma câștigurilor din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni de acest gen reprezintă diferențele de curs favorabile rezultate din aceste operațiuni, în momentul încheierii operațiunii și evidențierii în contul clientului. Câștigul net anual se determină ca diferență între câștigurile și pierderile înregistrate în cursul anului respectiv din astfel de operațiuni. Câștigul net anual se calculează pe baza declarației privind venitul realizat, depusă conform prevederilor art. 83. Pentru tranzacțiile din anul fiscal, fiecare intermediar sau plătitor de venit, după caz, are următoarele obligații:

a) calcularea câștigului anual/pierderii anuale pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil;

b) transmiterea informațiilor privind câștigul anual/pierdere anuală, precum și impozitul calculat și reținut ca plată anticipată, în formă scrisă către acesta, până la data de 28 februarie a anului următor celui pentru care se face calculul.

Alin. (7) al art. 66 a fost introdus de pct. 45 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(8) Venitul impozabil realizat din lichidarea unei persoane juridice reprezintă excedentul distribuțiilor în bani sau în natură peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.

Alin. (8) al art. 66 a fost modificat de pct. 21 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Art. 66 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț;

Conform pct. 39 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, care modifică art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004, prin derogare de la dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2005, cu următoarele excepții:

b) începând cu 1 iunie 2005: alin. (1) al art. 66; alin. (4) și (4¹) ale art. 66;

Reținerea impozitului din veniturile din investiții

Articolul 67

(1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

(2) Veniturile sub formă de dobânzi pentru: depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate, începând cu data de 1 ianuarie 2007, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Pentru veniturile sub formă de dobânzi, impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire. În situația sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate pe baza contractelor civile, calculul impozitului datorat se efectuează la momentul plății dobânzii. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul plății dobânzii, pentru venituri de această natură, pe baza contractelor civile. Pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate, depozitele la vedere /conturile curente constituite anterior datei de 1 ianuarie 2007, dar a căror scadență este începând cu data de 1 ianuarie 2007, pentru determinarea impozitului pe veniturile din dobânzi se aplică cota de impozit de la data constituirii.

(3) Calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din investiții, altele decât cele prevăzute la alin. (1) și (2) se efectuează astfel:

a) câștigul determinat din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, se impune cu o cotă de 1%, impozitul reținut constituind plată anticipată în contul impozitului anual datorat. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului reprezentând plata anticipată revine intermediarilor, societăților de administrare a investițiilor în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiții sau altor plătitori de venit, după caz, la fiecare tranzacție. Impozitul calculat și reținut la sursă se virează la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. Pentru tranzacțiile din anul fiscal contribuabilul are obligația depunerii declarației privind venitul realizat, pe baza căreia organul fiscal stabilește impozitul anual datorat, respectiv impozitul anual pe care contribuabilul îl are de recuperat, și emite o decizie de impunere anuală, luându-se în calcul și impozitul reținut la sursă, reprezentând plată anticipată. Impozitul anual datorat se stabilește de organul fiscal competent astfel:

1. prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului net anual al fiecărui contribuabil, determinat potrivit prevederilor art. 66 alin. (5), pentru titlurile de valoare înstrăinate sau răscumpărate, în cazul titlurilor de participare la fonduri deschise de investiții, începând cu data de 1 ianuarie 2007, într-o perioadă mai mică de 365 de zile de la data dobândirii;

2. prin aplicarea cotei de 1% asupra câștigului net anual al fiecărui contribuabil, determinat potrivit prevederilor art. 66 alin. (5), pentru titlurile de valoare înstrăinate sau răscumpărate, în cazul titlurilor de participare la fonduri deschise de investiții, începând cu data de 1 ianuarie 2007, într-o perioadă mai mare de 365 de zile de la data dobândirii;

b) în cazul câștigurilor determinate din transferul valorilor mobiliare, în cazul societăților închise, și din transferul părților sociale, obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine dobânditorului. Calculul și reținerea impozitului de către dobânditor se efectuează la momentul încheierii tranzacției, pe baza contractului încheiat între părți. Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului, la fiecare tranzacție, impozitul fiind final. Transmiterea dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare sau a părților sociale trebuie înscrisă în registrul comerțului și/sau în registrul asociaților/acționarilor, după caz, operațiune care nu se poate efectua fără justificarea virării impozitului la bugetul de stat. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părților sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eșalonat;

c) câștigul din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și din orice alte operațiuni de acest gen, altele decât cele cu instrumente financiare tranzacționate pe piețe autorizate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, se impune cu o cotă de 1% la fiecare tranzacție, impozitul reținut constituind plată anticipată în contul impozitului anual datorat. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine intermediarilor sau altor plătitori de venit, după caz. Impozitul calculat și reținut, reprezentând plată anticipată, se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. Pentru tranzacțiile din anul fiscal contribuabilul are obligația depunerii declarației privind venitul realizat, pe baza căreia organul fiscal stabilește impozitul anual datorat, respectiv impozitul anual pe care contribuabilul îl are de recuperat, și emite o decizie de impunere anuală, luându-se în calcul și impozitul reținut la sursă, reprezentând plată anticipată. Impozitul anual datorat se stabilește de organul fiscal competent, prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului net anual al fiecărui contribuabil, determinat potrivit prevederilor art. 66 alin. (7);

d) venitul impozabil obținut din lichidarea unei persoane juridice de către acționari/asociați persoane fizice se impune cu o cotă de 16%, impozitul fiind final. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine persoanei juridice. Impozitul calculat și reținut la sursă se virează până la data depunerii situației financiare finale la oficiul registrului comerțului, întocmită de lichidatori.

Lit. d) a alin. (3) al art. 67 a fost modificată de pct. 22 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(4) Pierderile rezultate din tranzacțiile cu părți sociale și valori mobiliare, în cazul societăților închise, nu sunt recunoscute din punct de vedere fiscal, nu se compensează și nu se reportează.

(5) Pierderile rezultate din tranzacționarea titlurilor de valoare, altele decât cele prevăzute la alin. (4), înregistrate în cursul anului fiscal, se compensează la sfârșitul anului fiscal cu câștigurile de aceeași natură realizate din tranzacționarea titlurilor de valoare, altele decât cele prevăzute la alin. (4), în cursul anului respectiv. Dacă în urma acestei compensări rezultă o pierdere anuală, aceasta nu se reportează.

(6) Pierderile rezultate din operațiuni de vânzare/cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen, altele decât cele cu instrumente financiare tranzacționate pe piețe autorizate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, înregistrate în cursul anului fiscal, se compensează la sfârșitul anului fiscal cu câștigurile de aceeași natură realizate în cursul anului respectiv. Dacă în urma acestei compensări rezultă o pierdere anuală, aceasta nu se reportează.

(7) Impozitul anual de recuperat, prevăzut la alin. (3) lit. a) și c), se stabilește de organul fiscal competent ca diferență între impozitul reprezentând plăți anticipate efectuate în cursul anului și impozitul anual datorat. Organul fiscal va restitui contribuabilului sumele datorate, în termenul și condițiile stabilite de lege.

Alin. (7) al art. 67 a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 765 din 7 septembrie 2006.

(8) În aplicarea prevederilor prezentului articol se utilizează norme privind determinarea, reținerea și virarea impozitului pe câștigul de capital din transferul titlurilor de valoare obținut de persoanele fizice, aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.

Art. 67 a fost modificat de pct. 46 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Articolul 67^{^1}

Abrogat

Capitolul VI

Venituri din pensii

Cap. VI din Titlul III a fost introdus de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Definirea veniturilor din pensii

Articolul 68

Veniturile din pensii reprezintă sume primite ca pensii de la fondurile înființate din contribuțiile sociale obligatorii făcute către un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative și cele finanțate de la bugetul de stat.

Art. 68 a fost modificat de pct. 48 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul V

Venituri din investiții

Articolul 69 - Articolul 70

Cap. V anterior din Titlul III a fost eliminat, întrucât prin modificarea adusă de ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004 asupra acestui act normativ, a fost înlocuit în totalitate Titlul III, inclusiv a fost schimbată poziționarea capitolelor din acest titlu.

Capitolul VII

Venituri din activități agricole

Cap. VII din Titlul III a fost introdus de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Definirea veniturilor din activități agricole

Articolul 71

Veniturile din activități agricole sunt venituri din următoarele activități:

- a) cultivarea și valorificarea florilor, legumelor și zarzavaturilor, în sere și solarii special destinate acestor scopuri și/sau în sistem irigat;
- b) cultivarea și valorificarea arbuștilor, plantelor decorative și ciupercilor;
- c) exploatarea pepinierelor viticole și pomicole și altele asemenea.
- d) valorificarea produselor agricole obținute după recoltare, în stare naturală, de pe terenurile agricole proprietate privată sau luate în arendă, către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială sau către alte unități, pentru utilizare ca atare, începând cu data de 1 ianuarie 2008.

Lit. d) a art. 71 a fost introdusă de pct. 51 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Art. 71 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Capitolul VI

Venituri din pensii

Articolul 72 - Articolul 74

Cap. VI anterior din Titlul III a fost eliminat, întrucât prin modificarea adusă de ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004 asupra acestui act normativ, a fost înlocuit în totalitate Titlul III, inclusiv a fost schimbată poziționarea capitolelor din acest titlu.

Capitolul VIII

Venituri din premii și din jocuri de noroc

Cap. VIII din Titlul III a fost introdus de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Definirea veniturilor din premii și din jocuri de noroc

Articolul 75

- (1) Veniturile din premii cuprind veniturile din concursuri, altele decât cele prevăzute la art. 42, precum și cele din promovarea produselor/serviciilor ca urmare a practicilor comerciale, potrivit legii.
- (2) Veniturile din jocuri de noroc cuprind câștigurile realizate ca urmare a participării la jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot, definite conform normelor metodologice.

Art. 75 a fost modificat de pct. 26 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Stabilirea venitului net din premii și din jocuri de noroc

Articolul 76

Venitul net este diferența dintre venitul din premii sau din jocuri de noroc și suma reprezentând venit neimpozabil.

Art. 76 a fost modificat de pct. 23 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform pct. 39 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, care modifică art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004, prin derogare de la dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2005, cu următoarele excepții:

- a) începând cu 1 mai 2005: art. 76;

Reținerea impozitului aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc

Articolul 77

- (1) Veniturile sub formă de premii se impun, prin reținerea la sursă, cu o cotă de 16% aplicată asupra venitului net realizat din fiecare premiu.

Alin. (1) al art. 77 a fost modificat de pct. 27 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reținerea la sursă, cu o cotă de 20% aplicată asupra venitului net care nu depășește cuantumul de 10.000 lei și cu o cotă de 25% aplicată asupra venitului net care depășește cuantumul de 10.000 lei inclusiv. Venitul net se calculează la nivelul câștigurilor realizate într-o zi de la același organizator sau plătitor.

Alin. (2) al art. 77 a fost modificat de pct. 27 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(3) Obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine plătitorilor de venituri.

(4) Nu sunt impozabile veniturile obținute din premii și din jocuri de noroc, în bani și/sau în natură, sub valoarea sumei neimpozabile stabilită în sumă de 600 lei, realizate de contribuabil:

a) pentru fiecare premiu;

b) pentru câștigurile din jocuri de noroc, de la același organizator sau plătitor într-o singură zi.

Alin. (4) al art. 77 a fost modificat de pct. 27 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(5) Impozitul calculat și reținut în momentul plății este impozit final.

(6) Impozitul pe venit astfel calculat și reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Art. 77 a fost modificat de pct. 24 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform pct. 39 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, care modifică art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004, prin derogare de la dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2005, cu următoarele excepții:

a) începând cu 1 mai 2005: art. 77;

NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform pct. 39 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, cota de impozit de 16% se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2006 și pentru veniturile realizate de persoanele fizice și juridice nerezidente, prevăzute la art. 115, cu excepția veniturilor obținute din jocuri de noroc pentru care se menține cota de impozit de 20%.

Capitolul VIII[^]1

Venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal

Cap. VIII[^]1 a fost introdus de pct. 25 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform pct. 39 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, începând cu data de 1 ianuarie 2006, pentru calculul impozitului pe veniturile realizate de persoane fizice din investiții și din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, definite potrivit dispozițiilor cap. V și VIII[^]1 din titlul III, cota de impozit este de 16%, cu excepția câștigurilor realizate din transferul titlurilor de valoare înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile de la data dobândirii, pentru care se menține cota de 1% prevăzută la art. 67 alin. (3) lit. e).

Definirea venitului din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal

Articolul 77[^]1

(1) La transferul dreptului de proprietate și al dezmembărilor acestuia, prin acte juridice între vii asupra construcțiilor de orice fel și a terenurilor aferente acestora, precum și asupra terenurilor de orice fel fără construcții, contribuabilii datorează un impozit care se calculează astfel:

a) pentru construcțiile de orice fel cu terenurile aferente acestora, precum și pentru terenurile de orice fel fără construcții, dobândite într-un termen de până la 3 ani inclusiv:

- 3% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;

- peste 200.000 lei, 6.000 lei + 2% calculate la valoarea ce depășește 200.000 lei inclusiv;

b) pentru imobilele descrise la lit. a), dobândite la o dată mai mare de 3 ani:

- 2% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 4.000 lei + 1% calculat la valoarea ce depășește 200.000 lei inclusiv.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1) nu se datorează în următoarele cazuri:

- a) la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor și construcțiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale;
- b) la dobândirea dreptului de proprietate cu titlul de donație între rude și afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum și între soți.

(3) Pentru transmisiunea dreptului de proprietate și a dezmembrămintelor acestuia cu titlul de moștenire nu se datorează impozitul prevăzut la alin. (1), dacă succesiunea este dezbătută și finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii. În cazul nefinalizării procedurii succesorale în termenul prevăzut mai sus, moștenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesorale.

(4) Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale. În cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici, impozitul se va calcula la nivelul valorii stabilite prin expertiză, cu excepția tranzacțiilor încheiate între rude ori afini până la gradul al II-lea inclusiv, precum și între soți, caz în care impozitul se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate.

Alin. (4) al art. 77¹ a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 372 din 28 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 899 din 28 decembrie 2007.

(5) Camerele notarilor publici vor actualiza, o dată pe an, expertizele privind valoarea de circulație a bunurilor imobile care vor fi comunicate la direcțiile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice.

(6) Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se va calcula și se va încasa de notarul public înainte de autentificarea actului sau, după caz, întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii. Impozitul calculat și încasat se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. În cazul în care transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) și (3), se realizează prin hotărâre judecătorească sau prin altă procedură, impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează și se încasează de către organul fiscal competent. Instanțele judecătorești care pronunță hotărâri judecătorești definitive și irevocabile comunică organului fiscal competent hotărârile și documentația aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânării definitive și irevocabile a hotărârilor. Pentru alte proceduri decât cea notarială sau judecătorească contribuabilul are obligația de a declara venitul obținut în maximum 10 zile de la data transferului, la organul fiscal competent, în vederea calculării impozitului. Pentru înscrierea drepturilor dobândite în baza actelor autentificate de notarii publici ori a certificatelor de moștenitor sau, după caz, a hotărârilor judecătorești și a altor documente în celelalte cazuri, registratorii de la birourile de carte funciară vor verifica îndeplinirea obligației de plată a impozitului prevăzut la alin. (1) și (3) și, în cazul în care nu se va face dovada achitării acestui impozit, vor respinge cererea de înscriere până la plata impozitului.

Alin. (6) al art. 77¹ a fost modificat de pct. 28 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(7) Impozitul stabilit în condițiile alin. (1) și (3) se virează și se reține integral la bugetul de stat.

Alin. (7) al art. 77¹ a fost modificat de pct. 28 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(8) Procedura de calculare, încasare și virare a impozitului perceput în condițiile alin. (1) și (3), precum și obligațiile declarative se vor stabili prin norme metodologice emise prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului justiției, cu consultarea Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România.

Art. 77¹ a fost modificat de pct. 55 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Rectificarea impozitului

Articolul 77²

În cazul în care, după autentificarea actului sau întocmirea încheierii de finalizare în procedura succesoră de către notarul public, se constată erori sau omisiuni în calcularea și încasarea impozitului prevăzut la art. 77¹ alin. (1) și (3), notarul public va comunica organului fiscal competent această situație, cu motivarea cauzelor care au determinat eroarea sau omisiunea. Organele fiscale competente vor emite decizii de impunere pentru contribuabilii desemnați la art. 77¹ alin. (1) și (3), în vederea încasării impozitului. Răspunderea notarului public

pentru neîncasarea sau calcularea eronată a impozitului prevăzut la art. 77¹ alin. (1) și (3) este angajată numai în cazul în care se dovedește că neîncasarea integrală sau parțială este imputabilă notarului public care, cu intenție, nu și-a îndeplinit această obligație.

Art. 77² a fost modificat de pct. 56 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Obligațiile declarative ale notarilor publici cu privire la transferul proprietăților imobiliare

Articolul 77³

Notarii publici au obligația să depună semestrial la organul fiscal teritorial o declarație informativă privind transferurile de proprietăți imobiliare, cuprinzând următoarele elemente pentru fiecare tranzacție:

- a) părțile contractante;
- b) valoarea înscrisă în documentul de transfer;
- c) impozitul pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal;
- d) taxele notariale aferente transferului.

Art. 77³ a fost introdus de pct. 25 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform pct. 39 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, care modifică art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004, prin derogare de la dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2005, cu următoarele excepții:

- b) începând cu 1 iunie 2005: 77³;

Capitolul IX

Venituri din alte surse

Cap. IX din Titlul III a fost introdus de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Definirea veniturilor din alte surse

Articolul 78

(1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

- a) prime de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activități pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relație generatoare de venituri din salarii, potrivit cap. III din prezentul titlu;
- b) câștiguri primite de la societățile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți cu ocazia tragerilor de amortizare;
- c) venituri primite de persoanele fizice pensionari, sub forma diferențelor de preț pentru anumite bunuri, servicii și alte drepturi, foști salariați, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;
- d) venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial.
- e) venituri primite de persoanele fizice din activități desfășurate pe baza contractelor/convențiilor civile, încheiate potrivit Codului civil, altele decât cele care sunt impozitate conform cap. II și conform opțiunii exercitate de către contribuabil. Opțiunea de impunere a venitului brut se exercită în scris, în momentul încheierii fiecărei /fiecărui convenții/contract civil și este aplicabilă veniturilor realizate ca urmare a activității desfășurate pe baza acestei/acestui convenții/contract.

Lit. e) a alin. (1) al art. 78 a fost introdusă de pct. 57 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(2) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a)-h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu, precum și cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol.

Alin. (2) al art. 78 a fost modificat de pct. 29 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Art. 78 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Capitolul X

Venitul net anual impozabil

Cap. X din Titlul III a fost introdus de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Stabilirea venitului net anual impozabil

Articolul 80

(1) Venitul net anual impozabil se stabilește pe fiecare sursă din categoriile de venituri menționate la art. 41 lit. a), c) și f) prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale reportate.

(2) Veniturile din categoriile prevăzute la art. 41 lit. a), c) și f), ce se realizează într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an, se consideră venit anual.

(3) Pierdere fiscală anuală înregistrată pe fiecare sursă din activități independente, cedarea folosinței bunurilor și din activități agricole se reportează și se completează cu venituri obținute din aceeași sursă de venit din următorii 5 ani fiscali.

Alin. (3) al art. 80 a fost modificat de pct. 26 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

(3¹) Pierderile provenind din străinătate se reportează și se compensează cu veniturile de aceeași natură și sursă, realizate în străinătate, pe fiecare țară, înregistrate în următorii 5 ani fiscali.

Alin. (3¹) al art. 80 a fost introdus de pct. 27 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

(4) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcție de vechimea pierderii, în următorii 5 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal și netransmisibil;

c) pierdere reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

Art. 80 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Declarații de venit estimat

Articolul 81

(1) Contribuabilii, precum și asociațiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligați să depună la organul fiscal competent o declarație referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reținere la sursă.

(2) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația să depună o declarație privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la încheierea contractului între părți. Declarația privind venitul estimat se depune o dată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părți.

(3) Contribuabilii care, în anul anterior, au realizat pierderi și cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum și cei care, din motive obiective, estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puțin 20% față de anul fiscal anterior depun, o dată cu declarația privind venitul realizat, și declarația estimativă de venit.

Alin. (3) al art. 81 a fost modificat de pct. 58 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(4) Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, precum și cei pentru care cheltuielile se determină în sistem forfetar și au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun, o dată cu cererea de opțiuni, și declarația de venit estimat.

Art. 81 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Stabilirea plăților anticipate de impozit

Articolul 82

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendare, precum și venituri din activități agricole sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile de venit estimativ depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării, pe baza deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat. Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părți; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opțiunii. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

Alin. (2) al art. 82 a fost modificat de pct. 59 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, cu excepția impozitului pe veniturile din arendare, pentru care plata impozitului se efectuează potrivit deciziei emise pe baza declarației privind venitul realizat. Contribuabilii care determină venitul net din activități agricole, potrivit art. 72 și 73, datorează plăți anticipate către bugetul de stat pentru impozitul aferent acestui venit, în două rate egale, astfel : 50% din impozit, până la data de 1 septembrie inclusiv, și 50% din impozit, până la data de 15 noiembrie inclusiv.

Alin. (3) al art. 82 a fost modificat de pct. 59 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(4) Termenele și procedura de emitere a deciziilor de plăți anticipate vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat pentru anul curent sau venitul net din declarația privind venitul realizat pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează cota de impozit de 16%, prevăzută la art. 43 alin. (1).

Alin. (5) al art. 82 a fost modificat de pct. 59 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Art. 82 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Capitolul IX Venituri din alte surse

Articolul 83 - Articolul 84

Cap. IX anterior din Titlul III a fost eliminat, întrucât prin modificarea adusă de ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004 asupra acestui act normativ, a fost înlocuit în totalitate Titlul III, inclusiv a fost schimbată poziționarea capitolelor din acest titlu.

Capitolul XI

Proprietatea comună și asociațiile fără personalitate juridică

Cap. XI din Titlul III a fost introdus de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deținute în comun

Articolul 85

Venitul net obținut din exploatarea bunurilor și drepturilor de orice fel, deținute în comun, este considerat ca fiind obținut de proprietari, uzufructuari sau de alți deținători legali, înscrși într-un document oficial, și se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care aceștia le dețin în acea proprietate sau în mod egal, în situația în care acestea nu se cunosc.

Art. 85 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Capitolul X

Venitul anual global

Articolul 86

Cap. X anterior din Titlul III a fost eliminat, întrucât prin modificarea adusă de ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004 asupra acestui act normativ, a fost înlocuit în totalitate Titlul III, inclusiv a fost schimbată poziționarea capitolelor din acest titlu.

Capitolul XII

Aspecte fiscale internaționale

Cap. XII din Titlul III a fost introdus de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități independente

Articolul 87

(1) Persoanele fizice nerezidente, care desfășoară o activitate independentă, prin intermediul unui sediu permanent în România, sunt impozitate, potrivit prezentului titlu, la venitul net anual impozabil din activitatea independentă, ce este atribuibil sediului permanent.

(2) Venitul net dintr-o activitate independentă ce este atribuibil unui sediu permanent se determină conform art. 48, în următoarele condiții:

- a) în veniturile impozabile se includ numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent;
- b) în cheltuielile deductibile se includ numai cheltuielile aferente realizării acestor venituri.

Art. 87 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități dependente

Articolul 88

Persoanele fizice nerezidente, care desfășoară activități dependente în România, sunt impozitate, potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu, numai dacă se îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

- a) persoana nerezidentă este prezentă în România timp de una sau mai multe perioade de timp care, în total, depășesc 183 de zile din oricare perioadă de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic în cauză;
- b) veniturile salariale sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident;
- c) veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România.

Art. 88 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente

Articolul 89

(1) Persoanele fizice nerezidente, care obțin alte venituri decât cele prevăzute la art. 87, 88 și la titlul V, datorează impozit potrivit reglementărilor prezentului titlu.

(2) Veniturile supuse impunerii, din categoriile prevăzute la alin. (1), se determină pe fiecare sursă, potrivit regulilor specifice fiecărei categorii de venit, impozitul fiind final.

(3) Cu excepția plății impozitului pe venit prin reținere la sursă, contribuabilii persoane fizice nerezidente, care realizează venituri din România, potrivit prezentului titlu, au obligația să declare și să plătească impozitul corespunzător fiecărei surse de venit, direct sau printr-un împuternicit, conform Ordonanței Guvernului nr. 92 /2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Alin. (3) al art. 89 a fost modificat de pct. 63 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Art. 89 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Venituri obținute din străinătate

Denumirea marginală a art. 90 a fost modificată de pct. 32 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Articolul 90

- (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și cele care îndeplinesc condiția prevăzută la art. 40 alin. (2) datorează impozit pentru veniturile obținute din străinătate.

Alin. (1) al art. 90 a fost modificat de pct. 32 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

(2) Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcție de natura acestuia.

(3) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate conform alin. (1) au obligația să le declare, potrivit declarației specifice, până la data de 15 mai a anului următor celui de realizare a venitului.

(4) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat și emite o decizie de impunere, în intervalul și în forma stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Diferențele de impozit rămase de achitat, conform deciziei de impunere anuală, se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.

Art. 90 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Capitolul XI

Proprietatea comună și asociațiile fără personalitate juridică

Articolul 91 - Articolul 92

Cap. XI anterior din Titlul III a fost eliminat, întrucât prin modificarea adusă de ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004 asupra acestui act normativ, a fost înlocuit în totalitate Titlul III, inclusiv a fost schimbată poziționarea capitolelor din acest titlu.

Capitolul XIII

Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă

Cap. XIII din Titlul III a fost introdus de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă

Articolul 93

(1) Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, sunt obligați să calculeze, să rețină, să vireze și să declare impozitul reținut la sursă, până la termenul de virare a acestuia inclusiv, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu.

(2) Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, la organul fiscal competent, până la data de 30 iunie a anului fiscal curent pentru anul expirat.

(3) Fac excepție de la termenul prevăzut la alin. (2) și au obligația depunerii declarației, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent, pentru anul expirat, următorii:

- a) plătitorii de venituri din activitățile independente prevăzute la art. 52;
- b) plătitorii de venituri din salarii, în legătură cu veniturile din salarii plătite contribuabililor, care nu au obligația depunerii declarației prevăzute la alin. (2) și pentru care obligațiile declarative sunt prevăzute la art. 59;
- c) plătitorii de venituri din transferul titlurilor de valoare și din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și din orice alte operațiuni de acest gen, pentru care impozitul pe venit se reține la sursă.

Art. 93 a fost modificat de pct. 65 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul XIV

Dispoziții tranzitorii și finale

Cap. XIV din Titlul III a fost introdus de pct. 2 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Dispoziții tranzitorii

Articolul 94

(1) Scutirile de la plata impozitului pe venit prevăzute în actele normative privind unele măsuri de protecție ca urmare a concedierilor colective, pentru personalul disponibilizat, rămân valabile până la data expirării lor.

(2) Pierderile înregistrate în perioada de scutire de contribuabili nu se compensează cu veniturile obținute din celelalte categorii de venituri în anii respectivi și nu se reportează, reprezentând pierderi definitive ale contribuabililor.

(3) Prevederile privind îndeplinirea condiției prevăzute la art. 40 alin. (2) se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004.

Art. 94 a fost modificat de pct. 2 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Definitivarea impunerii pe anul 2006

Articolul 95

Pentru definitivarea impozitului aferent venitului realizat în anul fiscal 2006 se va elabora formularistica necesară, ce va fi aprobată prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Art. 95 a fost modificat de pct. 66 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Articolul 96

Abrogat

Articolul 97

Abrogat

Articolul 98

Abrogat

Capitolul XIV

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 100 - Articolul 102

Cap. XIV anterior din Titlul III a fost eliminat, întrucât prin modificarea adusă de ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004 asupra acestui act normativ, a fost înlocuit în totalitate Titlul III, inclusiv a fost schimbată poziționarea capitolelor din acest titlu.

Titlul IV*)

Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform alin. (1) al [art. IV din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, la data aderării României la Uniunea Europeană, prevederile titlului IV - Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor din [Legea nr. 571/2003](#), cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se abrogă.

Prin [RECTIFICAREA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 765 din 7 septembrie 2006, [art. IV din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006 a fost eliminat. În concluzie, Titlul IV rămâne în vigoare și după data aderării României la Uniunea Europeană.

Definiția microîntreprinderii

Articolul 103

În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

a) realizează venituri, altele decât cele din consultanță și management, în proporție de peste 50% din veniturile totale;

Lit. a) a art. 103 a fost modificată de pct. 67 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

b) are de la 1 până la 9 salariați inclusiv;

c) a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 100.000 euro;

d) capitalul social al persoanei juridice este deținut de persoane, altele decât statul, autoritățile locale și instituțiile publice.

Opțiunea de a plăti impozit pe veniturile microîntreprinderii

Articolul 104

(1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este opțional.

(2) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe profit pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 103 și dacă nu au mai fost plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(3) O persoană juridică română care este nou-înființată poate opta să plătească impozit pe venitul microîntreprinderilor, începând cu primul an fiscal, dacă condițiile prevăzute la art. 103 lit. a) și d) sunt îndeplinite la data înregistrării la registrul comerțului și condiția prevăzută la art. 103 lit. b) este îndeplinită în termen de 60 de zile inclusiv de la data înregistrării.

(4) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderilor nu mai aplică acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la art. 103.

(5) Nu pot opta pentru sistemul de impunere reglementat de prezentul titlu persoanele juridice române care:

a) desfășoară activități în domeniul bancar;

b) desfășoară activități în domeniile asigurărilor și reasigurărilor, al pieței de capital, cu excepția persoanelor juridice care desfășoară activități de intermediere în aceste domenii;

c) desfășoară activități în domeniile jocurilor de noroc, pariurilor sportive, cazinourilor;

d) au capitalul social deținut de un acționar sau asociat persoană juridică cu peste 250 de angajați.

(6) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor pot opta pentru plata impozitului pe profit începând cu anul fiscal următor. Opțiunea se exercită până la data de 31 ianuarie a anului fiscal următor celui pentru care s-a datorat impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

Alin. (6) al art. 104 a fost introdus de pct. 4 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Aria de cuprindere a impozitului

Articolul 105

Impozitul stabilit prin prezentul titlu, denumit impozit pe veniturile microîntreprinderilor, se aplică asupra veniturilor obținute de microîntreprinderi din orice sursă, cu excepția celor prevăzute la art. 108.

Anul fiscal

Articolul 106

(1) Anul fiscal al unei microîntreprinderi este anul calendaristic.

(2) În cazul unei persoane juridice care se înființează sau își încetează existența, anul fiscal este perioada din anul calendaristic în care persoana juridică a existat.

Cota de impozitare

Articolul 107

Cota de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor este: 2% în anul 2007; 2,5% în anul 2008; 3% în anul 2009.

Art. 107 a fost modificat de pct. 68 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Impunerea microîntreprinderilor care realizează venituri mai mari de 100.000 euro

Articolul 107¹

Prin excepție de la prevederile art. 109 alin. (2) și (3), dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 100.000 euro sau ponderea veniturilor realizate din consultanță și management în veniturile totale este de peste 50% inclusiv, aceasta va plăti impozit pe profit luând în calcul veniturile și cheltuielile realizate de la începutul anului fiscal, fără posibilitatea de a mai beneficia pentru perioada următoare de prevederile prezentului titlu. Calculul și plata impozitului pe profit se efectuează începând cu trimestrul în care s-a depășit

oricare dintre limitele prevăzute în acest articol, fără a se datora majorări de întârziere. La determinarea impozitului pe profit datorat se scad plățile reprezentând impozitul pe veniturile microîntreprinderilor efectuate în cursul anului fiscal.

Art. 107¹ a fost modificat de pct. 4 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 110 din 21 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.028 din 27 decembrie 2006.

Baza impozabilă

Articolul 108

(1) Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad:

- a) veniturile din variația stocurilor;
- b) veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale;
- c) veniturile din exploatare, reprezentând cota-parte a subvențiilor guvernamentale și a altor resurse pentru finanțarea investițiilor;
- d) veniturile din provizioane;
- e) veniturile rezultate din anularea datoriilor și a majorărilor datorate bugetului statului, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementărilor legale;
- f) veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare, pentru pagubele produse la activele corporale proprii.

(2) În cazul în care o microîntreprindere achiziționează case de marcat, valoarea de achiziție a acestora se deduce din baza impozabilă, în conformitate cu documentul justificativ, în trimestrul în care au fost puse în funcțiune, potrivit legii.

Procedura de declarare a opțiunii

Articolul 109

(1) Persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit comunică opțiunea organelor fiscale teritoriale la începutul anului fiscal, prin depunerea declarației de mențiuni pentru persoanele juridice, asociațiile familiale și asociațiile fără personalitate juridică, până la data de 31 ianuarie inclusiv.

(2) [Persoanele juridice care se înființează în cursul unui an fiscal înscriu opțiunea în cererea de înregistrare la registrul comerțului. Opțiunea este definitivă pentru anul fiscal respectiv.](#)

Alin. (2) al art. 109 a fost modificat de pct. 36 al [art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

(3) În cazul în care, în cursul anului fiscal, una dintre condițiile impuse nu mai este îndeplinită, microîntreprinderea are obligația de a păstra pentru anul fiscal respectiv regimul de impozitare pentru care a optat, fără posibilitatea de a beneficia pentru perioada următoare de prevederile prezentului titlu, chiar dacă ulterior îndeplinește condițiile prevăzute la art. 103.

(4) Pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu și microîntreprinderile care desfășoară activități în zonele libere și/sau în zonele defavorizate.

Plata impozitului și depunerea declarațiilor fiscale

Articolul 110

(1) Calculul și plata impozitului pe venitul microîntreprinderilor se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

(2) Microîntreprinderile au obligația de a depune, până la termenul de plată a impozitului, declarația de impozit pe venit.

Impozitarea persoanelor fizice asociate cu o microîntreprindere

Articolul 111

În cazul unei asocieri fără personalitate juridică dintre o microîntreprindere plătitoare de impozit, conform prezentului titlu, și o persoană fizică, rezidentă sau nerezidentă, microîntreprinderea are obligația de a calcula, de a reține și de a vărsa la bugetul de stat impozitul datorat de persoana fizică, impozit calculat prin aplicarea cotei de 1,5% la veniturile ce revin acesteia din asocierie.

Prevederi fiscale referitoare la amortizare

Articolul 112

Persoanele juridice plătitoare de impozit pe venit sunt obligate să evidențieze contabil cheltuielile de amortizare, conform art. 24, aplicabil plătitorilor de impozit pe profit.

Titlul V

Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România

Capitolul I

Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți

Contribuabili

Articolul 113

Nerezidenții care obțin venituri impozabile din România au obligația de a plăti impozit conform prezentului capitol și sunt denumiți în continuare contribuabili.

Sfera de cuprindere a impozitului

Articolul 114

Impozitul stabilit prin prezentul capitol, denumit în continuare impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți, se aplică asupra veniturilor brute impozabile obținute din România.

Venituri impozabile obținute din România

Articolul 115*)

(1) Veniturile impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt:

- a) dividende de la o persoană juridică română;
- b) dobânzi de la un rezident;
- c) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;
- d) redevențe de la un rezident;
- e) redevențe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent;
- f) comisioane de la un rezident;
- g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;
- h) venituri din activități sportive și de divertisment desfășurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;
- i) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanță din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

Lit. i) a alin. (1) al art. 115 a fost modificată de pct. 67 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

- j) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenți ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;
- k) venituri din servicii prestate în România, exclusiv transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport;

Lit. k) a alin. (1) al art. 115 a fost modificată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

- l) venituri din profesii independente desfășurate în România - doctor, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor și alte profesii similare -, în cazul când sunt obținute în alte condiții decât prin intermediul unui sediu permanent sau într-o perioadă sau în mai multe perioade care nu depășesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat;
- m) veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, în măsura în care pensia lunară depășește plafonul prevăzut la art. 69;

Lit. m) a alin. (1) al art. 115 a fost modificată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Lit. n) a alin. (1) al art. 115 a fost abrogată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

- o) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;
- p) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România, de la fiecare joc de noroc, obținute de la același organizator într-o singură zi de joc.

q) venituri realizate de nerezidenți din lichidarea unei persoane juridice române. Venitul brut realizat din lichidarea unei persoane juridice române reprezintă suma excedentului distribuțiilor în bani sau în natură care depășește aportul la capitalul social al persoanei fizice/juridice beneficiare.

Lit. q) a alin. (1) al art. 115 a fost modificată de pct. 31 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(2) Următoarele venituri impozabile obținute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol și se impozitează conform titlurilor II sau III, după caz:

- a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent în România;
- b) veniturile unei persoane juridice străine obținute din proprietăți imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare deținute într-o persoană juridică română;
- c) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obținute dintr-o activitate dependentă desfășurată în România;
- d) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România, din transferul proprietăților imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română și din transferul titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare.

Lit. d) a alin. (2) al art. 115 a fost modificată de pct. 32 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform pct. 39 al [art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005, cota de impozit de 16% se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2006 și pentru veniturile realizate de persoanele fizice și juridice nerezidente, prevăzute la art. 115, cu excepția veniturilor obținute din jocuri de noroc pentru care se menține cota de impozit de 20%.

Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

Articolul 116

(1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se varsă la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) 10% pentru veniturile din dobânzi și redevențe, dacă beneficiarul efectiv al acestor venituri este o persoană juridică rezidentă într-un stat membru sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru, situat într-un alt stat membru. Această cotă de impunere se aplică în perioada de tranziție, de la data aderării României la Uniunea Europeană și până la data de 31 decembrie 2010, cu condiția ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor să dețină minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dobânzii sau redevențelor;

b) 20% pentru veniturile obținute din jocuri de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);

c) 16% în cazul oricăror alte venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la art. 115, cu excepția veniturilor din dobânzile obținute de la depozitele la termen, depozitele la vedere/conturi curente constituite, certificate de depozit și instrumentele de economisire dobândite anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru care se aplică cota de impozit de la data constituirii/dobândirii.

Alin. (2) al art. 116 a fost modificat de pct. 71 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Alin. (3) al art. 116 a fost abrogat de pct. 72 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(4) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie reținut se calculează după cum urmează:

a) pentru veniturile ce reprezintă remunerații primite de nerezidenți care au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române, potrivit art. 57;

Lit. a) a alin. (4) al art. 116 a fost modificată de pct. 36 al [art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

b) pentru veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, potrivit art. 70.

Lit. b) a alin. (4) al art. 116 a fost modificată de pct. 36 al [art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

(5) Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului și se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține și se varsă, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua reținerii impozitului pentru nerezidenți. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară și se plătește până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

Alin. (5) al art. 116 a fost modificat de pct. 73 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(5¹) Pentru veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul certificatelor de depozit și al instrumentelor de economisire. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării.

Alin. (5¹) al art. 116 a fost introdus de pct. 74 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(5²) Modul de determinare și/sau declarare a veniturilor obținute din transferul titlurilor de participare la o persoană juridică română va fi stabilit prin norme.

Alin. (5²) al art. 116 a fost introdus de pct. 74 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(6) Pentru orice venit impozitul ce trebuie reținut, în conformitate cu prezentul capitol, este impozit final.

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Articolul 117

Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

a) dobânzile la depozitele la vedere/conturi curente;

Lit. a) a art. 117 a fost modificată de pct. 75 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

b) dobânda la instrumentele/creditele externe, titlurile de creanță reprezentând credite externe, contractate direct sau prin emisiuni de titluri ori obligațiuni, precum și dobânda aferentă emisiunilor de titluri de stat pe piața internă și externă de capital, cu condiția ca aceste instrumente/titluri să fie emise și/sau garantate de Guvernul României, consiliile locale, Banca Națională a României, de bănci care acționează în calitate de agent al Guvernului român.

Lit. b) a art. 117 a fost modificată de pct. 69 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

c) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile comerciale române, constituite potrivit Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă instrumentele /titlurile de creanță sunt tranzacționate pe o piață de valori mobiliare reglementată de autoritatea în domeniu a statului în care se află această piață și dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emițătorului instrumentelor/titlurilor de creanță;

Lit. c) a art. 117 a fost modificată de pct. 75 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obținute din România, ca urmare a participării la festivalurile naționale și internaționale artistice, culturale și sportive finanțate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor și studenților nerezidenți la concursurile finanțate din fonduri publice;

f) veniturile obținute de nerezidenți din România, care prestează servicii de consultanță, asistență tehnică și alte servicii similare în orice domeniu, în cadrul contractelor finanțate prin împrumut, credit sau alt acord financiar încheiat între organisme financiare internaționale și statul român ori persoane juridice române, inclusiv autorități publice, având garanția statului român, precum și în cadrul contractelor finanțate prin acorduri de împrumut încheiate de statul român cu alte organisme financiare, în cazul în care dobânda percepută pentru aceste împrumuturi se situează sub nivelul de 3% pe an;

g) veniturile persoanelor juridice străine care desfășoară în România activități de consultanță în cadrul unor acorduri de finanțare gratuită, încheiate de Guvernul României/autorități publice cu alte guverne/autorități publice sau organizații internaționale guvernamentale sau neguvernamentale;

Lit. g) a art. 117 a fost modificată de pct. 75 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

h) după data aderării României la Uniunea Europeană, dividendele plătite de o întreprindere, care este persoană juridică română, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru sau unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru, situat într-un alt stat membru, sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul dividendelor deține minimum 15% din titlurile de participare la întreprinderea persoană juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dividendului. Condiția de deținere minimă va fi de 10% începând cu anul 2009. Condițiile în care se aplică aceste prevederi, referitoare la tipurile de întreprinderi din statele membre către care se fac plățile de dividende și definiția termenului stat membru, sunt prevăzute la art. 20¹.

Lit. h) a art. 117 a fost modificată de pct. 75 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

i) după data aderării României la Uniunea Europeană, veniturile din economii sub forma plăților de dobândă, așa cum sunt definite la art. 124⁵, obținute din România de persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene, sunt scutite de impozit;

Lit. i) a art. 117 a fost introdusă de pct. 76 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

j) începând cu data de 1 ianuarie 2011, veniturile din dobânzi sau redevențe, așa cum sunt definite la art. 124¹⁹, obținute din România de persoane juridice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene, sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor deține minimum 25% din valoarea /numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dobânzii sau redevențelor.

Lit. j) a art. 117 a fost introdusă de pct. 76 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impunerii

Articolul 118

(1) În înțelesul art. 116, dacă un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și capital, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăși cota de impozit, prevăzută în convenție, care se aplică asupra acelui venit, potrivit alin. (2). În situația în care cotele de impozitare din legislația internă sunt mai favorabile decât cele din convențiile de evitare a dublei impunerii se aplică cotele de impozitare mai favorabile.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impunerii nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență. În cazul în care certificatul de rezidență fiscală nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impunerii și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție, în condițiile în care certificatul de rezidență fiscală menționează că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impunerii, pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.

Alin. (2) a art. 118 a fost modificat de pct. 77 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(3) Macheta certificatului de rezidență fiscală pentru rezidenții români, precum și termenul de depunere de către nerezidenți a documentelor de rezidență fiscală, emise de autoritatea din statul de rezidență al acestora, se stabilesc prin norme.

Alin. (3) al art. 118 a fost modificat de pct. 70 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Declarații anuale privind reținerea la sursă

Articolul 119

(1) Plătitorii de venituri care au obligația să rețină la sursă impozitul pentru veniturile obținute de contribuabili din România trebuie să depună o declarație la autoritatea fiscală competentă până la data de 28, respectiv 29 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care s-a plătit impozitul.

(1[^]1) După data aderării României la Uniunea Europeană, plătitorii de venituri sub forma dobânzilor au obligația să depună o declarație informativă referitoare la plățile de astfel de venituri făcute către persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene. Declarația se depune până la data de 28, respectiv 29 februarie inclusiv a anului curent, pentru informații referitoare la plățile de dobânzi făcute în cursul anului precedent. Modelul și conținutul declarației informative, precum și procedura de declarare a veniturilor din dobânzile realizate din România de către persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Alin. (1[^]1) a art. 119 a fost introdus de pct. 78 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Alin. (2) al art. 119 a fost abrogat de pct. 71 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

CertIFICATELE de atestare a impozitului plătit de nerezidenți

Articolul 120

(1) Orice nerezident poate depune o cerere la autoritatea fiscală competentă prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat de el însuși sau de o altă persoană, în numele său.

(2) Autoritatea fiscală competentă are obligația de a elibera certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți.

(3) Forma cererii și a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum și condițiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme.

Dispoziții tranzitorii

Articolul 121

Veniturile obținute de partenerii contractuali externi, persoane fizice și juridice nerezidente și de contractorii independenți ai acestora, din activități desfășurate de aceștia pentru realizarea obiectivului de investiții «Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă-Unitatea 2», sunt scutite de impozitul prevăzut în prezentul capitol până la punerea în funcțiune a obiectivului de mai sus.

Art. 121 a fost modificat de pct. 72 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Capitolul II

Impozitul pe reprezentanțe

Contribuabili

Articolul 122

Orice persoană juridică străină, care are o reprezentanță autorizată să funcționeze în România, potrivit legii, are obligația de a plăti un impozit anual, conform prezentului capitol.

Stabilirea impozitului

Articolul 123

(1) Impozitul pe reprezentanță pentru un an fiscal este egal cu echivalentul în lei al sumei de 4.000 euro, stabilită pentru un an fiscal, la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua în care se efectuează plata impozitului către bugetul de stat.

Alin. (1) al art. 123 a fost modificat de pct. 11 al articolului unic din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

(2) În cazul unei persoane juridice străine, care în cursul unui an fiscal înființează sau desființează o reprezentanță în România, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporțional cu numărul de luni de existență a reprezentanței în anul fiscal respectiv.

Plata impozitului și depunerea declarației fiscale

Articolul 124

(1) Orice persoană juridică străină are obligația de a plăti impozitul pe reprezentanță la bugetul de stat, în două tranșe egale, până la datele de 20 iunie și 20 decembrie.

(2) Orice persoană juridică străină care datorează impozitul pe reprezentanță are obligația de a depune o declarație anuală la autoritatea fiscală competentă, până la data de 28, respectiv 29 februarie a anului de impunere.

(3) Orice persoană juridică străină, care înființează sau desființează o reprezentanță în cursul anului fiscal, are obligația de a depune o declarație fiscală la autoritatea fiscală competentă, în termen de 30 de zile de la data la care reprezentanța a fost înființată sau desființată.

(4) Reprezentanțele sunt obligate să conducă evidența contabilă prevăzută de legislația în vigoare din România.

Capitolul III

Modul de impozitare a veniturilor din economii obținute din România de persoane fizice rezidente în state membre și aplicarea schimbului de informații în legătură cu această categorie de venituri

Cap. III din Titlul V a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Definiția beneficiarului efectiv

Articolul 124¹

(1) În sensul prezentului capitol, prin beneficiar efectiv se înțelege orice persoană fizică ce primește o plată de dobândă sau orice persoană fizică pentru care o plată de dobândă este garantată, cu excepția cazului când această persoană dovedește că plata nu a fost primită sau garantată pentru beneficiul său propriu, respectiv atunci când:

a) acționează ca un agent plătitor, în înțelesul art. 124³ alin. (1); sau

b) acționează în numele unei persoane juridice, al unei entități care este impozitată pe profit, conform regimului general pentru impozitarea profiturilor, al unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizat conform Directivei Consiliului nr. 85/611/CEE, din 20 decembrie 1985, privind coordonarea dispozițiilor legale, de reglementare și administrare privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), sau în numele unei entități la care se face referire la art. 124³ alin. (2), iar în acest din urmă caz, dezvăluie numele și adresa acelei entități operatorului economic care efectuează plata dobânzii și operatorul transmite aceste informații autorității competente a statului membru în care este stabilită entitatea; sau

c) acționează în numele altei persoane fizice care este beneficiarul efectiv și dezvăluie agentului plătitor identitatea aceluși beneficiar efectiv, în conformitate cu art. 124² alin. (2).

(2) Atunci când un agent plătitor are informații care arată că persoana fizică ce primește o plată de dobândă sau pentru care o plată de dobândă este garantată, poate să nu fie beneficiarul efectiv, iar atunci când nici prevederile alin. (1) lit. a), nici cele ale alin. (1) lit. b) nu se aplică acelei persoane fizice, se vor lua măsuri rezonabile pentru stabilirea identității beneficiarului efectiv, conform prevederilor 124² alin. (2). Dacă agentul plătitor nu poate identifica beneficiarul efectiv, va considera persoana fizică în discuție drept beneficiar efectiv.

Art. 124¹ a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Identitatea și determinarea locului de rezidență a beneficiarilor efectivi

Articolul 124²

(1) România va adopta și va asigura aplicarea pe teritoriul său a procedurilor necesare, care să permită agentului plătitor să identifice beneficiarii efectivi și locul lor de rezidență, în scopul aplicării prevederilor art. 124⁷ - 124¹¹. Aceste proceduri trebuie să fie în conformitate cu cerințele minime prevăzute la alin. (2) și (3).

(2) Agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv în funcție de cerințele minime care sunt conforme cu relațiile dintre agentul plătitor și primitorul dobânzii, la data începerii relației, astfel:

a) pentru relațiile contractuale încheiate înainte de data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv, respectiv numele și adresa sa, prin utilizarea informațiilor de care dispune, în special conform reglementărilor în vigoare din statul său de stabilire și dispozițiilor Directivei 91/308/CEE, din 10 iunie 1991, privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor;

b) în cazul relațiilor contractuale încheiate sau al tranzacțiilor efectuate în absența relațiilor contractuale, începând cu data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv, constând în nume, adresă și, dacă există, numărul fiscal de identificare, atribuit de către statul membru de rezidență pentru scopurile fiscale. Aceste detalii vor fi stabilite pe baza pașaportului sau a cardului de identitate oficial, prezentat de beneficiarul efectiv. Dacă adresa nu apare nici în pașaport, nici în cardul de identitate oficial, atunci va fi stabilită pe baza oricărui alt document doveditor de identitate prezentat de beneficiarul efectiv. Dacă numărul fiscal de identificare nu este menționat în pașaport, în cardul de identitate oficial sau în oricare alt document

doveditor de identitate, incluzând, posibil, certificatul de rezidență fiscală eliberat pentru scopuri fiscale, prezentate de beneficiarul efectiv, identitatea să se va completa prin menționarea datei și a locului nașterii, stabilite pe baza pașaportului sau a cardului de identitate oficial.

(3) Agentul plătitor stabilește rezidența beneficiarului efectiv, pe baza cerințelor minime care sunt conforme cu relațiile dintre agentul plătitor și primitorul dobânzii la data începerii relației. Sub rezerva prevederilor de mai jos, se consideră că rezidența se află în țara în care beneficiarul efectiv își are adresa permanentă:

a) în cazul relațiilor contractuale încheiate înainte de data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili rezidența beneficiarului efectiv pe baza informațiilor de care dispune, în special ca urmare a reglementărilor în vigoare în statul său de stabilire și a prevederilor Directivei nr. 91/308/CEE ;

b) în cazul relațiilor contractuale încheiate sau al tranzacțiilor efectuate în absența relațiilor contractuale, începând cu data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili rezidența beneficiarului efectiv pe baza adresei menționate în pașaport, în cardul de identitate oficial sau, dacă este necesar, pe baza oricărui alt document doveditor de identitate, prezentat de beneficiarul efectiv, și în concordanță cu următoarea procedură: pentru persoanele fizice care prezintă pașaportul sau cardul de identitate oficial emis de către un stat membru și care declară ele însele că sunt rezidente într-o țară terță, rezidența lor va fi stabilită prin intermediul unui certificat de rezidență fiscală, emis de o autoritate competentă a țării terțe în care persoana fizică a declarat că este rezident. În lipsa prezentării acestui certificat, se consideră că rezidența este situată în statul membru care a emis pașaportul sau un alt document de identitate oficial.

Art. 124² a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Definiția agentului plătitor

Articolul 124³

(1) În sensul prezentului capitol, se înțelege prin agent plătitor orice operator economic care plătește dobânda sau garantează plata dobânzii pentru beneficiul imediat al beneficiarului efectiv, indiferent dacă operatorul este debitorul creanței care produce dobândă sau operatorul însărcinat de către debitor sau de către beneficiarul efectiv cu plata dobânzii sau cu garantarea plății de dobândă.

(2) Orice entitate stabilită într-un stat membru către care se plătește dobândă sau pentru care plata este garantată în beneficiul beneficiarului efectiv va fi, de asemenea, considerată agent plătitor, la momentul plății sau garantării unei astfel de plăți. Prezenta prevedere nu se va aplica dacă operatorul economic are motive să creadă, pe baza dovezilor oficiale prezentate de acea entitate, că:

a) este o persoană juridică, cu excepția celor prevăzute la alin. (5); sau

b) profitul său este impozitat prin aplicarea regimului general referitor la impozitarea profiturilor; sau

c) este un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizat conform Directivei nr. 85/611/CEE . Un operator economic care plătește dobândă sau garantează plata dobânzii pentru o astfel de entitate stabilită în alt stat membru și care este considerată agent plătitor, în temeiul prezentului alineat, va comunica numele și adresa entității și suma totală a dobânzii plătite sau garantate entității autorității competente a statului membru unde este stabilit, care va transmite mai departe aceste informații autorității competente din statul membru unde este stabilită entitatea.

(3) Entitatea prevăzută la alin. (2) poate totuși să aleagă să fie tratată, în scopul aplicării prezentului capitol, ca un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, așa cum acesta este prevăzut la alin. (2) lit. c). Exercițarea acestei posibilități face obiectul unui certificat emis de statul membru în care entitatea este stabilită, certificat care este prezentat operatorului economic de către entitate. România va elabora norme în ceea ce privește această opțiune ce poate fi exercitată de entitățile stabilite pe teritoriul său.

(4) Atunci când operatorul economic și entitatea vizate la alin. (2) sunt stabiliți în România, România va lua măsurile necesare pentru a da asigurări că acea entitate îndeplinește prevederile prezentului capitol atunci când acționează ca agent plătitor.

(5) Persoanele juridice exceptate de la prevederile alin. (2) lit. a) sunt:

a) în Finlanda: avoinkyntö (y) și kommandiittiyhtio (ky)/oppet bolag și kommanditbolag;

b) în Suedia: handelsbolag (HB) și kommanditbolag (KB).

Art. 124³ a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Definiția autorității competente

Articolul 124⁴

În sensul prezentului capitol, se înțelege prin autoritate competentă:

a) pentru România - Agenția Națională de Administrare Fiscală;

b) pentru țările terțe - autoritatea competentă definită pentru scopul convențiilor bilaterale sau multilaterale de evitare a dublei impunerii sau, în lipsa acestora, oricare altă autoritate competentă pentru emiterea certificatelor de rezidență fiscală.

Art. 124⁴ a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Articolul 124⁵

Definiția plății dobânzilor

(1) În sensul prezentului capitol, prin plata dobânzii se înțelege:

a) dobânda plătită sau înregistrată în cont, referitoare la creanțele de orice natură, fie că este garantată sau nu de o ipotecă ori de o clauză de participare la beneficiile debitorului, și, în special, veniturile din obligațiuni guvernamentale și veniturile din obligațiuni de stat, inclusiv primele și premiile legate de astfel de titluri de valoare, obligațiuni sau titluri de creanță; penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate plăți de dobânzi;

b) dobânzile capitalizate sau capitalizarea prin cesiunea, rambursarea sau răscumpărarea creanțelor, prevăzute la lit. a);

c) venitul provenit din plățile dobânzilor fie direct, fie prin intermediul unei entități prevăzute la art. 124³ alin. (2), distribuit prin:

- organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizate în conformitate cu Directiva nr. 85/611/CEE ;

- entități care beneficiază de opțiunea prevăzută la art. 124³ alin. (3);

- organisme de plasament colectiv stabilite în afara sferei teritoriale prevăzute la art. 124⁶;

d) venitul realizat din cesiunea, rambursarea sau răscumpărarea acțiunilor ori unităților în următoarele organisme și entități, dacă aceste organisme și entități investesc direct sau indirect, prin intermediul altor organisme de plasament colectiv sau entități la care se face referire mai jos, mai mult de 40% din activele lor în creanțe de natura celor prevăzute la lit. a), cu condiția ca acest venit să corespundă câștigurilor care, direct sau indirect, provin din plățile dobânzilor care sunt definite la lit. a) și b). Entitățile la care se face referire sunt:

- organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizate în conformitate cu Directiva nr. 85/611/CEE ;

- entități care beneficiază de opțiunea prevăzută la art. 124³ alin. (3);

- organisme de plasament colectiv stabilite în afara sferei teritoriale prevăzute la art. 124⁶.

(2) În ceea ce privește alin. (1) lit. c) și d), atunci când un agent plătitor nu dispune de nicio informație cu privire a proporția veniturilor care provin din plăți de dobânzi, suma totală a venitului va fi considerată plată de dobândă.

(3) În ceea ce privește alin. (1) lit. d), atunci când un agent plătitor nu dispune de nicio informație privind procentul activelor investite în creanțe, în acțiuni sau în unități, acest procent este considerat a fi superior celui de 40%. Atunci când nu se poate determina suma venitului realizat de beneficiarul efectiv, venitul este considerat ca fiind rezultatul cesiunii, rambursării sau răscumpărării acțiunii ori unităților.

(4) Atunci când dobânda, așa cum este prevăzută la alin. (1), este plătită sau creditată într-un cont deținut de o entitate prevăzută la art. 124³ alin. (2), această entitate nefiind beneficiara opțiunii prevăzute la art. 124³ alin. (3), dobânda respectivă va fi considerată ca plată de dobândă de către această entitate.

(5) În ceea ce privește alin. (1) lit. b) și d), România cere agenților plătitori situați pe teritoriul ei să anualizeze dobânda peste o anumită perioadă de timp, care nu poate depăși un an, și să trateze aceste dobânzi anualizate ca plăți de dobândă, chiar dacă nicio cesiune, răscumpărare sau rambursare nu intervine în decursul acestei perioade.

(6) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. c) și d), România va exclude din definiția plății dobânzii orice venit menționat în prevederile legate de organisme sau entități stabilite pe teritoriul lor, unde investiția acestor entități în creanțele prevăzute la alin. (1) lit. a) nu depășește 15% din activele lor. În același fel, prin derogare de la alin. (4), România va exclude din definiția plății dobânzii prevăzute la alin. (1) plata dobânzii sau creditarea într-un cont al unei entități prevăzute la art. 124³ alin. (2), care nu beneficiază de opțiunea prevăzută la art. 124³ alin. (3) și este stabilită pe teritoriul României, în cazul în care investiția acestei entități în creanțele prevăzute la alin. (1) lit. a) nu depășește 15% din activele sale. Exercițarea acestei opțiuni de către România implică legătura cu alte state membre.

(7) Începând cu data de 1 ianuarie 2011, procentul prevăzut la alin. (1) lit. d) și la alin. (3) va fi de 25%.

(8) Procentele prevăzute la alin. (1) lit. d) și la alin. (6) sunt determinate în funcție de politica de investiții, așa cum este definită în regulile de finanțare sau în documentele constitutive ale organismelor ori entităților, iar în lipsa acestora, în funcție de componenta reală a activelor acestor organisme sau entități.

Art. 124⁵ a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Articolul 124⁶

Prevederile acestui capitol se aplică dobânzilor plătite de către un agent plătitor stabilit în teritoriul în care Tratatul de instituire a Comunității Europene se aplică pe baza art. 299.

Art. 124⁶ a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Informațiile comunicate de un agent plătitor

Articolul 124⁷

(1) Atunci când beneficiarul efectiv este rezident într-un stat membru, altul decât România, unde este agentul plătitor, informațiile minime pe care agentul plătitor trebuie să le comunice autorității competente din România sunt următoarele:

- a) identitatea și rezidența beneficiarului efectiv, stabilite conform art. 124²;
- b) numele și adresa agentului plătitor;
- c) numărul de cont al beneficiarului efectiv sau, în lipsa acestuia, identificarea creanței generatoare de dobândă;
- d) informații referitoare la plata dobânzii, în conformitate cu alin. (2).

(2) Conținutul minim de informații referitoare la plata dobânzii, pe care agentul plătitor trebuie să le comunice, va face distincția dintre următoarele categorii de dobândă și va indica:

- a) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. a): suma dobânzii plătite sau creditate;
- b) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. b) și d): fie suma dobânzii sau a venitului prevăzut la respectivul alineat, fie suma totală a venitului din cesiune, răscumpărare sau rambursare;
- c) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. c): fie suma venitului prevăzut la respectivul alineat, fie suma totală a distribuției;
- d) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (4): suma dobânzii care revine fiecărui membru din entitatea prevăzută la art. 124³ alin. (2), care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 124¹ alin. (1);
- e) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (5): suma dobânzii anualizate.

Lit. e) a alin. (2) al art. 124⁷ a fost modificată de RECTIFICAREA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 765 din 7 septembrie 2006.

(3) România va limita informațiile care privesc plățile de dobânzi ce urmează a fi raportate de către agentul plătitor la informația referitoare la suma totală a dobânzii sau a venitului și la suma totală a veniturilor obținute din cesiune, răscumpărare sau rambursare.

Art. 124⁷ a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Schimbul automat de informații

Articolul 124⁸

(1) Autoritatea competentă din România va comunica autorității competente din statul membru de rezidență al beneficiarului efectiv informațiile prevăzute la art. 124⁷.

(2) Comunicarea de informații are un caracter automat și trebuie să aibă loc cel puțin o dată pe an, în decursul a 6 luni următoare sfârșitului anului fiscal, pentru toate plățile de dobândă efectuate în cursul acestui an.

(3) Dispozițiile prezentului capitol se completează cu cele ale cap. V din prezentul titlu, cu excepția prevederilor art. 124³⁵.

Art. 124⁸ a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Perioada de tranziție pentru trei state membre

Articolul 124⁹

(1) În cursul unei perioade de tranziție, începând cu data la care se face referire la alin. (2) și (3), Belgia, Luxemburg și Austria nu sunt obligate să aplice prevederile privind schimbul automat de informații în ceea ce privește veniturile din economii. Totuși, aceste țări au dreptul să primească informații de la celelalte state membre. În cursul perioadei de tranziție, scopul prezentului capitol este de a garanta un minimum de impozitare efectivă a veniturilor din economii sub forma plăților de dobândă efectuate într-un stat membru în favoarea beneficiarilor efectivi, care sunt persoane fizice rezidente fiscal în alt stat membru.

(2) Perioada de tranziție se va termina la sfârșitul primului an fiscal încheiat care urmează după definitivarea ultimului dintre următoarele evenimente:

a) data de intrare în vigoare a acordului dintre Comunitatea Europeană, după decizia în unanimitate a Consiliului, și Confederația Elvețiană, Principatul Liechtenstein, Republica San Marino, Principatul Monaco și Principatul Andorra, care prevede schimbul de informații la cerere, așa cum este definit în Modelul Acordului OECD privind schimbul de informații în materie fiscală, publicat la data de 18 aprilie 2002, denumit în continuare Modelul Acordului OECD, în ceea ce privește plățile de dobândă, așa cum sunt definite în prezentul capitol, efectuate de agenții plătitori stabiliți pe teritoriul acestor țări către beneficiarii efectivi rezidenți pe teritoriul pentru care se aplică prezentul capitol, în plus față de aplicarea simultană de către aceste țări a unei rețineri la sursă cu o cotă definită pentru perioadele corespunzătoare prevăzute la art. 124¹⁰;

b) data la care Consiliul se învoiește, în unanimitate, ca Statele Unite ale Americii să schimbe informații, la cerere, în conformitate cu Modelul Acordului OECD, în ceea ce privește plățile de dobânzi efectuate de agenții plătitori stabiliți pe teritoriul lor către beneficiarii efectivi rezidenți pe teritoriul în care se aplică prevederile referitoare la efectuarea schimbului automat de informații privind veniturile din economii.

(3) La sfârșitul perioadei de tranziție, Belgia, Luxemburg și Austria sunt obligate să aplice prevederile privind efectuarea schimbului automat de informații privind veniturile din economii, prevăzute la art. 124⁷ și 124⁸, și să înceteze aplicarea percepției unei rețineri la sursă și a venitului distribuit, reglementate la art. 124¹⁰ și 124¹¹. Dacă, în decursul perioadei de tranziție, Belgia, Luxemburg și Austria aleg aplicarea prevederilor privind efectuarea schimbului automat de informații privind veniturile din economii, prevăzut la art. 124⁷ și 124⁸, atunci nu se vor mai aplica nici reținerea la sursă, nici partajarea venitului, prevăzute la art. 124¹⁰ și 124¹¹.

Art. 124⁹ a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Reținerea la sursă

Articolul 124¹⁰

(1) În decursul perioadei de tranziție prevăzute la art. 124⁹, atunci când beneficiarul efectiv al dobânzii este rezident într-un stat membru, altul decât cel în care agentul plătitor este stabilit, Belgia, Luxemburg și Austria vor percepe o reținere la sursă de 15% în primii 3 ani ai perioadei de tranziție (1 iulie 2005 - 30 iunie 2008), de 20% în timpul următorilor 3 ani (1 iulie 2008 - 30 iunie 2011) și de 35% pentru următorii ani (începând cu 1 iulie 2011).

(2) Agentul plătitor va percepe o reținere la sursă după cum urmează:

a) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. a): la suma dobânzii plătite sau creditate;

b) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. b) sau d): la suma dobânzii sau venitului prevăzute/prevăzut la aceste litere sau prin perceperea unui efect echivalent care să fie suportat de primitor pe suma totală a venitului din cesiune, răscumpărare și rambursare;

c) în cazul plății de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. c): pe suma venitului prevăzut la respectivul alineat;

d) în cazul plății de dobândă, în înțelesul art. 124⁵ alin. (4): pe suma dobânzii care revine fiecărui membru al entității la care s-a făcut referire la art. 124³ alin. (2), care îndeplinește condițiile art. 124¹ alin. (1);

e) atunci când un stat membru exercită opțiunea prevăzută la art. 124⁵ alin. (5): pe suma dobânzii anualizate.

(3) În scopul aplicării prevederilor alin. (2) lit. a) și b), reținerea la sursă este percepută la pro-rata pentru perioada de deținere a creanței de către beneficiarul efectiv. Dacă agentul plătitor nu este în măsură să determine perioada de deținere pe baza informațiilor de care dispune, se consideră că beneficiarul efectiv a deținut creanța pe toată perioada de existență, dacă beneficiarul nu furnizează o dovadă a datei de achiziție.

(4) Perceperea unei rețineri la sursă de statul membru al agentului plătitor nu împiedică statul membru de rezidență fiscală a beneficiarului efectiv să impoziteze venitul, conform legii sale naționale, prin respectarea prevederilor Tratatului de instituire a Comunității Europene.

(5) În decursul perioadei de tranziție, statele membre care percep reținerea la sursă pot prevedea ca un agent operator care plătește dobândă sau garantează dobânda pentru o entitate prevăzută la art. 124³ alin. (2) lit. c) stabilită în alt stat membru să fie considerat ca fiind agent plătitor în locul entității și va percepe reținerea la sursă pentru această dobândă, dacă entitatea nu a acceptat formal numele și adresa sa și suma totală a dobânzii care îi este plătită sau garantată, care să fie comunicată conform ultimului paragraf al art. 124³ alin. (2) lit. c).

Art. 124¹⁰ a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Distribuirea venitului

Articolul 124¹¹

(1) Statele membre care aplică o reținere la sursă, conform art. 124¹⁰ alin. (1), vor reține 25% din venitul lor și vor transfera 75% din venit statului membru de rezidență al beneficiarului efectiv al dobânzii.

(2) Statele membre care aplică o reținere la sursă, conform art. 124¹⁰ alin. (5), vor reține 25% din venitul lor și vor transfera 75% altor state membre, proporțional cu transferurile efectuate ca urmare a aplicării prevederilor alin. (1).

(3) Aceste transferuri vor avea loc nu mai târziu de 6 luni de la sfârșitul anului fiscal al statului membru al agentului plătitor, în cazul alin. (1), sau al statului membru al operatorului economic, în cazul alin. (2).

Art. 124¹¹ a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Excepții de la sistemul de reținere la sursă

Articolul 124¹²

(1) Statele membre care percep o reținere la sursă, conform art. 124¹⁰, prevăd una sau două dintre următoarele proceduri, permițând beneficiarului efectiv să ceară ca o asemenea reținere să nu fie aplicată:

a) o procedură care permite beneficiarului efectiv să autorizeze în mod expres agentul plătitor să comunice informațiile, în conformitate cu art. 124⁷ și 124⁸. Această autorizație acoperă toate dobânzile plătite beneficiarului efectiv de către respectivul agent plătitor. În acest caz se aplică prevederile art. 124⁸;

b) o procedură care garantează că reținerea la sursă nu va fi percepută atunci când beneficiarul efectiv prezintă agentului său plătitor un certificat emis în numele sau de autoritatea competentă a statului său de rezidență fiscală, în concordanță cu prevederile alin. (2).

(2) La cererea beneficiarului efectiv, autoritatea competentă a statului membru de rezidență fiscală va emite un certificat care indică:

a) numele, adresa și numărul de identificare fiscală sau alt număr ori, în lipsa acestuia, data și locul nașterii beneficiarului efectiv;

b) numele și adresa agentului plătitor;

c) numărul de cont al beneficiarului efectiv sau, în lipsa acestuia, identificarea garanției.

(3) Acest certificat este valabil pentru o perioadă care nu depășește 3 ani. Certificatul va fi emis fiecărui beneficiar efectiv care îl solicită, în termen de două luni de la solicitare.

Art. 124¹² a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Măsuri luate de România pentru efectuarea schimbului de informații cu statele care au perioadă de tranziție la impunerea economiilor

Articolul 124¹³

Procedura administrării acestui capitol în relația cu cele 3 state care au perioadă de tranziție în aplicarea prevederilor acestui capitol se va stabili prin hotărâre a Guvernului, elaborată în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu avizul Ministerului Integrării Europene și al Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 124¹³ a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Eliminarea dublei impuneri

Articolul 124¹⁴

(1) România asigură pentru beneficiarii efectivi rezidenți eliminarea oricărei duble impuneri care ar putea rezulta din perceperea reținerii la sursă în țările care au perioadă de tranziție, prevăzute la art. 124⁹, în concordanță cu prevederile alin. (2).

(2) România restituie beneficiarului efectiv rezident în România impozitul reținut conform art. 124¹⁰.

Art. 124¹⁴ a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Titluri de creanțe negociabile

Articolul 124¹⁵

(1) Pe parcursul perioadei de tranziție, prevăzută la art. 124⁹, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2010, obligațiunile naționale și internaționale și alte titluri de creanțe negociabile, a căror primă emisiune este anterioară datei de 1 martie 2001 sau pentru care prospectele emisiunii de origine au fost aprobate înainte de această dată de autoritățile competente, în înțelesul Directivei nr. 80/390/CEE privind cerințele de redactare, verificare și distribuire a informațiilor necesare listării ce trebuie publicate pentru admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a bursei, sau de către autoritățile competente ale țărilor terțe, nu sunt considerate creanțe, în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. a), cu condiția ca niciun fel de emisiuni noi ale acestor titluri de creanțe

negociabile să nu fi fost realizate începând cu data de 1 martie 2002. Totuși, dacă perioada de tranziție se prelungește după data de 31 decembrie 2010, prevederile prezentului alineat vor continua să se aplice doar în ceea ce privește aceste titluri de creanțe negociabile:

a) care conțin clauzele de sumă brută și de restituire anticipată; și

b) atunci când agentul plătitor, așa cum este definit la art. 124³ alin. (1) și (2), este stabilit în unul dintre cele trei state membre care aplică reținerea la sursă și atunci când agentul plătitor plătește dobânda sau garantează dobânda pentru beneficiul imediat al beneficiarului efectiv rezident în România. Dacă o nouă emisiune pentru titlurile de creanțe negociabile menționate mai sus, emise de un guvern sau de o entitate asimilată, care acționează ca autoritate publică sau al cărei rol este recunoscut de un tratat internațional, în înțelesul art. 124¹⁶, este realizată începând cu data de 1 martie 2002, ansamblul acestor titluri emise, constând în emisiunea de origine și în oricare alta ulterioară, este considerat ca fiind o creanță, în înțelesul art. 124⁵ alin. (1) lit. a).

(2) Prevederile alin. (1) nu împiedică în niciun fel România de a impozita veniturile obținute din titlurile de creanțe negociabile la care se face referire în alin. (1), în conformitate cu legislația fiscală națională.

Art. 124¹⁵ a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Anexa referitoare la lista entităților asimilate la care se face referire la art. 124¹⁵

Articolul 124¹⁶

Pentru scopurile art. 124¹⁵, următoarele entități sunt considerate ca fiind entități care acționează ca autoritate publică sau al căror rol este recunoscut de un tratat internațional:

1. entități din Uniunea Europeană:

Belgia

- Vlaams Gewest (Regiunea Flamandă);
- Region wallonne (Regiunea Valonă);
- Region bruxelloise/Brussels Gewest (Regiunea Bruxelles);
- Communauté française (Comunitatea Franceză);
- Vlaamse Gemeenschap (Comunitatea Flamandă);
- Deutschsprachige Gemeinschaft (Comunitatea vorbitoare de limbă germană);

Bulgaria

- municipalități;

Spania

- Xunta de Galicia (Executivul Regional al Galiciei);
- Junta de Andalucía (Executivul Regional al Andaluziei);
- Junta de Extremadura (Executivul Regional Extremadura);
- Junta de Castilla - La Mancha (Executivul Regional Castilla - La Mancha);
- Junta de Castilla - Leon (Executivul Regional Castilla - Leon);
- Gobierno Foral de Navarra (Guvernul Regional al Navarrei);
- Govern de les Illes Balears (Guvernul Insulelor Baleare);
- Generalitat de Catalunya (Guvernul Autonom al Cataloniei);
- Generalitat de Valencia (Guvernul Autonom al Valenciei);
- Diputacion General de Aragon (Consiliul Regional al Aragonului);
- Gobierno de las Islas Canarias (Guvernul Insulelor Canare);
- Gobierno de Murcia (Guvernul Murciei);
- Gobierno de Madrid (Guvernul Madridului);
- Gobierno de la Comunidad Autonoma del Pais Vasco/Euzkadi (Guvernul Comunității Autonome a Țărilor Bascilor);
- Diputacion Foral de Guipuzcoa (Consiliul Regional Guipuzcoa);
- Diputacion Foral de Vizcaya/Bizkaia (Consiliul Regional Vizcaya);
- Diputacion Foral de Alava (Consiliul Regional Alava);
- Ayuntamiento de Madrid (Consiliul Orașenesc al Madridului);
- Ayuntamiento de Barcelona (Consiliul Orașenesc al Barcelonei);
- Cabildo insular de Gran Canaria (Consiliul Insulei Gran Canaria);
- Cabildo insular de Tenerife (Consiliul Insulei Tenerife);
- Instituto de Credito Oficial (Instituția Creditului Public);
- Instituto Catalan de Finanzas (Instituția Financiară a Cataloniei);
- Instituto Valenciano de Finanzas (Instituția Financiară a Valenciei);

Grecia

- (*) (Organizația Națională de Telecomunicații);
- (*) (Organizația Națională a Căilor Ferate);
- (*) (Compania Publică de Electricitate);

(*) Textul este în limba greacă. A se vedea imaginea asociată.

Franța

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fondul de Răscumpărare a Datoriei Publice);
- L'Agence française de développement (AFD) (Agenția Franceză de Dezvoltare);
- Réseau Ferre de France (RFF) (Rețeaua Franceză de Căi Ferate);
- Caisse Naționale des Autoroutes (CAN) (Fondul Național al Autostrăzilor);
- Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Asistența Publică a Spitalelor din Paris);
- Charbonnages de France (CDF) (Consiliul Francez al Cărbunelui);
- Entreprise minière et chimique (EMC) (Compania Minieră și Chimică);

Italia

- regiuni;
- provincii;
- municipalități;
- Cassa Depositi e Prestiti (Fondul de Depozite și Împrumuturi);

Letonia

- Pasvaldibas (guvernele locale);

Polonia

- gminy (comune);
- powiaty (districte);
- wojewodztwa (provincii);
- związki gmin (asociații de comune);
- powiatow (asociații de districte);
- wojewodztw (asociații de provincii);
- miasto stołeczne Warszawa (capitala Varșovia);
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Agenția pentru Restructurare și Modernizare a Agriculturii);
- Agencja Nieruchomości Rolnych (Agenția Proprietăților Agricole);

Portugalia

- Região Autónoma da Madeira (Regiunea Autonomă a Madeirei);
- Região Autónoma dos Açores (Regiunea Autonomă a Azorelor);
- municipalități;

România

- autoritățile administrației publice locale;

Slovacia

- mesta a obce (municipalități);
- Železnice Slovenskej Republiky (Compania Slovacă de Căi Ferate);
- Štátny fond cestného hospodárstva (Fondul de Stat pentru Gestionarea Drumurilor);
- Slovenske elektrarne (Companiile Slovace de Energie);
- Vodohospodárska vystavba (Compania de Economie a Apei).

2. entități internaționale;

- Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare;
- Banca Europeană de Investiții;
- Banca Asiatică de Dezvoltare;
- Banca Africană de Dezvoltare;
- Banca Mondială - Banca Internațională de Reconstrucție și Dezvoltare - Fondul Monetar Internațional;
- Corporația Financiară Internațională;
- Banca InterAmericană de Dezvoltare;
- Fondul Social de Dezvoltare al Consiliului Europei;
- Euratom;
- Comunitatea Europeană;
- Corporația Andină de Dezvoltare (CAF);
- Eurofima;
- Comunitatea Economică a Cărbunelui și Oțelului;
- Banca Nordică de Investiții;
- Banca Caraibiană de Dezvoltare.

Prevederile art. 124¹⁵ nu aduc atingere niciuneia dintre obligațiile internaționale pe care România și le-a asumat în relațiile cu entitățile internaționale menționate mai sus.

3. entități din state terțe:

- acele entități care îndeplinesc următoarele criterii:

- a) entitatea care este considerată în mod cert ca fiind o entitate publică, conform criteriilor naționale;
- b) o astfel de entitate publică este un producător din afara Comunității, care administrează și finanțează un grup de activități, furnizând în principal bunuri și servicii din afara Comunității, destinate beneficiului Comunității și care sunt efectiv controlate de guvernul central;
- c) respectiva entitate publică este un emitent de datorii de mari dimensiuni și cu regularitate;
- d) statul vizat poate să garanteze că o asemenea entitate publică nu va exercita o răscumpărare înainte de termen, în cazul clauzelor de reîntregire a sumei brute.

Art. 124¹⁶ a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Data aplicării

Articolul 124¹⁷

Prevederile prezentului capitol, reprezentând transpunerea Directivei nr. 2003/48/CE a Consiliului, din 3 iunie 2003, privind impunerea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi, cu amendamentele ulterioare, se aplică începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

Art. 124¹⁷ a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul IV

Redevențe și dobânzi la întreprinderi asociate

Cap. IV din Titlul V a fost introdus de pct. 79 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Sfera de aplicare și procedura

Articolul 124¹⁸

(1) Plățile de dobânzi și redevențe ce provin din România sunt exceptate de la orice impozite aplicate asupra acelor plăți în România, fie prin reținere la sursă, fie prin declarare, cu condiția ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor să fie o întreprindere din alt stat membru sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru situat în alt stat membru.

(2) O plată făcută de o întreprindere rezidentă în România sau de către un sediu permanent situat în România trebuie să fie considerată ca provenind din România, denumită în continuare stat sursă.

(3) Un sediu permanent este tratat ca plătitor al dobânzilor sau redevențelor doar în măsura în care acele plăți reprezintă cheltuieli deductibile fiscal pentru sediul permanent din România.

(4) O întreprindere a unui stat membru va fi tratată ca beneficiar efectiv al dobânzilor și redevențelor doar dacă primește acele plăți pentru beneficiul său propriu, și nu ca un intermediar pentru o altă persoană, cum ar fi un agent, un mandatar sau semnatar autorizat.

(5) Un sediu permanent trebuie să fie tratat ca beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor:

a) dacă creanța sau dreptul de utilizare a informației, în privința căreia plățile de dobânzi sau redevențe iau naștere, este efectiv legată de acel sediu permanent; și

b) dacă plățile de dobânzi sau redevențe reprezintă venituri cu privire la care acel sediu permanent este supus, în statul membru în care este situat, unuia dintre impozitele menționate la art. 124²⁰ lit. a) pct. (iii) sau, în cazul Belgiei, «impozitului nerezidenților/belasting der niet-verblijfhouders» ori, în cazul Spaniei, «impozitului asupra venitului nerezidenților» sau unui impozit care este identic sau în mod substanțial similar și care este aplicat după data de intrare în vigoare a prezentului capitol, suplimentar sau în locul acelor impozite existente.

(6) Dacă un sediu permanent al unei întreprinderi a unui stat membru este considerat ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al dobânzilor ori redevențelor, nicio altă parte a întreprinderii nu va fi tratată ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al acelor dobânzi ori redevențe, în sensul prezentului articol.

(7) Prezentul articol trebuie să se aplice numai în cazul în care întreprinderea care este plătitor sau întreprinderea al cărei sediu permanent este considerat plătitor al dobânzilor ori redevențelor este o întreprindere asociată a întreprinderii care este beneficiarul efectiv sau al cărei sediu permanent este tratat ca beneficiarul efectiv al acelor dobânzi ori al acelor redevențe.

(8) Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă dobânzile sau redevențele sunt plătite de către ori către un sediu permanent situat într-un stat terț al unei întreprinderi dintr-un stat membru și activitatea întreprinderii este, în întregime sau parțial, desfășurată prin acel sediu permanent.

(9) Prevederile prezentului articol nu împiedică România să ia în considerare, la determinarea impozitului pe profit, atunci când aplică legislația sa fiscală, dobânzile sau redevențele primite de către întreprinderile rezidente, de sediile permanente ale întreprinderilor rezidente în România sau de către sediile permanente situate în România.

(10) România nu va aplica prevederile prezentului capitol unei întreprinderi a altui stat membru sau unui sediu permanent al unei întreprinderi a altui stat membru, atunci când condițiile stabilite la art. 124²⁰ lit. b) nu au fost menținute pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani.

(11) România solicită ca îndeplinirea cerințelor stabilite de prezentul articol și de art. 124²⁰ să fie dovedită la data plății dobânzilor sau redevențelor printr-o atestare. Dacă îndeplinirea cerințelor stabilite în prezentul articol nu a fost atestată la data plății, România va aplica reținerea impozitului la sursă.

(12) România stabilește ca o condiție pentru acordarea scutirii, potrivit acestui capitol, emiterea unei decizii privind acordarea în mod obișnuit a scutirii pe baza unei atestări în care să se certifice îndeplinirea cerințelor stabilite de prezentul articol și de art. 124²⁰. Decizia privind acordarea scutirii va fi dată într-o perioadă de cel mult 3 luni după prezentarea atestării și după ce au fost furnizate acele informații doveditoare pe care autoritățile locale din România le solicită de drept. Decizia va fi valabilă pe o perioadă de cel puțin un an după ce a fost emisă.

(13) În sensul alin. (11) și (12), atestarea care va fi prezentată în legătură cu fiecare contract de plată trebuie să fie valabilă pentru cel puțin un an, dar nu mai mult de 3 ani, de la data emiterii acestei atestări și va conține următoarele informații:

a) dovada rezidenței, în scopul impozitării, pentru întreprinderea care primește dobânzi sau redevențe din România și, când este necesar, dovada existenței unui sediu permanent atestat de autoritatea fiscală a statului membru în care întreprinderea care primește dobânzi sau redevențe este rezidentă pentru scopuri fiscale sau în care este situat sediul permanent;

b) deținerea dreptului de beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor de către întreprinderea care primește astfel de plăți, în conformitate cu prevederile alin. (4), sau existența condițiilor în conformitate cu prevederile alin. (5), când un sediu permanent este beneficiarul plății;

c) îndeplinirea cerințelor, în conformitate cu prevederile art. 124²⁰ lit. a) pct. (iii), în cazul întreprinderii primitoare;

d) o deținere minimă, în conformitate cu prevederile art. 124²⁰ lit. b);

e) perioada pentru care deținerea la care se face referire la lit. d) a existat.

Statele membre pot să solicite, în plus, justificarea legală pentru plățile din cadrul contractului, de exemplu pot solicita contractul de împrumut sau contractul de licență.

(14) Dacă cerințele pentru acordarea scutirii încetează să fie îndeplinite, întreprinderea primitoare sau sediul permanent va informa imediat întreprinderea plătitoare sau sediul permanent plătitor și, dacă statul sursă solicită astfel, și autoritatea competentă a aceluia stat.

(15) Dacă respectiva întreprindere plătitoare sau sediul permanent a reținut impozitul la sursă asupra venitului ce urma să fie scutit de impozit, conform prezentului articol, aceasta poate face o cerere pentru restituirea acestui impozit reținut la sursă. România va solicita informația specificată la alin. (13). Cererea pentru restituirea impozitului trebuie să fie transmisă în perioada prevăzută în prezentul alineat. Această perioadă de depunere a cererii de restituire va fi de cel puțin 2 ani de la data la care dobânda sau redevențele sunt plătite.

(16) România va restitui impozitul reținut la sursă în plus într-un interval de un an de la primirea cererii de restituire a impozitului și a informațiilor doveditoare pe care le poate solicita în mod rezonabil. Dacă impozitul reținut la sursă nu a fost restituit în perioada menționată, întreprinderea primitoare sau sediul permanent va fi îndreptățit, la expirarea anului în cauză, să solicite dobânda asupra sumei reprezentând impozitul care trebuie restituit. Dobânda solicitată se va calcula la o rată egală cu rata dobânzii interne care se aplică în cazuri similare, corespunzător prevederilor legislației naționale din România.

Art. 124¹⁸ a fost introdus de pct. 80 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Definiția dobânzii și a redevențelor

Articolul 124¹⁹

În sensul prezentului capitol:

a) termenul dobândă înseamnă venitul din creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului și, în special, venitul din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni; penalitățile pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate dobânzi;

b) termenul redevențe înseamnă plățile de orice fel primite pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și software, orice patent, marcă de comerț, desen ori model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație, ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial ori științific; plățile pentru folosirea sau dreptul de folosire a echipamentului industrial, comercial ori științific vor fi considerate redevențe.

Art. 124¹⁹ a fost introdus de pct. 80 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Definiția întreprinderii, întreprinderii asociate și a sediului permanent

Articolul 124²⁰

În sensul prezentului capitol:

a) termenul întreprindere a unui stat membru înseamnă orice întreprindere:

- (i) care îmbracă una dintre formele enumerate în această privință în lista prevăzută la art. 124²⁶; și
- (ii) care, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, este considerată ca fiind rezidentă în acel stat membru și nu este considerată, în înțelesul unei convenții de evitare a dublei impuneri pe venit și pe capital încheiată cu un stat terț, ca fiind rezident în scopul impozitării în afara Comunității; și
- (iii) care este supusă unaia dintre următoarele impozite, fără a fi scutită de impozit, sau unui impozit care este identic ori, în esență, similar și care este stabilit după data de intrare în vigoare a prezentului articol, în plus sau în locul acelor impozite existente:

- impozitul societăților/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Körperschaftsteuer, în Germania;
- (*), în Grecia;

(*) Textul este în limba greacă. A se vedea imaginea asociată.

- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franța;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle persone giuridiche, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Körperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas, în Portugalia;
- vhteisoi en tulovero/în komstskatten, în Finlanda;
- statlîn g în komstskatt, în Suedia;
- corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- dan z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- tulumaks, în Estonia;
- (*), în Cipru;

(*) Textul este în limba greacă. A se vedea imaginea asociată.

- uzņemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- pelno mokestis, în Lituania;
- tarsasagi ado, în Ungaria;
- taxxa fuq l-income, în Malta;
- todatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- davek od dobicka praznih oseb, în Slovenia;
- dan z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- impozitul pe profit, în România;

b) o întreprindere este o întreprindere asociată a unei alte întreprinderi dacă, cel puțin:

- (i) prima întreprindere are o participare minimă directă de 25% în capitalul celei de-a doua întreprinderi; sau
- (ii) cea de-a doua întreprindere are o participare minimă directă de 25% în capitalul primei întreprinderi; sau
- (iii) o întreprindere terță are o participare minimă directă de 25% atât în capitalul primei companii, cât și în al celei de-a doua.

Participările în capitalul social trebuie să fie deținute numai la întreprinderile rezidente pe teritoriul Comunității Europene;

c) termenul sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri situat într-un stat membru, prin care se desfășoară în întregime sau în parte activitatea unei întreprinderi rezidente într-un alt stat membru.

Art. 124²⁰ a fost introdus de pct. 80 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Excepția plăților de dobânzi sau de redevențe

Articolul 124²¹

(1) România nu este obligată să asigure beneficiile prezentului capitol în următoarele cazuri:

a) atunci când plățile sunt tratate ca o distribuție de beneficii sau ca o restituire de capital, conform legislației române;

b) pentru plățile rezultate din creanțe care dau dreptul de participare la profiturile debitorului;

c) pentru plățile rezultate din creanțe care dau dreptul creditorului să își schimbe dreptul de a primi dobânda contra unui drept de participare în profiturile debitorului;

d) pentru plățile rezultate din creanțe care nu conțin niciun fel de prevederi referitoare la restituirea datoriei principale sau dacă restituirea este datorată pentru o perioadă mai mare de 50 de ani după data emisiunii.

(2) Când datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv al dobânzii sau redevențelor ori între unul dintre ei și o altă persoană, suma dobânzilor sau redevențelor depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai în această ultimă sumă menționată, dacă există o astfel de sumă.

Art. 124²¹ a fost introdus de pct. 80 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Fraudă și abuz

Articolul 124²²

(1) Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor legislației naționale sau a celor bazate pe tratate, la care România este parte, care sunt necesare pentru prevenirea fraudei sau abuzului.

(2) România poate, în cazul tranzacțiilor pentru care motivul principal sau unul dintre motivele principale este fraudă, evaziunea fiscală sau abuzul, să retragă beneficiile stabilite prin prezentul capitol sau poate să refuze aplicarea lui.

Art. 124²² a fost introdus de pct. 80 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Reguli tranzitorii pentru Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia și Slovacia

Articolul 124²³

(1) Grecia, Letonia, Polonia și Portugalia sunt autorizate să nu aplice prevederile privind scutirea plăților de dobânzi și redevențe între întreprinderi asociate până la data de 1 iulie 2005, iar pe durata perioadei de tranziție de 8 ani, începând cu data de 1 iulie 2005, cota impozitului aplicată în aceste țări plăților de dobândă sau redevențe, care se fac către o întreprindere asociată rezidentă în alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru, nu trebuie să depășească 10% în timpul primilor 4 ani și 5% în timpul următorilor 4 ani.

Lituania este autorizată să nu aplice prevederile privind scutirea plăților de dobânzi și redevențe între întreprinderi asociate, până la data de 1 iulie 2005. Pe durata unei perioade de tranziție de 6 ani, începând de la 1 iulie 2005, cota de impozit aplicată în această țară asupra plăților de redevențe făcute către o întreprindere asociată rezidentă în alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru, nu trebuie să depășească 10%. În timpul primilor 4 ani din perioada de tranziție de 6 ani, cota de impozit aplicată asupra plăților de dobânzi făcute unei întreprinderi asociate din alt stat membru sau unui sediu permanent situat în alt stat membru nu va depăși 10%; pentru următorii 2 ani, cota de impozit aplicată asupra unor astfel de plăți de dobânzi nu va depăși 5%.

Spania și Republica Cehă sunt autorizate, doar pentru plățile de redevențe, să nu aplice prevederile privind scutirea plăților de redevențe între întreprinderi asociate, până la data de 1 iulie 2005. În timpul unei perioade de tranziție de 6 ani, începând cu data de 1 iulie 2005, cota impozitului aplicată în aceste țări plăților de redevență făcute către o întreprindere asociată din alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru, nu va depăși 10%. Slovacia este autorizată, numai pentru plățile de redevențe, să nu aplice prevederile privind scutirea de impozit pentru o perioadă de tranziție de doi ani, începând cu data de 1 mai 2004.

Totuși, aceste reguli tranzitorii sunt supuse aplicării permanente a oricăror cote de impozit, mai scăzute decât cele la care se face referire mai sus, în condițiile unor acorduri bilaterale încheiate între Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia și alte state membre.

(2) Când o întreprindere rezidentă în România sau un sediu permanent al unei întreprinderi a unui stat membru, situat în România:

a) primește dobânzi sau redevențe din partea unei întreprinderi asociate din Grecia, Letonia, Lituania, Polonia sau Portugalia;

b) primește redevențe din partea unei întreprinderi asociate din Republica Cehă, Spania sau Slovacia;

c) primește dobânzi sau redevențe din partea unui sediu permanent situat în Grecia, Letonia, Lituania, Polonia sau Portugalia, al unei întreprinderi asociate a unui stat membru; sau

d) primește redevențe de la un sediu permanent situat în Republica Cehă, Spania sau Slovacia al unei întreprinderi asociate a unui stat membru,

România acordă la calculul impozitului pe profit o sumă egală cu impozitul plătit în Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia, în conformitate cu alin. (1), stabilită asupra celui venit. Suma se acordă ca o deducere din impozitul pe profitul obținut de întreprinderea sau de sediul permanent care a primit acel venit.

(3) Deducerea prevăzută la alin. (2) nu poate să depășească acea sumă mai mică:

a) față de impozitul de plată din Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia, pentru un astfel de venit, pe baza alin. (1); sau

b) a părții de impozit pe profitul întreprinderii sau al sediului permanent care primește dobânda sau redevențele, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă acelor plăți, conform legislației naționale a României.

Art. 124²³ a fost introdus de pct. 80 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Clauza de delimitare

Articolul 124²⁴

Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor naționale sau celor bazate pe tratatele la care România este parte și ale căror prevederi au în vedere eliminarea sau evitarea dublei impozitări a dobânzilor și a redevențelor.

Art. 124²⁴ a fost introdus de pct. 80 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Măsuri luate de România

Articolul 124²⁵

Procedura administrării acestui capitol se va stabili prin hotărâre a Guvernului, elaborată în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu avizul Ministerului Integrării Europene și al Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 124²⁵ a fost introdus de pct. 80 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Lista societăților acoperite de prevederile art. 124²⁰ lit. a) pct. (iii)

Articolul 124²⁶

Societățile acoperite de prevederile art. 124²⁰ lit. a) pct. (iii) sunt următoarele:

a) societăți cunoscute în legislația belgiană ca: "naamloze vennootschap/societe anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/societe en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/societe privee a responsabilite limitee" și acele entități publice legislative care desfășoară activitate conform dreptului privat;

b) societăți cunoscute în legislația daneză ca: "aktieselskab" și "anpartsselskab";

c) societăți cunoscute în legislația germană ca: "Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschränkter Haftung" și "bergrechtliche Gewerkschaft";

d) societăți cunoscute în legislația grecească ca: (*);

(*) Textul este în limba greacă. A se vedea imaginea asociată.

e) societăți cunoscute în legislația spaniolă ca: "sociedad anonima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada" și acele entități publice legale care desfășoară activitate conform dreptului privat;

f) societăți cunoscute în legislația franceză ca: "societe anonymes, sociétés en commandite par actions, sociétés à responsabilité limitée" și entități publice și întreprinderi industriale și comerciale;

g) societăți cunoscute în legislația irlandeză ca societăți pe acțiuni sau pe garanții, societăți private pe acțiuni sau pe garanții, entități înregistrate conform legislației societăților industriale și prudențiale sau societăți de construcții înregistrate conform legii societăților de construcții;

h) societăți cunoscute în legislația italiană ca: "società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata" și entități publice și private care desfășoară activități industriale și comerciale;

i) societăți cunoscute în legislația luxemburgheză ca: "sociétés anonymes, sociétés en commandite par actions și sociétés à responsabilité limitée";

j) societăți cunoscute în legislația olandeză ca: "noomloze vennootschap" și "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid";

k) societăți cunoscute în legislația austriacă ca: "Aktiengesellschaft" și "Gesellschaft mit beschränkter Haftung";

l) societăți comerciale sau societăți înființate conform legii civile, având formă comercială, și cooperative și entități publice înregistrate conform legii portugheze;

m) societăți cunoscute în legislația finlandeză ca: "osakeyhtiö/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, saastopankki /sparbank" și "vakuutusyhtiö/forsäkringsbolag";

n) societăți cunoscute în legislația suedeză ca: "aktiebolag" și "försäkringsaktiebolag";

o) societăți înregistrate conform legislației Marii Britanii;

p) societăți cunoscute în legislația cehă ca: "akciová společnost", "společnost s ručením omezeným", "verejná obchodní společnost", "komanditní společnost", "družstvo";

q) societăți cunoscute în legislația estoniană ca: "täisühing", "usaldusühing", "osühing", "aktsiaselts", "tulundusühing";

r) societăți cunoscute în legislația cipriotă ca societăți înregistrate în conformitate cu legea companiilor, entități publice corporatiste, precum și alte entități care sunt considerate societăți, conform legii impozitului pe venit;

s) societăți cunoscute în legislația letonă ca: "akciju sabiedrība", "sabiedrība ar ierobežotu atbildību";

ș) societăți înregistrate conform legislației lituaniene;

t) societăți cunoscute în legislația ungară ca: "közkereseti társaság", "betéti társaság", "közös vállalat", "korlatolt felelősségű társaság", "résztvénytársaság", "egyesület", "közhasznú társaság", "szövetkezet";

ț) societăți cunoscute în legislația malteză ca: "Kumpaniji ta' Responsabilità Limitata", "Soċjetajiet in akkomandita li l-kapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet";

u) societăți cunoscute în legislația poloneză ca: "spółka akcyjna", "spółka z ograniczoną odpowiedzialnością";

v) societăți cunoscute în legislația slovenă ca: "delniska družba", "komanditna delniska družba", "komanditna družba", "družba z omejeno odgovornostjo", "družba z neomejeno odgovornostjo";

w) societăți cunoscute în legislația slovacă ca: "akciová spoločnosť", "spoločnosť s ručením obmedzeným", "komanditná spoločnosť", "verejná obchodná spoločnosť", "družstvo".

Art. 124²⁶ a fost introdus de pct. 80 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Data aplicării

Articolul 124²⁷

Prevederile prezentului capitol, reprezentând transpunerea Directivei 2003/49/CE a Consiliului, din 3 iunie 2003, privind un sistem comun de impozitare aplicabil plăților de dobânzi și redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite, cu amendamentele ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2011.

Art. 124²⁷ a fost introdus de pct. 80 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul V

Schimb de informații în domeniul impozitelor directe, conform convențiilor de evitare a dublei impuneri

Cap. V din Titlul V a fost introdus de pct. 81 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Prevederi generale

Articolul 124²⁸

(1) În conformitate cu prevederile prezentului capitol, autoritățile competente ale statelor membre vor schimba orice informație care poate să le îndreptățească să efectueze o corectă stabilire a impozitelor pe venit și pe capital și orice informație referitoare la stabilirea impozitelor asupra primelor de asigurare la care se face referire

la art. 3 paragraful 6 din Directiva 76/308/CEE a Consiliului, din 15 martie 1976, privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de anumite obligații fiscale, taxe, impozite și alte măsuri, cu amendamentele ulterioare.

(2) Vor fi privite ca impozite pe venit și pe capital, indiferent de modul în care sunt stabilite, toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elemente de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitul pe sumele totale ale salariilor plătite de întreprinderi, precum și impozitele pe creșterea de capital.

(3) Impozitele la care se face referire la alin. (2) sunt în prezent, în mod special:

a) în Belgia:

- impozitul persoanelor fizice;
- impozitul societăților;
- impozitul persoanelor morale;
- impozitul nerezidenților;

b) în Danemarca:

- indkomstskat til staten;
- selskabsskat;
- den kommunale indkomstskat;
- den amtskommunale indkomstskat;
- folkepensionsbidragene;
- somendsskatten;
- den saerlige indkomstskat;
- kirkeskat;
- formueskat til staten;
- bidrag til dagpengefonden;

c) în Germania:

- Einkommensteuer;
- Körperschaftsteuer;
- Vermogensteuer;
- Gewerbesteuer;
- Grundsteuer;

d) în Grecia:

- (*);
- (*);
- (*);

(*) Textul este în limba greacă. A se vedea imaginea asociată.

e) în Spania:

- impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- impozitul pe societăți;
- impozitul extraordinar pe averea persoanelor fizice;

f) în Franța:

- impozitul pe venit;
- impozitul pe societate;
- impozitele profesionale;
- taxe fonciere sur les proprietes baties;
- taxe fonciere sar les proprietes non baties;

g) în Irlanda:

- impozitul pe venit;
- impozitul pe corporație;
- impozitul pe câștigări de capital;
- impozitul pe avere;

h) în Italia:

- imposta sul reddito delle persone fisiche;
- imposta sul reddito delle persone giuridiche;
- imposta locale sui redditi;

i) în Luxemburg:

- impozitul pe veniturile persoanelor fizice;
- impozitul pe veniturile colectivităților;

- impozitul comercial comunal;
- impozitul pe avere;
- impozitul funciar;

j) în Olanda:

- Inkomstenbelasting;
- Vennootschapsbelasting;
- Vermogensbelasting;

k) în Austria:

- Einkommensteuer
- Körperschaftsteuer;
- Grundsteuer;
- Bodenwertabgabe;
- Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben;

l) în Portugalia:

- contribuação predial;
- imposto sobre a indústria agrícola;
- contribuação industrial;
- imposto de capitais;
- imposto profissional;
- imposto complementar;
- imposto de mais - valias;
- imposto sobre o rendimento do petróleo;
- os adicionais devidos sobre os impostos precedentes;

m) în Finlanda:

- Valtion tuloverot - de statlin ga inkomstskatterna;
- Yhteisöjen tulovero - inkomstskatten for samfund;
- Kunnallisvero - kommunalskatten;
- Kirkollisvero - kyrkoskatten;
- Kansaneläkevakuutusmaksu - folkpensionsforsäkrin gspremien;
- Sairausvakuutusmaksu - sjukforsäkrin gspremien;
- Korkotulom lahdevero - kallskatten pa rantein komst;
- Rajoitetusti verovelvollisen lahdevero - kallskatten for begransat skattskyldig;
- Valtion varallisuusvero - den statliga formogenhetsskatten;
- Kiin teistovero - fastin ghetsskatten;

n) în Suedia:

- Den statliga inkomstskatten;
- Sjomansskatten;
- Kupongskatten;
- Den sarskilda inkomstskatten for utomlands bosatta;
- Den sarskilda inkomstskatten for utomlands bosatta artister m.fl.;
- Den statliga fastighetsskatten;
- Den kommunala inkomstskatten;
- Formogenhetsskatten;

o) în Marea Britanie:

- impozitul pe venit;
- impozitul pe corporații;
- impozitul pe câștigurile de capital;
- impozitul pe venitul petrolier;
- impozitul pe îmbunătățiri funciare;

p) în Republica Cehă:

- dane příjmu;
- dan z nemovitosti;
- dan dedicka, dan darovací a dan z prevodu nemovitosti;
- dan z pridane hodnoty;
- spotřebni dane;

q) în Estonia:

- Tulumaks;
- Sotsiaalmaks;

- Maamaks;
r) în Cipru:

- (*);
- (*);
- (*);
- (*);
- (*);

(*) Textul este în limba greacă. A se vedea imaginea asociată.

s) în Letonia:

- iedzīvotāju ienākuma nodoklis;
- nekustama īpašuma nodoklis;
- uzņēmumu ienākuma nodoklis;

š) în Lituania:

- gyventojų pajamų mokestis;
- pelno mokestis;
- imonių ir organizacijų nekilnojamojo turto mokestis;
- žemės mokestis;
- mokestis už valstybinius gamtos išteklius;
- mokestis už aplinkos tersimą;
- naftos ir dujų išteklių mokestis;
- paveldimo turto mokestis;

t) în Ungaria:

- személyi jövedelemlado;
- társazági adó;
- osztalekado;
- általános forgalmi adó;
- jövedeki adó;
- építmenyado;
- telekado;

t) în Malta:

- Taxxa fuq l-income;

u) în Polonia:

- podatek dochodowy od osób prawnych;
- podatek dochodowy od osób fizycznych;
- podatek od czynności cywilnoprawnych;

v) în Slovenia:

- dohodnina;
- davki občanov;
- davek od dobicka pravnih oseb;
- posebni davek na bilacno vsoto bank în hranilnic;

w) în Slovacia:

- dan z príjmov fyzických osôb;
- dan z príjmov právnických osôb;
- dan z dedičstva;
- dan z darovania;
- dan z prevodu a prechodu nehnuteľností;
- dan z nehnuteľností;
- dan z predanej hodnoty;
- spotrebné dane.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică, de asemenea, asupra oricăror impozite identice sau similare stabilite ulterior, în plus, sau în locui impozitelor prevăzute la alin. (3). Autoritățile competente ale statelor membre se vor informa reciproc asupra datei de intrare în vigoare a unor asemenea impozite.

(5) Sintagma autoritate competentă înseamnă:

a) în Belgia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

b) în Danemarca:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

c) în Germania:

- ministrul federal de finanțe sau un reprezentant autorizat;

d) în Grecia:

- (*) sau un reprezentant autorizat;

(*) Textul este în limba greacă. A se vedea imaginea asociată.

e) în Spania:

- ministrul economiei și finanțelor sau un reprezentant autorizat;

f) în Franța:

- ministrul economiei sau un reprezentant autorizat;

g) în Irlanda:

- comisionarii de venituri sau reprezentanții lor autorizați;

h) în Italia:

- șeful departamentului de politică fiscală sau reprezentantul său autorizat;

i) în Luxemburg:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

j) în Olanda:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

k) în Austria:

- ministrul federal de finanțe sau un reprezentant autorizat;

l) în Portugalia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

m) în Finlanda:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

n) în Suedia

- șeful departamentului de finanțe sau reprezentantul său autorizat;

o) în Marea Britanie:

- comisionarii de la vamă și accize sau un reprezentant autorizat pentru informațiile solicitate, referitoare la taxe asupra primelor de asigurare și accize;

- comisionarii de la Inland Revenue sau reprezentanții lor autorizați;

p) în Republica Cehă:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

q) în Estonia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

r) în Cipru:

- (*) sau un reprezentant autorizat;

(*) Textul este în limba greacă. A se vedea imaginea asociată.

s) în Letonia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

ș) în Lituania:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

t) în Ungaria:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

ț) în Malta:

- ministrul responsabil de departamentul fiscal sau un reprezentant autorizat;

u) în Polonia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

v) în Slovenia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

w) în Slovacia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

x) în România:

- ministrul finanțelor publice sau un reprezentant autorizat.

Art. 124²⁸ a fost introdus de pct. 81 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Articolul 124²⁹

(1) Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate cere autorității competente a altui stat membru să transmită informația la care s-a făcut referire la art. 124²⁸ alin. (1), într-un caz special. Autoritatea competentă a statului solicitat nu va da curs cererii de schimb de informații dacă este evident că autoritatea competentă a statului care face cererea nu a epuizat propriile sale surse obișnuite de obținere a informațiilor, surse pe care le-ar fi putut utiliza, conform circumstanțelor, pentru a obține informațiile cerute fără a provoca riscul de periclitate a realizării căutării după rezultat.

(2) Pentru scopul transmiterii informației la care s-a făcut referire la art. 124²⁸ alin. (1), autoritatea competentă a statului membru solicitat va asigura condițiile pentru conducerea oricăror anchete necesare în vederea obținerii acestor informații.

(3) În scopul obținerii informației cerute, autoritatea competentă căreia i se solicită această informație sau autoritatea administrativă la care se recurge va proceda ca și cum ar acționa pe cont propriu sau, la cererea celeilalte autorități, în contul propriului stat membru.

Art. 124²⁹ a fost introdus de pct. 81 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Schimbul automat de informații

Articolul 124³⁰

Pentru categoriile de cazuri pe care autoritățile competente le vor determina conform procedurii de consultare prevăzute la art. 124³⁸, autoritățile competente ale statelor membre vor schimba în mod regulat informațiile la care se face referire la art. 124²⁸ alin. (1), fără o cerere anterioară.

Art. 124³⁰ a fost introdus de pct. 81 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Schimbul spontan de informații

Articolul 124³¹

(1) Autoritatea competentă a unui stat membru poate transmite autorității competente a oricărui alt stat membru vizat, fără o cerere anterioară, informațiile la care se face referire la art. 124²⁸ alin. (1), pe care le cunoaște din următoarele circumstanțe:

a) autoritatea competentă a unui stat contractant s-a bazat pe presupunerea că ar putea fi o pierdere a impozitului într-un alt stat membru;

b) o persoană supusă impozitării obține o reducere a impozitului sau o scutire de impozit în alt stat membru, care ar putea genera o creștere a impozitului sau a obligației de impozitare în alt stat membru;

c) afacerea tratată între o persoană supusă impozitării într-un stat membru și o persoană supusă impozitării într-un alt stat membru este dirijată prin una sau mai multe țări, astfel încât să rezulte o diminuare a impozitului în unul sau în celălalt stat membru sau în ambele state;

d) autoritatea competentă a unui stat membru s-a bazat pe presupunerea că diminuarea impozitului poate rezultă din transferurile artificiale de profituri în cadrul grupurilor de întreprinderi;

e) informația transmisă la unul din statele membre de către autoritatea competentă a celui alt stat este în măsură să dea informațiile care pot fi relevante în stabilirea obligației pentru impunere în ultimul dintre state.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre pot, conform procedurii de consultare prevăzute la art. 124³⁸, să extindă schimbul de informații prevăzut la alin. (1) la alte cazuri decât cele specificate în articolul menționat.

(3) Autoritățile competente ale statelor membre pot să-și transmită una alteia informațiile la care se face referire la art. 124²⁸ alin. 1, despre care au cunoștință, în orice alt caz, fără o cerere anterioară.

Art. 124³¹ a fost introdus de pct. 81 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Limita de timp pentru transmiterea informației

Articolul 124³²

Autoritatea competentă a unui stat membru căruia, conform dispozițiilor prezentului capitol, i se solicită să furnizeze informații le va transmite cât mai repede posibil. Dacă întâmpină obstacole în furnizarea informațiilor sau dacă refuză să le furnizeze, va informa autoritatea care solicită informația despre acest lucru, indicând natura obstacolelor sau a motivelor refuzului său.

Art. 124³² a fost introdus de pct. 81 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Articolul 124³³

Pentru scopul aplicării prevederilor precedente, autoritatea competentă a statului membru care furnizează informația și autoritatea competentă a statului membru pentru care se furnizează informația pot cădea de acord, conform procedurii de consultare prevăzute la art. 124³⁸, să autorizeze prezența în primul stat membru a oficialilor administrației fiscale din celălalt stat membru. Amănuntele pentru aplicarea acestei prevederi vor fi determinate conform aceleiași proceduri.

Art. 124³³ a fost introdus de pct. 81 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Prevederi privind secretul

Articolul 124³⁴

(1) Toate informațiile făcute cunoscute unui stat membru, conform prezentului capitol, vor fi păstrate secrete în acel stat în același mod ca și informația primită conform legislației interne. În orice caz, asemenea informații:

- a) pot fi făcute cunoscute numai persoanelor direct implicate în stabilirea impozitului sau în controlul administrativ al acestei stabiliri a impozitului;
- b) pot fi făcute cunoscute numai în legătură cu procedurile judecătorești sau procedurile administrative care implică sancțiuni luate în vederea sau în legătură cu stabilirea sau revizuirea bazei de impozitare și numai persoanelor care sunt direct implicate în asemenea proceduri; astfel de informații pot fi totuși dezvăluite în timpul audierilor publice sau al proceselor de judecată, dacă autoritatea competentă a statului membru care a furnizat informația nu ridică nici o obiecție la momentul când acest stat furnizează prima dată informația;
- c) vor fi folosite, în orice circumstanță, numai pentru scopuri fiscale sau în legătură cu procedurile judecătorești sau administrative care implică sancțiuni întreprinse cu privire la sau în legătură cu stabilirea sau revizuirea bazei fiscale.

În plus, informațiile pot fi folosite la stabilirea altor obligații fiscale, taxe și impozite prevăzute la art. 2 din Directiva nr. 76/308/CEE a Consiliului.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu vor obliga un stat membru a cărui legislație sau practică administrativă instituie, pentru scopuri fiscale, prevederi legislative cu puteri mai restrânse decât cele cuprinse în acest alineat să furnizeze informații, dacă statul vizat nu acționează în sensul respectării acelor prevederi legislative cu puteri mai restrânse.

(3) Indiferent de prevederile alin. (1), autoritățile competente ale statului membru care furnizează informația pot permite să fie folosită această informație pentru alte scopuri, în statul care cere informația, dacă, potrivit legislației din statul care dă informația, aceasta poate fi folosită în statul care dă informația, în condiții similare, pentru scopuri similare.

(4) Când o autoritate competentă a unui stat contractant consideră că informația care s-a primit de la autoritatea competentă a unui alt stat membru este posibil să fie folosită de autoritatea competentă a unui stat terț, ea poate transmite informația ultimei autorități competente menționate, cu acordul autorității competente care a furnizat informația.

Art. 124³⁴ a fost introdus de pct. 81 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Limitări la schimbul de informații

Articolul 124³⁵

(1) Prezentul capitol nu va impune nici o obligație statului membru căruia i se cere informația de a face cercetări sau de a furniza informații, dacă în acest stat ar fi contrară propriei sale legislații sau practicii sale administrative realizarea unor astfel de cercetări sau colectarea informațiilor solicitate.

(2) Furnizarea informației poate fi refuzată când ar conduce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unei informații a cărei dezvăluire ar fi contrară politicii publice.

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru poate refuza să furnizeze informațiile când statul membru vizat este în imposibilitate de a furniza informații similare, pentru motive practice sau legale.

Art. 124³⁵ a fost introdus de pct. 81 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Notificarea

Articolul 124³⁶

(1) La cererea autorității competente a unui stat membru, autoritatea competentă a celui alt stat membru va notifica, în conformitate cu prevederile legale care reglementează notificarea unor instrumente similare în statul

membru solicitat, destinatarul tuturor instrumentelor și deciziilor care sunt emise de autoritățile administrative ale statului membru solicitant și care privesc aplicarea pe teritoriul său a legislației privind impozitele acoperite de prezentul capitol.

(2) Cererile pentru notificare vor indica subiectul instrumentului sau deciziei care urmează a fi notificat și vor specifica numele și adresa destinatarului, împreună cu orice alte informații prin care se poate facilita identificarea destinatarului.

(3) Autoritatea solicitată va informa imediat autoritatea solicitantă asupra răspunsului său la cererea pentru notificare și, în mod special, va comunica data de notificare a deciziei sau a instrumentului la destinatar.

Art. 124³⁶ a fost introdus de pct. 81 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Verificări simultane

Articolul 124³⁷

(1) Când situația fiscală a uneia sau a mai multor persoane supuse impunerii este în interesul comun sau complementar a două sau mai multe state membre, aceste state pot conveni să desfășoare verificări simultane pe teritoriile lor, astfel încât să poată schimba informațiile astfel obținute ori de câte ori un astfel de schimb de informații este mai eficient decât efectuarea de verificări numai de către unul dintre statele membre.

(2) Autoritatea competentă din fiecare stat membru va identifica în mod arbitrar persoanele supuse impozitării, pe care intenționează să le propună pentru o verificare simultană. Această autoritate competentă va comunica autorităților competente responsabile din celelalte state membre vizate cazurile care, din punctul său de vedere, ar fi subiectul unei verificări simultane. Această autoritate competentă va comunica motivele sale în ceea ce privește alegerea cazurilor, cât mai mult posibil, prin comunicarea informațiilor care au condus la luarea deciziei pentru o verificare simultană. Autoritatea competentă va specifica perioada de timp în care se vor derula operațiunile de control.

(3) Autoritatea competentă din fiecare stat membru vizat va decide dacă dorește să ia parte la operațiuni de verificări simultane. La primirea unei propuneri pentru o verificare simultană, autoritatea competentă va confirma acordul sau va comunica refuzul său, motivat, celeilalte autorități.

(4) Fiecare autoritate competentă din statele membre vizate va numi un reprezentant, care va avea responsabilitatea supravegherii și coordonării activității de control.

Art. 124³⁷ a fost introdus de pct. 81 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Consultări

Articolul 124³⁸

(1) Pentru scopurile implementării prezentului capitol, consultările vor fi ținute, dacă este necesar, în cadrul unui comitet care va avea loc între:

a) autoritățile competente ale statelor membre vizate, la cererea fiecăruia dintre ele, cu privire la problemele bilaterale;

b) autoritățile competente ale tuturor statelor membre și Comisie, la cererea uneia dintre aceste autorități sau a Comisiei, în măsura în care problema ridicată nu este numai în interes bilateral.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre pot comunica în mod direct între ele. Autoritățile competente ale statelor membre pot, prin asistență reciprocă, să permită autorităților desemnate de acestea să comunice direct între ele în cazurile speciale sau în alte categorii de cazuri.

(3) Când autoritățile competente încheie acorduri care vizează probleme bilaterale, acoperite de prezentul articol, altele decât cele cu privire la cazurile individuale, acestea vor informa cât mai repede posibil Comisia asupra acestui fapt. La rândul său, Comisia va notifica autoritățile competente ale statelor membre.

Art. 124³⁸ a fost introdus de pct. 81 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Schimb de experiență

Articolul 124³⁹

Statele membre vor monitoriza în mod constant, împreună cu Comisia, procedura de cooperare prevăzută în prezentul capitol și vor face schimb de experiență, în special în domeniul prețurilor de transfer din cadrul grupurilor de întreprinderi, în scopul îmbunătățirii unei asemenea cooperări și, atunci când este cazul, pentru redactarea unor reglementări în domeniile vizate.

Art. 124³⁹ a fost introdus de pct. 81 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Aplicabilitatea unor prevederi largite referitoare la asistență

Articolul 124⁴⁰

Prevederile anterioare nu vor împiedica îndeplinirea oricăror obligații mai extinse referitoare la schimbul de informații care pot decurge din alte acte juridice.

Art. 124⁴⁰ a fost introdus de pct. 81 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Data aplicării

Articolul 124⁴¹

Prevederile prezentului capitol, care transpun prevederile Directivei nr. 77/799/CEE privind asistența reciprocă între autoritățile competente din statele membre în domeniul taxării directe și impunerii primelor de asigurare, cu amendamentele ulterioare, se aplică începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

Art. 124⁴¹ a fost introdus de pct. 81 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Titlul VI

Taxa pe valoarea adăugată

Capitolul I

Definiții

Denumirea Cap. I din Titlul VI a fost modificată de pct. 82 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Definiția taxei pe valoarea adăugată

Articolul 125

Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului și care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.

Art. 125 a fost modificat de pct. 83 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Semnificația unor termeni și expresii

Articolul 125¹

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. achiziție reprezintă bunurile și serviciile obținute sau care urmează a fi obținute de o persoană impozabilă, prin următoarele operațiuni: livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, efectuate sau care urmează a fi efectuate de altă persoană către această persoană impozabilă, achiziții intracomunitare și importuri de bunuri;
2. achiziție intracomunitară are înțelesul art. 130¹;
3. active corporale fixe reprezintă orice activ deținut pentru a fi utilizat în producția sau livrarea de bunuri ori în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau pentru scopuri administrative, dacă acest activ are durata normală de utilizare mai mare de un an și valoare mai mare decât limita prevăzută prin hotărâre a Guvernului sau prin prezentul titlu;
4. activitate economică are înțelesul prevăzut la art. 127 alin. (2). Atunci când o persoană desfășoară mai multe activități economice, prin activitate economică se înțelege toate activitățile economice desfășurate de aceasta;
5. baza de impozitare reprezintă contravaloarea unei livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile, a unui import impozabil sau a unei achiziții intracomunitare impozabile, stabilită conform cap. VII;
6. bunuri reprezintă bunuri corporale mobile și imobile, prin natura lor sau prin destinație. Energia electrică, energia termică, gazele naturale, agentul frigorific și altele de această natură se consideră bunuri corporale mobile;
7. produse accizabile sunt produsele energetice, alcoolul și băuturile alcoolice și tutunul prelucrat, astfel cum sunt definite de legislația în vigoare, cu excepția gazului distribuit prin sistemul de distribuție a gazelor naturale și a energiei electrice;

Pct. 7 al alin. (1) al art. 125¹ a fost modificat de pct. 33 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

8. codul de înregistrare în scopuri de TVA reprezintă codul prevăzut la art. 154 alin. (1), atribuit de către autoritățile competente din România persoanelor care au obligația să se înregistreze conform art. 153 sau 153¹, sau un cod de înregistrare similar, atribuit de autoritățile competente dintr-un alt stat membru;
9. data aderării este data la care România aderă la Uniunea Europeană;
10. decont de taxă reprezintă decontul care se întocmește și se depune conform art. 156²;
11. Directiva 112 este Directiva 2006/112/CE a Consiliului Uniunii Europene din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 347 din 11 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare. Referirile din facturile transmise de furnizori/prestatori din alte state membre la articolele din Directiva a 6-a, respectiv Directiva 77/388/CE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri - sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată: baza unitară de stabilire, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 145 din 3 iunie 1977, vor fi considerate referiri la articolele corespunzătoare din Directiva 112, conform tabelului de corelări din anexa XII la această directivă;
-
- Pct. 11 al alin. (1) al art. 125¹ a fost modificat de pct. 33 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.
12. factura reprezintă documentul prevăzut la art. 155;
13. importator reprezintă persoana pe numele căreia sunt declarate bunurile, în momentul în care taxa la import devine exigibilă, conform art. 136;
14. întreprindere mică reprezintă o persoană impozabilă care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152 sau, după caz, un regim de scutire echivalent, în conformitate cu prevederile legale ale statului membru în care persoana este stabilită, conform art. 24 și 24 (a) ale Directivei a 6-a;
15. livrare intracomunitară are înțelesul prevăzut la art. 128 alin. (9);
16. livrare către sine are înțelesul prevăzut la art. 128 alin. (4);
17. perioada fiscală este perioada prevăzută la art. 156¹;
18. persoană impozabilă are înțelesul art. 127 alin. (1) și reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum și orice entitate capabilă să desfășoare o activitate economică;
19. persoană juridică neimpozabilă reprezintă persoana, alta decât persoana fizică, care nu este persoană impozabilă, în sensul art. 127 alin. (1);
20. persoană neimpozabilă reprezintă persoana care nu îndeplinește condițiile art. 127 alin. (1) pentru a fi considerată persoană impozabilă;
21. persoană reprezintă o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă sau o persoană neimpozabilă;
22. plafon pentru achiziții intracomunitare reprezintă plafonul stabilit conform art. 126 alin. (4) lit. b);
23. plafon pentru vânzări la distanță reprezintă plafonul stabilit conform art. 132 alin. (2) lit. a);
24. prestarea către sine are înțelesul prevăzut la art. 129 alin. (4);
25. regim vamal suspensiv reprezintă, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, regimurile și destinațiile vamale prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1-7;
26. servicii furnizate pe cale electronică sunt: furnizarea și conceperea de site-uri informatice, mentenanța la distanță a programelor și echipamentelor, furnizarea de programe informatice - software - și actualizarea acestora, furnizarea de imagini, de texte și de informații și punerea la dispoziție de baze de date, furnizarea de muzică, de filme și de jocuri, inclusiv jocuri de noroc, transmiterea și difuzarea de emisiuni și evenimente politice, culturale, artistice, sportive, științifice, de divertisment și furnizarea de servicii de învățământ la distanță. Atunci când furnizorul de servicii și clientul său comunică prin curier electronic, aceasta nu înseamnă în sine că serviciul furnizat este un serviciu electronic;
27. taxă înseamnă taxa pe valoarea adăugată, aplicabilă conform prezentului titlu;
28. taxă colectată reprezintă taxa aferentă livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii taxabile, efectuate de persoana impozabilă, precum și taxa aferentă operațiunilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei, conform art. 150-151¹;
29. taxă deductibilă reprezintă suma totală a taxei datorate sau achitate de către o persoană impozabilă pentru achizițiile efectuate;
30. taxă de dedus reprezintă taxa aferentă achizițiilor, care poate fi dedusă conform art. 145 alin. (2)-(4);
31. taxă dedusă reprezintă taxa deductibilă, care a fost efectiv dedusă;
32. vânzarea la distanță reprezintă o livrare de bunuri care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia.

(2) În înțelesul prezentului titlu:

- a) o persoană impozabilă are un sediu fix în România dacă dispune în România de suficiente resurse tehnice și umane pentru a efectua regulat livrări de bunuri și/sau prestări de servicii impozabile;

b) o persoană impozabilă este stabilită în România în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. persoana impozabilă are în România un sediu central, o sucursală, o fabrică, un atelier, o agenție, un birou, un birou de vânzări sau cumpărări, un depozit sau orice altă structură fixă, cu excepția șantierelor de construcții;
2. structura este condusă de o persoană împuternicită să angajeze persoana impozabilă în relațiile cu clienții și furnizorii;
3. persoana care angajează persoana impozabilă în relațiile cu clienții și furnizorii să fie împuternicită să efectueze achiziții, importuri, livrări de bunuri și prestări pentru persoana impozabilă;
4. obiectul de activitate al structurii respective să fie livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, conform prezentului titlu.

(3) În înțelesul prezentului titlu, mijloacele de transport noi sunt cele definite potrivit lit. a) și care îndeplinesc condițiile de la lit. b), respectiv:

a) mijloacele de transport reprezintă o navă care depășește 7,5 m lungime, o aeronavă a cărei greutate la decolare depășește 1.550 kg sau un vehicul terestru cu motor a cărui capacitate depășește 48 cmc sau a cărui putere depășește 7,2 kW, destinate transportului de pasageri sau bunuri, cu excepția:

1. navelor maritime folosite pentru navigație în apele internaționale și care transportă călători cu plată sau pentru desfășurarea de activități comerciale, industriale sau de pescuit ori pentru operațiuni de salvare sau asistență în larg ori pentru pescuitul de coastă; și
2. aeronavelor folosite pe liniile aeriene care operează cu plată, în principal, pe rute internaționale;

b) condițiile care trebuie îndeplinite sunt:

1. în cazul unui vehicul terestru, acesta să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări care depășesc 6.000 km;
2. în cazul unei nave maritime, să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări a căror durată totală depășește 100 de ore;
3. în cazul unei aeronave, să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat zboruri a căror durată totală depășește 40 de ore.

Art. 125¹ a fost introdus de pct. 84 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Aplicare teritorială

Articolul 125²

(1) În sensul prezentului titlu:

a) Comunitate și teritoriu comunitar înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite în prezentul articol;

b) stat membru și teritoriul statului membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunității pentru care se aplică Tratatul de înființare a Comunității Europene, în conformitate cu art. 299 din acesta, cu excepția teritoriilor prevăzute la alin. (2) și (3);

c) teritorii terțe sunt teritoriile prevăzute la alin. (2) și (3);

d) țară terță înseamnă orice stat sau teritoriu pentru care nu se aplică prevederile Tratatului de înființare a Comunității Europene.

(2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității se exclud din teritoriul comunitar din punct de vedere al taxei:

a) Republica Federală Germania:

1. Insula Heligoland;
2. teritoriul Busingen;

b) Regatul Spaniei:

1. Ceuta;
2. Melilla;

c) Republica Italiană:

1. Livigno;
2. Campione d'Italia;
3. apele italiene ale Lacului Lugano.

(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunității se exclud din teritoriul comunitar din punct de vedere al taxei:

a) Insulele Canare;

b) Republica Franceză: teritoriile din străinătate;

c) Muntele Athos;

d) Insulele Aland;

e) Insulele Channel.

(4) Se consideră ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menționate mai jos:

a) Republica Franceză: Principatul Monaco;

b) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord: Insula Man;

c) Republica Cipru: zonele Akrotiri și Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

Art. 125² a fost modificat de pct. 34 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Capitolul II

Operațiuni impozabile

Denumirea Cap. II din Titlul VI a fost modificată de pct. 85 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Operațiuni impozabile

Articolul 126

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);

(2) Este, de asemenea, operațiune impozabilă și importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit art. 132².

(3) Sunt, de asemenea, operațiuni impozabile și următoarele operațiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit art. 132¹:

a) o achiziție intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă ce acționează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de derogarea prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acționează ca atare și care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru, și căreia nu i se aplică prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj sau ale art. 132 alin. 2) cu privire la vânzările la distanță;

b) o achiziție intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană;

c) o achiziție intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă, care acționează ca atare, sau de o persoană juridică neimpozabilă.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operațiuni impozabile în România achizițiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă;

b) valoarea totală a acestor achiziții intracomunitare nu depășește pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depășit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin norme.

(5) Plafonul pentru achiziții intracomunitare prevăzut la alin. (4) lit. b) este constituit din valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată în statul membru din care se expediază sau se transportă bunurile, a achizițiilor intracomunitare de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau bunuri supuse accizelor.

(6) Persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile, eligibile pentru derogarea prevăzută la alin. (4), au dreptul să opteze pentru regimul general prevăzut la alin. (3) lit. a). Opțiunea se aplică pentru cel puțin doi ani calendaristici.

(7) Regulile aplicabile în cazul depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare, prevăzut la alin. (4) lit. b), sau al exercitării opțiunii sunt stabilite prin norme.

(8) Nu sunt considerate operațiuni impozabile în România:

a) achizițiile intracomunitare de bunuri a căror livrare în România ar fi scutită conform art. 143 alin. (1) lit. h)-m);

b) achiziția intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operațiuni triunghiulare de o persoană impozabilă, denumită cumpărător revânzător, care este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru, dar nu este stabilită în România, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. achiziția să fie efectuată în vederea realizării unei livrări ulterioare a acestor bunuri pe teritoriul României, de către cumpărătorul revânzător, persoană impozabilă, care nu este stabilită în România;
2. bunurile achiziționate de cumpărătorul revânzător să fie transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul unuia din aceștia, direct dintr-un stat membru, altul decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către beneficiarul livrării ulterioare efectuate în România;
3. beneficiarul livrării ulterioare să fie o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România, conform art. 153 sau 153¹;
4. beneficiarul livrării ulterioare să fie obligat la plata taxei pentru livrarea efectuată de persoana impozabilă care nu este stabilită în România;

c) achizițiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și de antichități, în sensul prevederilor art. 152², atunci când vânzătorul este o persoană impozabilă revânzătoare, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul art. 313 și 326 din Directiva 112, sau vânzătorul este organizator de vânzări prin licitație publică, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru furnizor, conform regimului special, în sensul art. 333 din Directiva 112;

Lit. c) a alin. (8) al art. 126 a fost modificată de pct. 35 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

d) achiziția intracomunitară de bunuri care urmează unei livrări de bunuri aflate în regim vamal suspensiv sau sub o procedură de tranzit intern, dacă pe teritoriul României se încheie aceste regimuri sau această procedură pentru respectivele bunuri.

(9) Operațiunile impozabile pot fi:

a) operațiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 140;

b) operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 143-144¹;

c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 141;

d) importuri și achiziții intracomunitare, scutite de taxă, conform art. 142;

e) operațiuni prevăzute la lit. a)-c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții.

Art. 126 a fost modificat de pct. 85 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul III **Persoane impozabile**

Persoane impozabile și activitatea economică

Articolul 127

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

(3) Nu acționează de o manieră independentă angajații sau oricare alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce privește condițiile de muncă, remunerarea sau alte obligații ale angajatorului.

(4) Instituțiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfășurate în calitate de autorități publice, chiar dacă pentru desfășurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți, cu excepția acelor activități care ar produce distorsiuni concurențiale dacă instituțiile publice ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum și a celor prevăzute la alin. (5) și (6).

(5) Instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în calitate de autorități publice, dar care sunt scutite de taxă, conform art. 141.

(6) Instituțiile publice sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activități:

- a) telecomunicații;
- b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific și altele de aceeași natură;
- c) transport de bunuri și de persoane;
- d) servicii prestate în porturi și aeroporturi;
- e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;
- f) activitatea târgurilor și expozițiilor comerciale;
- g) depozitarea;
- h) activitățile organismelor de publicitate comercială;
- i) activitățile agențiilor de călătorie;
- j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante și alte localuri asemănătoare;
- k) operațiunile posturilor publice de radio și televiziune.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1), orice persoană care efectuează ocazional o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi va fi considerată persoană impozabilă pentru orice astfel de livrare.

Alin. (7) al art. 127 a fost modificat de pct. 36 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(8) În condițiile și în limitele prevăzute în norme, este considerat ca persoană impozabilă unică un grup de persoane impozabile stabilite în România, care, independente fiind din punct de vedere juridic, sunt în relații strânse una cu alta din punct de vedere organizatoric, financiar și economic.

Alin. (8) al art. 127 a fost modificat de pct. 36 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(9) Orice asociat sau partener al unei asocieri sau organizații fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activități economice care nu sunt desfășurate în numele asocierii sau organizației respective.

(10) Asocierile în participațiune nu dau naștere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip joint venture, consortium sau alte forme de asociere în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică și sunt constituite în temeiul legii, sunt tratate drept asocieri în participațiune.

Alin. (10) al art. 127 a fost modificat de pct. 36 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Art. 127 a fost modificat de pct. 86 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul IV

Operațiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei

Denumirea Cap. IV din Titlul VI a fost modificată de pct. 87 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Livrarea de bunuri

Articolul 128

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

(2) Se consideră că o persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziționat și livrat bunurile respective ea însăși, în condițiile stabilite prin norme.

(3) Următoarele operațiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1):

- a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing;
- b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri.

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

c) preluarea de către o persoană impozabilă de bunuri mobile corporale achiziționate sau produse de către aceasta, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 149 alin. (1) lit. a), pentru a fi utilizate în scopul unor operațiuni care nu dau drept integral de deducere, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial la data achiziției;

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c).

(5) Orice distribuie de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociații sau acționarii săi, inclusiv o distribuie de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepția transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

(6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare transfer este considerat o livrare separată a bunului, chiar dacă bunul este transportat direct beneficiarului final.

(7) Transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, și de pasive, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operațiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăți, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă. Primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului în ceea ce privește ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.

Alin. (7) al art. 128 a fost modificat de pct. 37 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

Lit. a) a alin. (8) al art. 128 a fost modificată de pct. 38 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor promoționale, pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare, alte bunuri acordate în scopul stimulării vânzărilor;

f) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme.

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepția non-transferurilor prevăzute la alin. (12).

(11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricăror bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfășurării activității sale economice.

(12) În sensul prezentului titlu, nontransferul reprezintă expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizat în scopul uneia din următoarele operațiuni:

a) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (5) și (6) privind vânzarea la distanță;

Lit. a) a alin. (12) al art. 128 a fost modificată de pct. 39 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

b) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. b) privind livrările cu instalare sau asamblare, efectuate de către furnizor sau în numele acestuia;

c) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor, pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Comunității, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. d);

d) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă, în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) cu privire la livrările intracomunitare scutite, la art. 143 alin. (1) lit. a) și b) cu privire la scutirile pentru livrările la export și la art. 143 alin. (1) lit. h), i), j), k) și m) cu privire la scutirile pentru livrările destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, precum și organizațiilor internaționale și forțelor NATO;

e) livrarea de gaz prin rețeaua de distribuție a gazelor naturale sau de electricitate, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) și f) privind locul livrării acestor bunuri;

f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implică lucrări asupra bunurilor corporale efectuate în statul membru în care se termină expedierea sau transportul bunului, cu condiția ca bunurile, după prelucrare, să fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fuseseră expediate sau transportate inițial;

g) utilizarea temporară a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat, în scopul prestării de servicii în statul membru de destinație, de către persoana impozabilă stabilită în România;

h) utilizarea temporară a bunului respectiv, pentru o perioadă care nu depășește 24 de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în condițiile în care importul aceluiasi bun dintr-un stat terț, în vederea utilizării temporare, ar beneficia de regimul vamal de admitere temporară cu scutire integrală de drepturi de import.

(13) În cazul în care nu mai este îndeplinită una din condițiile prevăzute la alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerat ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se consideră efectuat în momentul în care condiția nu mai este îndeplinită.

(14) Prin ordin al ministrului finanțelor publice, se pot introduce măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10)-(13).

Art. 128 a fost modificat de pct. 88 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Prestarea de servicii

Articolul 129

(1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la art. 128.

(2) O persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ca intermediar în prestarea de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși aceste servicii, în condițiile stabilite prin norme.

(3) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) transferul și/sau transmiterea folosinței drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfășura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație;

d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea temporară a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică sau pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit pentru uzul personal al angajaților săi sau pentru uzul altor persoane.

(5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată:

a) utilizarea bunurilor rezultate din activitatea economică a persoanei impozabile, ca parte a unei prestări de servicii efectuată în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, precum și pentru alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor;

c) servicii prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanție de către persoana care a efectuat inițial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.

(6) În cazul în care mai multe persoane impozabile, care acționează în nume propriu, intervin prin tranzacții succesive în cadrul unei prestări de servicii, se consideră că fiecare persoană a primit și a prestat în nume propriu serviciul respectiv. Fiecare tranzacție se consideră o prestare separată și se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.

(7) Prevederile art. 128 alin. (5) și (7) se aplică în mod corespunzător și prestărilor de servicii.

Art. 129 a fost modificat de pct. 89 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Schimbul de bunuri sau servicii

Articolul 130

În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată.

Art. 130 a fost modificat de pct. 90 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Achizițiile intracomunitare de bunuri

Articolul 130¹

(1) Se consideră achiziție intracomunitară de bunuri obținerea dreptului de a dispune, ca și un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinația indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

(2) Sunt asimilate unei achiziții intracomunitare cu plată următoarele:

a) utilizarea în România, de către o persoană impozabilă, în scopul desfășurării activității economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de aceasta sau de altă persoană, în numele acesteia, din statul membru pe teritoriul căruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achiziționate, dobândite ori importate de către aceasta, în scopul desfășurării activității economice proprii, dacă transportul sau expedierea acestor bunuri, în cazul în care ar fi fost efectuat din România în alt stat membru, ar fi fost tratat ca transfer de bunuri în alt stat membru, în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (10) și (11);

b) preluarea de către forțele armatei române, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul forțelor armate, de bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru, care este parte a Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, și la a căror achiziție nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel alt stat membru, în situația în care importul bunurilor respective nu a putut beneficia de scutirea prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. g).

(3) Se consideră, de asemenea, că este efectuată cu plată achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare, dacă ar fi fost realizată în România, ar fi fost tratată drept o livrare de bunuri efectuată cu plată.

(4) Este asimilată unei achiziții intracomunitare și achiziționarea de către o persoană juridică neimpozabilă a unor bunuri importate de acea persoană în Comunitate și transportate sau expediate într-un alt stat membru decât cel în care s-a efectuat importul. Persoana juridică neimpozabilă va beneficia de rambursarea taxei plătite în România pentru importul bunurilor, dacă dovedește că achiziția sa intracomunitară a fost supusă taxei în statul membru de destinație a bunurilor expediate sau transportate.

(5) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot reglementa măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (2) lit. a).

Art. 130¹ a fost introdus de pct. 91 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Importul de bunuri

Articolul 131

Importul de bunuri reprezintă:

a) intrarea pe teritoriul Comunității de bunuri care nu se află în liberă circulație în înțelesul art. 24 din Tratatul de înființare a Comunității Europene;

b) pe lângă operațiunile prevăzute la lit. a), intrarea în Comunitate a bunurilor care se află în liberă circulație, provenite dintr-un teritoriu terț, care face parte din teritoriul vamal al Comunității.

Art. 131 a fost modificat de pct. 40 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Capitolul V

Locul operațiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei

Denumirea Cap. V din Titlul VI a fost modificată de pct. 93 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Locul livrării de bunuri

Articolul 132

(1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului comunitar, locul livrării realizate de către importator și locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import;

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, de către furnizor sau de către altă persoană în numele furnizorului, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj;

c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

d) locul de plecare a transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren, pentru partea din transportul de pasageri efectuată în interiorul Comunității, dacă:

1. partea transportului de pasageri efectuată în interiorul Comunității reprezintă partea transportului, efectuată fără nici o oprire în afara Comunității, între locul de plecare și locul de sosire ale transportului de pasageri;

2. locul de plecare a transportului de pasageri reprezintă primul punct de îmbarcare a pasagerilor în interiorul Comunității, eventual după o oprire în afara Comunității;

3. locul de sosire a transportului de pasageri reprezintă ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul Comunității pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul Comunității, eventual înainte de o oprire în afara Comunității;

e) în cazul livrării de gaze prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau al livrării de energie electrică, către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră locul unde comerciantul persoană impozabilă este stabilit sau are un sediu fix pentru care se livrează bunurile sau, în absența unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reședința sa obișnuită. Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală în ceea ce privește cumpărările de gaz și energie electrică o reprezintă revânzarea de astfel de produse și al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil;

f) în cazul livrării de gaze prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau de energie electrică, în situația în care o astfel de livrare nu se regăsește la lit. e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează și consumă efectiv gazul natural sau energia electrică. În situația în care bunurile nu sunt consumate de cumpărător, ci sunt livrate unei alte persoane, partea neutilizată de gaz sau energie electrică se consideră ca fiind utilizată și consumată la locul în care noul cumpărător este stabilit sau are un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absența unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat și a consumat bunurile în locul în care își are domiciliul sau reședința sa obișnuită.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), în cazul unei vânzări la distanță care se efectuează dintr-un stat membru spre România, locul livrării se consideră în România dacă livrarea este efectuată către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de derogarea de la art. 126 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță al căror transport sau expediere în România se realizează de către un furnizor, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depășește plafonul pentru vânzări la distanță de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește prin norme; sau

b) furnizorul a optat în statul membru din care se transportă bunurile pentru considerarea vânzărilor sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din acel stat membru în România, ca având loc în România.

(3) Locul livrării este întotdeauna în România, în cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile, efectuate dintr-un stat membru către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, fără să se aplice plafonul prevăzut la alin. (2) lit. a).

(4) Derogarea prevăzută la alin. (2) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din alt stat membru în România:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în statul membru de plecare, conform regimului special prevăzut la art. 313, 326 sau 333 din Directiva 112, privind bunurile second-hand, operele de artă, obiectele de colecție și antichitățile, astfel cum sunt definite la art. 152² alin. (1);

Lit. c) a alin. (4) al art. 132 a fost modificată de pct. 41 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

d) de gaz distribuit prin sistemul de distribuție a gazului natural și de electricitate;

e) de produse accizabile, livrate către persoane impozabile și persoane juridice neimpozabile.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării pentru vânzările la distanță efectuate din România către alt stat membru se consideră în acest alt stat membru, în cazul în care livrarea este efectuată către o persoană care nu îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de statul membru în care se încheie transportul sau expedierea, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță, efectuate de furnizor și care presupun transportul sau expedierea bunurilor din România către un anumit stat membru, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depășește plafonul pentru vânzări la distanță, stabilit conform legislației privind taxa pe valoarea adăugată din statul membru respectiv, astfel de vânzări având locul livrării în statul respectiv; sau

b) furnizorul a optat în România pentru considerarea tuturor vânzărilor sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din România într-un anumit stat membru, ca având loc în respectivul stat membru. Opțiunea se exercită în condițiile stabilite prin norme și se aplică tuturor vânzărilor la distanță, efectuate către respectivul stat membru, în anul calendaristic în care se exercită opțiunea și în următorii doi ani calendaristici.

(6) În cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile efectuate din România către persoane neimpozabile din alt stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile, locul livrării este întotdeauna în celălalt stat membru.

(7) Derogarea prevăzută la alin. (5) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din România către un alt stat membru:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în România, conform regimului special pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, prevăzut la art. 152²;

d) de gaz distribuit prin sistemul de distribuție a gazului natural și de electricitate;

e) de produse accizabile, livrate către persoane juridice neimpozabile și persoane impozabile.

(8) În aplicarea alin. (2)-(7), atunci când o vânzare la distanță presupune expedierea sau transportul bunurilor vândute dintr-un teritoriu terț și importul de către furnizor într-un stat membru, altul decât statul membru în care se expediază sau se transportă în vederea livrării acestora către client, se va considera că bunurile au fost expediate sau transportate din statul membru în care se efectuează importul.

Art. 132 a fost modificat de pct. 94 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Locul achiziției intracomunitare de bunuri

Articolul 132¹

(1) Locul achiziției intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În cazul achiziției intracomunitare de bunuri, prevăzută la art. 126 alin. (3) lit. a), dacă cumpărătorul îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil, emis de autoritățile unui stat membru, altul decât cel în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1), locul respectivei achiziții intracomunitare se consideră în statul membru care a emis codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Dacă o achiziție intracomunitară a fost supusă la plata taxei în alt stat membru, conform alin. (1), și în România, conform alin. (2), baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în România.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică dacă cumpărătorul face dovada că achiziția intracomunitară a fost supusă la plata taxei pe valoarea adăugată în statul membru în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) nu se vor aplica, iar achiziția intracomunitară de bunuri, efectuată conform alin. (1), în cadrul unei operațiuni triunghiulare în alt stat membru decât România, de către cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România, în conformitate cu art. 153, se va considera că a fost supusă la plata taxei pe valoarea adăugată în acel alt stat membru, dacă se îndeplinesc următoarele condiții:

a) cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 153 face dovada că a efectuat achiziția intracomunitară în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru, livrare pentru care beneficiarul care este înregistrat în scopuri de TVA în statul membru respectiv a fost desemnat ca persoană obligată la plata taxei aferente;

b) obligațiile privind declararea acestor operațiuni, stabilite prin norme, au fost îndeplinite de către cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 153.

Alin. (5) al art. 132¹ a fost modificat de pct. 42 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Art. 132¹ a fost introdus de pct. 95 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Locul importului de bunuri

Articolul 132²

(1) Locul importului de bunuri se consideră pe teritoriul statului membru în care se află bunurile când intră pe teritoriul comunitar.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), atunci când bunurile la care se face referire la art. 131 lit. a), care nu se află în liberă circulație, sunt plasate, la intrarea în Comunitate, în unul dintre regimurile sau situațiile la care se face referire la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1-7, locul importului pentru aceste bunuri se consideră a fi pe teritoriul statului membru în care bunurile încetează să mai fie plasate în astfel de regimuri sau situații.

Alin. (2) al art. 132² a fost modificat de pct. 43 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(3) Atunci când bunurile la care se face referire în art. 131 lit. b), care se află în liberă circulație la intrarea în Comunitate, sunt în una dintre situațiile care le-ar permite, dacă ar fi fost importate în Comunitate, în sensul art. 131 lit. a), să beneficieze de unul dintre regimurile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 sau sunt sub o procedură de tranzit intern, locul importului este considerat a fi statul membru pe teritoriul căruia se încheie aceste regimuri sau această procedură.

Alin. (3) al art. 132² a fost modificat de pct. 43 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Art. 132² a fost introdus de pct. 95 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Locul prestării de servicii

Articolul 133

(1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile;

b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport, altele decât cele de transport intracomunitar de bunuri;

c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri. Prin excepție, în cazul în care serviciul de transport este prestat unui client care, pentru prestarea respectivă, furnizează un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului, se consideră că transportul are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA. Prin transport intracomunitar de bunuri se înțelege orice transport de bunuri ale cărui:

1. loc de plecare și loc de sosire sunt situate în două state membre diferite; sau

2. loc de plecare și loc de sosire sunt situate în același stat membru, dar transportul este efectuat în legătură directă cu un transport intracomunitar de bunuri;

d) locul în care se prestează serviciile, în cazul unei prestări de servicii constând în activități accesorii transportului, cum sunt încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora. Prin excepție, în cazul

în care astfel de servicii implică activități accesorii unui transport intracomunitar de bunuri și sunt prestate pentru un client care furnizează pentru prestația respectivă un cod de înregistrare în scopuri de TVA, valabil atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel în care se prestează efectiv serviciile, se consideră că prestarea are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA;

e) în statul membru de plecare a transportului, pentru serviciile de intermediere prestate în legătură cu un transport intracomunitar de bunuri de către intermediarii care acționează în numele și în contul altor persoane. Prin excepție, în cazul în care clientul furnizează pentru aceste servicii un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului, se consideră că prestarea are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA;

f) locul în care se prestează serviciile accesorii, pentru serviciile de intermediere prestate în legătură cu serviciile accesorii transportului intracomunitar de bunuri de către intermediarii care acționează în numele și în contul altor persoane. Prin excepție, în cazul în care clientul furnizează pentru aceste servicii un cod de înregistrare în scopuri de TVA, valabil atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel în care au fost prestate serviciile, se consideră că prestarea are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA;

g) locul unde clientul căruia îi sunt prestate serviciile este stabilit sau are un sediu fix, cu condiția ca respectivul client să fie stabilit sau să aibă un sediu fix în afara Comunității ori să fie o persoană impozabilă acționând ca atare, stabilită sau care are un sediu fix în Comunitate, dar nu în același stat cu prestatorul, în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepția mijloacelor de transport;
2. operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale, cu excepția mijloacelor de transport;
3. transferul și/sau transmiterea folosinței drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;
4. serviciile de publicitate și marketing;
5. serviciile consultanților, inginerilor, juriștilor și avocaților, contabililor și experților contabili, ale birourilor de studii și alte servicii similare;
6. prelucrarea de date și furnizarea de informații;
7. operațiunile bancare, financiare și de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;
8. punerea la dispoziție de personal;
9. acordarea accesului la sistemele de distribuție a gazelor naturale și a energiei electrice, inclusiv serviciile de transport și transmitere prin intermediul acestor rețele, precum și alte prestări de servicii legate direct de acestea;
10. telecomunicațiile. Sunt considerate servicii de telecomunicații serviciile având ca obiect transmiterea, emiteria și recepția de semnale, înscrisuri, imagini și sunete sau informații de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții. Serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, și furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații. În cazul în care serviciile de telecomunicații sunt prestate de către o persoană stabilită în afara Comunității sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în Comunitate, se consideră că prestarea are loc în România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;
11. serviciile de radiodifuziune și televiziune. În cazul în care serviciile de radiodifuziune și de televiziune sunt prestate de către o persoană stabilită în afara Comunității sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în Comunitate, se consideră că locul prestării este în România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;
12. serviciile furnizate pe cale electronică. În cazul în care serviciile furnizate pe cale electronică sunt prestate de o persoană stabilită în afara Comunității sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în România, se consideră că locul prestării este în România;
13. obligația de a se abține de la realizarea sau exercitarea, total sau parțial, a unei activități economice sau a unui drept prevăzut la prezenta literă;
14. prestările de servicii de intermediere, efectuate de persoane care acționează în numele și în contul altor persoane, când aceste servicii sunt prestate în legătură cu serviciile prevăzute la prezenta literă;

h) locul unde sunt prestate serviciile, în cazul următoarelor servicii:

1. servicii culturale, artistice, sportive, științifice, educative, de divertisment sau similare, inclusiv serviciile accesorii și cele ale organizatorilor de astfel de activități;
2. expertize privind bunurile mobile corporale, precum și lucrările efectuate asupra acestora. Prin excepție, se consideră că aceste servicii au loc:

- în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care aceste servicii sunt prestate unui client care îi comunică prestatorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, valabil atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel în care se prestează efectiv serviciile, și se referă la bunuri transportate în afara statului membru în care serviciile sunt prestate;

- în România, dacă o persoană impozabilă stabilită în România exportă temporar bunuri în afara Comunității, în scopul expertizării sau pentru alte lucrări efectuate asupra acestora, și ulterior le reimportă, iar serviciile respective sunt tranzacționate altor persoane, potrivit art. 129 alin. (6);

i) locul operațiunii de bază pentru serviciile de intermediere aferente acestei operațiuni, prestate de intermediari care acționează în numele și în contul altor persoane, când aceste servicii sunt prestate în legătură cu alte operațiuni decât cele prevăzute la lit. e), f) și g). Prin operațiune de bază se înțelege livrarea de bunuri, prestarea de servicii, achiziția intracomunitară sau importul de bunuri efectuate de persoana în numele și în contul căreia acționează intermediarul. Prin excepție, în cazul în care, pentru serviciile prestate, clientul a furnizat un cod de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel în care se realizează operațiunile, se consideră că prestarea are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1), închirierea sau leasingul de mijloace de transport se consideră că are locul prestării:

a) în România, când aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă, stabilită sau care are un sediu fix în afara Comunității, de la care serviciile sunt prestate, dacă serviciile sunt efectiv utilizate în România de beneficiar;

b) în afara Comunității, când aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă, stabilită sau având sediul fix în România, de la care serviciile sunt prestate, dacă serviciile sunt efectiv utilizate în afara Comunității de beneficiar.

Art. 133 a fost modificat de pct. 96 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul VI

Faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

Faptul generator și exigibilitatea - definiții

Articolul 134

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.

Art. 134 a fost modificat de pct. 97 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

Articolul 134¹

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Pentru livrările de bunuri în baza unui contract de consignație sau în cazul operațiunilor similare, cum ar fi stocurile la dispoziția clientului, livrările de bunuri în vederea testării sau a verificării conformității, astfel cum sunt definite prin norme, se consideră că bunurile sunt livrate la data la care consignatarul sau, după caz, beneficiarul devine proprietar al bunurilor.

(3) Pentru livrările de bunuri imobile, faptul generator intervine la data la care sunt îndeplinite formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător.

(4) Pentru prestările de servicii decontate pe bază de situații de lucrări, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, faptul generator ia naștere la data emiterii situațiilor de lucrări sau, după caz, la data la care aceste situații sunt acceptate de beneficiar.

(5) Prin derogare de la alin. (1), faptul generator intervine:

a) în cazul livrărilor de bunuri și/sau al prestărilor de servicii, altele decât operațiunile prevăzute la lit. b), care se efectuează continuu, dând loc la decontări sau plăți succesive, cum sunt: livrările de gaze naturale, de apă, serviciile telefonice, livrările de energie electrică și altele asemenea, în ultima zi a perioadei specificate în contract pentru plata bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, dar perioada nu poate depăși un an;

b) în cazul operațiunilor de închiriere, leasing, concesiune și arendă de bunuri, la data specificată în contract pentru efectuarea plății.

Art. 134¹ a fost introdus de pct. 98 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

Articolul 134²

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Fac excepție de la aceste prevederi avansurile încasate pentru plata importurilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, precum și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite sau care nu sunt impozabile. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin mașini automate de vânzare, de jocuri sau alte mașini similare.

Art. 134² a fost introdus de pct. 98 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă

Articolul 134³

(1) Prin excepție de la prevederile art. 134², în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă conform art. 143 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine la emiterea facturii prevăzute la art. 155 alin. (1), dacă factura este emisă înainte de a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

Art. 134³ a fost modificat de pct. 44 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Faptul generator și exigibilitatea pentru achiziții intracomunitare de bunuri

Articolul 135

(1) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziția.

(2) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

Alin. (2) al art. 135 a fost modificat de pct. 45 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute în legislația altui stat membru la articolul echivalent art. 155 alin. (1), dacă aceasta este emisă înainte de cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

Alin. (3) al art. 135 a fost introdus de pct. 46 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Art. 135 a fost modificat de pct. 99 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Faptul generator și exigibilitatea importului de bunuri

Articolul 136

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor pentru agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator și exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) și d), faptul generator și exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.

Art. 136 a fost modificat de pct. 100 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul VII

Baza de impozitare

Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

Articolul 137

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

b) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. c), compensația aferentă;

c) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (4) și (5), pentru transferul prevăzut la art. 128 alin. (10) și pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată și prevăzute la art. 130¹ alin. (2) și (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabilește conform procedurii stabilite prin norme;

d) pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii;

e) în cazul schimbului prevăzut la art. 130 și, în general, atunci când plata se face parțial ori integral în natură sau atunci când valoarea plății pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii nu a fost stabilită de părți sau nu poate fi ușor stabilită, baza de impozitare se consideră ca fiind valoarea normală pentru respectiva livrare/prestare. Este considerată ca valoare normală a unui bun/serviciu tot ceea ce un cumpărător, care se află în stadiul de comercializare unde este efectuată operațiunea, trebuie să plătească unui furnizor/prestator independent în interiorul țării, în momentul în care se realizează operațiunea, în condiții de concurență, pentru a obține același bun/serviciu.

(2) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele și taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepția taxei pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpărătorului, care fac obiectul unui contract separat și care sunt legate de livrările de bunuri sau de prestările de servicii în cauză, se consideră cheltuieli accesorii.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț, acordate de furnizori direct clienților la data exigibilității taxei;

b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, penalizările și orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale, dacă sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate. Nu se exclud din baza de impozitare orice sume care, în fapt, reprezintă contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate;

c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăți cu întârziere;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă și clienți, prin schimb, fără facturare;

e) sumele achitate de furnizor sau prestator, în numele și în contul clientului, și care apoi se decontează acestuia, precum și sumele încasate în numele și în contul unei alte persoane.

Art. 137 a fost modificat de pct. 101 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Ajustarea bazei de impozitare

Articolul 138

Baza de impozitare se reduce în următoarele situații:

a) dacă a fost emisă o factură și, ulterior, operațiunea este anulată total sau parțial, înainte de livrarea bunurilor sau de prestarea serviciilor;

b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea ori prețurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, în condițiile anulării totale ori parțiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză,

declarată printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, sau în urma unui arbitraj, ori în cazul în care există un acord scris între părți;

c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele și celelalte reduceri de preț prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă;

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expedit marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

Art. 138 a fost modificat de pct. 102 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Baza de impozitare pentru achizițiile intracomunitare

Articolul 138¹

(1) Pentru achizițiile intracomunitare de bunuri baza de impozitare se stabilește pe baza acelorași elemente utilizate conform art. 137 pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării acelorași bunuri în interiorul țării. În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, conform art. 130¹ alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c) și ale art. 137 alin. (2).

(2) Baza de impozitare cuprinde și accizele plătite sau datorate în alt stat membru decât România de persoana care efectuează achiziția intracomunitară, pentru bunurile achiziționate. În cazul în care accizele sunt rambursate persoanei care efectuează achiziția intracomunitară în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor, baza de impozitare a achiziției intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător.

Art. 138¹ a fost modificat de pct. 47 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Baza de impozitare pentru import

Articolul 139

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele și cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1). Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România, sau, în absența unor astfel de documente, primul loc de descărcare a bunurilor în România.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a)-d).

Art. 139 a fost modificat de pct. 104 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Cursul de schimb valutar

Articolul 139¹

(1) Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabilește conform prevederilor comunitare care reglementează calculul valorii în vamă.

(2) Dacă elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operațiuni, alta decât importul de bunuri, se exprimă în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză.

Art. 139¹ a fost introdus de pct. 105 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul VIII

Cotele de taxă

Denumirea Cap. VIII din Titlul VI a fost modificată de pct. 106 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Cotele

Articolul 140

(1) Cota standard este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotei reduse.

(2) Cota redusă este de 9% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii și/sau livrări de bunuri:

a) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură și arheologice, grădini zoologice și botanice, târguri, expoziții și evenimente culturale, cinematografe, altele decât cele scutite conform art. 141 alin. (1) lit. m);

b) livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, cu excepția celor destinate exclusiv sau în principal publicității;

c) livrarea de proteze și accesorii ale acestora, cu excepția protezelor dentare;

d) livrarea de produse ortopedice;

e) livrarea de medicamente de uz uman și veterinar;

f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping.

(3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei.

(4) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplică cotele în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 134² alin. (2).

(5) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiași bun.

(6) Cota aplicabilă pentru achiziții intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiași bun și care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

Art. 140 a fost modificat de pct. 107 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul IX

Operațiuni scutite de taxă

Denumirea Cap. IX din Titlul VI a fost modificată de pct. 108 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

Articolul 141

(1) Următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxă:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale și operațiunile strâns legate de acestea, desfășurate de unități autorizate pentru astfel de activități, indiferent de forma de organizare, precum: spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete și laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală și de diagnostic, baze de tratament și recuperare, stații de salvare și alte unități autorizate să desfășoare astfel de activități;

b) prestările de servicii efectuate în cadrul profesiei lor de către stomatologi și tehnicieni dentari, precum și livrarea de proteze dentare efectuată de stomatologi și de tehnicieni dentari;

c) prestările de îngrijire și supraveghere efectuate de personal medical și paramedical, conform prevederilor legale aplicabile în materie;

d) transportul bolnavilor și al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop, de către entități autorizate în acest sens;

e) livrările de organe, sânge și lapte, de proveniență umană;

f) activitatea de învățământ prevăzută în Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formarea profesională a adulților, precum și prestările de servicii și livrările de bunuri strâns legate de aceste activități, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate;

g) livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate de căminele și cantinele organizate pe lângă instituțiile publice și entitățile autorizate prevăzute la lit. f), în folosul exclusiv al persoanelor direct implicate în activitățile scutite conform lit. f);

h) meditațiile acordate în particular de cadre didactice din domeniul învățământului școlar, preuniversitar și universitar;

i) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de asistența și/sau protecția socială, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social, inclusiv cele livrate de căminele de bătrâni;

Lit. i) a alin. (1) al art. 141 a fost modificată de pct. 48 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

j) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de protecția copiilor și a tinerilor, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social;

k) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizații fixate conform statutului, de organizații fără scop patrimonial care au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum și obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condițiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurență;

l) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate de organizații fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educația fizică;

m) prestările de servicii culturale și/sau livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de instituțiile publice sau de alte organisme culturale fără scop patrimonial, recunoscute ca atare de către Ministerul Culturii și Cultelor;

n) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operațiuni sunt scutite, potrivit lit. a), f) și i)-m), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar și organizate în profitul lor exclusiv, cu condiția ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurențiale;

o) activitățile specifice posturilor publice de radio și televiziune, altele decât activitățile de natură comercială;

p) serviciile publice poștale, precum și livrarea de bunuri aferentă acestora;

q) prestările de servicii efectuate de către grupuri independente de persoane, ale căror operațiuni sunt scutite sau nu intră în sfera de aplicare a taxei, grupuri create în scopul prestării către membrii lor de servicii direct legate de exercitarea activităților acestora, în cazul în care aceste grupuri solicită membrilor lor numai rambursarea cotei-părți de cheltuieli comune, în limitele și în condițiile stabilite prin norme și în condițiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurențiale.

r) furnizarea de personal de către instituțiile religioase sau filozofice în scopul activităților prevăzute la lit. a), f), i) și j).

Lit. r) a alin. (1) al art. 141 a fost introdusă de pct. 49 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

a) prestările următoarelor servicii de natură financiar-bancară:

1. acordarea și negocierea de credite, precum și administrarea creditelor de către persoana care le acordă;
2. negocierea garanțiilor de credit ori a altor garanții sau orice operațiuni cu astfel de garanții, precum și administrarea garanțiilor de credit de către persoana care acordă creditul;
3. tranzacții, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăți, viramente, creanțe, cecuri și alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanțelor;
4. tranzacții, inclusiv negocierea, privind valuta, bancnotele și monedele utilizate ca mijloc legal de plată, cu excepția obiectelor de colecție, și anume monede de aur, argint sau din alt metal ori bancnote care nu sunt utilizate în mod normal ca mijloc legal de plată sau monede de interes numismatic;
5. tranzacții, inclusiv negocierea, dar exceptând administrarea sau păstrarea în siguranță, cu acțiuni, părți sociale în societăți comerciale sau asociații, obligațiuni garantate și alte instrumente financiare, cu excepția documentelor care stabilesc drepturi asupra bunurilor;
6. administrarea de fonduri speciale de investiții;

Lit. a) a alin. (2) al art. 141 a fost modificată de pct. 50 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

b) operațiunile de asigurare și/sau de reasigurare, precum și prestările de servicii în legătură cu operațiunile de asigurare și/sau de reasigurare efectuate de persoanele impozabile care intermediază astfel de operațiuni;

Lit. b) a alin. (2) al art. 141 a fost modificată de pct. 50 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

c) pariuri, loterii și alte forme de jocuri de noroc efectuate de persoanele autorizate, conform legii, să desfășoare astfel de activități;

Lit. c) a alin. (2) al art. 141 a fost modificată de pct. 50 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

d) livrarea la valoarea nominală de timbre poștale utilizabile pentru serviciile poștale, de timbre fiscale și alte timbre similare;

e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;
2. închirierea de spații sau locații pentru parcare a autovehiculelor;
3. închirierea utilajelor și a mașinilor fixate definitiv în bunuri imobile;
4. închirierea seifurilor;

f) livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren constructibil. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

Partea introductivă a lit. f) a alin. (2) al art. 141 a fost modificată de pct. 51 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

1. teren constructibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. o construcție nouă cuprinde și orice construcție transformată astfel încât structura, natura ori destinația sa au fost modificate sau, în absența acestor modificări, dacă costul transformărilor, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării;

g) livrările de bunuri care au fost afectate unei activități scutite, în temeiul prezentului articol, dacă taxa aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum și livrările de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere, conform art. 145 alin. (5) lit. a) și b).

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și f), în condițiile stabilite prin norme.

Art. 141 a fost modificat de pct. 109 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Scutiri pentru importuri de bunuri și pentru achiziții intracomunitare

Articolul 142

(1) Sunt scutite de taxă:

a) importul și achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare în România este în orice situație scutită de taxă în interiorul țării;

b) achiziția intracomunitară de bunuri al căror import în România este în orice situație scutit de taxă, conform prezentului articol;

c) achiziția intracomunitară de bunuri pentru care, în conformitate cu art. 145 alin. (2) lit. b)-d), persoana care cumpără bunurile în orice situație ar avea dreptul la rambursarea integrală a taxei care s-ar datora, dacă respectiva achiziție nu ar fi scutită;

d) importul definitiv de bunuri care îndeplinesc condițiile pentru scutire prevăzute de: Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 ce determină domeniul art. 14 (1) (d) al Directivei 77/388/CEE privind scutirea de plată a taxei pe valoarea adăugată la importul final al anumitor mărfuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 105 din 23 aprilie 1983, cu modificările și completările ulterioare, Directiva 69/169/CEE a Consiliului din 28 mai 1969 privind armonizarea prevederilor stabilite prin legi, regulamente sau acțiuni administrative referitoare la exceptarea de la impozitul pe cifra de afaceri și accizele la import pentru călătoriile internaționale, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 133 din 4 iunie 1969, cu modificările și completările ulterioare, și Directiva 79/2006/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind exceptarea de la taxele de import a micului trafic de bunuri cu caracter necomercial din țările terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 286 din 17 octombrie 2006;

Lit. d) a alin. (1) al art. 142 a fost modificată de pct. 52 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

e) importul, în regim diplomatic sau consular, al bunurilor scutite de taxe vamale;

Lit. e) a alin. (1) al art. 142 a fost modificată de pct. 52 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

f) importul de bunuri efectuat în România de organisme internaționale recunoscute ca atare de autoritățile publice din România, precum și de către membrii acestora, în limitele și în conformitate cu condițiile stabilite în convențiile de înființare a acestor organizații sau prin acorduri de sediu;

Lit. f) a alin. (1) al art. 142 a fost modificată de pct. 52 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

g) importul de bunuri efectuat în România de către forțele armate ale statelor străine membre NATO, pentru uzul acestora sau al personalului civil însoțitor ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor, în cazul în care aceste forțe iau parte la efortul comun de apărare. Acesta include importul realizat de forțele Marii Britanii și ale Irlandei de Nord stabilite în insula Cipru, conform Tratatului de înființare a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate sau al personalului civil care însoțește forțele armate ori pentru aprovizionarea cantinelor lor;

Lit. g) a alin. (1) al art. 142 a fost modificată de pct. 52 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

h) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunității, dacă bunurile se află în aceeași stare în care se aflau la momentul exportului și dacă importul respectiv beneficiază de scutire de taxe vamale;

Lit. h) a alin. (1) al art. 142 a fost modificată de pct. 52 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

i) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunității, pentru a fi supuse unor reparații, transformări, adaptări, asamblări sau altor lucrări asupra bunurilor mobile corporale, cu condiția ca această scutire să fie limitată la valoarea bunurilor în momentul exportului acestora în afara Comunității;

Lit. i) a alin. (1) al art. 142 a fost modificată de pct. 52 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

j) importul, efectuat în porturi de către întreprinderi de pescuit maritim, de produse piscicole pescuite, neprelucrate sau după ce au fost conservate în vederea comercializării, dar înainte de livrare;

Lit. j) a alin. (1) al art. 142 a fost modificată de pct. 52 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

k) importul de gaze naturale prin sistemul de distribuție a gazelor naturale și importul de energie electrică;

l) importul în România de bunuri care au fost transportate dintr-un teritoriu terț sau o țară terță, atunci când livrarea acestor bunuri de către importator constituie o livrare scutită conform art. 143 alin. (2);

Lit. l) a alin. (1) al art. 142 a fost modificată de pct. 52 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

m) importul de aur efectuat de Banca Națională a României.

(2) Prin norme se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

Art. 142 a fost modificat de pct. 110 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar

Articolul 143

(1) Sunt scutite de taxă:

a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunității de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

b) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunității de către cumpărătorul care nu este stabilit în România sau de altă persoană în contul său, cu excepția bunurilor transportate de cumpărătorul însuși și care

sunt folosite la echiparea ori alimentarea ambarcațiunilor și a avioanelor de agrement sau a oricărui alt mijloc de transport de uz privat. Este scutită, de asemenea, și livrarea de bunuri care sunt transportate în bagajul personal al călătorilor care nu sunt stabiliți în Comunitate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- călătorul nu este stabilit în Comunitate, respectiv adresa sau domiciliul permanent nu este în interiorul Comunității. Adresa sau domiciliul permanent înseamnă locul specificat astfel în pașaport, carte de identitate sau în alt document recunoscut ca document de identitate de către Ministerul Internelor și Reformei Administrative;
- bunurile sunt transportate în afara Comunității înainte de sfârșitul celei de-a treia luni ce urmează lunii în care are loc livrarea;
- valoarea totală a livrării, plus TVA, este mai mare decât echivalentul în lei a 175 euro, stabilit anual prin aplicarea cursului de schimb obținut în prima zi lucrătoare din luna octombrie și valabil de la data de 1 ianuarie a anului următor;
- dovada exportului se va face prin factură sau alt document care ține locul acesteia, purtând avizul biroului vamal la ieșirea din Comunitate;

Lit. b) a alin. (1) al art. 143 a fost modificată de pct. 53 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

c) prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 141, legate direct de exportul de bunuri sau de bunurile plasate în regimurile ori situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a);

Lit. c) a alin. (1) al art. 143 a fost modificată de pct. 53 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

d) prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 141, dacă acestea sunt direct legate de importul de bunuri și valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139;

Lit. d) a alin. (1) al art. 143 a fost modificată de pct. 53 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

e) prestările de servicii efectuate în România asupra bunurilor mobile achiziționate sau importate în vederea prelucrării în România și care ulterior sunt transportate în afara Comunității de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceștia;

Lit. e) a alin. (1) al art. 143 a fost modificată de pct. 53 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

f) transportul intracomunitar de bunuri, efectuat din și în insulele care formează regiunile autonome Azore și Madeira, precum și serviciile accesorii acestuia;

g) transportul internațional de persoane;

h) în cazul navelor destinate navigației maritime, utilizate pentru transportul internațional de persoane și/sau de bunuri, pentru pescuit ori altă activitate economică sau pentru salvare ori asistență pe mare, următoarele operațiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, navlosirea, leasingul și închirierea de nave, precum și livrarea, leasingul, închirierea, repararea și întreținerea de echipamente încorporate sau utilizate pe nave, inclusiv echipamente de pescuit;
2. livrarea de carburanți și provizii destinate a fi utilizate pe nave, dar inclusiv pentru navele de război încadrate în Nomenclatura Combinată (NC) cod 8906 10 00, care părăsesc țara și se îndreaptă spre porturi străine unde vor fi ancorate, cu excepția, în cazul navelor folosite pentru pescuitul de coastă, a proviziilor;
3. prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1, efectuate pentru nevoile directe ale navelor și/sau pentru încărcătura acestora;

Lit. h) a alin. (1) al art. 143 a fost modificată de pct. 53 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

i) în cazul aeronavelor utilizate de companiile aeriene, în principal pentru transportul internațional de persoane și/sau de mărfuri, efectuat cu plată, următoarele operațiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, leasingul și închirierea aeronavelor, precum și livrarea, leasingul, închirierea, repararea și întreținerea echipamentelor încorporate sau utilizate pe aeronave;
2. livrarea de carburanți și provizii destinate utilizării pe aeronave;
3. prestarea de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1 sau la art. 144¹, efectuate pentru nevoile directe ale aeronavelor și/sau pentru încărcătura acestora;

j) livrările de bunuri și prestările de servicii în favoarea misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, a personalului acestora, precum și a cetățenilor străini cu statut diplomatic sau consular în România ori într-un alt stat membru, în condiții de reciprocitate;

k) livrările de bunuri și prestările de servicii în favoarea organismelor internaționale recunoscute ca atare de autoritățile publice din România, precum și a membrilor acestora, în limitele și în conformitate cu condițiile precizate în convențiile de înființare a acestor organisme sau prin acorduri de sediu;

Lit. k) a alin. (1) al art. 143 a fost modificată de pct. 53 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

l) livrările de bunuri netransportate în afara României și/sau prestările de servicii efectuate în România, destinate uzului oficial al forțelor armate ale statelor străine membre NATO sau al personalului civil care însoțește forțele armate ori aprovizionării popotelor sau cantinelor, dacă forțele iau parte la efortul de apărare comun;

Lit. l) a alin. (1) al art. 143 a fost modificată de pct. 53 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

m) livrările de bunuri sau prestarea serviciilor într-un alt stat membru decât România, în scopul utilizării de către forțele armate ale oricărui stat membru NATO, altul decât statul membru de destinație, sau de către personalul civil care le însoțește sau pentru aprovizionarea popotelor ori cantinelor, dacă aceste forțe iau parte la efortul de apărare comun; livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor către forțele armate ale Regatului Unit staționate în insula Cipru ca urmare a Tratatului de înființare a Republicii Cipru, datat 16 august 1960, care sunt destinate utilizării de către aceste forțe sau personalului civil care le însoțește ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor;

Lit. m) a alin. (1) al art. 143 a fost modificată de pct. 53 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

n) livrările de aur către Banca Națională a României;

o) livrările de bunuri către organismele recunoscute care transportă sau expediază aceste bunuri în afara Comunității, ca parte a activităților umanitare, caritabile sau de instruire; scutirea se acordă prin restituirea taxei potrivit unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, cu excepția:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică, altele decât livrările intracomunitare de mijloace de transport noi;

2. livrărilor intracomunitare care au fost supuse regimului special pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform prevederilor art. 152²;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA;

c) livrările intracomunitare de produse accizabile către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care transportul de bunuri este efectuat conform art. 7 alin. (4) și (5) sau art. 16 din Directiva 92/12/CEE a Consiliului, din 25 februarie 1992, privind regimul general, depozitarea, circulația și controlul produselor supuse accizelor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 76 din 23 martie 1992, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică;

2. livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform prevederilor art. 152²;

d) livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 128 alin. (10), care ar beneficia de scutirea prevăzută la lit. a) dacă ar fi efectuate către altă persoană impozabilă, cu excepția livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform prevederilor art. 152².

(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

Art. 143 a fost modificat de pct. 111 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri

Articolul 144

(1) Sunt scutite de taxă următoarele:

a) livrarea de bunuri care urmează:

1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu exonerare totală de la plata drepturilor de import;
2. să fie prezentate autorităților vamale în vederea vămii și, după caz, plasate în depozit necesar cu caracter temporar;
3. să fie introduse într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber;
4. să fie plasate în regim de antrepozit vamal;
5. să fie plasate în regim de perfecționare activă, cu suspendare de la plata drepturilor de import;
6. să fie plasate în regim de tranzit vamal extern;
7. să fie admise în apele teritoriale:
 - pentru a fi încorporate pe platforme de forare sau de producție, în scopul construirii, reparării, întreținerii, modificării sau reutilizării acestor platforme ori pentru conectarea acestor platforme de forare sau de producție la continent;
 - pentru alimentarea cu carburanți și aprovizionarea platformelor de forare sau de producție;
8. să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, definit după cum urmează:
 - pentru produse accizabile, orice locație situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal, în sensul art. 4 lit. (b) din Directiva 92/12/CEE, cu modificările și completările ulterioare;
 - pentru bunuri, altele decât produsele accizabile, o locație situată în România și definită prin norme;

Lit. a) a alin. (1) al art. 144 a fost modificată de pct. 54 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

b) livrarea de bunuri efectuată în locațiile prevăzute la lit. a), precum și livrarea de bunuri care se află în unul dintre regimurile sau situațiile precizate la lit. a);

c) prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. c) și la art. 144¹, aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau efectuate în locațiile prevăzute la lit. a), pentru bunurile aflate în regimurile sau situațiile prevăzute la lit. a);

d) livrările de bunuri care încă se află în regim vamal de tranzit intern, precum și prestările de servicii aferente acestor livrări, altele decât cele prevăzute la art. 144¹.

e) importul de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA.

Lit. e) a alin. (1) al art. 144 a fost introdusă de pct. 55 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(2) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie respectate pentru aplicarea scutirii de taxă.

Art. 144 a fost modificat de pct. 112 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Scutiri pentru intermediari

Articolul 144¹

Sunt scutite de taxă serviciile prestate de intermediarii care acționează în numele și în contul altei persoane, în cazul în care aceste servicii sunt prestate în legătură cu operațiunile scutite prevăzute la art. 143 și 144, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. f) și alin. (2), sau în legătură cu operațiunile desfășurate în afara Comunității.

Art. 144¹ a fost modificat de pct. 56 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Capitolul X

Regimul deducerilor

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

Articolul 145

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

- a) operațiuni taxabile;
- b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;
- c) operațiuni scutite de taxă, conform art. 143, 144 și 144¹;
- d) operațiuni scutite de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1-5 și lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Comunității sau în cazul în care aceste operațiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Comunității, precum și în cazul operațiunilor efectuate de intermediari care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când aceștia intervin în derularea unor astfel de operațiuni;

e) operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (7) și la art. 129 alin. (7), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(3) Dacă nu contravine prevederilor alin. (2), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei și pentru cazurile prevăzute la art. 128 alin. (8) și la art. 129 alin. (5).

(4) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 153.

(5) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferentă sumelor achitate în numele și în contul clientului și care apoi se decontează acestuia, precum și taxa aferentă sumelor încasate în numele și în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 137 alin. (3) lit. e);

b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice și produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.

Art. 145 a fost modificat de pct. 114 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

Articolul 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (1) lit. b)-g):

1. să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) sau documentele prevăzute la art. 155¹ alin. (1); și

2. să înregistreze taxa ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea taxei;

c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punct de vedere al taxei, precum și documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său;

d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 157 alin. (4) și (5), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum și suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea;

e) pentru taxa aferentă unei achiziții intracomunitare de bunuri:

1. să dețină o factură sau documentul prevăzut la art. 155¹ alin. (1); și

2. să înregistreze taxa ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea;

f) pentru taxa aferentă unei operațiuni asimilate cu o achiziție intracomunitară de bunuri, prevăzută la art. 130¹ alin. (2) lit. a), să dețină documentul prevăzut la art. 155 alin. (4), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate, sau documentul prevăzut la art. 155¹ alin. (1) și să înregistreze această taxă ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea taxei.

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.

Art. 146 a fost modificat de pct. 115 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt și persoana parțial impozabilă

Articolul 147

(1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operațiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 127, cât și operațiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă este denumită persoană parțial impozabilă.

(2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achizițiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt se determină conform prezentului articol. Persoana parțial impozabilă nu are drept de deducere pentru achizițiile destinate activității pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă. Dacă persoana parțial impozabilă desfășoară activități în calitate de persoană impozabilă, din care rezultă atât operațiuni cu drept de deducere, cât și operațiuni fără drept de deducere, este considerată persoană impozabilă mixtă pentru respectivele activități și aplică prevederile prezentului articol. În condițiile stabilite prin norme, persoana parțial impozabilă poate solicita aplicarea unei pro-rata speciale în situația în care nu poate ține evidențe separate pentru activitatea desfășurată în calitate de persoană impozabilă și pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă.

(3) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiții destinate realizării de astfel de operațiuni, se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestora se deduce integral.

(4) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări pentru aceste operațiuni, iar taxa deductibilă aferentă acestora nu se deduce.

(5) Achizițiile pentru care nu se cunoaște destinația, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere se evidențiază într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestor achiziții se deduce pe bază de pro-rata.

(6) Pro-rata prevăzută la alin. (5) se determină ca raport între:

a) suma totală, fără taxă, dar cuprinzând subvențiile legate direct de preț, a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărator; și

b) suma totală, fără taxă, a operațiunilor prevăzute la lit. a) și a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele primite de la bugetul statului sau bugetele locale, acordate în scopul finanțării operațiunilor scutite fără drept de deducere sau operațiunilor care nu se află în sfera de aplicare a taxei.

(7) Se exclud din calculul pro-rata următoarele:

a) valoarea oricărei livrări de bunuri de capital care au fost utilizate de persoana impozabilă în activitatea sa economică;

b) valoarea oricăror livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine efectuate de persoana impozabilă și prevăzute la art. 128 alin. (4) și la art. 129 alin. (4), precum și a transferului prevăzut la art. 128 alin. (10);

c) valoarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) și b), precum și a operațiunilor imobiliare, altele decât cele prevăzute la lit. a), în măsura în care acestea sunt accesorii activității principale.

(8) Pro-rata definitivă se determină anual, iar calculul acesteia include toate operațiunile prevăzute la alin. (6), pentru care exigibilitatea taxei ia naștere în timpul anului calendaristic respectiv. Pro-rata definitivă se determină procentual și se rotunjește până la cifra unităților imediat următoare. La decontul de taxă prevăzut la art. 156², în care s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (12), se anexează un document care prezintă metoda de calcul al pro-rata definitivă.

(9) Pro-rata aplicabilă provizoriu pentru un an este pro-rata definitivă, prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul precedent, sau pro-rata estimată pe baza operațiunilor prevăzute a fi realizate în anul calendaristic curent, în cazul persoanelor impozabile pentru care ponderea operațiunilor cu drept de deducere în totalul operațiunilor se modifică în anul curent față de anul precedent. Persoanele impozabile trebuie să comunice organului fiscal competent, la începutul fiecărui an fiscal, cel mai târziu până la data de 25 ianuarie inclusiv, pro-rata provizorie care va fi aplicată în anul respectiv, precum și modul de determinare a acesteia. În cazul unei persoane impozabile nou-înregistrate, pro-rata aplicabilă provizoriu este pro-rata estimată pe baza operațiunilor preconizate a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul său decont de taxă, prevăzut la art. 156².

(10) Taxa de dedus într-un an calendaristic se determină provizoriu prin înmulțirea valorii taxei deductibile prevăzute la alin. (5) pentru fiecare perioadă fiscală din acel an calendaristic cu pro-rata provizorie prevăzută la alin. (9), determinată pentru anul respectiv.

(11) Taxa de dedus pentru un an calendaristic se calculează definitiv prin înmulțirea sumei totale a taxei deductibile din anul calendaristic respectiv, prevăzută la alin. (5), cu pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul respectiv.

(12) La sfârșitul anului, persoanele impozabile cu regim mixt trebuie să ajusteze taxa dedusă provizoriu astfel:

a) din taxa de dedus determinată definitiv, conform alin. (11), se scade taxa dedusă într-un an determinată provizoriu, conform alin. (10);

b) rezultatul diferenței de la lit. a), în plus sau în minus după caz, se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă, prevăzut la art. 156², aferent ultimei perioade fiscale a anului, sau în decontul de taxă aferent ultimei perioade fiscale a persoanei impozabile, în cazul anulării înregistrării acesteia.

(13) În ceea ce privește taxa de dedus aferentă bunurilor de capital, definite conform art. 149 alin. (1), utilizate pentru operațiunile prevăzute la alin. (5):

a) prima deducere se determină în baza pro-rata provizorie prevăzută la alin. (9), pentru anul în care ia naștere dreptul de deducere. La finele anului, deducerea se ajustează, conform alin. (12), în baza pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8). Această primă ajustare se efectuează asupra valorii totale a taxei deduse inițial;

b) ajustările ulterioare iau în considerare o cincime, pentru bunurile mobile, sau o douăzecime, pentru bunurile imobile, după cum urmează:

1. taxa deductibilă inițială se împarte la 5 sau la 20;

2. rezultatul calculului efectuat conform pct. 1 se înmulțește cu pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8), aferentă fiecăruia dintre următorii 4 sau 19 ani;

3. taxa dedusă inițial în primul an, conform pro-rata definitivă, se împarte la 5 sau la 20;

4. rezultatele calculelor efectuate conform pct. 2 și 3 se compară, iar diferența în plus sau în minus reprezintă ajustarea de efectuat, care se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă prevăzut la art. 156², aferent ultimei perioade fiscale a anului.

(14) În situații speciale, când pro-rata calculată potrivit prevederilor prezentului articol nu asigură determinarea corectă a taxei de dedus, Ministerul Finanțelor Publice, prin direcția de specialitate, poate, la solicitarea justificată a persoanelor impozabile:

a) să aprobe aplicarea unei pro-rata speciale. Dacă aprobarea a fost acordată în timpul anului, persoanele impozabile au obligația să recalculeze taxa dedusă de la începutul anului pe bază de pro-rata specială aprobată. Persoana impozabilă cu regim mixt poate renunța la aplicarea pro-rata specială numai la începutul unui an calendaristic și este obligată să anunțe organul fiscal competent până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului respectiv;

b) să autorizeze persoana impozabilă să stabilească o pro-rata specială pentru fiecare sector al activității sale economice, cu condiția ținerii de evidențe contabile distincte pentru fiecare sector.

(15) În baza propunerilor făcute de către organul fiscal competent, Ministerul Finanțelor Publice, prin direcția sa de specialitate, poate să impună persoanei impozabile anumite criterii de exercitare a dreptului de deducere pentru operațiunile viitoare ale acesteia, respectiv:

a) să aplice o pro-rata specială;

b) să aplice o pro-rata specială pentru fiecare sector al activității sale economice;

c) să-și exercite dreptul de deducere numai pe baza atribuirii directe, în conformitate cu prevederile alin. (3) și (4), pentru toate operațiunile sau numai pentru o parte din operațiuni;

d) să țină evidențe distincte pentru fiecare sector al activității sale economice.

(16) Prevederile alin. (6)-(13) se aplică și pentru pro-rata specială prevăzută la alin. (14) și (15). Prin excepție de la prevederile alin. (6), pentru calculul pro-rata specială se vor lua în considerare:

a) operațiunile specificate în decizia Ministerului Finanțelor Publice, pentru cazurile prevăzute la alin. (14) lit. a) sau la alin. (15) lit. b);

b) operațiunile realizate pentru fiecare sector de activitate, pentru cazurile prevăzute la alin. (14) lit. b) sau la alin. (15) lit. b).

Art. 147 a fost modificat de pct. 116 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

Articolul 147¹

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă, a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 145-147.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 146, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții și formalități sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naștere dreptul de deducere.

(3) Prin norme se vor preciza condițiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situația în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naștere.

(4) Dreptul de deducere se exercită chiar dacă nu există o taxă colectată sau taxa de dedus este mai mare decât cea colectată pentru perioada fiscală prevăzută la alin. (1) și (2).

Art. 147^{^1} a fost introdus de pct. 117 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România

Articolul 147^{^2}

(1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilită în alt stat membru, poate solicita rambursarea taxei achitate;

b) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA și nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă;

c) persoana neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară scutită de mijloace de transport noi poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziția efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depășească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă;

d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operațiunilor prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. d) sau în alte situații prevăzute prin norme.

(2) În cazul în care se constată că cererile de rambursare prevăzute la alin. (1) lit. a) sunt frauduloase și nu se aplică o sancțiune administrativă, organele fiscale competente vor refuza orice rambursare către persoana impozabilă respectivă pe o perioadă de 2 ani de la data depunerii cererii frauduloase.

(3) În cazul în care rambursarea prevăzută la alin. (1) lit. a) a fost obținută fraudulos sau eronat, s-a aplicat o sancțiune administrativă și s-au stabilit obligațiile fiscale accesorii, iar sumele nu au fost achitate, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) vor suspenda orice altă rambursare către persoana impozabilă respectivă până la plata sumelor datorate; sau

b) vor deduce sumele respective din orice rambursare viitoare solicitată de respectiva persoană impozabilă.

Art. 147^{^2} a fost introdus de pct. 117 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Rambursările de taxă către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153

Articolul 147^{^3}

(1) În situația în care taxa aferentă achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operațiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei.

(2) După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operațiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute în prezentul articol, prin decontul de taxă prevăzut la art. 156^{^2}.

(3) Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat.

(4) Taxa de plată cumulată se determină în perioada fiscală de raportare prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat, până la data depunerii decontului de taxă prevăzut la art. 156^{^2}, din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare.

(5) Prin decontul de taxă prevăzut la art. 156^{^2}, persoanele impozabile trebuie să determine diferențele dintre sumele prevăzute la alin. (2) și (3), care reprezintă regularizările de taxă și stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei

cumulată, rezultă un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulate este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.

(6) Persoanele impozabile, înregistrate conform art. 153, pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind și cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5.000 lei inclusiv, acesta fiind reportat obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare.

(7) În cazul persoanelor impozabile care sunt absorbite de altă persoană impozabilă, soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată pentru care nu s-a solicitat rambursarea este preluat în decontul de taxă al persoanei care a preluat activitatea.

(8) În situația în care două sau mai multe persoane impozabile fuzionează, persoana impozabilă care preia activitatea celorlalte preia și soldul taxei de plată către bugetul de stat, precum și soldul sumei negative a taxei, pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile persoanelor care s-au lichidat cu ocazia fuziunii.

(9) Rambursarea soldului sumei negative a taxei se efectuează de organele fiscale, în condițiile și potrivit procedurilor stabilite prin normele în vigoare.

(10) Pentru operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. b), j), k), l) și o), persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, pot beneficia de rambursarea taxei, potrivit procedurii prevăzute prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Art. 147[^]3 a fost introdus de pct. 117 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii și bunuri, altele decât bunurile de capital

Articolul 148

În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri:

- a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze;
- b) dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 138;
- c) persoana impozabilă își pierde dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate și serviciile neutilizate la momentul pierderii dreptului de deducere.

Art. 148 a fost modificat de pct. 118 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

Articolul 149

(1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 125[^]1 alin. (1) pct. 3, precum și operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a activelor corporale fixe, exclusiv reparațiile sau lucrările de întreținere a acestor active, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau orice alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziția unei alte persoane;

b) bunurile care fac obiectul închirierii, leasingului, concesiunii sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparținând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziția altei persoane;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a)-d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziționate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum și pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate sau fabricate, pentru bunurile de capital menționate la alin. (2) lit. a), achiziționate sau fabricate, de la data aderării;

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite prima dată, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt achiziționate, și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării;

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil transformat sau modernizat, și se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;
2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;
3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situația în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parțial limitat face obiectul oricărei operațiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situația în care bunul de capital își încetează existența, cu excepția cazurilor în care se dovedește că respectivul bun de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

e) în cazurile prevăzute la art. 138.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situația în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial;

Lit. a) a alin. (5) al art. 149 a fost modificată de pct. 57 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse;

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) și d), ajustarea se efectuează o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare obligația ajustării, și este de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an, astfel:

1. din valoarea taxei nededuse până la momentul ajustării, pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c);
2. din valoarea taxei deduse inițial, pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. d);

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situațiile enumerate la art. 138, conform procedurii prevăzute în norme.

(6) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situație a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile și al ajustărilor efectuate. Această situație trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziției bunului de capital devine exigibilă și se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente și jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeași perioadă.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din norme.

Art. 149 a fost modificat de pct. 119 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul XI

Persoanele obligate la plata taxei

Denumirea Cap. XI din Titlul VI a fost modificată de pct. 120 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

Articolul 150

(1) Următoarele persoane sunt obligate la plata taxei, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu:

a) persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii taxabile, conform prevederilor prezentului titlu, cu excepția cazurilor pentru care clientul este obligat la plata taxei conform prevederilor lit. b)-g);

Lit. a) a alin. (1) al art. 150 a fost modificată de pct. 58 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

b) persoana impozabilă care acționează ca atare și care beneficiază de serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. g), dacă aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România, conform art. 153 alin. (4) sau (5);

Lit. b) a alin. (1) al art. 150 a fost modificată de pct. 58 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

c) persoana înregistrată conform art. 153 sau 153¹, care beneficiază de serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c)-f), lit. h) pct. 2 și lit. i) și care a comunicat prestatorului codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România, dacă aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România, conform art. 153 alin. (4) sau (5);

Lit. c) a alin. (1) al art. 150 a fost modificată de pct. 58 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

d) persoana înregistrată conform art. 153 sau 153¹, căreia i se livrează gaze naturale sau energie electrică în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România, conform art. 153 alin. (4) sau (5);

Lit. d) a alin. (1) al art. 150 a fost modificată de pct. 58 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

e) persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată conform art. 153 sau 153¹, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare, în următoarele condiții:

1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru și să fi efectuat o achiziție intracomunitară a acestor bunuri în România, care nu este impozabilă conform art. 126 alin. (8) lit. b); și

2. bunurile aferente achiziției intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; și

3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă;

Lit. e) a alin. (1) al art. 150 a fost modificată de pct. 58 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

f) persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a);

Lit. f) a alin. (1) al art. 150 a fost modificată de pct. 58 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

g) persoana impozabilă acționând ca atare sau persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România sau nestabilită în România, dar înregistrată prin reprezentant fiscal, care este beneficiar al unor livrări de bunuri sau prestări de servicii care au loc în România, conform art. 132 sau 133, altele decât cele prevăzute la lit. b)-e), dacă sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România și care nu este înregistrată în România, conform art. 153.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1):

a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

(3) Orice persoană care înscrie taxa pe o factură sau în orice alt document care servește ca factură este obligată la plata acesteia.

Art. 150 a fost modificat de pct. 121 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Persoana obligată la plata taxei pentru achiziții intracomunitare

Articolul 151

Persoana care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei.

Art. 151 a fost modificat de pct. 122 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri

Articolul 151¹

Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării, conform prezentului titlu, este obligația importatorului.

Art. 151¹ a fost introdus de pct. 123 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Răspunderea individuală și în solidar pentru plata taxei

Articolul 151²

(1) Beneficiarul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul sau prestatorul, conform art. 150 alin. (1) lit. a), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate ori serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare;

c) nu menționează valoarea taxei sau o menționează incorect.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), dacă beneficiarul dovedește achitarea taxei către persoana obligată la plata taxei, nu mai este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei.

(3) Furnizorul sau prestatorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (1) lit. b)-e), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155¹ alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: numele/denumirea, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate /serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(4) Furnizorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei pentru o achiziție intracomunitară de bunuri este beneficiarul, conform art. 151, dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155¹ alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(5) Persoana care îl reprezintă pe importator, persoana care depune declarația vamală pentru bunurile importate și proprietarul bunurilor sunt ținuti răspunzători individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu importatorul prevăzut la art. 151¹.

(6) Pentru aplicarea regimului de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8, antrepozitarul și transportatorul bunurilor din antrepozit sau persoana responsabilă pentru transport sunt ținuti răspunzători individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu persoana obligată la plata acesteia, conform art. 150 alin. (1) lit. a), f) și g) și art. 151¹.

(7) Persoana care desemnează o altă persoană ca reprezentant fiscal, conform art. 150 alin. (2), este ținută răspunzătoare individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal.

Art. 151² a fost introdus de pct. 123 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul XII

Regimuri speciale

Denumirea Cap. XII din Titlul VI a fost modificată de pct. 124 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

Articolul 152

(1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al căru echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere și pe cele scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

Partea introductivă a alin. (2) al art. 152 a fost modificată de pct. 59 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125 1 alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(3) Persoana impozabilă care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă.

(4) O persoană impozabilă nou-înființată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activității economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire și nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3).

(5) În sensul alin. (4), pentru persoana impozabilă care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) se determină proporțional cu perioada rămasă de la înființare și până la sfârșitul anului, fracțiunea de lună considerându-se o lună calendaristică întreagă.

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesorii aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.

(7) După atingerea sau depășirea plafonului de scutire sau după exercitarea opțiunii prevăzute la alin. (3), persoana impozabilă nu mai poate aplica din nou regimul special de scutire, chiar dacă ulterior realizează o cifră de afaceri anuală inferioară plafonului de scutire.

(8) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în condițiile art. 145 și 146;

- b) nu are voie să menționeze taxa pe factură sau alt document;
 - c) este obligată să menționeze pe orice factură o referire la prezentul articol, pe baza căreia se aplică scutirea.
- (9) Prin norme se stabilesc regulile de înregistrare și ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.

Art. 152 a fost modificat de pct. 125 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Regimul special pentru agențiile de turism

Articolul 152¹

(1) În sensul aplicării prezentului articol, prin agenție de turism se înțelege orice persoană care în nume propriu sau în calitate de agent, intermediază, oferă informații sau se angajează să furnizeze persoanelor care călătoresc individual sau în grup, servicii de călătorie, care includ cazarea la hotel, case de oaspeți, cămine, locuințe de vacanță și alte spații folosite pentru cazare, transportul aerian, terestru sau maritim, excursii organizate și alte servicii turistice. Agențiile de turism includ și touroperatorii.

(2) În cazul în care o agenție de turism acționează în nume propriu în beneficiul direct al călătorului și utilizează livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate de alte persoane, toate operațiunile realizate de agenția de turism în legătură cu călătoria sunt considerate un serviciu unic prestat de agenție în beneficiul călătorului.

(3) Serviciul unic prevăzut la alin. (2) are locul prestării în România, dacă agenția de turism este stabilită sau are un sediu fix în România și serviciul este prestat prin sediul din România.

(4) Baza de impozitare a serviciului unic prevăzut la alin. (2) este constituită din marja de profit, exclusiv taxa, care se determină ca diferență între suma totală care va fi plătită de călător, fără taxă, și costurile agenției de turism, inclusiv taxa, aferente livrărilor de bunuri și prestațiilor de servicii în beneficiul direct al călătorului, în cazul în care aceste livrări și prestări sunt realizate de alte persoane impozabile.

(5) În cazul în care livrările de bunuri și prestațiile de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate în afara Comunității, serviciul unic al agenției de turism este considerat serviciu prestat de un intermediar și este scutit de taxă. În cazul în care livrările de bunuri și prestațiile de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate atât în interiorul, cât și în afara Comunității, se consideră ca fiind scutită de taxă numai partea serviciului unic prestat de agenția de turism aferentă operațiunilor realizate în afara Comunității.

(6) Fără să contravină prevederilor art. 145 alin. (2), agenția de turism nu are dreptul la deducerea sau rambursarea taxei facturate de persoanele impozabile pentru livrările de bunuri și prestațiile de servicii în beneficiul direct al călătorului și utilizate de agenția de turism pentru furnizarea serviciului unic prevăzut la alin. (2).

(7) Agenția de turism poate opta și pentru aplicarea regimului normal de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (2), cu următoarele excepții, pentru care este obligatorie taxarea în regim special:

- a) când călătorul este o persoană fizică;
- b) în situația în care serviciile de călătorie cuprind și componente pentru care locul operațiunii se consideră ca fiind în afara României.

(8) Agenția de turism trebuie să țină, în plus față de evidențele care trebuie ținute conform prezentului titlu, orice alte evidențe necesare pentru stabilirea taxei datorate conform prezentului articol.

(9) Agențiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit călătorului, pentru serviciile unice cărora li se aplică regimul special, în acest caz înscriindu-se distinct în documente mențiunea «TVA inclusă».

(10) Atunci când agenția de turism efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxare, cât și operațiuni supuse regimului special, aceasta trebuie să păstreze evidențe contabile separate pentru fiecare tip de operațiune în parte.

(11) Regimul special prevăzut de prezentul articol nu se aplică pentru agențiile de turism care acționează în calitate de intermediar și pentru care sunt aplicabile prevederile art. 137 alin. (3) lit. e) în ceea ce privește baza de impozitare.

Alin. (11) al art. 152¹ a fost introdus de pct. 60 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Art. 152¹ a fost introdus de pct. 126 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități

Articolul 152²

(1) În sensul prezentului articol:

- a) operele de artă reprezintă:

1. tablouri, colaje și plachete decorative similare, picturi și desene, executate integral de mână, altele decât planurile și desenele de arhitectură, de inginerie și alte planuri și desene industriale, comerciale, topografice sau similare, originale, executate manual, texte manuscrise, reproduceri fotografice pe hârtie sensibilizată și copii carbon obținute după planurile, desenele sau textele enumerate mai sus și articolele industriale decorate manual (NC cod tarifar 9701);

2. gravuri, stampe și litografii, originale vechi sau moderne, care au fost trase direct în alb-negru sau color, ale uneia sau mai multor plăci/planșe executate în întregime manual de către artist, indiferent de proces sau de materialul folosit de acesta, fără a include procese mecanice sau fotomecanice (NC cod tarifar 9702 00 00);

3. producții originale de artă statuară sau de sculptură, în orice material, numai dacă sunt executate în întregime de către artist; copiile executate de către un alt artist decât autorul originalului (NC cod tarifar 9703 00 00);

4. tapiserii (NC cod tarifar 5805 00 00) și carpete de perete (NC cod tarifar 6304 00 00), executate manual după modele originale asigurate de artist, cu condiția să existe cel mult 8 copii din fiecare;

5. piese individuale de ceramică executate integral de către artist și semnate de acesta;

6. emailuri pe cupru, executate integral manual, în cel mult 8 copii numerotate care poartă semnătura artistului sau denumirea/numele atelierului, cu excepția bijuteriilor din aur sau argint;

7. fotografiile executate de către artist, scoase pe suport hârtie doar de el sau sub supravegherea sa, semnate, numerotate și limitate la 30 de copii, incluzându-se toate dimensiunile și monturile;

b) obiectele de colecție reprezintă:

1. timbre poștale, timbre fiscale, mărci poștale, plicuri «prima zi», serii poștale complete și similare, obliterate sau neobliterate, dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs (NC cod tarifar 9704 00 00);

2. colecții și piese de colecție de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic (NC cod tarifar 9705 00 00);

c) antichitățile sunt obiectele, altele decât operele de artă și obiectele de colecție, cu o vechime mai mare de 100 de ani (NC cod tarifar 9706 00 00);

d) bunurile second-hand sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se află sau după efectuarea unor reparații, altele decât operele de artă, obiectele de colecție sau antichitățile, pietrele prețioase și alte bunuri prevăzute în norme;

e) persoana impozabilă revânzătoare este persoana impozabilă care, în cursul desfășurării activității economice, achiziționează sau importă bunuri second-hand și/sau opere de artă, obiecte de colecție sau antichități în scopul revânzării, indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acționează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare;

f) organizatorul unei vânzări prin licitație publică este persoana impozabilă care, în desfășurarea activității sale economice, oferă bunuri spre vânzare prin licitație publică, în scopul adjudecării acestora de către ofertantul cu prețul cel mai mare;

g) marja profitului este diferența dintre prețul de vânzare aplicat de persoana impozabilă revânzătoare și prețul de cumpărare, în care:

1. prețul de vânzare constituie suma obținută de persoana impozabilă revânzătoare de la cumpărător sau de la un terț, inclusiv subvențiile direct legate de această tranzacție, impozitele, obligațiile de plată, taxele și alte cheltuieli, cum ar fi cele de comision, ambalare, transport și asigurare, percepute de persoana impozabilă revânzătoare cumpărătorului, cu excepția reducerilor de preț;

2. prețul de cumpărare reprezintă tot ce constituie suma obținută, conform definiției prețului de vânzare, de furnizor, de la persoana impozabilă revânzătoare;

h) regimul special reprezintă reglementările speciale prevăzute de prezentul articol pentru taxarea livrărilor de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități la cota de marjă a profitului.

(2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziționat din interiorul Comunității, de la unul dintre următorii furnizori:

a) o persoană neimpozabilă;

b) o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. g);

c) o întreprindere mică, în măsura în care achiziția respectivă se referă la bunuri de capital;

d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special.

(3) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare poate opta pentru aplicarea regimului special pentru livrarea următoarelor bunuri:

a) opere de artă, obiecte de colecție sau antichități pe care le-a importat;

b) opere de artă achiziționate de persoana impozabilă revânzătoare de la autorii acestora sau de la succesorii în drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei.

(4) În cazul livrărilor prevăzute la alin. (2) și (3), pentru care se exercită opțiunea prevăzută la alin. (3), baza de impozitare este marja profitului, determinată conform alin. (1) lit. g), exclusiv valoarea taxei aferente. Prin excepție, pentru livrările de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități importate direct de persoana impozabilă revânzătoare, conform alin. (3), prețul de cumpărare pentru calculul marjei de profit este constituit din baza de impozitare la import, stabilită conform art. 139, plus taxa datorată sau achitată la import.

(5) Orice livrare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție sau antichități, efectuată în regim special, este scutită de taxă, în condițiile art. 143 alin. (1) lit. a), b), h)-m) și o).

(6) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunurile prevăzute la alin. (2) și (3), în măsura în care livrarea acestor bunuri se taxează în regim special.

(7) Persoana impozabilă revânzătoare poate aplica regimul normal de taxare pentru orice livrare eligibilă pentru aplicarea regimului special, inclusiv pentru livrările de bunuri pentru care se poate exercita opțiunea de aplicare a regimului special prevăzut la alin. (3).

(8) În cazul în care persoana impozabilă revânzătoare aplică regimul normal de taxare pentru bunurile pentru care putea opta să aplice regimul special prevăzut la alin. (3), persoana respectivă va avea dreptul de deducere a taxei datorate sau achitate pentru:

a) importul de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități;

b) pentru opere de artă achiziționate de la autorii acestora sau succesorii în drept ai acestora.

(9) Dreptul de deducere prevăzut la alin. (8) ia naștere la data la care este exigibilă taxa colectată aferentă livrării pentru care persoana impozabilă revânzătoare optează pentru regimul normal de taxă.

(10) Persoanele impozabile nu au dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunuri care au fost sau urmează să fie achiziționate de la persoana impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea acestor bunuri de către persoana impozabilă revânzătoare este supusă regimului special.

(11) Regimul special nu se aplică pentru:

a) livrările efectuate de o persoană impozabilă revânzătoare pentru bunurile achiziționate în interiorul Comunității de la persoane care au beneficiat de scutire de taxă, conform art. 142 alin. (1) lit. a) și e)-g) și art. 143 alin. (1) lit. h)-m), la cumpărare, la achiziția intracomunitară sau la importul de astfel de bunuri ori care au beneficiat de rambursarea taxei;

b) livrarea intracomunitară de către o persoană impozabilă revânzătoare de mijloace de transport noi scutite de taxă, conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienților. Mențiunea «TVA inclusă și nedeductibilă» va înlocui suma taxei datorate, pe facturi și alte documente emise cumpărătorului.

(13) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156¹ și 156²;

b) să țină evidența operațiunilor pentru care se aplică regimul special.

(14) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxă, cât și regimului special, trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să țină evidențe separate pentru operațiunile supuse fiecărui regim;

b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156¹ și 156².

(15) Dispozițiile alin. (1)-(14) se aplică și vânzărilor prin licitație publică efectuate de persoanele impozabile revânzătoare care acționează ca organizatori de vânzări prin licitație publică în condițiile stabilite prin norme.

Art. 152² a fost introdus de pct. 126 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Regimul special pentru aurul de investiții

Articolul 152³

(1) Aurul de investiții înseamnă:

a) aurul, sub formă de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe piețele de metale prețioase, având puritatea minimă de 995 la mie, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu excepția lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1 g;

b) monedele de aur care îndeplinesc următoarele condiții:

1. au titlul mai mare sau egal cu 900 la mie;

2. sunt reconfecționate după anul 1800;
3. sunt sau au constituit moneda legală de schimb în statul de origine; și
4. sunt vândute în mod normal la un preț care nu depășește valoarea de piață liberă a aurului conținut de monede cu mai mult de 80%;

(2) Nu intră în sfera prezentului articol monedele vândute în scop numismatic.

(3) Următoarele operațiuni sunt scutite de taxă:

a) livrările, achizițiile intracomunitare și importul de aur de investiții, inclusiv investițiile în hârtii de valoare, pentru aurul nominalizat sau nenominalizat ori negociat în conturi de aur și cuprinzând mai ales împrumuturile și schimburile cu aur care conferă un drept de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții, precum și operațiunile referitoare la aurul de investiții care constau în contracte la termen futures și forward, care dau naștere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții;

b) serviciile de intermediere în livrarea de aur de investiții, prestate de agenți care acționează în numele și pe seama unui mandant.

(4) Persoana impozabilă care produce aurul de investiții sau transformă orice aur în aur de investiții poate opta pentru regimul normal de taxă pentru livrările de aur de investiții către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(5) Persoana impozabilă care livrează în mod curent aur în scopuri industriale poate opta pentru regimul normal de taxă, pentru livrările de aur de investiții prevăzut la alin. (1) lit. a) către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(6) Intermediarul care prestează servicii de intermediere în livrarea de aur, în numele și în contul unui mandant, poate opta pentru taxare, dacă mandantul și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (4).

(7) Opțiunile prevăzute la alin. (4)-(6) se exercită printr-o notificare transmisă organului fiscal competent. Opțiunea intră în vigoare la data înregistrării notificării la organele fiscale sau la data depunerii acesteia la poștă, cu confirmare de primire, după caz, și se aplică tuturor livrărilor de aur de investiții efectuate de la data respectivă. În cazul opțiunii exercitate de un intermediar, opțiunea se aplică pentru toate serviciile de intermediere prestate de respectivul intermediar în beneficiul aceluiași mandant care și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (5). În cazul exercitării opțiunilor prevăzute la alin. (4)-(6), persoanele impozabile nu pot reveni la regimul special.

(8) În cazul în care livrarea de aur de investiții este scutită de taxă, conform prezentului articol, persoana impozabilă are dreptul să deducă:

a) taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile de aur de investiții efectuate de la o persoană care și-a exercitat opțiunea de taxare;

b) taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile intracomunitare sau importul de aur, care este ulterior transformat în aur de investiții de persoana impozabilă sau de un terț în numele persoanei impozabile;

c) taxa datorată sau achitată, pentru serviciile prestate în beneficiul său, constând în schimbarea formei, greutatei sau purității aurului, inclusiv aurului de investiții.

(9) Persoana impozabilă care produce aur de investiții sau transformă aurul în aur de investiții are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții legate de producția sau transformarea aurului respectiv.

(10) Pentru livrările de aliaje sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325 la mie, precum și pentru livrările de aur de investiții, efectuate de persoane impozabile care și-au exercitat opțiunea de taxare către cumpărători persoane impozabile, cumpărătorul este persoana obligată la plata taxei, conform normelor.

(11) Persoana impozabilă care comercializează aur de investiții va ține evidența tuturor tranzacțiilor cu aur de investiții și va păstra documentația care să permită identificarea clientului în aceste tranzacții. Aceste evidențe se vor păstra minimum 5 ani de la sfârșitul anului în care operațiunile au fost efectuate.

Art. 152³ a fost introdus de pct. 126 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Regimul special pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii electronice persoanelor neimpozabile

Articolul 152⁴

(1) În înțelesul prezentului articol:

a) persoana impozabilă nestabilă înseamnă persoana impozabilă care nu are un sediu fix și nici nu este stabilită în Comunitate, căreia nu i se solicită din alte motive să se înregistreze în Comunitate în scopuri de TVA și care prestează servicii electronice persoanelor neimpozabile stabilite în Comunitate;

b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru ales de persoana impozabilă, nestabilă pentru declararea începerii activității sale ca persoană impozabilă pe teritoriul comunitar, conform prezentului articol;

c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care serviciile electronice își au locul prestării, în conformitate cu art. 56 alin. (1) lit. k) din Directiva 112, în care beneficiarul, care nu acționează în calitate de persoană impozabilă în cadrul unei activități economice, este stabilit, își are domiciliul sau reședința obișnuită.

Lit. c) a alin. (1) al art. 152⁴ a fost modificată de pct. 61 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(2) Persoana impozabilă nestabilă care prestează servicii electronice, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 26, unor persoane neimpozabile stabilite în Comunitate sau care își au domiciliul sau reședința obișnuită într-un stat membru poate utiliza un regim special pen-tru toate serviciile electronice prestate în Comunitate. Regimul special permite, printre altele, înregistrarea unei persoane impozabile nestabilite într-un singur stat membru, conform prezentului articol, pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitate către persoane neimpozabile stabilite în Comunitate.

(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă optează pentru regimul special și alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operațiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității la organul fiscal competent. Declarația trebuie să conțină următoarele informații: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poștală, adresele electronice, inclusiv pagina de internet proprie, codul național de înregistrare fiscală, după caz, precum și o declarație prin care se confirmă că persoana nu este înregistrată în scopuri de TVA în Comunitate. Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare trebuie aduse la cunoștință organului fiscal competent, pe cale electronică.

(4) La primirea declarației de începere a activității organul fiscal competent va înregistra persoana nestabilă cu un cod de înregistrare special în scopuri de TVA și va comunica acest cod persoanei respective prin mijloace electronice. În scopul înregistrării nu este necesară desemnarea unui reprezentant fiscal.

(5) Persoana impozabilă nestabilă trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activității sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special.

(6) Persoana impozabilă nestabilă va fi scoasă din evidență de către organul fiscal competent, dacă se îndeplinește una dintre următoarele condiții:

- a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice;
- b) organul fiscal competent constată că operațiunile taxabile ale persoanei impozabile s-au încheiat;
- c) persoana impozabilă nu mai îndeplinește cerințele pentru a i se permite utilizarea regimului special;
- d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(7) În termen de 20 de zile de la sfârșitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă nestabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, un decont special de taxă, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, indiferent dacă au fost sau nu furnizate servicii electronice în perioada fiscală de raportare.

(8) Decontul special de taxă trebuie să conțină următoarele informații:

- a) codul de înregistrare prevăzut la alin. (4);
- b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestațiilor de servicii electronice, pentru perioada fiscală de raportare, cotele taxei aplicabile și valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;
- c) valoarea totală a taxei datorate în Comunitate.

(9) Decontul special de taxă de întocmește în lei. În cazul în care prestațiile de servicii s-au efectuat în alte monede se va folosi, la completarea decontului, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în aceea zi.

(10) Persoana impozabilă nestabilă trebuie să achite suma totală a taxei datorate Comunității într-un cont special, în lei, deschis la trezorerie, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii decontului special. Prin norme se stabilește procedura de virare a sumelor cuvenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice desfășurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă nestabilă, înregistrată în România în scopuri de TVA.

(11) Persoana impozabilă nestabilă trebuie să țină o evidență suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale com-petente din statele membre de consum să determine dacă decontul prevăzut la alin. (7) este corect. Aceste evidențe se pun la dispoziție electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum și a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilă va păstra aceste evidențe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.

(12) Persoana impozabilă nestabilă care utilizează regimul special nu exercită dreptul de deducere prin decontul special de taxă, conform art. 147¹, dar va putea exercita acest drept prin rambursarea taxei achitate,

în conformitate cu prevederile art. 147² alin. (1) lit. b), chiar dacă o persoană impozabilă stabilită în România nu ar avea dreptul la o compensație similară în ceea ce privește taxa sau un alt impozit similar, în condițiile prevăzute de legislația țării în care își are sediul persoana impozabilă nestabilită.

Art. 152⁴ a fost introdus de pct. 126 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul XIII

Obligații

Denumirea Cap. XIII din Titlul VI a fost modificată de pct. 127 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

Articolul 153

(1) Persoana impozabilă care este stabilită în România, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează:

a) înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, în următoarele cazuri:

1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;
2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau depășit acest plafon;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și pentru persoana impozabilă care:

a) efectuează operațiuni în afara României care dau drept de deducere a taxei, conform art. 145 alin. (2) lit. b);

b) efectuează operațiuni scutite de taxă și optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3).

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), și nici înregistrată în scopuri de TVA în România va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operațiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, înainte de efectuarea respectivelor operațiuni, cu excepția situațiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (1) lit. b)-g). Nu sunt obligate să se înregistreze în România conform acestui articol persoanele stabilite în afara Comunității care efectuează servicii electronice către persoane neimpozabile din România și care sunt înregistrate într-un alt stat membru, conform regimului special pentru servicii electronice, pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitate.

Alin. (4) al art. 153 a fost modificat de pct. 62 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(5) O persoană impozabilă nestabilită în România și neînregistrată în scopuri de TVA în România, care are sau nu un sediu fix în România, care intenționează să efectueze o achiziție intracomunitară de bunuri, pentru care este obligată la plata taxei, conform art. 151, sau o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă, va solicita înregistrarea în scopuri de TVA, conform acestui articol, înaintea efectuării achiziției intracomunitare sau a livrării intracomunitare.

(6) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) sau (5).

(7) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze, în conformitate cu prevederile alin. (1), (2), (4) sau (5), și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(8) Organele fiscale competente pot anula înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana nu era obligată să solicite înregistrarea sau nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol. De asemenea, organele fiscale competente pot anula din oficiu înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, în cazul persoanelor impozabile care figurează în evidența specială și în lista contribuabililor inactivi. Procedura de

scoatere din evidență este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA persoanele impozabile pot solicita înregistrarea în scopuri de TVA numai dacă încetează situația care a condus la scoaterea din evidență.

(9) Persoana înregistrată conform prezentului articol, în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre evenimentele de mai jos, va anunța în scris organele fiscale competente cu privire la:

a) modificări ale informațiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare;

b) încetarea activității sale economice.

(10) Prin norme se stabilesc condițiile de aplicare a prevederilor prezentului articol.

Art. 153 a fost modificat de pct. 128 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare

Articolul 153^{A1}

(1) Persoana impozabilă care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze, conform art. 153, și persoana juridică neimpozabilă care intenționează să efectueze o achiziție intracomunitară în România au obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol, înaintea efectuării achiziției intracomunitare, în cazul în care valoarea achiziției intracomunitare respective depășește plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară.

(2) Persoana impozabilă care nu este înregistrată și nu este obligată să se înregistreze, conform art. 153, și persoana juridică neimpozabilă pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform art. 126 alin. (6).

(3) Organele fiscale competente vor înregistra, în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau (2).

(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condițiile alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA, conform alin. (1), poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior și dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA, conform alin. (2), poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuți la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obținut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin. (6), cu excepția cazului în care a depășit plafonul de achiziții intracomunitare.

(8) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, dacă:

a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153; sau

b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, și solicită anularea conform alin. (5) sau (6).

Art. 153^{A1} a fost introdus de pct. 129 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Prevederi generale referitoare la înregistrare

Articolul 154

(1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 și 153^{A1}, are prefixul «RO», conform Standardului internațional ISO 3166 - alpha 2.

(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acțiune anterioară datei anulării și de obligația de a solicita înregistrarea în condițiile prezentului titlu.

(3) Departamentele unei instituții publice se pot înregistra pentru scopuri de TVA, dacă pot fi considerate ca parte distinctă din structura organizatorică a instituției publice, prin care se realizează operațiuni impozabile.

(4) Prin norme se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România pot fi scutite de înregistrarea pentru scopuri de TVA, conform prezentului capitol.

(5) Persoanele înregistrate:

a) conform art. 153 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienților. Informarea este opțională dacă persoana beneficiază de prestări de servicii, conform art. 133 alin. (2) lit. c)-g), lit. h) pct. 2 și lit. i);

b) conform art. 153¹ vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorului de fiecare dată când realizează o achiziție intracomunitară de bunuri. Comunicarea codului este opțională în cazul în care persoana respectivă beneficiază de prestări de servicii, conform art. 133 alin. (2) lit. c)-g), lit. h) pct. 2 și lit. i). Pentru alte operațiuni constând în livrări de bunuri și prestări de servicii este interzisă comunicarea codului de înregistrare în scopuri de TVA, obținut în temeiul art. 153¹, furnizorilor/prestatorilor sau clienților.

Alin. (5) al art. 154 a fost modificat de pct. 63 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(6) Persoana impozabilă nestabilită în România, care și-a desemnat un reprezentant fiscal, va comunica denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 reprezentantului său fiscal, clienților și furnizorilor săi, pentru operațiunile efectuate sau de care a beneficiat în România.

Art. 154 a fost modificat de pct. 130 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Facturarea

Articolul 155

(1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare /prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.

Alin. (1) al art. 155 a fost modificat de pct. 64 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(2) Persoana înregistrată conform art. 153 trebuie să autofactureze, în termenul prevăzut la alin. (1), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine.

(3) Persoana impozabilă va emite o factură, în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare vânzare la distanță pe care a efectuat-o, în condițiile art. 132 alin. (2).

(4) Persoana impozabilă va emite o autofaktură, în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru, în condițiile art. 128 alin. (10).

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;

f) numele și adresa cumpărătorului, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care cumpărătorul este înregistrat, conform art. 153, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. d);

g) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care cealaltă parte contractantă nu este stabilită în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, în cazul în care reprezentantul fiscal este persoană obligată la plata taxei;

h) codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizat de client prestatorului, pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c)-f), lit. h) pct. 2 și lit. i);

i) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care se identifică cumpărătorul în celălalt stat membru, în cazul operațiunii prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a);

j) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care furnizorul s-a identificat în alt stat membru și sub care a efectuat achiziția intracomunitară în România, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 153 sau 153¹, al cumpărătorului, în cazul aplicării art. 126 alin. (4) lit. b);

k) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

l) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, cu excepția cazului în care factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau încasării avansului;

m) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, preț unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

n) indicarea, în funcție de cotele taxei, a taxei colectate și a sumei totale a taxei colectate, exprimate în lei, sau a următoarelor mențiuni:

1. în cazul în care nu se datorează taxa, o mențiune referitoare la prevederile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 ori mențiunile «scutit cu drept de deducere», «scutit fără drept de deducere», «neimpozabilă în România» sau, după caz, «neinclus în baza de impozitare»;

2. în cazul în care taxa se datorează de beneficiar în condițiile art. 150 alin. (1) lit. b)-d) și g), o mențiune la prevederile prezentului titlu sau ale Directivei 112 ori mențiunea «taxare inversă» pentru operațiunile prevăzute la art. 160;

3. în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, trimiterea la art. 152¹ ori la art. 306 din Directiva 112 sau orice altă trimitere care să indice faptul că a fost aplicat regimul special;

4. dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, trimiterea la art. 152² sau la art. 313, 326 ori 333 din Directiva 112 sau orice altă trimitere care să indice faptul că a fost aplicat unul dintre regimurile respective;

Lit. n) a alin. (5) al art. 155 a fost modificată de pct. 64 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

o) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune;

p) orice altă mențiune cerută de acest titlu.

(6) Semnarea și ștampilarea facturilor nu sunt obligatorii.

(7) Prin derogare de la alin. (1) și fără să contravină prevederilor alin. (3), persoana impozabilă este scutită de obligația emiterii facturii, pentru următoarele operațiuni, cu excepția cazului în care beneficiarul solicită factura:

a) transportul persoanelor cu taximetre, precum și transportul persoanelor pe baza biletelor de călătorie sau a abonamentelor;

b) livrările de bunuri prin magazinele de comerț cu amănuntul și prestările de servicii către populație, consemnate în documente, fără nominalizarea cumpărătorului;

c) livrările de bunuri și prestările de servicii consemnate în documente specifice, care conțin cel puțin informațiile prevăzute la alin. (5).

(8) Prin norme se stabilesc condițiile în care:

a) se poate întocmi o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri sau prestări separate de servicii;

b) se pot emite facturi de către cumpărător sau client în numele și în contul furnizorului/prestatorului;

c) se pot transmite facturi prin mijloace electronice;

d) se pot emite facturi de către un terț în numele și în contul furnizorului/prestatorului;

e) se pot păstra facturile într-un anumit loc.

(9) Prin excepție de la dispozițiile alin. (5), se pot întocmi facturi simplificate în cazurile stabilite prin norme. Indiferent de situație, trebuie ca facturile emise în sistem simplificat să conțină cel puțin următoarele informații:

a) data emiterii;

b) identificarea persoanei impozabile emitente;

c) identificarea tipurilor de bunuri și servicii furnizate;

d) suma taxei de achitat sau informațiile necesare pentru calcularea acesteia.

Alin. (9) al art. 155 a fost modificat de pct. 64 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(10) Orice document sau mesaj care modifică și care se referă în mod specific și fără ambiguități la factura inițială va fi tratat ca o factură.

Alin. (10) al art. 155 a fost introdus de pct. 65 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(11) România va accepta documentele sau mesajele pe suport hârtie ori în formă electronică drept facturi, dacă acestea îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentul articol.

Alin. (11) al art. 155 a fost introdus de pct. 65 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(12) În situația în care pachete care conțin mai multe facturi sunt transmise sau puse la dispoziție aceluiasi destinatar prin mijloace electronice, informațiile care sunt comune facturilor individuale pot fi menționate o singură dată, cu condiția ca acestea să fie accesibile pentru fiecare factură.

Alin. (12) al art. 155 a fost introdus de pct. 65 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Art. 155 a fost modificat de pct. 131 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

[Alte documente](#)

Articolul 155^{A1}

(1) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei, în condițiile art. 150 alin. (1) lit. b)-e) și g) și ale art. 151, trebuie să autofactureze, până cel mai târziu în a 15-a zi lucrătoare a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator.

(2) Autofactura prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă următoarele informații:

- a) un număr de ordine secvențial și data emiterii autofacturii;
- b) denumirea/numele și adresa părților implicate în operațiune;
- c) codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 153 sau, după caz, la art. 153^{A1}, al persoanei care emite autofactura;
- d) data faptului generator, în cazul unei achiziții intracomunitare;
- e) elementele prevăzute la art. 155 alin. (5) lit. j);
- f) indicarea, pe cote, a bazei de impozitare și suma taxei datorate;
- g) numărul sub care este înscrisă autofactura în jurnalul de cumpărări, în registrul pentru nontransferuri sau în registrul bunurilor primite, pentru bunurile mobile corporale, transportate dintr-un alt stat membru în România, pe care persoana impozabilă trebuie să le completeze, conform art. 156 alin. (4).

(3) La primirea facturii privind operațiunile prevăzute la alin. (1), persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă va înscrie pe factură o referire la autofacturare, iar pe autofactură, o referire la factură.

(4) În cazul livrărilor în vederea testării sau pentru verificarea conformității, a stocurilor în regim de consignație sau a stocurilor puse la dispoziție clientului, la data punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor, persoana impozabilă va emite către destinatarul bunurilor un document care cuprinde următoarele informații:

- a) un număr de ordine secvențial și data emiterii documentului;
- b) denumirea/numele și adresa părților;
- c) data punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor;
- d) denumirea și cantitatea bunurilor.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (4), persoana impozabilă trebuie să emită un document către destinatarul bunurilor, în momentul returnării parțiale sau integrale a bunurilor de către acesta din urmă. Acest document trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la alin. (4), cu excepția datei punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(6) Pentru operațiunile menționate la alin. (4), factura se emite în momentul în care destinatarul devine proprietarul bunurilor și cuprinde o referire la documentele emise conform alin. (4) și (5).

(7) Documentele prevăzute la alin. (4) și (5) nu trebuie emise în situația în care persoana impozabilă efectuează livrări de bunuri în regim de consignație sau livrează bunuri pentru stocuri puse la dispoziție clientului, din România în alt stat membru care nu aplică măsuri de simplificare, situație în care trebuie să autofactureze transferul de bunuri, conform art. 155 alin. (4).

(8) În cazul în care persoana impozabilă care pune la dispoziție bunurile sau le expediază destinatarului nu este stabilită în România, nu are obligația să emită documentele prevăzute la alin. (4) și (5). În acest caz, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va fi cea care va emite un document care cuprinde informațiile prevăzute la alin. (4), cu excepția datei punerii la dispoziție sau expedierii, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(9) Persoana impozabilă care primește bunurile în România, în cazurile prevăzute la alin. (8), va emite, de asemenea, un document, în momentul returnării parțiale sau integrale a bunurilor. Acest document cuprinde

informațiile prevăzute la alin. (4), cu excepția datei punerii la dispoziție sau expedierii, care este înlocuită de data la care bunurile sunt returnate. În plus, se va face o referință la acest document în factura primită, la momentul la care persoana impozabilă devine proprietara bunurilor sau la momentul la care se consideră că bunurile i-au fost livrate.

(10) Transferul parțial sau integral de active, prevăzut la art. 128 alin. (7) și la art. 129 alin. (7), se va evidenția într-un document întocmit de părțile implicate în operațiune, fiecare parte primind un exemplar al acestuia. Acest document trebuie să conțină următoarele informații:

- a)** un număr de ordine secvențial și data emiterii documentului;
- b)** data transferului;
- c)** denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 153, al ambelor părți, după caz;
- d)** o descriere exactă a operațiunii;
- e)** valoarea transferului.

Art. 155¹ a fost introdus de pct. 132 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Evidența operațiunilor

Articolul 156

(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfășurării oricărei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu.

(3) Persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor achizițiilor intracomunitare.

(4) Evidențele prevăzute la alin. (1)-(3) trebuie întocmite și păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele și conturile, inclusiv registrul nontransferurilor și registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme.

(5) În cazul asociațiilor în participațiune care nu constituie o persoană impozabilă, drepturile și obligațiile legale privind taxa revin asociatului care contabilizează veniturile și cheltuielile, potrivit contractului încheiat între părți.

Art. 156 a fost modificat de pct. 133 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Perioada fiscală

Articolul 156¹

(1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin derogare de la alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere care nu a depășit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor.

(3) Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării conform art. 153, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârșitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării.

(4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform art. 153, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obținută, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră depășește plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv, perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală.

(5) Dacă cifra de afaceri efectiv obținută în anul înregistrării, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depășește plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor, perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală.

(6) Persoana impozabilă care, potrivit alin. (2) și (5), are obligația depunerii deconturilor trimestriale trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o notificare în care să menționeze cifra de afaceri din anul precedent, obținută sau, după caz, recalculată.

(7) Prin norme se stabilesc situațiile și condițiile în care se poate folosi o altă perioadă fiscală decât luna sau trimestrul calendaristic, cu condiția ca această perioadă să nu depășească un an calendaristic.

Art. 156¹ a fost introdus de pct. 134 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Decontul de taxă

Articolul 156²

(1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 147¹ alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.

(3) Datele înscrise incorect într-un decont de taxă se pot corecta prin decontul unei perioade fiscale ulterioare și se vor înscrie la rândurile de regularizări.

Art. 156² a fost introdus de pct. 134 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Alte declarații

Articolul 156³

(1) Persoanele înregistrate conform art. 153¹, dar neînregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, trebuie să depună la organele fiscale competente un decont special de taxă pentru:

Partea introductivă a alin. (1) al art. 156³ a fost modificată de pct. 66 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

a) achiziții intracomunitare, altele decât achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi sau de produse accizabile;

b) operațiuni pentru care sunt obligate la plata taxei, conform art. 150 alin. (1) lit. c), d) și e).

(2) Persoanele impozabile neînregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 153¹, trebuie să depună la organele fiscale competente un decont special de taxă pentru operațiunile pentru care sunt obligate la plata taxei, conform art. 150 alin. (1) lit. b).

Alin. (2) al art. 156³ a fost modificat de pct. 67 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(3) Persoanele care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 153¹, trebuie să depună la organele fiscale competente un decont special de taxă privind achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi.

Alin. (3) al art. 156³ a fost modificat de pct. 67 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(4) Persoanele impozabile care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153 și persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 153¹, trebuie să întocmească și să depună la organele fiscale competente un decont special de taxă pentru:

Partea introductivă a alin. (4) al art. 156³ a fost modificată de pct. 68 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

a) achiziții intracomunitare de produse accizabile;

b) operațiuni pentru care sunt obligate la plata taxei, conform art. 150 alin. (1) lit. f), cu excepția situației în care are loc un import de bunuri sau o achiziție intracomunitară;

c) operațiuni pentru care sunt obligate la plata taxei, conform art. 150 alin. (1) lit. g).

(5) Decontul special de taxă pe valoarea adăugată trebuie întocmit potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice și se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea operațiunilor, în situațiile prevăzute la alin. (1)-(4). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei.

(6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 10.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar din ultima zi lucrătoare a anului, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparțin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii precum și suma taxei, către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii și suma taxei aferente, către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

(7) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), dar excluzând veniturile obținute din vânzarea de bilete de transport internațional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic, este între 10.000 și 35.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar din ultima zi lucrătoare a anului, trebuie să comunice, printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

c) suma totală și taxa aferentă a achizițiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

d) suma totală a achizițiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

(8) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, care prestează servicii de transport internațional trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obținute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internațional de persoane cu locul de plecare din România.

Art. 156³ a fost introdus de pct. 134 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Declarația recapitulativă

Articolul 156⁴

(1) Fiecare persoană impozabilă, înregistrată conform art. 153, trebuie să întocmească și să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare unui trimestru calendaristic, o declarație recapitulativă privind livrările intracomunitare, conform modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, care va cuprinde următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de la plata taxei, în condițiile art. 143 alin. (2) lit. a) și d) pe fiecare cumpărător, pentru care exigibilitatea taxei a luat naștere în trimestrul calendaristic respectiv;

b) suma totală a livrărilor de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare, prevăzute la art. 132¹ alin. (5) lit. b), efectuate în statul membru de sosire a bunurilor expediate sau transportate, pe fiecare beneficiar al livrării ulterioare care are desemnat un cod T, și pentru care exigibilitatea taxei a luat naștere în trimestrul calendaristic respectiv.

(2) Fiecare persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153 și 153¹, trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare unui trimestru calendaristic, o declarație recapitulativă privind achizițiile intracomunitare, conform modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, care va cuprinde următoarele informații:

a) suma totală a achizițiilor intracomunitare de bunuri, pe fiecare furnizor, pentru care această persoană impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 151, și pentru care exigibilitatea taxei a intervenit în trimestrul calendaristic respectiv;

b) suma totală a achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare, pentru care furnizorul a desemnat persoana impozabilă beneficiară drept persoană obligată la plata taxei, în conformitate cu prevederile art. 150 alin. (1) lit. e).

(3) Declarațiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru astfel de operațiuni.

Art. 156⁴ a fost introdus de pct. 134 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Plata taxei la buget

Articolul 157

(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147¹, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor și serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile art. 150 alin. (1) lit. b)-g).

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal, în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import.

(4) Prin exceptare de la prevederile alin. (3), în perioada 15 aprilie 2007-31 decembrie 2011 inclusiv nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului economiei și finanțelor. De la data de 1 ianuarie 2012, prin exceptare de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

Alin. (4) al art. 157 a fost modificat de pct. 69 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(5) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (4) evidențiază taxa aferentă bunurilor importate în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147¹.

Alin. (5) al art. 157 a fost modificat de pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 22 din 28 martie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 230 din 3 aprilie 2007.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nu este stabilită în România și este scutită, în condițiile art. 154 alin. (4), de la înregistrare, conform art. 153, organele fiscale competente trebuie să emită o decizie în care să precizeze modalitatea de plată a taxei pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii realizate ocazional, pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei.

(7) Începând cu data de 15 aprilie 2007 inclusiv, pentru importul de bunuri scutit de taxă în condițiile prevăzute la art. 142 alin. (1) lit. I), taxa pe valoarea adăugată se garantează la organele vamale. Garanția privind taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri se eliberează la solicitarea importatorilor în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Alin. (7) al art. 157 a fost introdus de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 22 din 28 martie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 230 din 3 aprilie 2007.

Art. 157 a fost modificat de pct. 135 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Responsabilitatea plătitorilor și a organelor fiscale

Articolul 158

(1) Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a decontului și declarațiilor prevăzute la art. 156² și 156³, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu și legislației vamale în vigoare.

(2) Taxa se administrează de către organele fiscale și de autoritățile vamale, pe baza competențelor lor, așa cum sunt prevăzute în prezentul titlu, în norme și în legislația vamală în vigoare.

Art. 158 a fost modificat de pct. 136 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Registrul persoanelor impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată

Articolul 158¹

Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală va lua măsuri pentru crearea unei baze de date electronice, care să conțină informații tranzacțiilor desfășurate de persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, în vederea realizării schimbului de informații în domeniul taxei pe valoarea adăugată cu statele membre ale Uniunii Europene.

Art. 158¹ a fost modificat de articolul unic din LEGEA nr. 317 din 14 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 624 din 19 iulie 2006.

Capitolul XIV

Dispoziții comune

Corectarea documentelor

Articolul 159

(1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

- a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;
- b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscrie numărul și data documentului corectat.

(2) În situațiile prevăzute la art. 138 furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi sau alte documente, cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 138 lit. d).

Art. 159 a fost modificat de pct. 137 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Măsuri de simplificare

Articolul 160

(1) Furnizorii și beneficiarii bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (2) au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol. Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA, conform art. 153.

(2) Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt:

- a) deșeurile și materiile prime secundare, rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;
- b) bunurile și/sau serviciile livrate ori prestate de sau către persoanele pentru care s-a deschis procedura de insolvență, cu excepția bunurilor livrate în cadrul comerțului cu amănuntul;
- c) materialul lemnos, conform prevederilor din norme.

Alin. (2) al art. 160 a fost modificat de pct. 70 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri prevăzute la alin. (2) furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea «taxare inversă», fără să înscrie taxa aferentă. Pe facturile primite de la furnizori, beneficiarii vor înscrie taxa aferentă, pe care o evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Pentru operațiunile supuse măsurilor de simplificare nu se face plata taxei între furnizor și beneficiar.

(4) Beneficiarii care sunt persoane impozabile cu regim mixt aplică și prevederile art. 147, în funcție de destinația achizițiilor respective.

(5) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii/prestatorii, cât și beneficiarii. În situația în care furnizorul/prestatorul nu a menționat «taxare inversă» în facturile emise pentru bunurile/serviciile care se încadrează la alin. (2), beneficiarul este obligat să aplice taxare inversă, să nu facă plata taxei către furnizor/prestator, să înscrie din proprie inițiativă mențiunea «taxare inversă» în factură și să îndeplinească obligațiile prevăzute la alin. (3).

Art. 160 a fost modificat de pct. 138 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Articolul 160^{A1}

Abrogat

Capitolul XV Dispoziții tranzitorii

Dispoziții tranzitorii

Articolul 161

(1) În aplicarea alin. (2)-(14):

- a) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată ca fiind construit/construită înainte de data aderării, dacă acel bun imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării;

b) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată achiziționat/achiziționată înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit înainte de data aderării;

c) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părți a acestuia se consideră efectuată până la data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau partea acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării;

d) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părți a acestuia se consideră efectuată după data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau partea acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată după data aderării;

e) prevederile alin. (4), (6), (10) și (12) se aplică numai pentru lucrările de modernizare sau transformare începute înainte de data aderării, care au fost finalizate după data aderării, care nu depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare.

Alin. (1) al art. 161 a fost modificat de pct. 71 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(2) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei și care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxare sau anulează opțiunea de taxare a oricăreia dintre operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa, conform normelor.

(3) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, optează pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor.

(4) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, care nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa, conform normelor.

(5) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor art. 149.

(6) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor.

(7) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, va ajusta taxa, conform prevederilor art. 149.

(8) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, și care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă, în condițiile prevăzute la art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(9) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, și care optează la sau după data

aderării, pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(10) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile art. 149, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte și după data aderării, conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(11) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte și după data aderării, conform art. 149.

(12) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte și după data aderării, conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(13) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile art. 149, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte și după data aderării, conform art. 149.

(14) Prevederile alin. (8)-(13) nu sunt aplicabile în cazul livrării unei construcții noi sau a unei părți din aceasta, astfel cum este definită la art. 141 alin. (2) lit. f).

(15) În cazul contractelor de vânzare de bunuri cu plata în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, care se derulează și după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data aderării intervine la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor. În cazul contractelor de leasing încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, și care se derulează și după data aderării, dobânzile aferente ratelor scadente după data aderării nu se cuprind în baza de impozitare a taxei*).

(16) În cazul bunurilor mobile corporale introduse în țară înainte de data aderării de societățile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, și care au fost plasate în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată, dacă sunt achiziționate după data aderării de către utilizatori, se vor aplica reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a contractului.

(17) Obiectivele de investiții finalizate printr-un bun de capital, al căror an următor celui de punere în funcțiune este anul aderării României la Uniunea Europeană, se supun regimului de ajustare a taxei deductibile prevăzut la art. 149.

(18) Certificatele de scutire de taxă eliberate până la data aderării pentru livrări de bunuri și prestări de servicii finanțate din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile acordate de guverne străine, de organisme internaționale și de organizații nonprofit și de caritate din străinătate și din țară sau de persoane fizice își păstrează valabilitatea pe perioada derulării obiectivelor. Nu sunt admise suplimentări ale certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007.

Alin. (18) al art. 161 a fost modificat de pct. 5 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 110 din 21 decembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.028 din 27 decembrie 2006.

(19) În cazul contractelor ferme, încheiate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data intrării în vigoare a contractelor, pentru următoarele operațiuni:

a) activitățile de cercetare-dezvoltare și inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor și proiectelor, precum și a acțiunilor cuprinse în Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare, în programele-nucleu și în

planurile sectoriale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, precum și activitățile de cercetare-dezvoltare și inovare finanțate în parteneriat internațional, regional și bilateral;

b) lucrările de construcții, amenajări, reparații și întreținere la monumentele care comemorează combatanți, eroi, victime ale războiului și ale Revoluției din decembrie 1989.

(20) Actelor adiționale la contractele prevăzute la alin. (19), încheiate după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv, le sunt aplicabile prevederile legale în vigoare după data aderării.

(21) Pentru garanțiile de bună execuție reținute din contravaloarea lucrărilor de construcții-montaj, evidențiate ca atare în facturi fiscale până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data constituirii garanțiilor respective, în ceea ce privește exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată.

(22) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, pentru care antreprenorii generali au optat, înainte de data de 1 ianuarie 2007, ca plata taxei să se efectueze la data livrării bunului imobil, se aplică prevederile legale în vigoare la data la care și-au exprimat această opțiune.

(23) Asocierile în participațiune dintre persoane impozabile române și persoane impozabile stabilite în străinătate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în străinătate, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, conform legislației în vigoare la data constituirii, se consideră persoane impozabile distincte și rămân înregistrate în scopuri de TVA, până la data finalizării contractelor pentru care au fost constituite.

(24) Operațiunile efectuate de la data aderării în baza unor contracte în derulare la această dată vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol și de art. 161^{^1}.

Art. 161 a fost modificat de pct. 140 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform art. II din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prevederile alin. (15) al art. 161 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, nu se aplică în situația în care, prin acte adiționale încheiate după data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prevederilor prezentei legi, valabilitatea contractelor de vânzare cu plata în rate și/sau a contractelor de leasing este prelungită după data aderării. Această prevedere se aplică de la data de 4 august 2006, conform alin. (2) al art. V din același act normativ.

Operațiuni efectuate înainte și de la data aderării

Articolul 161^{^1}

(1) Prevederile în vigoare, la momentul în care bunurile au fost plasate în unul dintre regimurile suspensive prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 sau într-un regim similar în Bulgaria, se vor aplica în continuare de la data aderării, până la ieșirea bunurilor din aceste regimuri, atunci când respectivele bunuri, originare din Bulgaria sau din spațiul comunitar, așa cum era acesta înaintea datei aderării:

- a)** au intrat în România înaintea datei aderării; și
- b)** au fost plasate într-un astfel de regim la intrarea în România; și
- c)** nu au fost scoase din respectivul regim înaintea datei aderării.

(2) Apariția oricăruia dintre evenimentele de mai jos la sau după data aderării se va considera ca import în România:

a) ieșirea bunurilor în România din regimul de admitere temporară în care au fost plasate înaintea datei aderării în condițiile menționate la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

b) scoaterea bunurilor în România din regimurile vamale suspensive în care au fost plasate înaintea datei aderării, în condițiile prevăzute la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

c) încheierea în România a unei proceduri interne de tranzit inițiate în România înaintea datei aderării, în scopul livrării de bunuri cu plata în România înaintea datei aderării, de către o persoană impozabilă care acționează ca atare. Livrarea de bunuri prin poștă va fi considerată în acest scop procedură internă de tranzit;

d) încheierea în România a unei proceduri de tranzit extern inițiate înaintea datei aderării;

e) orice neregulă sau încălcare a legii, săvârșită în România în timpul unei proceduri interne de tranzit inițiate în condițiile prevăzute la lit. c) sau în timpul unei proceduri de tranzit extern prevăzute la lit. d);

f) utilizarea în România, de la data aderării, de către orice persoană, a bunurilor livrate acesteia înaintea datei aderării, din Bulgaria sau din teritoriul comunitar, așa cum era acesta înaintea datei aderării, dacă:

1. livrarea bunurilor a fost scutită sau era probabil că va fi scutită, în condițiile art. 143 alin. (1) lit. a) și b); și
2. bunurile nu au fost importate înaintea datei aderării, în Bulgaria sau în spațiul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării.

(3) Când are loc un import de bunuri în oricare dintre situațiile menționate la alin. (2), nu există niciun fapt generator de taxă dacă:

a) bunurile sunt expediate sau transportate în afara teritoriului comunitar, astfel cum este acesta de la data aderării; sau

b) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), nu reprezintă mijloace de transport și sunt reexpediate sau transportate către statul membru din care au fost exportate și către persoana care le-a exportat; sau

c) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), reprezintă mijloacele de transport care au fost achiziționate sau importate înaintea datei aderării, în condițiile generale de impozitare din România, Republica Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării, și/sau care nu au beneficiat de scutire de la plata taxei ori de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Această condiție se consideră îndeplinită atunci când data primei utilizări a respectivelor mijloace de transport este anterioară datei de 1 ianuarie 1999 și suma taxei datorate la import este nesemnificativă, conform prevederilor din norme.

Lit. c) a alin. (3) al art. 161¹ a fost modificată de pct. 72 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Art. 161¹ a fost modificat de pct. 141 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Directive transpuse

Articolul 161²

Prezentul titlu transpune Directiva 112.

Art. 161² a fost modificat de pct. 73 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Titlul VII

Accize

Accize și alte taxe speciale

Denumirea Titlului VII a fost modificată de pct. 142 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul I

Accize armonizate

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Sfera de aplicare

Articolul 162

Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat pentru următoarele produse provenite din producția internă sau din import:

- a) bere;
- b) vinuri;
- c) băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri;
- d) produse intermediare;
- e) alcool etilic;
- f) tutun prelucrat;
- g) produse energetice;
- h) energie electrică.

Art. 162 a fost modificat de pct. 143 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Definiții

Articolul 163

În înțelesul prezentului titlu, se vor folosi următoarele definiții:

- a) produsele accizabile sunt produsele prevăzute la art. 162;

- b) producția de produse accizabile reprezintă orice operațiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă;
- c) antrepozitul fiscal este locul aflat sub controlul autorității fiscale competente, unde produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de către antrepozitarul autorizat, în exercițiul activității, în anumite condiții prevăzute de prezentul titlu și de norme;
- d) antrepozitul vamal este locul aprobat de autoritatea vamală potrivit legislației vamale în vigoare;

Lit. d) a art. 163 a fost modificată de pct. 74 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

- e) antrepozitarul autorizat este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea fiscală competentă, în exercitarea activității acesteia, să producă, să transforme, să dețină, să primească și să expedieze produse accizabile într-un antrepozit fiscal;
- f) regimul suspensiv este regimul fiscal conform căruia plata accizelor este suspendată pe perioada producerii, transformării, deținerii și deplasării produselor;
- g) documentul administrativ de însoțire a mărfii - DAI este documentul care trebuie folosit la mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv;
- h) documentul de însoțire simplificat - DIS este documentul care trebuie folosit la mișcarea intracomunitară a produselor accizabile cu accize plătite;
- i) codul NC reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar, așa cum este prevăzută/prevăzut în Regulamentul CE nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 cu privire la nomenclatura tarifară și statistică și la tariful vamal comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992, iar în cazul produselor energetice, în vigoare de la 1 ianuarie 2002. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată a Tarifului vamal comun, corespondența dintre codurile NC prevăzute în prezentul titlu cu noile coduri NC se va realiza potrivit prevederilor din norme;

Lit. i) a art. 163 a fost modificată de pct. 74 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

- j) operatorul înregistrat este persoana fizică sau juridică autorizată să primească în exercitarea activității economice produse supuse accizelor în regim suspensiv, provenite din alte state membre ale Uniunii Europene; acest operator nu poate deține sau expedia produse în regim suspensiv;
- k) operatorul neînregistrat este persoana fizică sau juridică autorizată să primească cu titlu ocazional, în exercitarea profesiei sale, produse supuse accizelor în regim suspensiv, provenite din alte state membre ale Uniunii Europene; acest operator nu poate deține sau expedia produse în regim suspensiv.

Lit. k) a art. 163 a fost modificată de pct. 74 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Art. 163 a fost modificat de pct. 144 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Teritoriul comunitar

Articolul 163¹

(1) Prevederile cap. I din prezentul titlu se aplică pe teritoriul Comunității, așa cum este definit pentru fiecare stat membru de Tratatul de înființare a Comunității Economice Europene și în special la art. 227, cu excepția următoarelor teritorii naționale:

- a) pentru Republica Federală Germania: Insula Heligoland și teritoriul B'fcsingen;
- b) pentru Republica Italiană: Livigno, Campione d'Italia și apele italiene ale lacului Lugano;
- c) pentru Regatul Spaniei: Ceuta, Melilla și Insulele Canare;
- d) pentru Republica Franceză: teritoriile de peste mări.

(2) Operațiunile efectuate provenind din sau având ca destinație:

- a) Principatul Monaco, vor fi tratate ca operațiuni efectuate provenind din sau având ca destinație Republica Franceză;
- b) Jungholz și Mittelberg (Kleines Walsertal), vor fi tratate ca operațiuni efectuate provenind din sau având ca destinație Republica Federală Germania;
- c) Insula Man, vor fi tratate ca operațiuni efectuate provenind din sau având ca destinație Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- d) San Marino, vor fi tratate ca operațiuni efectuate provenind din sau având ca destinație Republica Italiană.

Art. 163^{^1} a fost introdus de pct. 145 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Faptul generator

Articolul 164

Produsele prevăzute la art. 162 sunt supuse accizelor în momentul producerii lor pe teritoriul comunitar sau la momentul importului lor în acest teritoriu.

Art. 164 a fost modificat de pct. 146 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Exigibilitatea

Articolul 165

Acciza este exigibilă în momentul eliberării pentru consum sau când se constată pierderi sau lipsuri de produse accizabile.

Eliberarea pentru consum

Articolul 166

(1) În înțelesul prezentului titlu, eliberarea pentru consum reprezintă:

- a) orice ieșire, inclusiv ocazională, a produselor accizabile din regimul suspensiv;
- b) orice producție, inclusiv ocazională, de produse accizabile în afara regimului suspensiv;
- c) orice import, inclusiv ocazional, de produse accizabile - cu excepția energiei electrice, gazului natural, cărbunelui și cocsului -, dacă produsele accizabile nu sunt plasate în regim suspensiv;
- d) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal altfel decât ca materie primă;
- e) orice deținere în afara regimului suspensiv a produselor accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare, în conformitate cu prezentul titlu;
- f) recepția, de către un operator înregistrat sau neînregistrat, de produse accizabile, deplasate de la un antrepozit fiscal dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene.

(2) Eliberare pentru consum se consideră și deținerea în scopuri comerciale de către un comerciant de produse accizabile, care au fost eliberate în consum în alt stat membru sau au fost importate în alt stat membru și pentru care acciza nu a fost plătită în România.

(3) Nu se consideră eliberare pentru consum mișcarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, în condițiile prevăzute la secțiunea a 5-a din prezentul capitol și conform prevederilor din norme, către:

- a) un alt antrepozit fiscal în România sau în alt stat membru;
- b) un operator înregistrat în alt stat membru;

Lit. b) a alin. (3) al art. 166 a fost modificată de pct. 75 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

- c) un operator neînregistrat în alt stat membru;

Lit. c) a alin. (3) al art. 166 a fost modificată de pct. 75 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

- d) o țară din afara teritoriului comunitar.

(4) Nu se consideră eliberare pentru consum distrugerea de produse accizabile într-un antrepozit fiscal, datorată unor cazuri fortuite sau de forță majoră ori neîndeplinirii condițiilor legale de comercializare, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice*).

Art. 166 a fost modificat de pct. 147 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform [art. 2 din ORDINUL nr. 2.463 din 21 decembrie 2007](#), publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 896 din 28 decembrie 2007, în înțelesul prevederilor alin. (4) al [art. 166 din Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu se consideră eliberare pentru consum pentru antrepozitul fiscal din România distrugerea de produse accizabile - realizate în sistem de prestări de servicii într-un antrepozit fiscal dintr-un alt stat membru -, datorată unor cazuri fortuite sau de forță majoră sau a neîndeplinirii condițiilor legale de comercializare ce au avut loc în antrepozitul fiscal în care s-a realizat producția. Dovada în acest caz o reprezintă un document certificat de autoritatea competentă a statului membru în care se află antrepozitul fiscal producător.

Importul

Articolul 167

(1) În înțelesul prezentului titlu, import reprezintă orice intrare de produse accizabile din afara teritoriului comunitar, cu excepția:

- a) plasării produselor accizabile importate sub regim vamal suspensiv în România;
- b) distrugerii sub supravegherea autorității vamale a produselor accizabile;
- c) plasării produselor accizabile în zone libere, antrepozite libere sau porturi libere, în condițiile prevăzute de legislația vamală în vigoare.

(2) Se consideră, de asemenea, import:

- a) scoaterea unui produs accizabil dintr-un regim vamal suspensiv, în cazul în care produsul rămâne în România;
- b) utilizarea în scop personal în România a unor produse accizabile plasate în regim vamal suspensiv;
- c) apariția oricărui alt eveniment care generează obligația plății accizelor la intrarea produselor accizabile din afara teritoriului comunitar.

Art. 167 a fost modificat de pct. 148 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Producerea și deținerea în regim suspensiv

Articolul 168

(1) Este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal.

(2) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică pentru berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu.

(4) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică pentru energie electrică, gaz natural, cărbune și cocs.

Art. 168 a fost modificat de pct. 149 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Secțiunea a 2-a Produse accizabile

Bere

Articolul 169

(1) În înțelesul prezentului titlu, bere reprezintă orice produs încadrat la codul NC 2203 00 sau orice produs care conține un amestec de bere și de băuturi nealcoolice, încadrat la codul NC 2206 00, având, și într-un caz și în altul, o concentrație alcoolică mai mare de 0,5% în volum.

(2) Pentru berea produsă de micii producători independenți, care dețin instalații de fabricație cu o capacitate nominală care nu depășește 200.000 hl/an, se aplică accize specifice reduse. Același regim se aplică și pentru berea provenită de la micii producători independenți din statele membre, care au o capacitate nominală de producție ce nu depășește 200.000 hl/an.

(3) Fiecare antrepozitar autorizat ca producător de bere are obligația de a depune la autoritatea fiscală competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind capacitățile de producție pe care le deține, conform prevederilor din norme.

(4) Beneficiază de nivelul redus al accizelor toți operatorii economici mici producători care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: sunt operatori economici producători de bere care, din punct de vedere juridic și economic, sunt independenți față de orice alt operator economic producător de bere; utilizează instalații fizice distincte de cele ale altor fabrici de bere; folosesc spații de producție diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de bere și nu funcționează sub licența de produs a altui operator economic producător de bere.

(5) În situația în care antrepozitarul autorizat pentru producția de bere, care beneficiază de nivelul redus al accizelor, își mărește capacitatea de producție prin achiziționarea de noi capacități sau extinderea celor existente, acesta va înștiința în scris autoritatea fiscală competentă despre modificările produse, va calcula și va vărsa la bugetul de stat accizele, în cuantumul corespunzător noii capacități de producție, începând cu luna imediat următoare celei în care a avut loc punerea în funcțiune a acesteia, potrivit prevederilor din norme.

(6) Este exceptată de la plata accizelor berea fabricată de persoana fizică și consumată de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândută.

Art. 169 a fost modificat de pct. 150 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Articolul 170

(1) În înțelesul prezentului titlu, vinurile sunt:

a) vinuri liniștite, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 și 2205, cu excepția vinului spumos, așa cum este definit la lit. b), și care:

1. au o concentrație alcoolică mai mare de 1,2% în volum, dar care nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare; sau
2. au o concentrație alcoolică mai mare de 15% în volum, dar care nu depășește 18% în volum, au fost obținute fără nici o îmbogățire, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

b) vinuri spumoase, care cuprind toate produsele încadrate la codurile: NC 2204 10; 2204 21 10, 2204 29 10 și 2205, și care:

1. sunt prezentate în sticle închise, cu un dop tip ciupercă, fixat cu ajutorul legăturilor sau care sunt sub presiune datorată dioxidului de carbon în soluție egală sau mai mare de 3 bari; și
2. au o concentrație alcoolică care depășește 1,2% în volum, dar care nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Este exceptat de la plata accizelor vinul fabricat de persoana fizică și consumat de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândut.

Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri

Articolul 171

(1) În înțelesul prezentului titlu, băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, reprezintă:

a) alte băuturi fermentate liniștite care se încadrează la codurile NC 2204 și 2205 și care nu sunt prevăzute la art. 170, ca și toate produsele încadrate la codurile NC 2206 00, cu excepția altor băuturi fermentate spumoase, așa cum sunt definite la lit. b), și a produsului prevăzut la art. 169, având:

1. o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 10% în volum; sau
2. o concentrație alcoolică ce depășește 10% în volum, dar nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

b) alte băuturi fermentate spumoase care se încadrează la codurile: NC 2206 00 31; 2206 00 39; 2204 10; 2204 21 10; 2204 29 10 și 2205, care nu intră sub incidența art. 170 și care sunt prezentate în sticle închise cu un dop tip ciupercă, fixat cu ajutorul legăturilor sau care sunt sub presiune datorată dioxidului de carbon în soluție egală sau mai mare de 3 bari, și care:

1. au o concentrație alcoolică care depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 13% în volum; sau
2. au o concentrație alcoolică care depășește 13% în volum, dar nu depășește 15% în volum și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Sunt exceptate de la plata accizelor băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, fabricate de persoana fizică și consumate de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândute.

Produse intermediare

Articolul 172

(1) În înțelesul prezentului titlu, produsele intermediare reprezintă toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 22% în volum, și care se încadrează la codurile: NC 2204, 2205 și 2206 00, dar care nu intră sub incidența art. 169-171.

(2) se consideră produse intermediare și orice băutură fermentată liniștită prevăzută la art. 171 alin. (1) lit. a), care are o concentrație alcoolică ce depășește 5,5% în volum și care nu rezultă în întregime din fermentare, și orice băutură fermentată spumoasă prevăzută la art. 171 alin. (1) lit. b), care are o concentrație alcoolică ce depășește 8,5% în volum și care nu rezultă în întregime din fermentare.

Alcool etilic

Articolul 173

(1) În înțelesul prezentului titlu, alcool etilic reprezintă:

a) toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum și care sunt încadrate la codurile NC 2207 și 2208, chiar atunci când aceste produse fac parte dintr-un produs încadrat la alt capitol al Nomenclurii combinate;

b) produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 22% în volum și care sunt cuprinse la codurile NC 2204, 2205 și 2206 00;

c) țuică și rachiuri de fructe;

d) orice alt produs, în soluție sau nu, care conține băuturi spirtoase potabile.

(2) Țuica și rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în limita unei cantități echivalente de cel mult 50 litri de produs pentru fiecare gospodărie individuală/an, cu concentrația alcoolică de 100% în volum, se accizează prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicată alcoolului etilic, potrivit prevederilor din norme.

(3) Pentru alcoolul etilic produs în micile distilării, a căror producție nu depășește 10 hectolitri alcool pur/an, se aplică accize specifice reduse.

(4) Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilării care sunt independente din punct de vedere juridic și economic de orice altă distilerie, nu funcționează sub licența de produs a unei alte distilării și care îndeplinesc condițiile prevăzute de norme.

Art. 173 a fost modificat de pct. 151 al art. I din [LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

[Tutun prelucrat](#)

Denumirea marginală a art. 174 a fost modificată de pct. 152 al art. I din [LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Articolul 174

(1) În înțelesul prezentului titlu, tutun prelucrat reprezintă:

- a) țigarete;
- b) țigări și țigări de foi;
- c) tutun de fumat:

- 1. tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete;
- 2. alte tutunuri de fumat.

Alin. (1) al art. 174 a fost modificat de pct. 152 al art. I din [LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(2) Se consideră țigarete:

- a) rulourile de tutun destinate fumatului ca atare și care nu sunt țigări sau țigări de foi, în sensul alin. (3);
- b) rulourile de tutun care se pot introduce într-un tub de hârtie de țigarete, prin simpla mânăuire neindustrială;
- c) rulourile de tutun care se pot înfășura în hârtie de țigarete, prin simpla mânăuire neindustrială;
- d) orice produs care conține parțial alte substanțe decât tutunul, dar care respectă criteriile prevăzute la lit. a), b) sau c).

(3) Se consideră țigări sau țigări de foi, dacă se pot fuma ca atare, după cum urmează:

- a) rulourile de tutun care conțin tutun natural;
- b) rulourile de tutun care au un înveliș exterior din tutun natural;
- c) rulourile de tutun care au o umplutură din amestec tăiat fin, înveliș exterior de culoarea normală a unei țigări, care acoperă complet produsul, inclusiv filtrul, dar exclusiv muștiucul, dacă este cazul, și un liant, cu condiția ca:

- 1. învelișul și liantul să fie din tutun reconstituit;
- 2. masa unitară a rolei de tutun, excluzând filtrul sau muștiucul, să nu fie sub 1,2 grame; și
- 3. învelișul să fie fixat în formă de spirală, cu un unghi ascuțit de minimum 30 grade față de axa longitudinală a țigării.

d) rulourile de tutun, care au o umplutură din amestec tăiat fin, înveliș exterior de culoare normală a unei țigări, din tutun reconstituit, care acoperă complet produsul, inclusiv filtrul, dar exclusiv muștiucul, dacă este cazul, cu condiția ca:

- 1. masa unitară a ruloului, excluzând filtrul și muștiucul, să fie egală sau mai mare de 2,3 grame; și
- 2. circumferința ruloului de tutun de minimum o treime din lungimea țigării să nu fie sub 34 mm.

e) orice produs care conține parțial alte substanțe decât tutunul, dar care respectă criteriile de la lit. a), b), c) sau d) și are învelișul din tutun natural, învelișul și liantul din tutun reconstituit sau învelișul din tutun reconstituit.

(4) Se consideră tutun de fumat:

- a) tutunul tăiat sau fărâmițat într-un alt mod, răsucit sau presat în bucăți, și care poate fi fumat fără prelucrare industrială ulterioară;

Lit. a) a alin. (4) al art. 174 a fost modificată de pct. 76 al art. I din [ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

- b) deșeurile de tutun prelucrate pentru vânzarea cu amănuntul, care nu sunt prevăzute la alin. (2) și (3);

c) orice produs care conține parțial alte substanțe decât tutunul, dacă produsul respectă criteriile de la lit. a) sau b).

(5) Se consideră tutun de fumat fin tăiat destinat rulării în țigarete:

a) tutunul de fumat, așa cum este definit la alin. (4), pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun ce au o lățime sub 1 mm;

b) tutunul de fumat pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun ce au o lățime mai mare de 1 mm, dacă tutunul de fumat este vândut sau destinat vânzării pentru rularea țigaretelor.

Alin. (6) al art. 174 a fost abrogat de pct. 77 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(7) Un rulou de tutun prevăzut la alin. (2) este considerat, pentru aplicarea accizei, ca două țigarete - atunci când are o lungime, excluzând filtrul și muștiucul, mai mare de 9 cm, fără să depășească 18 cm; ca trei țigarete - când are o lungime, excluzând filtrul și muștiucul, mai mare de 18 cm, fără să depășească 27 cm, și așa mai departe.

[Produse energetice](#)

Articolul 175

(1) În înțelesul prezentului titlu, produsele energetice sunt:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2701, 2702 și de la 2704 la 2715;

c) produsele cu codurile NC 2901 și 2902;

d) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, numai dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

e) produsele cu codul NC 3403;

f) produsele cu codul NC 3811;

g) produsele cu codul NC 3817;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(2) Întră sub incidența prevederilor secțiunilor a 4-a și a 5-a ale cap. I din prezentul titlu doar următoarele produse energetice:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 și 2707 50;

c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 și 2710 19 29, prevederile secțiunii a 5-a se vor aplica numai circulației comerciale în vrac;

d) produsele cu codurile NC 2711, cu excepția 2711 11, 2711 21 și 2711 29;

e) produsele cu codul NC 2901 10;

f) produsele cu codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 și 2902 44;

g) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(3) Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:

a) benzina cu plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 51 și 2710 11 59;

b) benzina fără plumb cu codurile NC 2710 11 31, NC 2710 11 41, 2710 11 45 și 2710 11 49;

c) motorina cu codurile NC de la 2710 19 41 până la 2710 19 49;

d) petrol lampant (kerosen) cu codurile NC 2710 19 21 și 2710 19 25;

e) gazul petrolier lichefiat cu codurile NC de la 2711 12 11 până la 2711 19 00;

f) gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 și 2711 21 00;

g) păcura cu codurile NC de la 2710 19 61 până la 2710 19 69;

h) cărbune și cocs cu codurile NC 2701, 2702 și 2704.

(4) Produsele energetice, altele decât cele de la alin. (3), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei va fi fixat în funcție de destinație, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.

(5) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.

(6) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice alt produs, cu excepția turbei, destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat pentru încălzire, este accizat cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.

(7) Consumul de produse energetice în incinta unui loc de producție de produse energetice nu reprezintă eliberare pentru consum atunci când se efectuează în scopuri de producție. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel de producție și, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră eliberare pentru consum.

Art. 175 a fost modificat de pct. 153 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Gaz natural

Articolul 175¹

(1) Gazul natural va fi supus accizelor, iar acciza va deveni exigibilă la momentul livrării acestui produs de către furnizorii autorizați potrivit legii, direct către consumatorii finali.

(2) Operatorii economici autorizați în domeniul gazului natural au obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

Art. 175¹ a fost introdus de pct. 154 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Cărbune și cocs

Articolul 175²

(1) Cărbunele și cocsul vor fi supuse accizelor, iar acciza va deveni exigibilă la momentul livrării acestor produse de către companiile de extracție și, respectiv, de producție.

(2) Companiile de extracție a cărbunelui și cele de producție a cocsului, în calitate de operatori cu produse accizabile, au obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

Art. 175² a fost introdus de pct. 154 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Energie electrică

Articolul 175³

(1) În înțelesul prezentului titlu, energia electrică este produsul cu codul NC 2716.

(2) Energia electrică va fi supusă accizelor, iar acciza va deveni exigibilă la momentul facturării energiei electrice furnizate către consumatorii finali.

(3) Nu sunt considerate ca fiind eliberare pentru consum consumul de electricitate destinat producției de energie electrică, producției combinate de energie electrică și energie termică, precum și consumul utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta și de a distribui energie electrică, în limitele stabilite de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice au obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

Art. 175³ a fost introdus de pct. 154 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Excepții

Articolul 175⁴

(1) Sunt exceptate de la plata accizelor:

Partea introductivă a alin. (1) al art. 175⁴ a fost modificată de pct. 78 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

1. căldura rezultată și produsele cu codurile NC 4401 și 4402;

2. următoarele utilizări de produse energetice și energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) utilizarea duală a produselor energetice.

Un produs energetic este utilizat dual atunci când este folosit atât în calitate de combustibil pentru încălzire, cât și în alte scopuri decât pentru motor sau pentru încălzire.

Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică și în procesele electrolitice și metalurgice se consideră a fi utilizare duală;

c) energia electrică utilizată în principal în scopul reducerii chimice și în procesele electrolitice și metalurgice;

Lit. c) a pct. 2 al alin. (1) al art. 175⁴ a fost modificată de pct. 79 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din norme;

e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din norme.

(2) Nu se consideră producție de produse energetice:

a) operațiunile pe durata cărora sunt obținute accidental mici cantități de produse energetice, potrivit prevederilor din norme;

b) operațiunile prin care utilizatorul unui produs energetic face posibilă re folosirea sa în cadrul întreprinderii sale, cu condiția ca acciza deja plătită pentru un asemenea produs să nu fie mai mică decât acciza care poate fi cuvenită, dacă produsul energetic re folosit va fi pasibil de impunere;

c) o operație constând din amestecul - în afara unui loc de producție sau a unui antrepozit fiscal - al produselor energetice cu alte produse energetice sau alte materiale, cu condiția ca:

1. accizele asupra componentelor să fi fost plătite anterior; și

2. suma plătită să nu fie mai mică decât suma accizei care ar putea să fie aplicată asupra amestecului.

(3) Condiția prevăzută la alin. (2) lit. c) pct. 1 nu se va aplica dacă acel amestec este scutit pentru o utilizare specifică.

Art. 175⁴ a fost introdus de pct. 154 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Secțiunea a 3-a **Nivelul accizelor**

Nivelul accizelor

Articolul 176

(1) Nivelul accizelor armonizate în perioada 2007-2010 este cel prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu.

(2) Nivelul accizelor prevăzut la nr. crt. 5-9 din anexa nr. 1 cuprinde și contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzute la titlul XI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. Sumele aferente acestei contribuții se virează în contul Ministerului Sănătății Publice.

(3) Pentru produsele energetice pentru care nivelul accizelor este stabilit la 1.000 litri, volumul va fi măsurat la o temperatură de 15°C.

(4) Pentru motorina destinată utilizării în agricultură se aplică o acciză redusă.

(5) Nivelul și condițiile privind aplicarea accizei reduse se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 176 a fost modificat de pct. 155 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Calculul accizei pentru țigarete

Articolul 177

(1) Pentru țigarete, acciza datorată este egală cu suma dintre acciza specifică și acciza ad valorem, dar nu mai puțin de 91% din acciza aferentă țigaretelor din categoria de preț cea mai vândută, care reprezintă acciza minimă. Când suma dintre acciza specifică și acciza ad valorem este mai mică decât acciza minimă, se plătește acciza minimă.

Alin. (1) al art. 177 a fost modificat de pct. 156 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(1⁴) Semestrial, prin ordin al ministrului, Ministerul Finanțelor Publice va stabili nivelul accizei minime în funcție de evoluția accizei aferente țigaretelor din categoria de preț cea mai vândută*).

Alin. (1⁴) al art. 177 a fost modificat de pct. 156 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform [art. 1 din ORDINUL nr. 2.463 din 21 decembrie 2007](#), publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 896 din 28 decembrie 2007, nivelul accizei minime pentru țigarete în perioada 1 ianuarie - 30 iunie 2008, inclusiv, este de 39,50 euro/1.000 țigarete, respectiv de 132,60 lei/1.000 țigarete.

Conform [art. 1 din ORDINUL nr. 1.984 din 26 iunie 2008](#), publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 478 din 27 iunie 2008, nivelul accizei minime pentru țigarete în perioada 1 iulie - 31 decembrie 2008 inclusiv este de 45,50 euro /1.000 țigarete, respectiv de 152,72 lei/1.000 țigarete.

(2) Acciza specifică se calculează în echivalent euro pe 1.000 de țigarete.

(3) Acciza ad valorem se calculează prin aplicarea procentului legal stabilit, asupra prețului maxim de vânzare cu amănuntul.

(4) Prețul maxim de vânzare cu amănuntul este prețul la care produsul este vândut altor persoane decât comercianți și care include toate taxele și impozitele.

(5) Prețul maxim de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de țigarete se stabilește de către persoana care produce țigarele în România sau care importă țigarele și este adus la cunoștință publică în conformitate cu cerințele prevăzute de norme.

(6) Este interzisă vânzarea, de către orice persoană, a țigaretelor pentru care nu s-au stabilit și declarat prețuri maxime de vânzare cu amănuntul.

(7) Este interzisă vânzarea de țigarete, de către orice persoană, la un preț ce depășește prețul maxim de vânzare cu amănuntul, declarat.

Secțiunea a 4-a

Regimul de antrepozitare

Articolul 178

Reguli generale

(1) Producția și/sau depozitarea produselor accizabile, acolo unde acciza nu a fost plătită, pot avea loc numai într-un antrepozit fiscal.

(2) Un antrepozit fiscal poate fi folosit numai pentru producerea și/sau depozitarea de produse accizabile.

(3) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile.

(4) Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada plății accizelor, atrage plata acestora.

(5) Fac excepție de la prevederile alin. (3) antrepozitele fiscale care livrează produse energetice către avioane și nave sau furnizează produse accizabile din magazinele duty free, în condițiile prevăzute în norme.

(6) Fac excepție de la prevederile alin. (1) micii producători de vinuri liniștite care produc în medie mai puțin de 200 hl de vin pe an.

Art. 178 a fost modificat de pct. 157 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Articolul 179

(1) Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile emise de autoritatea fiscală competentă.

(2) În vederea obținerii autorizației, pentru ca un loc să funcționeze ca antrepozit fiscal, persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală competentă, în modul și sub forma prevăzute în norme.

(3) Cererea trebuie să conțină informații și să fie însoțită de documente cu privire la:

a) amplasarea și natura locului;

b) tipurile și cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse și/sau depozitate în decursul unui an;

c) identitatea și alte informații cu privire la persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

d) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerințele prevăzute la art. 183.

(4) Prevederile alin. (3) se vor adapta potrivit specificului de activitate ce urmează a se desfășura în antrepozitul fiscal, conform precizărilor din norme.

(5) Persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate ale sediului unde locul este amplasat.

(6) Persoana care își manifestă în mod expres intenția de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea fiscală competentă o singură cerere. Cererea va fi însoțită de documentele prevăzute de prezentul titlu, aferente fiecărei locații.

Art. 179 a fost modificat de pct. 158 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Condiții de autorizare

Articolul 180

(1) Autoritatea fiscală competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, îmbutelierea, ambalarea, primirea, deținerea, depozitarea și /sau expedierea produselor accizabile. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, cantitatea de produse accizabile depozitată trebuie să fie mai mare decât cantitatea prevăzută în norme, diferențiată în funcție de grupa de produse depozitate și de accizele potențiale aferente;

b) locul este amplasat, construit și echipat astfel încât să se prevină scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor, conform prevederilor din norme;

c) locul nu va fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile;

d) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau pentru orice altă faptă contra regimului fiscal, reglementată de Codul penal al României, republicat, cu modificările și completările ulterioare;

e) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92 /2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau pentru orice altă faptă contra regimului fiscal, reglementată de Codul penal al României, republicat, cu modificările și completările ulterioare;

f) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat trebuie să dovedească că poate îndeplini cerințele prevăzute la art. 183.

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile și categorii de antrepozitari, conform precizărilor din norme.

(3) Locurile aferente rezervei de stat și rezervei de mobilizare se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor din norme.

Art. 180 a fost modificat de pct. 159 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Autorizarea ca antrepozit fiscal

Articolul 181

(1) Autoritatea fiscală competentă va notifica în scris autorizarea ca antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

(2) Autorizația va conține următoarele:

a) elementele de identificare ale antrepozitarului autorizat;

b) descrierea și amplasarea locului antrepozitului fiscal;

c) tipul produselor accizabile și natura activității;

d) capacitatea maximă de depozitare, în cazul antrepozitelor fiscale utilizate numai pentru operațiuni de depozitare;

e) nivelul garanției;

f) perioada de valabilitate a autorizației;

g) orice alte informații relevante pentru autorizare.

(3) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru depozitare, capacitatea maximă de depozitare a antrepozitului fiscal propus va fi determinată de comun acord cu autoritatea fiscală competentă, în conformitate cu precizările din norme. Odată determinată, aceasta nu va putea fi depășită în condițiile autorizării existente. Dacă această capacitate de depozitare depășește maximumul stabilit în autorizație, va fi necesar ca, în termen de 15 zile de la modificarea capacității de depozitare inițiale, să se solicite o aprobare pentru circumstanțele schimbate.

(4) Autorizațiile pot fi modificate de către autoritatea fiscală competentă.

(5) Înainte de a fi modificată autorizația, autoritatea fiscală competentă trebuie să-l informeze pe antrepozitarul autorizat asupra modificării propuse și asupra motivelor acesteia.

(6) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorității fiscale competente modificarea autorizației, în condițiile prevăzute în norme.

(7) Procedura de autorizare a antrepozitelor fiscale nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

Art. 181 a fost modificat de pct. 160 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Respingerea cererii de autorizare

Articolul 182

(1) Respingerea cererii de autorizare va fi comunicată în scris, o dată cu motivele luării acestei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea fiscală competentă a respins cererea de autorizare a unui loc ca antrepozit fiscal, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislației în vigoare.

Obligațiile antrepozitarului autorizat

Articolul 183

(1) Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să depună la autoritatea fiscală competentă, dacă se consideră necesar, o garanție, în cazul producției, transformării și deținerii de produse accizabile, precum și o garanție obligatorie pentru circulația acestor produse, în condițiile stabilite prin norme;

b) să instaleze și să mențină încuietori, sigilii, instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate, necesare asigurării securității produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal;

c) să țină evidențe exacte și actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare și produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale și expediate din antrepozitele fiscale, și să prezinte evidențele corespunzătoare, la cererea autorităților fiscale competente;

d) să țină un sistem corespunzător de evidență a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil și de securitate;

e) să asigure accesul autorităților fiscale competente în orice zonă a antrepozitului fiscal, în orice moment în care antrepozitul fiscal este în exploatare și în orice moment în care antrepozitul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;

f) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autoritățile fiscale competente, la cererea acestora;

g) să asigure în mod gratuit un birou în incinta antrepozitului fiscal, la cererea autorităților fiscale competente;

h) să cerceteze și să raporteze către autoritățile fiscale competente orice pierdere, lipsă sau neregularitate cu privire la produsele accizabile;

i) să înștiințeze autoritățile fiscale competente cu privire la orice extindere sau modificare propusă a structurii antrepozitului fiscal, precum și a modului de operare în acesta, care poate afecta cuantumul garanției constituite potrivit prevederilor lit. a);

j) să înștiințeze autoritatea fiscală competentă despre orice modificare adusă datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;

Lit. k) a alin. (1) al art. 183 a fost abrogată de pct. 80 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

l) să se conformeze cu alte cerințe impuse prin norme.

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile și categorii de antrepozitari, conform precizărilor din norme.

Art. 183 a fost modificat de pct. 161 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Regimul de transfer al autorizației

Articolul 184

(1) Autorizațiile sunt emise numai pentru antrepozitarii autorizați numiți și nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului, autorizația nu va fi transferată în mod automat noului proprietar. Noul posibil antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere de autorizare.

Art. 184 a fost modificat de pct. 162 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Anularea, revocarea și suspendarea autorizației

Articolul 185

(1) Autoritatea fiscală competentă poate anula autorizația pentru un antrepozit fiscal atunci când i-au fost oferite informații inexacte sau incomplete în legătură cu autorizarea antrepozitului fiscal.

(2) Autoritatea fiscală competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal în următoarele situații:

a) în cazul unui antrepozitar autorizat, persoană fizică, dacă:

1. persoana a decedat;
2. persoana a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau pentru orice altă faptă contra regimului fiscal, reglementată de Codul penal al României, republicat, cu modificările și completările ulterioare;
3. activitatea desfășurată este în situație de faliment sau lichidare;

b) în cazul unui antrepozitar autorizat, care este persoană juridică, dacă:

1. în legătură cu persoana juridică a fost deschisă o procedură de faliment ori de lichidare; sau
2. oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau pentru orice altă faptă contra regimului fiscal, reglementată de Codul penal al României, republicat, cu modificările și completările ulterioare;

c) antrepozitarul autorizat nu respectă oricare dintre cerințele prevăzute la art. 183 sau la art. 195-198;

d) când antrepozitarul încheie un act de vânzare a locului;

e) pentru situația prevăzută la alin. (9);

f) pe durata unei perioade continue de minimum 6 luni, cantitatea de produse accizabile depozitată în antrepozitul fiscal este mai mică decât cantitatea prevăzută în norme, conform art. 180 alin. (1) lit. a).

(3) Autoritatea fiscală competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal și în cazul în care s-a pronunțat o hotărâre definitivă pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau pentru orice altă faptă contra regimului fiscal, reglementată de Codul penal al României, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

(4) La propunerea organelor de control, autoritatea fiscală competentă poate suspenda autorizația pentru un antrepozit fiscal, astfel:

a) pe o perioadă de 1-6 luni, în cazul în care s-a constatat săvârșirea uneia dintre faptele contravenționale ce atrag suspendarea autorizației;

b) până la soluționarea definitivă a cauzei penale, în cazul în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau pentru orice altă faptă contra regimului fiscal, reglementată de Codul penal al României, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Decizia prin care autoritatea fiscală competentă a hotărât suspendarea, revocarea sau anularea autorizației de antrepozit fiscal va fi comunicată și antrepozitarului deținător al autorizației.

(6) Antrepozitarul autorizat nemulțumit poate contesta decizia de suspendare, revocare sau anulare a autorizației pentru un antrepozit fiscal, potrivit legislației în vigoare.

(7) Decizia de suspendare, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta, după caz.

(8) Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(9) În cazul în care antrepozitarul autorizat dorește să renunțe la autorizația pentru un antrepozit fiscal, acesta are obligația să notifice acest fapt la autoritatea fiscală competentă cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație își produce efecte.

(10) În cazul anulării autorizației, cererea pentru o nouă autorizație poate fi depusă numai după o perioadă de cel puțin 5 ani de la data anulării.

(11) În cazul revocării autorizației, cererea pentru o nouă autorizație poate fi depusă numai după o perioadă de cel puțin 6 luni de la data revocării.

(12) Antrepozitarii autorizați, cărora le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizația și care dețin stocuri de produse accizabile la data suspendării, revocării ori anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite numai cu acordul autorității fiscale competente, în condițiile prevăzute de norme.

Art. 185 a fost modificat de pct. 163 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Secțiunea a 4^a-a

Operatorul înregistrat și operatorul neînregistrat

Secțiunea a 4^a-a a Cap. I din Titlul VII a fost introdusă de pct. 164 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Operatorul înregistrat

Articolul 185¹

(1) Operatorul înregistrat înainte de primirea produselor trebuie să fie înregistrat la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

(2) Operatorul înregistrat trebuie să respecte următoarele condiții:

- a) să garanteze plata accizelor în condițiile fixate de autoritatea fiscală competentă;
- b) să țină contabilitatea livrărilor de produse;
- c) să prezinte produsele oricând i se cere aceasta de către organele de control;
- d) să accepte orice monitorizare sau verificare a stocului.

(3) Pentru operatorii înregistrați, acciza va deveni exigibilă la momentul recepționării produselor.

Art. 185¹ a fost introdus de pct. 164 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Operatorul neînregistrat

Articolul 185²

Operatorul neînregistrat are următoarele obligații:

- a) să dea o declarație la autoritatea fiscală competentă, înainte de expedierea produselor de către antrepozitarul autorizat, și să garanteze plata accizelor, în condițiile prevăzute în norme;
- b) să plătească acciza în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care au fost recepționate produsele;
- c) să accepte orice control ce permite autorității fiscale competente să se asigure de primirea produselor și de plată accizelor aferente.

Art. 185² a fost introdus de pct. 164 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Secțiunea a 5-a

Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Articolul 186

(1) Antrepozitarii autorizați de către autoritățile fiscale competente ale unui stat membru sunt recunoscuți ca fiind autorizați atât pentru circulația națională, cât și pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile.

(2) Pe durata deplasării unui produs accizabil, acciza se suspendă dacă sunt satisfăcute următoarele cerințe:

a) deplasarea are loc între:

1. două antrepozite fiscale;
2. un antrepozit fiscal și un operator înregistrat;
3. un antrepozit fiscal și un operator neînregistrat;

b) produsul este însoțit de minimum 3 exemplare ale unui document administrativ de însoțire, care satisface cerințele prevăzute în norme;

c) ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifică tipul și cantitatea produsului aflat în interior;

d) containerul în care este deplasat produsul este sigilat corespunzător, conform prevederilor din norme;

e) autoritatea fiscală competentă a primit garanția pentru plata accizelor aferente produsului.

Art. 186 a fost modificat de pct. 165 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Articolul 187

Documentul administrativ de însoțire

(1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv este permisă numai atunci când este însoțită de documentul administrativ de însoțire. Modelul documentului administrativ de însoțire va fi prevăzut în norme.

(2) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv, acest document se întocmește în 5 exemplare, utilizate după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor;

b) exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului însoțesc produsele accizabile pe parcursul mișcării până la antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat. La sosirea produselor la locul de destinație, acestea trebuie să fie completate de către primitor și să fie certificate de către autoritatea fiscală competentă în raza căreia își desfășoară activitatea primitorul, cu excepțiile prevăzute în norme. După certificare, exemplarul 2 al documentului administrativ de însoțire se păstrează de către acesta, exemplarul 3 se transmite expeditorului, iar exemplarul 4 se transmite și rămâne la autoritatea fiscală competentă a primitorului;

c) exemplarul 5 se transmite de către expeditor, la momentul expedierii produselor, autorității fiscale competente în raza căreia acesta își desfășoară activitatea.

(3) Antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat are obligația de a transmite antrepozitolui fiscal expeditor exemplarul 3 al documentului administrativ de însoțire, în conformitate cu legislația statului membru al expeditorului.

Art. 187 a fost modificat de pct. 166 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Articolul 188

Pentru un produs în regim suspensiv care este deplasat, acciza continuă să fie suspendată la primirea produsului, dacă sunt satisfăcute următoarele cerințe:

a) produsul accizabil este plasat în antrepozitul fiscal sau expedit către alt antrepozit fiscal, potrivit cerințelor prevăzute la art. 186 alin. (2);

b) antrepozitul fiscal primitor înscrie pe fiecare exemplar al documentului administrativ de însoțire tipul și cantitatea fiecărui produs accizabil primit, precum și orice discrepanță între produsul accizabil primit și produsul accizabil înscris în documentele administrative de însoțire, semnând și înscriind data pe fiecare exemplar al documentului;

c) antrepozitul fiscal primitor trebuie să obțină de la autoritatea fiscală competentă certificarea documentului administrativ de însoțire a produselor accizabile primite, cu excepțiile prevăzute în norme;

d) în termen de 15 zile următoare lunii de primire a produselor de către antrepozitul fiscal primitor, acesta returnează exemplarul 3 al documentului administrativ de însoțire antrepozitolui fiscal expeditor.

Art. 188 a fost modificat de pct. 167 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Regimul accizelor pe durata deplasării

Articolul 189

(1) În cazul oricărei abateri de la cerințele prevăzute la art. 186-188, acciza se datorează de către persoana care a expedit produsul accizabil.

(2) Orice persoană care expediază un produs accizabil aflat în regim suspensiv este exonerată de obligația de plată a accizelor pentru acel produs, dacă primește de la destinatarul produsului, respectiv antrepozitul fiscal, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat, primitor, exemplarul 3 al documentului administrativ de însoțire, certificat în mod corespunzător.

Art. 189 a fost modificat de pct. 168 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Descărcarea documentului administrativ de însoțire

Articolul 189¹

Dacă o persoană care a expediat un produs accizabil în regim suspensiv nu primește documentul administrativ de însoțire certificat, în termen de 45 de zile de la data expedierii produsului, are obligația ca în următoarele 5 zile să depună declarația de accize la autoritatea fiscală competentă și să plătească accizele pentru produsul respectiv în termen de 7 zile de la data expirării termenului de primire a acelui document.

Art. 189¹ a fost modificat de pct. 81 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Deplasarea produselor energetice prin conducte fixe

Articolul 190

În cazul produselor energetice deplasate în regim suspensiv prin conducte fixe, pe lângă respectarea prevederilor art. 188 și 189, antrepozitul fiscal expeditor are obligația de a asigura autorităților fiscale competente, la cererea acestora, informații exacte și actuale cu privire la deplasarea produselor energetice.

Art. 190 a fost modificat de pct. 170 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Deplasarea unui produs accizabil între un antrepozit fiscal și un birou vamal

Articolul 191

(1) În cazul deplasării unui produs accizabil între un antrepozit fiscal din România și un birou vamal de ieșire din teritoriul comunitar sau între un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar și un antrepozit fiscal din România, acciza se suspendă dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de norme. Aceste condiții sunt în conformitate cu principiile prevăzute la art. 186-190.

(2) În cazul deplasării unui produs accizabil între un antrepozit fiscal din România și un birou vamal de ieșire din teritoriul comunitar, regimul suspensiv este descărcat prin dovada emisă de biroul vamal de ieșire din teritoriul comunitar, care confirmă că produsele au părăsit efectiv acest teritoriu. Acel birou vamal trebuie să trimită înapoi expeditorului exemplarul certificat al documentului administrativ de însoțire care îi este destinat, în termen de 15 zile de la data realizării efective a exportului.

Art. 191 a fost modificat de pct. 171 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Momentul exigibilității accizelor

Articolul 192

(1) Pentru orice produs accizabil, acciza devine exigibilă la data când produsul este eliberat pentru consum în România.

(2) Un produs accizabil este eliberat pentru consum în România, în condițiile prevăzute la art. 166.

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibilă la data când se constată o pierdere sau o lipsă a produsului accizabil.

(4) Prevederea alin. (3) nu se aplică și plata accizei nu se datorează dacă pierderea sau lipsa intervine în perioada în care produsul accizabil se află într-un regim suspensiv și sunt îndeplinite oricare dintre următoarele condiții:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, inundațiilor sau altor cazuri de forță majoră, dar numai în situația în care autoritățile fiscale competente i se prezintă dovezi satisfăcătoare cu privire la evenimentul respectiv, împreună cu informația privind cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al producerii, deținerii sau deplasării produsului, dar numai în situația în care cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România nu depășește limitele prevăzute în norme.

(5) În cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, acciza devine exigibilă la data la care produsul este utilizat în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea.

(6) În cazul unui produs energetic, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare ori la care este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

Alin. (6) al art. 192 a fost modificat de pct. 172 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care se revocă ori se anulează autorizația, acciza devine exigibilă la data comunicării revocării sau anulării autorizației pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

Alin. (7) al art. 192 a fost modificat de pct. 172 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(8) Accizele se calculează în cota și rata de schimb în vigoare, la momentul în care acciza devine exigibilă.

(9) Orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la alin. (3), (5), (6) și (7) are obligația de a depune o declarație de accize la autoritatea fiscală competentă și de a plăti acciza în termen de 5 zile de la data la care a devenit exigibilă.

Alin. (9) al art. 192 a fost introdus de pct. 82 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Restituiri de accize

Articolul 192¹

(1) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate în mod accidental, returnate antrepozitului fiscal pentru reciclare, accizele plătite vor putea fi restituite în condițiile prevăzute în norme.

(2) Pentru băuturile alcoolice și produsele din tutun retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face improprie consumului, accizele plătite pot fi restituite în condițiile prevăzute în norme.

(3) Acciza restituită nu poate depăși suma efectiv plătită.

Art. 192¹ a fost introdus de pct. 173 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Secțiunea a 5¹ -a

Lipsuri și nereguli pe parcursul circulației intracomunitare în regim suspensiv a produselor accizabile

Secțiunea a 5¹-a a Cap. I din Titlul VII a fost introdusă de pct. 174 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Lipsuri pe timpul suspendării

Articolul 192²

(1) Antrepozitarii autorizați beneficiază de scutire pentru pierderile de natura celor prevăzute la art. 192 alin. (4), intervenite pe timpul transportului intracomunitar al produselor în regim suspensiv. În acest caz, pierderile trebuie dovedite, conform regulilor statului membru de destinație. Aceste scutiri se aplică, de asemenea, și operatorilor înregistrați și neînregistrați pe timpul transportului în regim suspensiv.

(2) Fără a contraveni dispozițiilor art. 192³, în cazul lipsurilor, altele decât pierderile la care se referă alin. (1), și în cazul pierderilor pentru care nu sunt acordate scutirile prevăzute la alin. (1), acciza va fi stabilită pe baza cotelor aplicabile în statele membre respective, în momentul în care pierderile - corect stabilite de către autoritățile fiscale competente - s-au produs sau, dacă este necesar, la momentul când lipsa a fost înregistrată.

(3) Lipsurile la care se face referire la alin. (2) și pierderile care nu sunt scutite conform prevederilor alin. (1) vor fi, în toate cazurile, indicate de autoritățile fiscale competente pe versoul exemplarului documentului administrativ de însoțire care va fi returnat expeditorului, potrivit procedurii stabilite prin norme.

Art. 192² a fost introdus de pct. 174 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Nereguli și abateri

Articolul 192³

(1) Dacă o neregulă sau o abatere s-a comis în timpul circulației, implicând și exigibilitatea accizelor, aceasta se va datora, în statul membru unde a avut loc abaterea sau neregula, de către persoana fizică sau juridică din țara de proveniență care a garantat plata accizei pentru circulație, fără ca aceasta să impiețeze asupra începerii procedurilor penale.

(2) Dacă acciza este plătită în alt stat membru decât cel de proveniență a produselor, statul membru care a încasat accizele va informa autoritățile fiscale competente ale țării de proveniență.

(3) Dacă pe durata transportului o neregulă sau abatere a fost depistată, neputându-se stabili unde a avut loc, atunci se consideră că abaterea a avut loc pe teritoriul statului membru unde aceasta a fost depistată.

(4) Atunci când produsele supuse accizelor nu ajung la destinație și nu este posibilă stabilirea locului în care s-a comis abaterea sau neregula, aceasta se va considera a fi fost comisă în statul membru de livrare a produselor, care va colecta acciza cu cota în vigoare la data la care produsele au fost livrate, în afară de situația în care, într-o perioadă de 4 luni de la data livrării produselor, se prezintă dovezi care să asigure autoritățile fiscale competente de corectitudinea tranzacției ori să aducă lămuriri asupra locului unde s-a produs efectiv abaterea sau neregula.

(5) Dacă, înainte de expirarea perioadei de 3 ani de la data la care documentul administrativ de însoțire a fost întocmit, statul membru unde a avut loc efectiv abaterea sau neregula este stabilit cu certitudine, acel stat membru va colecta acciza prin aplicarea cotei în vigoare la data la care bunurile au fost livrate. În acest caz, imediat ce dovada colectării taxei a fost prezentată, acciza plătită inițial va fi rambursată.

Art. 192³ a fost introdus de pct. 174 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Secțiunea a 5² -a

Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite

Secțiunea a 5²-a a Cap. I din Titlul VII a fost introdusă de pct. 175 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Produse cu accize plătite, utilizate în scopuri comerciale în România

Articolul 192⁴

(1) În cazul în care produsele supuse accizelor, care au fost eliberate deja în consum într-un stat membru, sunt deținute în scopuri comerciale în România, acciza va fi percepută în România.

(2) Sunt considerate scopuri comerciale toate scopurile, altele decât nevoile proprii ale persoanelor fizice.

(3) Acciza este datorată, după caz, de către comerciantul din România sau de persoana care primește produsele pentru utilizare în România.

(4) Produsele prevăzute la alin. (1) circulă între statul membru în care au fost deja eliberate în consum și România, însoțite de documentul de însoțire simplificat.

(5) Comerciantul sau persoana la care se face referire la alin. (3) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte expedierii produselor să dea o declarație autorităților fiscale competente în legătură cu locul unde urmează să fie primite acestea și să garanteze plata accizelor;

b) să plătească accizele, potrivit prevederilor art. 193;

c) să se supună oricăror controale care să permită autorității fiscale competente confirmarea primirii efective a mărfurilor și plata corespunzătoare a accizelor.

(6) În cazul produselor supuse accizelor, care au fost deja eliberate în consum în România și care sunt livrate într-un alt stat membru, comerciantul care a efectuat livrarea poate beneficia de restituirea accizelor plătite în România, conform art. 192⁶.

Art. 192⁴ a fost introdus de pct. 175 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Documentul de însoțire simplificat

Articolul 192⁵

(1) Documentul de însoțire simplificat se întocmește de către expeditor în 3 exemplare și se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la expeditor;

b) exemplarele 2 și 3 ale documentului de însoțire simplificat însoțesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;

c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;

d) exemplarul 3 trebuie să fie restituit expeditorului cu certificarea recepției și cu menționarea tratamentului fiscal ulterior al mărfurilor în statul membru de destinație, dacă furnizorul solicită în mod expres acest lucru în cadrul unei cereri de restituire de accize.

(2) Modelul documentului de însoțire simplificat va fi prevăzut în norme.

Art. 192⁵ a fost introdus de pct. 175 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Restituirea accizelor pentru produsele cu accize plătite

Articolul 192⁶

(1) Un comerciant în timpul activității sale poate să solicite restituirea accizelor aferente produselor accizabile care au fost eliberate în consum în România, atunci când aceste produse sunt destinate consumului în alt stat membru, cu respectarea următoarelor condiții:

a) înainte de expedierea produselor, comerciantul expeditor trebuie să facă o cerere de restituire la autoritatea fiscală competentă și să facă dovada că acciza a fost plătită;

Lit. a) a alin. (1) al art. 192⁶ a fost modificată de pct. 83 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

b) livrarea produselor către statul membru de destinație se face în conformitate cu prevederile art. 192⁴;

c) comerciantul expeditor trebuie să prezinte autorității fiscale competente copia returnată a documentului prevăzut la art. 192⁵, certificată de către destinatar, care trebuie să fie însoțită de un document care să ateste că acciza a fost plătită în statul membru de destinație. De asemenea, comerciantul expeditor va prezenta adresa biroului autorității fiscale competente din statul membru de destinație și data de acceptare a declarației destinatarului de către autoritatea fiscală competentă a statului membru de destinație, împreună cu numărul de înregistrare a acestei declarații.

(2) Pentru produsele supuse accizelor, care sunt marcate și eliberate în consum în România, se pot restitui accizele de către autoritatea fiscală competentă, dacă această autoritate a stabilit că marcajele respective au fost distruse în condițiile prevăzute în norme.

(3) În cazurile prevăzute la art. 192³, autoritatea fiscală competentă va restitui acciza plătită doar atunci când accizele au fost plătite anterior în statul membru de destinație, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 192³ alin. (5).

(4) În cazurile menționate la art. 192⁸ alin. (1), autoritatea fiscală competentă, la cererea vânzătorului, poate restitui acciza plătită atunci când vânzătorul a urmat procedurile prevăzute la art. 192⁸ alin. (4).

Art. 192⁶ a fost introdus de pct. 175 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Persoane fizice

Articolul 192⁷

(1) Pentru produsele supuse accizelor și eliberate în consum în alt stat membru, achiziționate de către persoane fizice pentru nevoile proprii și transportate de ele însele, accizele se datorează în statul membru în care produsele au fost achiziționate.

(2) Produsele achiziționate de persoane fizice se consideră a fi destinate scopurilor comerciale, în condițiile și cantitățile prevăzute în norme.

(3) Produsele achiziționate și transportate în cantități superioare limitelor prevăzute în norme și destinate consumului în România se consideră a fi achiziționate în scopuri comerciale și, în acest caz, se datorează acciza în România.

(4) Acciza devine exigibilă în România și pentru cantitățile de produse energetice eliberate în consum într-un alt stat membru și transportate de persoane fizice sau în numele acestora, folosind modalități de transport atipic. Se consideră modalități de transport atipic transportul carburantului altfel decât în rezervoarele autovehiculelor sau în canistre de rezervă adecvate, precum și transportul de produse de încălzire lichide altfel decât în autocisterne utilizate în numele comercianților profesioniști.

Art. 192⁷ a fost introdus de pct. 175 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Vânzarea la distanță

Articolul 192⁸

(1) Produsele supuse accizelor, cumpărate de către persoane care nu au calitatea de antrepozitar autorizat sau de operator înregistrat ori neînregistrat și care sunt expediate sau transportate direct ori indirect de către

vânzător sau în numele acestuia, sunt supuse accizelor în statul membru de destinație. În înțelesul prezentului articol, statul membru de destinație este statul membru în care sosește trimiterea sau transportul de produse accizabile.

(2) Livrarea produselor supuse accizelor, eliberate deja în consum într-un stat membru și care sunt expediate sau transportate direct ori indirect de către vânzător sau în numele acestuia către o persoană prevăzută la alin. (1), stabilită într-un alt stat membru, face ca acciza să fie datorată pentru respectivele produse în statul membru de destinație. În această situație, accizele plătite în statul membru de proveniență a bunurilor vor fi rambursate la cererea vânzătorului, în condițiile stabilite prin norme.

(3) Acciza statului membru de destinație va fi datorată de vânzător în momentul efectuării livrării.

(4) Statul membru în care vânzătorul este stabilit trebuie să se asigure că acesta este în măsură să îndeplinească următoarele cerințe:

a) să garanteze plata accizelor în condițiile fixate de statul membru de destinație înaintea expedierii produselor și să asigure plata accizelor după sosirea produselor;

b) să țină contabilitatea livrărilor de produse.

Art. 192⁸ a fost introdus de pct. 175 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Reprezentantul fiscal

Articolul 192⁹

(1) Pentru produsele supuse accizelor provenite dintr-un alt stat membru, antrepozitarul autorizat expeditor poate desemna un reprezentant fiscal.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România și înregistrat la autoritatea fiscală competentă.

(3) Reprezentantul fiscal trebuie ca în locul și în numele destinatarului, care nu are calitatea de antrepozitar autorizat, să respecte următoarele cerințe:

a) să garanteze plata accizelor, în condițiile stabilite de autoritățile fiscale competente din statul membru de destinație;

b) să plătească accizele la momentul recepționării mărfurilor, conform procedurilor stabilite prin norme;

c) să țină contabilitatea livrărilor de produse;

d) să indice autoritățile fiscale competente locul în care sunt livrate mărfurile.

(4) Pentru situațiile reglementate la art. 192⁸, vânzătorul poate desemna un reprezentant fiscal, în forma și maniera prevăzute la alin. (2) și (3).

Art. 192⁹ a fost introdus de pct. 175 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Declarații privind achiziții și livrări intracomunitare

Articolul 192¹⁰

Operatorii înregistrați și neînregistrați, precum și reprezentanții fiscali au obligația de a transmite autorității fiscale competente o situație lunară privind achizițiile și livrările de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația, în condițiile stabilite prin norme.

Art. 192¹⁰ a fost introdus de pct. 175 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Secțiunea a 5³-a Înregistrarea operatorilor de produse accizabile

Secțiunea a 5³-a a Cap. I din Titlul VII a fost introdusă de pct. 176 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Registrul electronic de date

Articolul 192¹¹

(1) Autoritatea fiscală competentă va lua măsuri pentru întocmirea unei baze de date electronice care să conțină o listă a persoanelor autorizate ca antrepozitari și operatori înregistrați, precum și o listă a locurilor autorizate ca antrepozite fiscale.

(2) Persoanelor autorizate ca antrepozitari și operatori înregistrați, precum și locurilor autorizate ca antrepozite fiscale li se va atribui de către autoritatea fiscală competentă un cod de accize, a cărui configurație se va face conform prevederilor din norme.

(3) Datele descrise la alin. (1) vor fi comunicate autorității fiscale competente din fiecare stat membru. Toate datele vor fi utilizate numai pentru a verifica dacă o persoană sau un loc sunt autorizate sau înregistrate.

(4) Autoritatea fiscală competentă va lua măsuri pentru ca persoanelor implicate în circulația intracomunitară a produselor supuse accizelor să li se permită să obțină confirmarea informațiilor deținute.

(5) Orice informație comunicată, indiferent în ce fel, este de natură confidențială, este supusă obligației secretului fiscal și beneficiază de protecția aplicată informațiilor similare, conform legislației naționale a statului membru care o primește.

Art. 192¹¹ a fost introdus de pct. 176 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Secțiunea a 6-a

Obligațiile plătitorilor de accize

Plata accizelor la bugetul de stat

Articolul 193

(1) Accizele sunt venituri la bugetul de stat. Termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care acciza devine exigibilă.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), termenul de plată a accizelor este:

a) în cazul operatorilor înregistrați - ziua lucrătoare imediat următoare celei în care au fost recepționate produsele accizabile;

b) în cazul furnizorilor autorizați de energie electrică sau de gaz natural - data de 25 a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final.

(3) În cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv, prin derogare de la alin. (1), momentul plății accizelor este momentul înregistrării declarației vamale de import.

Art. 193 a fost modificat de pct. 177 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Depunerea declarațiilor de accize

Articolul 194

(1) Orice plătitor de accize prevăzut la prezentul capitol are obligația de a depune lunar la autoritatea fiscală competentă o declarație de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), operatorul neînregistrat are obligația de a depune declarația de accize pentru fiecare operațiune în parte.

(3) Declarațiile de accize se depun la autoritatea fiscală competentă de către plătitorii de accize, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 189¹ și la art. 192 alin. (9).

Alin. (3) al art. 194 a fost modificat de pct. 84 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(4) În situațiile prevăzute la art. 166 alin. (1) lit. b) și e), trebuie să se depună imediat o declarație de accize la autoritatea fiscală competentă și, prin derogare de la prevederile art. 193, acciza se plătește în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a fost depusă declarația.

Art. 194 a fost modificat de pct. 178 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Documente fiscale

Articolul 195

(1) Pentru produsele accizabile, altele decât cele marcate, care sunt transportate sau deținute în afara antrepozitului fiscal sau a unui antrepozit vamal, originea trebuie să fie dovedită folosindu-se un document care va fi stabilit prin norme. Documentul nu poate fi mai vechi de 5 zile. Această prevedere nu este aplicabilă pentru produsele accizabile transportate sau deținute de către alte persoane decât comercianții, în măsura în care aceste produse sunt ambalate în pachete destinate vânzării cu amănuntul.

(2) Toate transporturile de produse accizabile sunt însoțite de un document, astfel:

a) mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoțită de documentul administrativ de însoțire;

b) mișcarea produselor accizabile eliberate pentru consum este însoțită de factura ce va reflecta cuantumul accizei, modelul acesteia fiind precizat în norme;

c) transportul de produse accizabile, când acciza a fost plătită, este însoțit de factură sau aviz de însoțire, precum și de documentul de însoțire simplificat, după caz.

Art. 195 a fost modificat de pct. 179 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Evidențe contabile

Articolul 196

Orice plătitor de accize are obligația de a ține registre contabile precise, conform legislației în vigoare, care să conțină suficiente informații pentru ca autoritățile fiscale să poată verifica respectarea prevederilor din prezentul titlu.

Art. 196 a fost modificat de pct. 180 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Responsabilitățile plătitorilor de accize

Articolul 197

(1) Orice plătitor de accize poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a accizelor către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a declarațiilor de accize la autoritatea fiscală competentă, conform prevederilor prezentului titlu și celor ale legislației vamale în vigoare.

(2) Lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizați pentru producție sunt obligați să depună la autoritatea fiscală competentă o situație, care să conțină informații cu privire la stocul de materii prime și produse finite la începutul lunii, achizițiile de materii prime, cantitatea fabricată în cursul lunii, stocul de produse finite și materii prime la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse livrate, conform modelului prezentat în norme.

Art. 197 a fost modificat de pct. 181 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Garanții

Articolul 198

(1) Antrepozitarul autorizat - după acceptarea condițiilor de autorizare a antrepozitului fiscal -, operatorul înregistrat, operatorul neînregistrat și reprezentantul fiscal au obligația depunerii la autoritatea fiscală competentă a unei garanții, conform prevederilor din norme, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile.

(2) Tipul, modul de calcul, valoarea și durata garanției vor fi prevăzute în norme.

(3) Valoarea garanției va fi analizată periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul afacerii sau în nivelul de accize datorat.

Art. 198 a fost modificat de pct. 182 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Secțiunea a 7-a Scutiri la plata accizelor

Scutiri generale

Articolul 199

(1) Produsele accizabile sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt destinate pentru:

- a) livrarea în contextul relațiilor consulare sau diplomatice;
 - b) organizațiile internaționale, recunoscute ca atare de către autoritățile publice ale României, și membrii acestor organizații, în limitele și în condițiile stabilite prin convențiile internaționale, care pun bazele acestor organizații, ori prin acorduri încheiate la nivel statal sau guvernamental;
 - c) forțele armate aparținând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO), cu excepția Forțelor Armate ale României, precum și pentru personalul civil care le însoțește sau pentru aprovizionarea popotelor ori cantinelor acestora;
 - d) consumul aflat sub incidența unui acord încheiat cu țări nemembre sau organizații internaționale, cu condiția ca un astfel de acord să fie permis ori autorizat cu privire la scutirea de taxă pe valoarea adăugată.
- (2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.
- (3) Accizele nu se aplică pentru importul de produse accizabile aflate în bagajul călătorilor și al altor persoane fizice, cu domiciliul în România sau în străinătate, în limitele și în conformitate cu cerințele prevăzute de norme.

Art. 199 a fost modificat de pct. 183 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Scutiri pentru alcool etilic și alte produse alcoolice

Articolul 200

(1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic și alte produse alcoolice prevăzute la art. 162, atunci când sunt:

- a) complet denaturate, conform prescripțiilor legale;
- b) denaturate și utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;
- c) utilizate pentru producerea oțetului cu codul NC 2209;
- d) utilizate pentru producerea de medicamente;
- e) utilizate pentru producerea de arome alimentare destinate preparării de alimente sau băuturi nealcoolice ce au o concentrație ce nu depășește 1,2% în volum;

Lit. e) a alin. (1) al art. 200 a fost modificată de pct. 184 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

- f) utilizate în scop medical în spitale și farmacii;
- g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu sau fără cremă, cu condiția ca în fiecare caz concentrația de alcool să nu depășească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția ciocolatei și 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția altor produse;

Lit. h) a alin. (1) al art. 200 a fost abrogată de pct. 36 al [art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Lit. i) a alin. (1) al art. 200 a fost abrogată de pct. 36 al [art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Lit. j) a alin. (1) al art. 200 a fost abrogată de pct. 36 al [art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Lit. k) a alin. (1) al art. 200 a fost abrogată de pct. 36 al [art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Alin. (1) al art. 200 a fost modificat de pct. 98 al [art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum și produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin norme.

Scutiri pentru tutun prelucrat

Articolul 200¹

(1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor științifice și celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

Art. 200¹ a fost introdus de pct. 185 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Scutiri pentru produse energetice și energie electrică

Denumirea marginală a art. 201 a fost modificată de pct. 85 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Articolul 201

(1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru aeronave, altele decât aviația turistică în scop privat. Prin aviație turistică în scop privat se înțelege utilizarea unei aeronave de către proprietarul său sau de către persoana fizică ori juridică ce o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și, în special, altele decât transportul de persoane ori de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităților publice;

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigația ambarcațiunilor private de agrement. De asemenea, este scutită de la plata accizelor și electricitatea produsă la bordul ambarcațiunilor. Prin ambarcațiune privată de agrement se înțelege orice ambarcațiune utilizată de către proprietarul său sau de către persoana fizică ori juridică ce o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și, în special, altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităților publice;

c) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția de energie electrică, precum și energia electrică utilizată pentru menținerea capacității de a produce energie electrică;

d) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția combinată de energie electrică și energie termică;

e) produsele energetice - gazul natural, cărbunele și combustibilii solizi -, folosite de gospodării și/sau de organizații de caritate;

f) combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și vapoarelor;

g) combustibilii pentru motor utilizați pentru operațiunile de dragare în cursurile de apă navigabile și în porturi;

h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

i) produsele energetice care intră în România dintr-o țară terță, conținute în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor destinat utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum și în containere speciale și destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipează acele containere;

j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

k) orice produs energetic achiziționat direct de la operatori economici producători, importatori sau distribuitori, utilizat drept combustibil pentru încălzirea spitalelor, sanatoriilor, azilurilor de bătrâni, orfelinatelor și altor instituții de asistență socială, instituțiilor de învățământ și lăcașurilor de cult;

l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt obținute din unul sau mai multe dintre următoarele produse:

- produse cuprinse în codurile NC de la 1507 la 1518;
- produse cuprinse în codurile NC 3824 90 55 și de la 3824 90 80 la 3824 90 99, pentru componentele lor produse din biomase;
- produse cuprinse în codurile NC 2207 20 00 și 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică;
- produse obținute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile NC 4401 și 4402;

Lit. l) a alin. (1) al art. 201 a fost modificată de pct. 86 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

n) energia electrică obținută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalațiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staționare de energie electrică în curent continuu, instalațiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la rețeaua electrică și sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 KW;

o) produsele cuprinse la codul NC 2705, utilizate pentru încălzire.

Alin. (1) al art. 201 a fost modificat de pct. 186 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

(3) Produsele energetice care conțin unul sau mai multe dintre produsele enumerate la alin. (1) lit. l) beneficiază de un nivel redus al accizelor, potrivit prevederilor din norme.

Alin. (3) al art. 201 a fost introdus de pct. 87 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(4) Prevederile alin. (1) și (3) vor înceta să se aplice în cazul în care legea comunitară va impune conformarea cu obligațiile de a plasa pe piață o proporție minimă din produsele energetice la care se face referire la alin. (1) lit. l), dar nu mai devreme de intrarea în vigoare a prezentei legi.

Alin. (4) al art. 201 a fost introdus de pct. 87 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Secțiunea a 8-a

Marcarea produselor alcoolice și a produselor din tutun

Marcarea produselor alcoolice și tutunului prelucrat

Denumirea Secțiunii a 8-a a Cap. I din Titlul VII a fost modificată de pct. 187 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Reguli generale

Articolul 202

(1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

- a) produse intermediare și alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin norme;
- b) tutun prelucrat.

Lit. b) a alin. (1) al art. 202 a fost modificată de pct. 188 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Alin. (1) al art. 202 a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 571 din 22 decembrie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004.

(2) Nu este supus obligației de marcă orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secțiuni.

Responsabilitatea mărcii

Articolul 203

Responsabilitatea mărcii produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizați, operatorilor înregistrați sau importatorilor autorizați, potrivit precizărilor din norme.

Art. 203 a fost modificat de pct. 189 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Proceduri de marcă

Articolul 204

(1) Marcarea produselor se efectuează prin timbre sau banderole.

Alin. (1) al art. 204 a fost modificat de pct. 100 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

(2) Dimensiunea și elementele ce vor fi inscripționate pe marcate vor fi stabilite prin norme.

(3) Antrepozitarul autorizat, operatorul înregistrat sau importatorul autorizat are obligația să asigure ca marcatele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, respectiv pe pachet, cutie sau sticlă, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze marcatul.

Alin. (3) al art. 204 a fost modificat de pct. 190 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(4) Produsele accizabile marcate cu timbre, banderole deteriorate sau altfel decât s-a prevăzut la alin. (2) și (3) vor fi considerate ca nemarcate.

Alin. (4) al art. 204 a fost modificat de pct. 190 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Articolul 205

Eliberarea marcajelor

(1) Autoritatea fiscală competentă aprobă eliberarea marcajelor, potrivit procedurii prevăzute în norme.

(2) Eliberarea marcajelor se face către:

- a) antrepozitarii autorizați pentru produsele accizabile prevăzute la art. 202;
- b) operatorii înregistrați care achiziționează produsele accizabile prevăzute la art. 202;
- c) persoanele care importă produsele accizabile prevăzute la art. 202, pe baza autorizației de importator.

Autorizația de importator se acordă de către autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

(3) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri și a unei garanții la autoritatea fiscală competentă, sub forma și în maniera prevăzute în norme.

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea fiscală competentă, potrivit prevederilor din norme.

(5) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, conform prevederilor din norme.

Art. 205 a fost modificat de pct. 191 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Confiscarea tutunului prelucrat

Articolul 206

(1) Prin derogare de la prevederile în vigoare care reglementează modul și condițiile de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, tutunurile prelucrate confiscate ori intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se predau de către organul care a dispus confiscarea, pentru distrugere, antrepozitarilor autorizați pentru producția de tutun prelucrat, operatorilor înregistrați sau importatorilor de astfel de produse, după cum urmează:

a) sortimentele care se regăsesc în nomenclatorul de fabricație al antrepozitarilor autorizați, în nomenclatorul de achiziții al operatorilor înregistrați sau al importatorilor se predau în totalitate acestora;

b) sortimentele care nu se regăsesc în nomenclatoarele prevăzute la lit. a) se predau în custodie de către organele care au procedat la confiscare, antrepozitarilor autorizați pentru producția de tutun prelucrat, a căror cotă de piață reprezintă peste 5%.

(2) Repartizarea fiecărui lot de tutun prelucrat confiscat, preluarea acestuia de către antrepozitarii autorizați, operatorii înregistrați și importatori, precum și procedura de distrugere se efectuează conform normelor.

(3) Fiecare antrepozitar autorizat, operator înregistrat și importator are obligația să asigure pe cheltuială proprie preluarea în custodie, transportul și depozitarea cantităților de produse din lotul confiscat care i-a fost repartizat.

Art. 206 a fost modificat de pct. 192 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul II

Alte produse accizabile

Sfera de aplicare

Articolul 207

Următoarele produse sunt supuse accizelor:

a) cafea verde, cu codurile NC 0901 11 00 și 0901 12 00;

b) cafea prăjită, inclusiv cafea cu înlocuitori, cu codurile: NC 0901 21 00; 0901 22 00 și 0901 90 90;

c) cafea solubilă, inclusiv amestecuri cu cafea solubilă, cu codurile NC 2101 11 și 2101 12;

d) confecții din blănuri naturale, cu codurile: NC 4303 10 10; 4303 10 90 și 6506 92 00, cu excepția celor de iepure, oaie, capră;

e) articole din cristal cu codurile: NC 7009 91 00; 7009 92 00; 7013 21; 7013 31; 7013 91; 7018 90; 7020 00 80; 9405 10 50; 9405 20 50; 9405 50 00 și 9405 91;

f) bijuterii din aur și/sau din platină cu codul NC 7113 19 00, cu excepția verighetelor;

g) produse de parfumerie cu codurile NC 3303 00 10 și 3303 00 90;

h) arme și arme de vânătoare, altele decât cele de uz militar, cu codurile: NC 9302 00 00; 9303; 9304 00 00, cu excepțiile prevăzute în lege;

i) iahturi și alte nave și ambarcațiuni cu sau fără motor pentru agrement, cu codurile: NC 8903 10; 8903 91; 8903 92 și 8903 99;

j) motoare cu capacitate de peste 25 CP destinate iahturilor și altor nave și ambarcațiuni pentru agrement, cu codurile: NC 8407 21 10; 8407 21 91; 8407 21 99; 8407 29 20; 8408 10 11; 8408 10 19; 8408 10 22; 8408 10 24; 8408 10 26; 8408 10 28; 8408 10 31; 8408 10 39 și 8408 10 41.

Art. 207 a fost modificat de pct. 194 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Nivelul și calculul accizei

Articolul 208

(1) Nivelul accizelor în perioada 2007-2011 pentru cafea verde, cafea prăjită, inclusiv cafea cu înlocuitori, și pentru cafea solubilă este prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul titlu.

Alin. (1) al art. 208 a fost modificat de pct. 88 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(2) Nivelul accizelor în perioada 2007-2010 pentru alte produse este prevăzut în anexa nr. 3 care face parte integrantă din prezentul titlu.

(3) Pentru iahturi și alte nave și ambarcațiuni cu sau fără motor pentru agrement, nivelul accizelor poate fi între 0 și 50% și va fi stabilit diferențiat pe baza criteriilor prevăzute în norme.

(4) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (3):

a) bărcile cu sau fără motor cu lungime mai mică de 8 metri și cu motor mai mic de 25 CP;

b) iahturile și alte nave și ambarcațiuni destinate utilizării în sportul de performanță, în condițiile prevăzute în norme.

(5) Pentru motoare cu capacitate de peste 25 CP destinate iahturilor și altor nave și ambarcațiuni pentru agrement, nivelul accizelor poate fi între 0 și 50% și va fi stabilit diferențiat pe baza criteriilor prevăzute în norme.

(6) Pentru cafea, cafea cu înlocuitori și cafea solubilă, accizele se datorează o singură dată și se calculează prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de măsură asupra cantităților intrate pe teritoriul României. Pentru amestecurile cu cafea solubilă intrate pe teritoriul României, accizele se datorează și se calculează numai pentru cantitatea de cafea solubilă conținută în amestecuri.

Alin. (6) al art. 208 a fost modificat de pct. 88 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(7) În cazul produselor prevăzute la alin. (2), (3) și (5), accizele preced taxa pe valoarea adăugată și se calculează o singură dată prin aplicarea cotelor procentuale prevăzute de lege asupra bazei de impozitare, care reprezintă:

a) pentru produsele provenite din producția internă - prețul de livrare al producătorului, mai puțin acciza;

Lit. a) a alin. (7) al art. 208 a fost modificată de pct. 88 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

b) pentru produsele provenite din teritoriul comunitar - prețurile de achiziție;

c) pentru produsele provenite din afara teritoriului comunitar - valoarea în vamă, stabilită potrivit legii, la care se adaugă taxele vamale și alte taxe speciale, după caz.

Art. 208 a fost modificat de pct. 195 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Plătitori de accize

Articolul 209

(1) Plătitori de accize pentru produsele prevăzute la art. 207 sunt operatorii economici - persoane juridice, asociații familiale și persoane fizice autorizate - care produc sau care achiziționează din teritoriul comunitar ori din afara teritoriului comunitar astfel de produse.

(2) Plătitori de accize sunt și persoanele fizice care introduc în țară produsele prevăzute la art. 207 lit. h), i) și j).

(3) Operatorii economici care achiziționează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art. 207, înainte de primirea produselor, trebuie să fie înregistrați la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme, și să respecte următoarele cerințe:

a) să garanteze plata accizelor în condițiile fixate de autoritatea fiscală competentă;

b) să țină contabilitatea livrărilor de produse;

c) să prezinte produsele oricând li se cere aceasta de către organele de control;

d) să accepte orice monitorizare sau verificare a stocului.

Art. 209 a fost modificat de pct. 196 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Scutiri

Articolul 210

(1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) produsele exportate direct de operatorii economici producători sau prin operatorii economici care își desfășoară activitatea pe bază de comision. Beneficiază de regimul de scutire numai produsele exportate, direct sau prin operatorii economici comisionari, de către producătorii care dețin în proprietate utilajele și instalațiile de producție necesare pentru realizarea acestor produse;

b) produsele aflate în regimuri vamale suspensive, conform prevederilor legale în domeniu. Pentru produsele aflate în aceste regimuri, scutirea se acordă cu condiția depunerii de către operatorul economic a unei garanții

egale cu valoarea accizelor aferente. Această garanție va fi restituită operatorului economic numai cu condiția încheierii în termen a regimului vamal acordat. Nu intră sub incidența acestor prevederi bunurile prevăzute la art. 208 alin. (3), atunci când aceste bunuri sunt plasate în baza unor contracte de leasing ce se derulează în condițiile prevăzute de lege, în regim vamal de tranzit, de admitere temporară sau de import, pe durata contractului de leasing;

c) orice produs importat, provenit din donații sau finanțat direct din împrumuturi nerambursabile, precum și din programe de cooperare științifică și tehnică, acordat instituțiilor de învățământ, sănătate și cultură, ministerelor, altor organe ale administrației publice, structurilor patronale și sindicale reprezentative la nivel național, asociațiilor și fundațiilor de utilitate publică, de către guverne străine, organisme internaționale și organizații nonprofit și de caritate;

d) produsele livrate la rezerva de stat și la rezerva de mobilizare, pe perioada în care au acest regim.

(2) Operatorii economici care exportă sau care livrează într-un alt stat membru sortimente de cafea obținute din operațiuni proprii de prelucrare a cafelei achiziționate direct de către aceștia din alte state membre sau din import pot solicita autorităților fiscale competente, pe bază de documente justificative, restituirea accizelor virate la bugetul de stat, aferente cantităților de cafea utilizate ca materie primă pentru cafeaua exportată sau livrată în alt stat membru. Beneficiază de regimul de restituire a accizelor virate bugetului de stat și operatorii economici, pentru cantitățile de cafea achiziționate direct de către aceștia dintr-un stat membru sau din import și returnate furnizorilor.

Alin. (2) al art. 210 a fost modificat de pct. 89 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(2¹) Beneficiază de regimul de restituire a accizelor și operatorii economici care achiziționează direct dintr-un alt stat membru sau din import produse de natura celor prevăzute la art. 207 lit. d)-j) și care sunt ulterior returnate furnizorilor, sunt exportate sau sunt livrate în alt stat membru fără a suporta vreo modificare.

Alin. (2¹) al art. 210 a fost introdus de pct. 90 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

(3) Modalitatea de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), (2) și (2¹) va fi reglementată prin norme.

Alin. (3) al art. 210 a fost modificat de pct. 91 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Art. 210 a fost modificat de pct. 197 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Exigibilitatea

Articolul 211

(1) Momentul exigibilității accizei intervine:

a) pentru produsele din producția internă, la data efectuării livrării, la data acordării produselor ca dividende sau ca plată în natură, la data la care au fost consumate pentru reclamă și publicitate și, respectiv, la data înstrăinării ori utilizării în oricare alt scop decât comercializarea;

b) pentru produsele provenite din teritoriul comunitar, la momentul recepționării acestora;

c) pentru produsele importate, la data înregistrării declarației vamale de import.

(2) Pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. i), momentul exigibilității accizei intervine cu ocazia primei înmatriculări în România.

(3) În cazul persoanelor fizice care achiziționează produse de natura celor prevăzute la art. 207 lit. h), exigibilitatea ia naștere la momentul înregistrării la autoritățile competente, potrivit legii.

Art. 211 a fost modificat de pct. 198 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Plata accizelor la bugetul de stat

Articolul 212

(1) Pentru produsele provenite din producția internă, accizele se plătesc la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care acciza devine exigibilă.

(2) Pentru alte produse accizabile, provenite din teritoriul comunitar sau din import, plata accizelor se face în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care au fost recepționate produsele sau la momentul înregistrării declarației vamale de import, după caz.

(3) Pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. i), plata se face cu ocazia primei înmatriculări în România.

(4) În cazul persoanelor fizice care achiziționează produse de natura celor prevăzute la art. 207, plata se face la data înregistrării la autoritățile competente, potrivit legii.

Art. 212 a fost modificat de pct. 199 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Regimul documentelor fiscale pierdute, distruse sau deteriorate

Articolul 213

(1) Operatorii economici plătitori de accize, care au efectuat tranzacții cu produse supuse accizelor prin documente fiscale care ulterior au fost pierdute, distruse sau deteriorate, au obligația ca, în termen de 30 de zile calendaristice din momentul înregistrării pierderii, distrugerii sau deteriorării, să reconstituie, pe baza evidențelor contabile, accizele aferente acestor tranzacții.

(2) În situația nereconstituirii obligațiilor fiscale de către operatorul economic, autoritatea fiscală competentă va stabili suma acestora prin estimare, înmulțind numărul documentelor pierdute, distruse sau deteriorate cu media accizelor înscrise în facturile de livrare pe ultimele 6 luni de activitate, înainte de data constatării pierderii, distrugerii sau deteriorării documentelor fiscale.

Art. 213 a fost modificat de pct. 200 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Declarațiile de accize

Articolul 214

(1) Orice operator economic plătitor de accize are obligația de a depune la autoritatea fiscală competentă o declarație de accize pentru fiecare lună, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Declarațiile de accize se depun la autoritatea fiscală competentă, de către operatorii economici plătitori, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația.

Art. 214 a fost modificat de pct. 201 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul III

Impozitul la țigău din producția internă

Denumirea Cap. III din Titlul VII a fost modificată de pct. 203 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Dispoziții generale

Articolul 215

(1) Pentru țigău din producția internă, operatorii economici autorizați, potrivit legii, datorează bugetului de stat impozit în momentul livrării.

(2) Impozitul datorat pentru țigău este de 4 euro/tonă.

(3) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea sumei fixe prevăzute la alin. (2) asupra cantităților livrate.

(4) Momentul exigibilității impozitului la țigău din producția internă intervine la data efectuării livrării.

Art. 215 a fost modificat de pct. 204 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Scutiri

Articolul 216

Sunt scutite de plată acestor impozite cantitățile de țigău și gaze naturale din producția internă, exportate direct de agenții economici producători.

Declarațiile de impozit

Articolul 217

(1) Orice operator economic, plătitor de impozit la țigău din producția internă, are obligația de a depune la autoritatea fiscală competentă o declarație de impozit pentru fiecare lună, indiferent dacă se datorează sau nu plata impozitului pentru luna respectivă.

(2) Declarația de impozit se depune la autoritatea fiscală competentă de către operatorii economici plătitori, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația.

Art. 217 a fost modificat de pct. 205 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul IV

Dispoziții comune

Conversia în lei a sumelor exprimate în euro

Articolul 218

Valoarea în lei a accizelor, a taxei speciale pentru autoturisme/autovehicule și a impozitului la țigărele din producția internă, datorată bugetului de stat, stabilită potrivit prezentei titluri în echivalent euro, pe unitatea de măsură, se determină prin transformarea sumelor exprimate în echivalent euro, pe baza cursului de schimb valutar stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Art. 218 a fost modificat de pct. 92 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Obligațiile plătitorilor

Articolul 219

(1) Operatorii economici plătitori de accize și de impozit la țigărele din producția internă sunt obligați să se înregistreze la autoritatea fiscală competentă, conform dispozițiilor legale în materie.

(2) Operatorii economici au obligația să calculeze accizele și impozitul la țigărele din producția internă, după caz, să le evidențieze distinct în factură și să le verse la bugetul de stat la termenele stabilite, fiind răspunzători pentru exactitatea calculului și vărsarea integrală a sumelor datorate.

(3) Plătitorii au obligația să țină evidența accizelor și a impozitului la țigărele din producția internă, după caz, conform prevederilor din norme, și să depună anual deconturile privind accizele și impozitul la țigărele din producția internă, conform dispozițiilor legale privind obligațiile de plată, la bugetul de stat, până la data de 30 aprilie a anului următor celui de raportare.

Art. 219 a fost modificat de pct. 207 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Decontările între operatorii economici

Articolul 220

(1) Decontările între operatorii economici, furnizori de produse accizabile, și operatorii economici, cumpărători ai acestor produse, se vor face integral prin unități bancare.

(2) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1):

a) livrările de produse supuse accizelor către operatorii economici care comercializează astfel de produse în sistem en detail;

b) livrările de produse supuse accizelor, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligațiilor față de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor, dacă actele normative speciale nu prevăd altfel;

c) compensările efectuate între operatorii economici prin intermediul Institutului de Management și Informatică, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor.

Art. 220 a fost modificat de pct. 208 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Regimul produselor accizabile deținute de operatorii economici care înregistrează obligații fiscale restante

Articolul 220¹

(1) Produsele accizabile deținute de operatorii economici care înregistrează obligații fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii.

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare, potrivit alin. (1), trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, după caz.

Art. 220¹ a fost modificat de pct. 209 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul V

Dispoziții tranzitorii și derogări

Denumirea Cap. V din Titlul VII a fost modificată de pct. 210 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Acciza minimă pentru țigărete

Articolul 220²

Acciza minimă pentru țigarete, în vigoare la data de 31 decembrie 2006, stabilită potrivit prevederilor art. 177, se va aplica până la data de 15 ianuarie 2007.

Art. 220² a fost introdus de pct. 211 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Derogare pentru produse energetice

Articolul 221

Prin derogare de la dispozițiile art. 193, livrarea produselor energetice din antrepozitele fiscale se efectuează numai în momentul în care cumpărătorul prezintă documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declarației lunare de accize se vor regulariza eventualele diferențe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor, în numele antrepozitului fiscal, și valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de acesta, în decursul lunii precedente.

Art. 221 a fost modificat de pct. 212 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Derogare pentru autoturisme

Articolul 221¹

Prin derogare de la prevederile art. 214², pentru autoturismele și alte bunuri supuse accizelor, introduse în România pe baza unor contracte de leasing, inițiate înainte de data intrării în vigoare a prevederilor prezentului titlu, și a căror încheiere se va realiza după această dată, se vor datora bugetului de stat sumele calculate în funcție de nivelul accizelor în vigoare la momentul inițierii contractului de leasing.

Art. 221¹ a fost introdus de pct. 213 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Directive transpuse

Articolul 221²

Prezentul titlu transpune Directiva CEE nr. 92/12, publicată în Jurnalul Oficial nr. L 76 din 23 martie 1992, cu modificările ulterioare; directivele CEE nr. 92/83 și 92/84, publicate în Jurnalul Oficial nr. L 316 din 31 octombrie 1992; directivele CEE nr. 92/79 și 92/80, publicate în Jurnalul Oficial nr. L 316 din 31 octombrie 1992, modificate prin Directiva CE nr. 2002/10, publicată în Jurnalul Oficial nr. L 46 din 16 februarie 2002; Directiva CE nr. 95/59, publicată în Jurnalul Oficial nr. L 291 din 6 decembrie 1995, modificată prin Directiva CE nr. 2002/10, publicată în Jurnalul Oficial nr. L 46 din 16 februarie 2002; Directiva CE nr. 2003/96, publicată în Jurnalul Oficial nr. L 283 din 31 octombrie 2003.

Art. 221² a fost introdus de pct. 93 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Anexa 1

Anexa 1 din Titlul VII a fost introdusă de pct. 214 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

*) Conform articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 667 din 28 iunie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 441 din 29 iunie 2007, începând cu data de 1 iulie 2007, structura accizei totale prevăzută în coloana 4 la nr. crt. 6 din anexa nr. 1 de la titlul VII "Accize și alte taxe speciale" din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, este de 20,89 euro/1.000 țigarete plus 27% aplicat asupra prețului maxim de vânzare cu amănuntul declarat.

Conform articolului unic din HOTĂRÂREA nr. 664 din 24 iunie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 472 din 26 iunie 2008, începând cu data de 1 iulie 2008, structura accizei totale prevăzută în coloana 4 la nr. crt. 6 din anexa nr. 1 de la titlul VII "Accize și alte taxe speciale" din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, este de 27,31 euro/1.000 țigarete plus 25% aplicat asupra prețului maxim de vânzare cu amănuntul declarat.

**) Conform art. 1 din ORDINUL nr. 2.463 din 21 decembrie 2007, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 896 din 28 decembrie 2007, nivelul accizei minime pentru țigarete în perioada 1 ianuarie - 30 iunie 2008, inclusiv, este de 39,50 euro/1.000 țigarete, respectiv de 132,60 lei/1.000 țigarete.

Conform [art. 1 din ORDINUL nr. 1.984 din 26 iunie 2008](#), publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 478 din 27 iunie 2008, nivelul accizei minime pentru țigarete în perioada 1 iulie - 31 decembrie 2008 inclusiv este de 45,50 euro/1.000 țigarete, respectiv de 152,72 lei/1.000 țigarete.

Anexa 2

Font 9

Nr crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	2007 Acciza euro/tonă	2008 Acciza euro/tonă	2009 Acciza euro/tonă	2010 Acciza euro/tonă	2011 Acciza euro/tonă
1.	Cafea verde	612	459	306	153	0
2.	Cafea prăjită, inclusiv cafea cu înlocuitori	900	675	450	225	0
3.	Cafea solubilă	3600	2700	1800	900	0

La nr. crt. 3, coloana a doua "Denumirea produsului sau a grupei de produse" din anexa 2 la Titlul VII a fost modificată de pct. 95 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Anexa 3

Nr crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	2007 Acciza (%)	2008 Acciza (%)	2009 Acciza (%)	2010 Acciza (%)
1.	Confecții din blănuri naturale (cu excepția celor de iepure, oaie, capră)	45	45	45	45
2.	Articole din cristal*1)	55	30	15	0
3.	Bijuterii din aur și/sau din platină, cu excepția verighetelor	25	15	10	0
4.	Produse de parfumerie				
	4.1. Parfumuri , din care: - ape de parfum	35 25	35 25	35 25	35 25
	4.2. Ape de toaletă, din care: - ape de colonie	15 10	15 10	15 10	15 10
5.	Arme și arme de vânătoare, altele decât cele de uz militar	100	100	100	100

*1) Prin cristal se înțelege sticlă având un conținut minim de monoxid de plumb de 24% din greutate.

Anexa 3 din Titlul VII a fost introdusă de pct. 214 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Anexa 4

Norma de poluare sau tipul autoturismului/ autovehiculului	Capacitatea cilindrică (cmc)	euro /1 cmc
1	2	3
Hibride		0
Euro 4	< 1600	0,15
	1601-2000	0,35

	2001-2500	0,5
	2501-3000	0,7
	>3000	1
Euro 3	<1600	0,5
	1601-2000	0,6
	2001-2500	0,9
	2501-3000	1,1
	>3000	1,3
Euro 2	<1600	1,3
	1601-2000	1,4
	2001-2500	1,5
	2501-3000	1,6
	>3000	1,7
Euro 1	<1600	1,8
	1601-2000	1,8
	2001-2500	1,8
	2501-3000	1,8
	>3000	1,8
Non-euro	<1600	2
	1601-2000	2
	>2001	2

 Anexa 4 din Titlul VII a fost introdusă de pct. 214 al art. I din **LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Anexa 4.1

NIVELUL

taxei speciale pentru autovehiculele din categoriile*)

N2, N3, M2 și M3

Norma de poluare
 a autovehiculului euro/1 cmc

Euro 4 0
 Euro 3 0
 Euro 2 0,2
 Euro 1 0,9
 Non-euro 1,2

 *) Categoriile sunt definite în Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR2.

 Anexa 4.1 din Titlul VII a fost introdusă de pct. 7 al art. I din **ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 110 din 21 decembrie 2006**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.028 din 27 decembrie 2006.

Anexa 5

Vârsta autoturismului/	Coeficient de	Reducere (%)
------------------------	---------------	--------------

autovehiculului	corelare	
1	2	3
până la 1 an inclusiv	0,9	15
1 an - 2 ani inclusiv	1,8	25
2 ani - 4 ani inclusiv	2,3	32
4 ani - 6 ani inclusiv	2,5	43
peste 6 ani	2,7	47

 Anexa 5 din Titlul VII a fost modificată de pct. 8 al [art. I din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 110 din 21 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.028 din 27 decembrie 2006.

Titlul VIII

Măsuri speciale privind supravegherea producției, importului și circulației unor produse accizabile

Capitolul I

Sistemul de supraveghere a producției de alcool etilic

Sfera de aplicare

Articolul 222

Sistemul de supraveghere se aplică tuturor antrepozitelor autorizate pentru producția de alcool etilic nedenaturat și distilate.

Supraveghetorii fiscali

Articolul 223

(1) Pentru fiecare antrepozit fiscal de producție de alcool etilic și de distilate vor fi desemnați reprezentanți permanenți ai autorității fiscale competente, denumiți în continuare supraveghetori fiscali. Prezența supraveghetorilor fiscali va fi asigurată pe tot parcursul desfășurării procesului de producție, respectiv pe cele trei schimburi și în zilele de sărbători legale.

(2) Antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic și de distilate vor întocmi și vor depune la autoritatea fiscală competentă, o dată cu cererea de autorizare, un program de lucru defalcat pe luni, care să prevadă cantitatea estimată a se obține într-un an, în funcție de capacitatea instalată.

Mijloace de măsurare a producției de alcool

Articolul 224

(1) În vederea înregistrării corecte a întregii producții de alcool etilic și de distilate obținute, fiecare antrepozit fiscal de producție de alcool etilic și de distilate trebuie să fie dotat obligatoriu de către antrepozitarul autorizat cu mijloace de măsurare, denumite în continuare contoare, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală, necesare pentru determinarea cantității de alcool etilic și de distilate, precum și cu mijloace de măsurare legale pentru determinarea concentrației alcoolice pentru fiecare sortiment de alcool etilic și de distilate. Mijloacele de măsurare și măsurătorile efectuate cu acestea se supun, în mod obligatoriu, controlului metrologic al statului, conform legii în domeniu.

(2) În cazul antrepozitelor autorizate pentru producția de alcool etilic, contoarele vor fi amplasate la ieșirea din coloanele de distilare pentru alcoolul brut, la ieșirea din coloanele de rafinare pentru alcoolul etilic rafinat și la ieșirea din coloanele aferente alcoolului tehnic, astfel încât să fie contorizate toate cantitățile de alcool rezultate.

(3) În cazul antrepozitelor autorizate pentru producția de distilate, contoarele vor fi amplasate la ieșirea din coloanele de distilare sau, după caz, la ieșirea din instalațiile de distilare.

(4) Folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum și amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete, prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorizate, sunt interzise.

Certificate de calibrare

Articolul 225

Antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool și de distilate sunt obligați să prezinte supraveghetorilor fiscali certificate de calibrare, eliberate de un laborator de metrologie agreat de Biroul Român de Metrologie Legală, pentru toate rezervoarele și recipientele în care se depozitează alcoolul, distilatele și materiile prime din care provin acestea, indiferent de natura lor.

Articolul 226

(1) Pe întregul flux tehnologic de la ieșirea alcoolului brut, rafinat și tehnic din coloanele de distilare, respectiv de rafinare, și până la contoare, inclusiv la acestea, se vor aplica sigilii. În cazul antrepozitelor autorizate pentru producția de distilate, sigiliile se vor aplica la ieșirea distilatelor din coloanele de distilare sau din instalațiile de distilare. În toate situațiile, sigiliile vor fi aplicate și pe toate elementele de asamblare-racordare ale aparatelor de măsură și control, pe orice orificii și robineti existenți pe întregul flux tehnologic continuu sau discontinuu.

(2) Aparatele și piesele de pe tot circuitul coloanelor de distilare, rafinare, precum și de pe tot circuitul instalațiilor de distilare trebuie îmbinate în așa fel încât să poată fi sigilate. Sigiliile aparțin autorității fiscale competente, vor fi înseriate și vor purta, în mod obligatoriu, însemnele acesteia. Operațiunile de sigilare și desigilare se vor efectua de către supraveghetorul fiscal desemnat, astfel încât să nu se deterioreze aparatele și piesele componente. Amprentele sigiliilor aplicate trebuie să fie menținute intacte. Sigilarea și desigilarea vor fi consemnate într-un proces-verbal.

(3) Sigiliile prevăzute la alin. (2) sunt complementare sigiliilor metrologice aplicate contoarelor, conform reglementărilor specifice stabilite de Biroul Român de Metrologie Legală.

(4) Stabilirea tipului de sigilii, prevăzut la alin. (2), și a caracteristicilor acestora, uniformizarea și/sau personalizarea, precum și coordonarea tuturor operațiunilor ce se impun revin Ministerului Finanțelor Publice, respectiv direcției cu atribuții administrative.

Recepția materiilor prime

Articolul 227

(1) Recepția cantitativă a materiilor prime intrate în antrepozitul fiscal, precum și introducerea lor în procesul de fabricație se fac cu mijloace de măsurare legale.

(2) În cazul în care, pentru producerea alcoolului etilic și a distilatelor, se achiziționează materii prime de la persoane fizice, borderourile de achiziție și documentele de recepție se întocmesc în 2 exemplare și vor purta, în mod obligatoriu, viza supraveghetorului fiscal. Un exemplar al acestor documente rămâne la antrepozitul fiscal care a achiziționat materia primă, iar exemplarul 2, la persoana fizică furnizoare.

Obligațiile supraveghetorilor fiscali

Articolul 228

(1) Supraveghetorii fiscali au obligația să verifice:

a) existența certificatelor de calibrare pentru rezervoarele și recipientele de depozitare a alcoolului, a distilatelor și a materiilor prime din care provin acestea;

b) înregistrarea corectă a intrărilor de materii prime;

c) înscrierea corectă a alcoolului și a distilatelor obținute, în rapoartele zilnice de producție și în documentele de transfer-predare către antrepozite de prelucrare sau de depozitare de produse finite, în concordanță cu înregistrările mijloacelor de măsurare;

d) concordanța dintre normele de consum de materii prime, consumul energetic lunar și producția de alcool și distilate obținută;

e) realitatea stocurilor zilnice de alcool brut, rafinat, alcool denaturat, tehnic și distilate, înscrise în evidențele operative ale antrepozitelor de depozitare de astfel de produse;

f) centralizatorul lunar al documentelor de transfer către antrepozitele de prelucrare a alcoolului și a distilatelor;

g) concordanța dintre cantitățile de alcool și de distilate eliberate din antrepozitul fiscal de producție cu cele înscrise în documentele fiscale;

h) modul de calcul, de evidențiere și de virare a accizelor datorate pentru alcool și distilate, precum și pentru băuturile spirtoase realizate de către antrepozitarul autorizat de producție, care își desfășoară activitatea în sistem integrat;

i) depunerea la termen, la organele fiscale teritoriale, a declarațiilor privind obligațiile de plată cu titlu de accize și a decontului de accize, în conformitate cu prevederile legale;

j) orice alte documente și operațiuni care să conducă la determinarea exactă a obligațiilor către bugetul de stat;

k) înregistrarea corectă a operațiunilor de import și export, în situația în care antrepozitarul autorizat desfășoară astfel de operațiuni.

(2) De asemenea, supraveghetorii fiscali au obligația de a înregistra, într-un registru special, toate cererile antrepozitelor autorizate de producție sau ale organelor de control privind sigilarea sau desigilarea instalațiilor.

(3) În vederea certificării realității tuturor operațiunilor reflectate în documentele aferente producției de alcool și de distilate, începând de la intrarea materiei prime până la livrarea alcoolului și a distilatelor către secțiile de prelucrare sau către terți, toate documentele întocmite, inclusiv documentele fiscale, vor fi prezentate obligatoriu supraveghetorului fiscal desemnat pentru a fi vizate de acesta.

Desigilarea instalațiilor

Articolul 229

- (1) Desigilarea aparatelor și a pieselor de pe tot fluxul tehnologic se face numai în baza unei solicitări scrise, justificate, din partea antrepozitului fiscal de producție de alcool și de distilate sau în situații de avarie.
- (2) Cererea de desigilare se transmite supraveghetorului fiscal cu cel puțin trei zile înainte de termenul stabilit pentru efectuarea operațiunii propriu-zise, care va proceda la desigilare. La desigilare, supraveghetorul fiscal întocmește un proces-verbal de desigilare. În procesul-verbal se vor consemna data și ora desigilării, cantitatea de alcool și de distilate - în litri și în grade - înregistrată de contoare la momentul desigilării, precum și stocul de alcool și de distilate, pe sortimente, aflat în rezervoare și în recipiente.
- (3) Se interzice antrepozitarilor autorizați deteriorarea sigiliilor aplicate de către supraveghetorul fiscal. În cazul în care sigiliul este deteriorat accidental sau în caz de avarie, antrepozitarul autorizat este obligat să solicite prezența supraveghetorului fiscal pentru constatarea cauzelor deteriorării accidentale a sigiliului sau ale avariei.
- (4) Dacă antrepozitarul autorizat constată un incident sau o disfuncție în funcționarea unui contor, acesta trebuie să facă imediat o declarație supraveghetorului fiscal, care va fi consemnată într-un registru special destinat acestui scop, procedându-se imediat la remedierea defecțiunii. Totodată, antrepozitarul autorizat va solicita prezența reprezentantului autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activități de reparații ale mijloacelor de măsurare din categoria respectivă, în vederea desigilării mijloacelor de măsurare, a repunerii lor în stare de funcționare și a resigilării.
- (5) Contoarele defecte pot fi înlocuite, sub supraveghere metrologică, cu alte contoare de rezervă, cu specificarea, într-un proces-verbal de înlocuire, întocmit de supraveghetorul fiscal, a indicilor de la care se reia activitatea.
- (6) Dacă timpul de remediere a contoarelor depășește 24 de ore, se suspendă activitatea de producție a alcoolului și a distilatelor. Instalațiile respective vor fi sigilate.
- (7) Suspendarea se face în baza unui proces-verbal de suspendare, încheiat în 3 exemplare de către supraveghetorul fiscal, în prezența reprezentantului legal al antrepozitarului autorizat.
- (8) În procesul-verbal încheiat se vor menționa cauzele accidentului sau ale avariei care au generat întreruperea activității, data și ora întreruperii acesteia, stocul de alcool și de distilate existent la acea dată și indicii înregistrați de contoare în momentul suspendării activității.
- (9) Originalul procesului-verbal de desigilare sau de suspendare, după caz, se depune la autoritatea fiscală competentă, în termen de 24 de ore de la încheierea acestuia. Al doilea exemplar al procesului-verbal rămâne la antrepozitarul autorizat, iar exemplarul al treilea se păstrează de către supraveghetorul fiscal.
- (10) Reluarea activității după desigilarea instalațiilor respective se va face în baza unei declarații de remediere a defecțiunii, întocmită de antrepozitarul autorizat și vizată de supraveghetorul fiscal, însoțită de un aviz eliberat de specialistul care a efectuat remedierea. Supraveghetorul fiscal va proceda la sigilarea întregului flux tehnologic.

Capitolul II

Sistemul de supraveghere a circulației alcoolului etilic și a distilatelor în vrac din producția internă sau din import

Condiții de calitate

Articolul 230

Alcoolul etilic și distilatele livrate de către antrepozitarii autorizați pentru producție, către utilizatorii legali, trebuie să se încadreze în prevederile standardelor legale în vigoare. Fiecare livrare va fi însoțită de buletine de analiză completate conform standardelor legale în vigoare, eliberate de laboratorul propriu al producătorului, dacă acesta a fost agreat, sau emise de alte laboratoare autorizate. Buletinele de analiză vor cuprinde cel puțin 7 parametri fizico-chimici, prevăzuți de standardele legale în vigoare.

Transportul în vrac

Articolul 231

- (1) Toate cisternele și recipientele prin care se vor transporta cantitățile de alcool și de distilate vor purta sigiliul supraveghetorului fiscal și vor fi însoțite de documentele fiscale prevăzute la titlul VII.
- (2) Supraveghetorul fiscal, care a procedat la sigilarea cisternelor sau a recipientelor de transport al alcoolului și al distilatelor în vrac, va comunica în aceeași zi, la autoritatea fiscală competentă, data plecării transportului de alcool și de distilate, numărul de înmatriculare al mijlocului de transport, cantitatea expedită și data aproximativă a sosirii acestuia.
- (3) La sosirea efectivă a alcoolului și a distilatelor la destinație, agentul economic beneficiar este obligat să solicite autorității fiscale competente desemnarea unui reprezentant fiscal care, în maximum 24 de ore, va efectua verificarea documentelor de transport și a datelor înscrise în documentul de însoțire, după care va proceda la desigilarea cisternelor sau a recipientelor.

Condiții de livrare

Articolul 232

- (1) Livrarea alcoolului și a distilatelor în vrac se va face direct de la antrepozitarul autorizat pentru producție sau de la importator către utilizatorii legali.
- (2) Livrarea în vrac a alcoolului etilic și a distilatelor în scopul obținerii de băuturi alcoolice altor beneficiari decât antrepozitarii autorizați pentru producția de astfel de băuturi este interzisă.
- (3) Antrepozitarii autorizați pentru producție și importatorii pot livra alcool în vrac, pentru consum, direct spitalelor, farmaciilor și agenților economici utilizatori legali de alcool, alții decât producătorii de băuturi alcoolice.
- (4) Alcoolul etilic tehnic îmbuteliat poate fi comercializat numai de către antrepozitarul autorizat pentru producția de alcool etilic și numai sub formă de alcool etilic tehnic denaturat, conform standardelor legale în vigoare.
- (5) Comercializarea în vrac și utilizarea ca materie primă a alcoolului etilic și a distilatelor cu concentrația alcoolică sub 96,0% în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.
- (6) Producția de alcool sanitar de către alți producători decât antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic este interzisă.
- (7) Comercializarea pe piața internă a alcoolului sanitar în vrac este interzisă.

Capitolul III

Sistemul de supraveghere pentru țuică și rachiuri de fructe

Mijloace de măsurare

Articolul 233

- (1) În vederea înregistrării corecte a producției de țuică și rachiuri de fructe, fiecare antrepozitar autorizat este obligat să se doteze cu mijloace de măsurare volumetrică, denumite contoare, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală, precum și cu mijloace legale de măsurare a concentrației alcoolice a materiei prime și a produselor rezultate din prelucrarea acestora instalațiile de fabricație fiind în mod obligatoriu sigilate în aceleași condiții ca și în cazul antrepozitariilor autorizați pentru producția de alcool etilic sau de distilate.
 - (2) Cazanele individuale ale producătorilor de țuică și rachiuri de fructe, a căror producție este destinată vânzării, vor fi livrate și vor fi dotate cu vase litrate de organele abilitate de Biroul Român de Metrologie Legală, precum și cu mijloace de măsurare legală a concentrației alcoolice a produselor obținute.
- Sigilarea și desigilarea instalațiilor

Articolul 234

- (1) Pentru controlul cantităților de țuică și rachiuri de fructe, pe perioada de nefuncționare, instalațiile sau cazanele de fabricație deținute de antrepozitarii autorizați vor fi sigilate suplimentar de către autoritatea fiscală competentă.
- (2) După primirea materiei prime în vederea distilării, deținătorii de astfel de instalații sau cazane vor solicita, în scris, autorității fiscale competente desigilarea acestora. Data și ora desigilării, precum și cantitățile și tipurile de materie primă ce urmează a se prelucra se vor consemna într-un registru de fabricație, care va fi numerotat, vizat de autoritatea fiscală competentă și păstrat la producător. În același timp, autoritatea fiscală competentă va consemna aceleași date într-un proces-verbal.
- (3) Desigilarea va fi solicitată în condițiile în care deținătorul de instalații sau cazane are în stoc materie primă pentru utilizarea capacităților de producție pentru minimum 10 zile, procesul de producție fiind obligatoriu a se desfășura în mod continuu, până la terminarea materiei prime.
- (4) În momentul desigilării instalațiilor sau a cazanelor, reprezentantul autorității fiscale competente va verifica, prin probe de producție, timpii de fabricație și randamentul în alcool pentru fiecare tip de materie primă în parte, stabilind numărul de fierberi în 24 de ore și întocmind un proces-verbal de constatare.
- (5) Timpii de funcționare ai instalațiilor sau ai cazanelor și randamentele stabilite vor fi utilizate pentru evidențierea producției în registrul de fabricație.
- (6) În vederea opririi instalațiilor sau cazanelor, antrepozitarul autorizat pentru producție va anunța autoritatea fiscală competentă pentru resigilarea acestora cu 2 zile înaintea opririi producției.
- (7) Dacă nu se solicită resigilarea cazanelor sau a celorlalte instalații în momentul opririi acestora, se consideră că producția a continuat pe toată perioada de la desigilare.
- (8) Momentul sigilării va fi menționat în registrul de fabricație, întocmindu-se, de asemenea, un proces-verbal în care se va preciza cantitatea de producție realizată de la data desigilării.

Capitolul IV

Sistemul de supraveghere a importurilor de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase, în vrac

Condiții de import

Articolul 235

Alcoolul, distilatele și băuturile spirtoase pot fi importate în vrac numai pe bază de contracte încheiate direct cu producătorii externi sau cu reprezentanții acestora și numai în scopul prelucrării sau îmbutelierii directe de către antrepozitarul autorizat pentru producție.

Procedura de supraveghere

Articolul 236

(1) La intrarea în țară a alcoolului în vrac, indiferent de natura acestuia, a distilatelor în vrac, precum și a băuturilor spirtoase în vrac, organele vamale de frontieră, după efectuarea formalităților de vămuire, vor aplica pe fiecare cisternă și recipient un sigiliu special, cu însemnele autorității vamale, desigilarea fiind interzisă până la destinația finală a acestora.

(2) În momentul efectuării operațiunii de vămuire se va preleva, în mod obligatoriu, o probă din fiecare cisternă sau recipient, în scopul verificării autenticității datelor înscrise în documentele însoțitoare, respectiv factura și certificatele de analize fizico-chimice.

(3) Prelevarea probei se face de către delegatul laboratorului, agreat de autoritatea vamală să efectueze expertize în vederea identificării produselor.

(4) Prelevarea probei se face în prezența autorității vamale, a delegatului permanent în vamă din partea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și a importatorului. Dacă importatorul depune o declarație că nu este interesat să participe la prelevare, operațiunea respectivă se poate face în lipsa acestuia.

(5) Operațiunea de prelevare a probelor se efectuează în conformitate cu normele românești în vigoare privind eșantionarea, analiza și inspecția unui lot de produse de către delegatul laboratorului agreat.

(6) Din proba prelevată se vor constitui 3 eșantioane identice, dintre care unul este destinat laboratorului, altul autorității vamale, iar al treilea importatorului.

(7) Eșantioanele vor fi etichetate și vor fi sigilate de către autoritatea vamală.

(8) Transmiterea eșantioanelor prelevate către laboratoare se efectuează prin grija și sub responsabilitatea delegatului laboratorului agreat.

(9) Operațiunea de prelevare se încheie prin întocmirea unui proces-verbal de prelevare, conform modelului prezentat în norme.

(10) Rezultatele expertizei vor fi consemnate de către laboratorul agreat în certificate de expertiză.

(11) Analiza produselor se face pe cheltuiala importatorilor și are ca scop determinarea concentrației alcoolice și a cantităților reale, comparativ cu cele înscrise în documentele însoțitoare, pentru corecta evaluare a accizelor datorate și a calității produsului.

(12) Termenul de efectuare a analizelor va fi, după caz:

a) pe loc, în cazul produselor fără conținut de zahăr;

b) în 24 de ore de la prelevarea probei, în cazul produselor cu conținut de zahăr.

(13) Termenul obligatoriu de păstrare a eșantioanelor este de un an.

(14) Prevederile alin. (2) se aplică și cantităților de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac, aduse în regim de import temporar.

(15) Cantitățile de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac, provenite din import, vor fi sigilate de către organul vamal de frontieră și în situația în care marfa este tranzitată către o vamă de interior în vederea efectuării operațiunii vamale de import. Marfa astfel sigilată, împreună cu documentul de însoțire a mărfii, eliberat de autoritatea vamală de frontieră, în care se menționează cantitatea de alcool, de distilate sau de băuturi spirtoase importată, în modul și sub forma prevăzută în norme, are liber de circulație până la punctul vamal unde are loc operațiunea vamală de import și prelevarea de probe, potrivit alin. (2).

(16) În toate cazurile, la determinările efectuate pe baza analizelor de laborator, abaterea admisă este de $\pm 0,3$ grade volum.

(17) Desigilarea cisternelor și a recipientelor de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac provenite din import, ajunse la destinația finală, se va face în prezența unui reprezentant al autorității fiscale competente, desemnat la solicitarea scrisă a importatorilor.

(18) Importatorul are obligația să evidențieze într-un registru special, conform modelului prezentat în norme, vizat de reprezentantul organului fiscal teritorial în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea, toate cantitățile de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac - în litri și în grade - pe tipuri de produs și pe destinații ale acestora.

Capitolul V

Dispoziții comune de supraveghere aplicate producției și importului de alcool, distilate și băuturi spirtoase

Situații privind modul de valorificare

Articolul 237

(1) Lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizați pentru producție și importatorii de alcool și de distilate vor depune la organele fiscale teritoriale o situație conținând informații privind modul de valorificare a acestor produse prin vânzare sau prelucrare, și anume: destinația, denumirea și adresa beneficiarului, numărul și data facturii, cantitățile, prețul unitar și valoarea totală, din care, după caz, valoarea accizei, conform modelului prezentat în norme. Această situație va fi însoțită în mod obligatoriu de un exemplar al listelor de inventar întocmite pentru stocurile de materii prime și produse finite înregistrate la sfârșitul lunii. Listele de inventar se întocmesc în două exemplare și vor fi vizate de către antrepozitarul autorizat pentru producție sau de către importator. În cazul antrepozitelor autorizate pentru producție, listele de inventar vor fi vizate și de către supraveghetorul fiscal. Al doilea exemplar se păstrează de către antrepozitarul autorizat de producție și de către importator.

(2) Lunar, până în ultima zi a lunii, pentru luna precedentă, organele fiscale teritoriale vor transmite Ministerului Finanțelor Publice - Direcția generală a tehnologiei informației situația centralizatoare pentru fiecare județ privind modul de valorificare a alcoolului și a distilatelor, conform modelului prezentat în norme.

Alin. (3) al art. 237 a fost abrogat de pct. 27 al articolului unic din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Articolul 238

Abrogat

Capitolul VI

Măsuri speciale privind producția, importul și circulația uleiurilor minerale

Restricții

Articolul 239

(1) Se interzice orice operațiune comercială cu uleiuri minerale care nu provin din antrepozite fiscale de producție.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) toate reziduurile de uleiuri minerale rezultate din exploatare, în alte locații decât antrepozitele fiscale de producție, pot fi cedate sau vândute numai în vederea prelucrării și numai către un antrepozit fiscal de producție, în condițiile prevăzute de norme.

Alin. (2) al art. 239 a fost introdus de pct. 106 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Condiții de comercializare

Articolul 240

(1) Uleiurile minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea șteiului sau a altor materii prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85° C, se vor comercializa direct către utilizatorii finali, care folosesc aceste produse în scop industrial. În caz contrar, antrepozitarul autorizat va vira la bugetul de stat accizele aferente, calculate la nivelul accizelor datorate pentru benzinele cu plumb. În categoria utilizatorilor finali nu sunt incluși comercianții în sistem angro.

Teza a II-a de la alin. (1) al art. 240 a fost modificată de RECTIFICAREA nr. 571 din 22 decembrie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004.

(2) Se interzice comercializarea, prin pompele stațiilor de distribuție, a altor uleiuri minerale decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor și motorinelor auto, care corespund standardelor naționale de calitate.

Condiții de calitate

Articolul 241

Se interzice importul de uleiuri minerale de tipul benzinelor și motorinelor care nu corespund standardelor naționale și prevederilor legale referitoare la calitatea benzinelor.

Procedura de import

Articolul 242

Efectuarea formalităților vamale de import, aferente uleiurilor minerale prevăzute la art. 241, se face prin birourile vamale de control și vămuri la frontieră, stabilite prin decizia autorității vamale, care va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 242 a fost modificat de pct. 107 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Capitolul VII

Alte măsuri speciale

Articolul 243

Abrogat

Întârzieri la plata accizelor

Denumirea marginală a art. 244 a fost introdusă de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Articolul 244

Întârzierea la plată a accizelor cu mai mult de 5 zile de la termenul legal atrage suspendarea autorizației antrepozitarului și închiderea activității acestuia până la plata sumelor restante.

Art. 244 a fost modificat de pct. 29 al articolului unic din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Alte măsuri

Articolul 244¹

(1) Agenții economici care doresc să distribuie și să comercializeze angro băuturi alcoolice și produse din tutun sunt obligați ca până la data de 31 martie 2005 să se înregistreze la autoritatea fiscală teritorială și să îndeplinească următoarele condiții:

a) să dețină spații de depozitare corespunzătoare, în proprietate, cu chirie, contract de comodat sau cu orice titlu legal;

b) să aibă înscrise în obiectul de activitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, activitatea de comercializare și distribuție angro a băuturilor alcoolice sau activitatea de comercializare și distribuție angro a produselor din tutun;

c) să se doteze cu mijloacele necesare depistării marcajelor false sau contrafăcute, în cazul comercializării de produse supuse marcării potrivit titlului VII.

(2) Băuturile alcoolice livrate de agenții economici producători către agenții economici distribuitori sau comercianți angro vor fi însoțite și de o copie a certificatului de marcă al producătorului, din care să rezulte că marca îi aparține.

(3) Agenții economici distribuitori și comercianții angro de băuturi alcoolice și produse din tutun răspund pentru proveniența nelegală a produselor deținute și sunt obligați să verifice autenticitatea facturilor primite.

Art. 244¹ a fost introdus de pct. 109 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Capitolul VIII

Sanțiuni

Articolul 245

Abrogat

Articolul 246

Abrogat

Titlul IX

Impozite și taxe locale

Capitolul I

Dispoziții generale

Definiții

Articolul 247

În înțelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) rangul unei localități - rangul atribuit unei localități conform legii;

b) zone din cadrul localității - zone stabilite de consiliul local, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum și de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, conform documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, registrelor agricole, evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidențe agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului.

c) nomenclatură stradală - lista care conține denumirile tuturor străzilor dintr-o unitate administrativ-teritorială, numerele de identificare a imobilelor pe fiecare stradă în parte, precum și titularul dreptului de proprietate al fiecărui imobil; nomenclatura stradală se organizează pe fiecare localitate rurală și urbană și reprezintă evidența primară unitară care servește la atribuirea adresei domiciliului/reședinței persoanei fizice, a sediului persoanei juridice, precum și a fiecărui imobil, teren și/sau clădire.

Lit. c) a art. 247 a fost introdusă de pct. 216 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Impozite și taxe locale

Articolul 248

Impozitele și taxele locale sunt după cum urmează:

- a) impozitul pe clădiri;
- b) impozitul pe teren;
- c) impozitul pe mijloacele de transport;

Lit. c) a art. 248 a fost modificată de pct. 215 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

- d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;
- e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;
- f) impozitul pe spectacole;
- g) taxa hotelieră;
- h) taxe speciale;
- i) alte taxe locale.

Capitolul II

Impozitul și taxa pe clădiri

Denumirea Cap. II din Titlul IX a fost modificată de pct. 217 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Reguli generale

Articolul 249

(1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe clădiri, precum și taxa pe clădiri prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasată clădirea. În cazul municipiului București, impozitul și taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea.

Alin. (2) al art. 249 a fost modificat de pct. 218 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(3) Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, persoanelor juridice, se stabilește taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri.

Alin. (3) al art. 249 a fost modificat de pct. 218 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(4) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

(5) În înțelesul prezentului titlu, clădire este orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spațiul din interiorul unei clădiri.

Alin. (5) al art. 249 a fost modificat de pct. 218 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Scutiri

Articolul 250

(1) Clădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii, sunt, după cum urmează:

1. clădirile proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a oricăror instituții publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;
2. clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;
3. clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial în România și componentelor locale ale acestora, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;
4. clădirile care constituie patrimoniul unităților și instituțiilor de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;
5. clădirile unităților sanitare publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;
6. clădirile care sunt afectate centralelor hidroelectrice, termoelectrice și nucleare-electrice, stațiilor și posturilor de transformare, precum și stațiilor de conexiuni;
7. clădirile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat», cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;
8. clădirile funerare din cimitire și crematorii;
9. clădirile din parcurile industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;
10. clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
11. clădirile care constituie patrimoniul Academiei Române, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;
12. clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
13. clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată;
14. clădirile care sunt afectate activităților hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătățiri funciare și de intervenții la apărarea împotriva inundațiilor, precum și clădirile din porturi și cele afectate canalelor navigabile și stațiilor de pompare aferente canalelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;
15. clădirile care, prin natura lor, fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje și tuneluri și care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcții, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;
16. construcțiile speciale situate în subteran, indiferent de folosința acestora și turnurile de extracție;
17. clădirile care sunt utilizate ca sere, solare, răsadnițe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri și/sau păture pentru depozitarea și conservarea cerealelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;
18. clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari;
19. clădirile utilizate pentru activități social umane, de către asociații, fundații și culte, potrivit hotărârii consiliului local.

(2) Nu intră sub incidența impozitului pe clădiri construcțiile care nu au elementele constitutive ale unei clădiri.

(3) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (1) pct. 10-13 se aplică pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public.

Art. 250 a fost modificat de pct. 219 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Calculul impozitului pentru persoane fizice

Articolul 251

(1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

 Alin. (1) al art. 251 a fost modificat de pct. 220 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(2) În cazul unei clădiri care are pereții exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (3) valoarea impozabilă cea mai mare corespunzătoare tipului clădirii respective.

 Alin. (2) al art. 251 a fost modificat de pct. 220 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(3) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a acesteia, exprimate în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/mp, din tabelul următor:

VALORILE IMPOZABILE				
pe metru patrat de suprafața construită desfășurată la clădiri, în cazul persoanelor fizice				
Art. 251 alin. (3)				
Tipul clădirii	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006		NIVELURILE APLICABILE IN ANUL FISCAL 2007	
	Valoarea impozabilă - lei/mp-		Valoarea impozabilă - lei/mp-	
	Cu instalații de încălzire și condiții cumulate		Fără instalații de încălzire și condiții cumulate	
	Fără instalații de încălzire și condiții cumulate		Cu instalații de încălzire și condiții cumulate	
0	1	2	3	4
1. Clădiri cu pereți sau cadre din beton armat, din cărămida arsa, piatra naturala sau alte materiale asemănătoare	669	397	x	x
2. Clădiri cu pereți din lemn, cărămida nearsa, paianta, valatuci, sipci sau alte materiale asemănătoare	182	114	x	x
3. Construcții anexe corpului principal al unei clădiri, având pereți din beton, cărămida arsa, piatra sau alte materiale asemănătoare	114	102	x	x
4. Construcții anexe corpului principal al unei clădiri, având pereți din lemn, cărămida nearsa, valatuci, sipci sau alte materiale asemănătoare	68	45	x	x
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămida arsa sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	x	x	669	397
B. Clădire cu pereți exteriori din lemn, din piatra naturala, din cărămida nearsa, din valatuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	x	x	182	114

C. Clădire-anexa cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsa sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	x	x	114	102
D. Clădire-anexa cu pereții exteriori din lemn, din piatra naturală, din cărămidă nearsă, din valatuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	x	x	68	45
E. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D**)	75% din suma care s-ar aplica	75% din suma care s-ar aplica		
F. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit A-D**)	50% din suma care s-ar aplica	50% din suma care s-ar aplica		
*) Începând cu data de 1 ianuarie 2007, pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, persoanelor juridice, se stabilește taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri.				

Alin. (3) al [art. 251](#) a fost modificat de pct. I din anexa la [HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

**) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Deși prin modificarea făcută de pct. I din anexa la [HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006 asupra valorilor impozabile prevăzute la alin. (3) al art. 251 nu au fost prevăzute și procentele de la literele E și F, considerăm utilă reluarea acestora, în lipsa altor dispoziții.

(4) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol, exceptând suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință și suprafețele scărilor și teraselor neacoperite.

(5) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității și zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform alin. (3) cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Zona în cadrul localității	Rangul localității					
	0	I	II	III	IV	V
A	2,60	2,50	2,40	2,30	1,10	1,05
B	2,50	2,40	2,30	2,20	1,05	1,00
C	2,40	2,30	2,20	2,10	1,00	0,95
D	2,30	2,20	2,10	2,00	0,95	0,90

Alin. (5) al art. 251 a fost modificat de pct. 220 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(6) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, coeficientul de corecție prevăzut la alin. (5) se reduce cu 0,10.

(7) Valoarea impozabilă a clădirii, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(6), se reduce în funcție de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 20%, pentru clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

b) cu 10%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

Alin. (7) al art. 251 a fost modificat de pct. 220 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(8) În cazul clădirii utilizate ca locuință, a cărei suprafață construită depășește 150 de metri pătrați, valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătrați sau fracțiune din aceștia.

Alin. (8) al art. 251 a fost modificat de pct. 220 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(8¹) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.

Alin. (8¹) al art. 251 a fost introdus de pct. 221 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(9) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfășurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,20.

Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce dețin mai multe clădiri

Articolul 252

(1) Dacă o persoană fizică are în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință, care nu sunt închiriate unei alte persoane, impozitul pe clădiri se majorează după cum urmează:

- a)** cu 15% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- b)** cu 50% pentru cea de-a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- c)** cu 75% pentru cea de-a treia clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- d)** cu 100% pentru cea de-a patra clădire și următoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.

(1¹) Nu intră sub incidența alin. (1) persoanele fizice care dețin în proprietate clădiri dobândite prin succesiune legală.

Alin. (1¹) al art. 252 a fost introdus de pct. 222 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(2) În cazul deținerii a două sau mai multe clădiri în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determină în funcție de ordinea în care proprietățile au fost dobândite, așa cum rezultă din documentele ce atestă calitatea de proprietar.

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) au obligația să depună o declarație specială la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora își au domiciliul, precum și la cele în raza cărora sunt situate celelalte clădiri ale acestora. Modelul declarației speciale va fi cel prevăzut prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Calculul impozitului datorat de persoanele juridice

Articolul 253

(1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Cota de impozit se stabilește prin hotărâre a consiliului local și poate fi cuprinsă între 0,25% și 1,50% inclusiv. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

Alin. (2) al art. 253 a fost modificat de pct. 223 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(3) Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare.

(3¹) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, de către locatar, din punct de vedere fiscal, acesta are obligația să comunice locatorului valoarea lucrărilor executate pentru depunerea unei noi declarații fiscale, în termen de 30 de zile de la data terminării lucrărilor respective.

Alin. (3[^]1) al art. 253 a fost introdus de pct. 224 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(4) În cazul unei clădiri a cărei valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

(5) În cazul unei clădiri care a fost reevaluată, conform reglementărilor contabile, valoarea impozabilă a clădirii este valoarea contabilă rezultată în urma reevaluării, înregistrată ca atare în contabilitatea proprietarului - persoană juridică.

Alin. (5) al art. 253 a fost modificat de pct. 225 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(6) În cazul unei clădiri care nu a fost reevaluată în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință, cota impozitului pe clădiri se stabilește de consiliul local/Consiliul General al Municipiului București între 5% și 10% și se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârșitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Fac excepție clădirile care au fost amortizate potrivit legii, în cazul cărora cota impozitului pe clădiri este cea prevăzută la alin. (2).

Alin. (6) al art. 253 a fost modificat de pct. 111 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

(7) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar;

b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe clădiri este valoarea din contract a clădirii, așa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului, conform prevederilor legale în vigoare;

c) în cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe clădiri este datorat de locator.

Alin. (7) al art. 253 a fost modificat de pct. 225 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(8) Impozitul pe clădiri se aplică pentru orice clădire deținută de o persoană juridică aflată în funcțiune, în rezervă sau în conservare, chiar dacă valoarea sa a fost recuperată integral pe calea amortizării.

Dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor

Articolul 254

(1) În cazul unei clădiri care a fost dobândită sau construită de o persoană în cursul anului, impozitul pe clădire se datorează de către persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită sau construită.

(2) În cazul unei clădiri care a fost înstrăinată, demolată sau distrusă, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădire încetează a se mai datora de persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost înstrăinată, demolată sau distrusă.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe clădiri se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) În cazul extinderii, îmbunătățirii, distrugerii parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, impozitul pe clădire se recalculează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost finalizată modificarea.

(5) Orice persoană care dobândește, construiește sau înstrăinează o clădire are obligația de a depune o declarație fiscală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, înstrăinării sau construirii.

Alin. (5) al art. 254 a fost modificat de pct. 226 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(6) Orice persoană care extinde, îmbunătățește, demolează, distruge sau modifică în alt mod o clădire existentă are obligația să depună o declarație în acest sens la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data la care s-au produs aceste modificări.

(7) Înstrăinarea unei clădiri, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra clădirii respective nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, convenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este amplasată clădirea sau al celei unde își are domiciliul fiscal contribuabilul în cauză, cu termene de plată scadente până la

data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează clădiri cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

Alin. (7) al art. 254 a fost introdus de pct. 227 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Plata impozitului

Articolul 255

(1) Impozitul/taxa pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Impozitul anual pe clădiri, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice sau juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe clădiri cumulat.

Art. 255 a fost modificat de pct. 228 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul III

Impozitul și taxa pe teren

Denumirea Cap. III din Titlul IX a fost modificată de pct. 229 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Reguli generale

Articolul 256

(1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, precum și taxa pe teren prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasat terenul. În cazul municipiului București, impozitul și taxa pe teren se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasat terenul.

Alin. (2) al art. 256 a fost modificat de pct. 230 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(3) Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, se stabilește taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren.

Alin. (3) al art. 256 a fost modificat de pct. 230 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(4) În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

(5) În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar.

Alin. (5) al art. 256 a fost introdus de pct. 231 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(6) În cazul în care contractul de leasing încetează, altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe teren este datorat de locator.

Alin. (6) al art. 256 a fost introdus de pct. 231 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Scutiri

Articolul 257

Impozitul pe teren nu se datorează pentru:

- a) terenul aferent unei clădiri, pentru suprafața de teren care este acoperită de o clădire;
- b) orice teren al unui cult religios recunoscut de lege și al unei unități locale a acestuia, cu personalitate juridică;
- c) orice teren al unui cimitir, crematoriu;
- d) orice teren al unei instituții de învățământ preuniversitar și universitar, autorizată provizoriu sau acreditată;
- e) orice teren al unei unități sanitare de interes național care nu a trecut în patrimoniul autorităților locale;
- f) orice teren deținut, administrat sau folosit de către o instituție publică, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;
- g) orice teren proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a altor instituții publice, aferent unei clădiri al cărei titular este oricare din aceste categorii de proprietari, exceptând suprafețele acestuia folosite pentru activități economice;

Lit. g) a art. 257 a fost modificată de pct. 112 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

- h) orice teren degradat sau poluat, inclus în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestuia;
- i) terenurile care prin natura lor și nu prin destinația dată sunt improprii pentru agricultură sau silvicultură, orice terenuri ocupate de iazuri, bălți, lacuri de acumulare sau căi navigabile, cele folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum și terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;
- j) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiul județean de cadastru și publicitate imobiliară;

Lit. j) a art. 257 a fost modificată de pct. 113 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

- k) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A., zonele de siguranță a acestora, precum și terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;
- l) terenurile parcurilor industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;
- m) terenurile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari;
- n) terenurile aferente clădirilor prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 6 și 7, cu excepția celor folosite pentru activități economice.
- o) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectatiunea de interes public;

Lit. o) a art. 257 a fost introdusă de pct. 4 al art. I din Titlul VIII din LEGEA nr. 247 din 19 iulie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 653 din 22 iulie 2005.

- p) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectatiunea de interes public;

Lit. p) a art. 257 a fost introdusă de pct. 4 al art. I din Titlul VIII din LEGEA nr. 247 din 19 iulie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 653 din 22 iulie 2005.

- r) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 6 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectatiunea de interes public.

Lit. r) a art. 257 a fost introdusă de pct. 4 al art. I din Titlul VIII din LEGEA nr. 247 din 19 iulie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 653 din 22 iulie 2005.

Calculul impozitului

Articolul 258

- (1) Impozitul pe teren se stabilește luând în calcul numărul de metri pătrați de teren, rangul localității în care este amplasat terenul și zona și/sau categoria de folosință a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

IMPOZITUL/TAXA*) PE TERENURILE AMPLASATE IN INTRAVILAN - TERENURI CU CONSTRUCȚII													
Art. 258 alin. (2)													
Zona	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006						NIVELURILE APLICABILE IN ANUL FISCAL 2007						
în	- lei/ha**) -						- lei/ha**) -						
ca-	Nivelurile impozitului, pe ranguri						Nivelurile impozitului/taxei, pe						
lo-	de localități						ranguri de localități						
ca-													
li-													
ta-	0	I	II	III	IV	V	0	I	II	III	IV	V	
tii													
A	7.404	6.148	5.401	4.681	636	509	7.404	6.148	5.401	4.681	636	509	
B	6.148	4.648	3.768	3.180	509	382	6.148	4.648	3.768	3.180	509	382	
C	4.648	3.180	2.385	1.511	382	254	4.648	3.180	2.385	1.511	382	254	
D	3.180	1.511	1.261	880	249	127	3.180	1.511	1.261	880	249	127	

Alin. (2) al art. 258 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la alin. (5).

Alin. (3) al art. 258 a fost modificat de pct. 232 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(4) Pentru stabilirea impozitului pe teren, potrivit alin. (3), se folosesc sumele din tabelul următor:

IMPOZITUL/TAXA*) PE TERENURILE AMPLASATE IN INTRAVILAN - ORICE ALTA CATEGORIE DE FOLOSINȚA DECÂT CEA DE TERENURI CU CONSTRUCȚII -									
Art. 258 alin. (4)									
Nr. crt.	Zona	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006				NIVELURILE APLICABILE IN ANUL FISCAL 2007			
		- lei/ha**) -				Zona - lei/ha -			
	Categoria de folosință	Zona A	Zona B	Zona C	Zona D	A	B	C	D
1	Teren arabil	20	15	13	11	20	15	13	11
2	Pășune	15	13	11	9	15	13	11	9
3	Fâneța	15	13	11	9	15	13	11	9
4	Vie	33	25	20	13	33	25	20	13
5	Livada	38	33	25	20	38	33	25	20
6	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	20	15	13	11	20	15	13	11
7	Terenuri cu ape	11	9	6	x	11	9	6	x
8	Drumuri și cai ferate	x	x	x	x	x	x	x	x

9	Neproductiv	x	x	x	x	x	x	x	x
---	-------------	---	---	---	---	---	---	---	---

*) Începând cu data de 1 ianuarie 2007, pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, se stabilește taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren.

**) În cazul impozitului pe terenurile amplasate în intravilan pentru a nu majoră sau diminuea, după caz, nivelurile respective, ca efect al rotunjirilor la a doua zecimală în urma conversiei generate de aplicarea Legii nr. 348/2004#9474; privind denominarea monedei naționale, s-a procedat la raportarea nivelurilor impozitului pe teren în lei/ha, ținând seama de faptul ca 1 mp = 0,0001 ha.

Alin. (4) al art. 258 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Rangul localității	Coeficientul de corecție
O	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(5¹) Ca excepție de la prevederile alin. (2), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se calculează conform prevederilor alin. (3)-(5) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

- a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;
- b) au înregistrate în evidența contabilă venituri și cheltuieli din desfășurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

Alin. (5¹) al art. 258 a fost introdus de pct. 233 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(5²) În caz contrar, impozitul pe terenul situat în intravilanul unității administrativ-teritoriale, datorat de contribuabilii persoane juridice, se calculează conform alin. (2).

Alin. (5²) al art. 258 a fost introdus de pct. 233 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(6) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în ha, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulțită cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la art. 251 alin. (5):

IMPOZITUL/TAXA*) PE TERENURILE AMPLASATE ÎN EXTRAVILAN									
Art. 258 alin. (6) - lei/ha -									
Nr. crt.	Zona	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006				NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007			
	Categoria de folosință	Zona				Zona			
0	1	A	B	C	D	A	B	C	D
1	Teren cu construcții	22	20	18	16	22	20	18	16
2	Arabil	36	34	32	30	36	34	32	30

3	Pășune	20	18	16	14	20	18	16	14
4	Fâneța	20	18	16	14	20	18	16	14
5	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	40	38	36	34	40	38	36	34
5.1	Vie până la intrarea pe rod	x	x	x	x	x	x	x	x
6	Livada pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	40	38	36	34	40	38	36	34
6.1	Livada până la intrarea pe rod	x	x	x	x	x	x	x	x
7	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră cu excepția celui prevăzut la nr. crt. 7.1	12	10	8	6	12	10	8	6
7.1	Pădure în vârstă de până la 20 de ani și pădure cu rol de protecție	x	x	x	x	x	x	x	x
8	Teren cu apa, altul decât cel cu amenajări piscicole	4	3	2	1	4	3	2	1
8.1	Teren cu amenajări piscicole	24	22	20	18	24	22	20	18
9	Drumuri și cai ferate	x	x	x	x	x	x	x	x
10	Teren neproductiv	x	x	x	x	x	x	x	x
*) Începând cu data de 1 ianuarie 2007, pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, se stabilește taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren.									

Alin. (6) al [art. 258](#) a fost modificat de [pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

[Art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 21 din 16 martie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 269 din 24 martie 2006 prevede:

"Art. II

(1) Impozitele pe terenurile din extravilanul localităților, stabilite și încasate pentru anul 2006 până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, rămân stabilite conform deciziilor de impunere emise de organele fiscale. Impozitul pe terenurile din extravilanul localităților, stabilit și neîncasat până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se stabilește conform alin. (2).

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență impozitul pe terenurile din extravilanul localităților se stabilește potrivit prevederilor [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență.

(3) Impozitul pe terenurile amplasate în extravilanul localităților, încasat până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se face venit la bugetul de stat.

(4) Prin derogare de la prevederile [art. 260 alin. \(1\) din Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, impozitul pe teren pentru terenurile amplasate în extravilanul localităților, aferent anului 2006, se plătește în 3 rate egale, până la datele de 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie inclusiv."

(7) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile și terenurile, a titularului dreptului de proprietate asupra acestora, precum și schimbarea categoriei de folosință se pot face numai pe bază de documente,

anexate la declarația făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei, potrivit normelor prevăzute la art. 293, sub sancțiunea nulității.

Alin. (7) al art. 258 a fost modificat de pct. 234 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(8) Atât în cazul clădirilor, cât și al terenurilor, dacă se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări tehnice de cadastru. Datele rezultate din lucrările tehnice de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar modificarea sarcinilor fiscale operează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează la compartimentul de specialitate lucrarea respectivă, ca anexă la declarația fiscală.

Alin. (8) al art. 258 a fost modificat de pct. 234 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Dobândiri și transferuri de teren, precum și alte modificări aduse terenului

Articolul 259

(1) Pentru un teren dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe teren se datorează de la data de întâi a lunii următoare celei în care terenul a fost dobândit.

(2) Pentru orice operațiune juridică efectuată de o persoană în cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana încetează a mai datora impozitul pe teren începând cu prima zi a lunii următoare celei în care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe teren se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcție de poziție și categorie de folosință se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care modifică impozitul datorat pe teren, impozitul datorat se modifică începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a intervenit modificarea.

(5) Dacă în cursul anului se modifică rangul unei localități, impozitul pe teren se modifică pentru întregul teren situat în intravilan corespunzător noii încadrări a localității, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit această modificare.

(6) Orice persoană care dobândește teren are obligația de a depune o declarație privind achiziția terenului la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data achiziției.

(6¹) Înstrăinarea unui teren, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra terenului respectiv nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este amplasat terenul sau al celei unde își are domiciliul fiscal contribuabilul în cauză, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează terenuri cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

Alin. (6¹) al art. 259 a fost introdus de pct. 235 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(7) Orice persoană care modifică folosința terenului are obligația de a depune o declarație privind modificarea folosinței acestuia la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data modificării folosinței.

Plata impozitului

Articolul 260

(1) Impozitul/taxa pe teren se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Impozitul anual pe teren, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe teren cumulat.

Art. 260 a fost modificat de pct. 236 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul IV

Impozitul pe mijloacele de transport

Denumirea Cap. IV din Titlul IX a fost modificată de pct. 215 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

Reguli generale

Articolul 261

(1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumită în continuare impozit pe mijloacele de transport, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde persoana își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(3) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.

Alin. (3) al art. 261 a fost modificat de pct. 237 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(4) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe mijlocul de transport este datorat de locatar.

Alin. (4) al art. 261 a fost introdus de pct. 238 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Art. 261 a fost modificat de pct. 215 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

Scutiri

Articolul 262

Impozitul pe mijloacele de transport nu se aplică pentru:

Partea introductivă a art. 262 a fost modificată de pct. 215 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

a) autoturismele, motocicletele cu ataș și mototriciclurile care aparțin persoanelor cu handicap locomotor și care sunt adaptate handicapului acestora;

b) navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomiței;

c) mijloacele de transport ale instituțiilor publice;

d) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afara unei localități, dacă tariful de transport este stabilit în condiții de transport public.

e) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare.

Lit. e) a art. 262 a fost introdusă de pct. 239 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Calculul taxei

Articolul 263

(1) Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

Alin. (1) al art. 263 a fost modificat de pct. 215 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 de cm³ sau fracțiuni din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

CAPITOLUL IV - TAXA ASUPRA MIJLOACELOR DE TRANSPORT/IMPOZITUL PE MIJLOACELE DE TRANSPORT*)		
Art. 263 alin. (2)		
Mijloc de transport cu tracțiune mecanică	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006	NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007
	valoarea taxei - lei/500cmc sau fracțiune -	Suma, în lei, pentru fiecare grupa de 200 cmc sau fracțiuni din aceasta
Autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 2.000 cmc, inclusiv	7	x
Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 2.000 cmc	9	x
Autobuze, autocare, microbuze	15	x
Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 t inclusiv	16	x
Tractoare înmatriculate	10	x
Motociclete, motorete și scutere	4	x
*) Începând cu data de 1 ianuarie 2007, sintagma "impozitul pe mijloacele de transport" înlocuiește sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport"		
Tipuri de autovehicule	x	x
1. Motorete, scutere, motociclete și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1600 cmc inclusiv	x	7
2. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1601 cmc și 2000 cmc inclusiv	x	15
3. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2001 cmc și 2600 cmc inclusiv	x	30
4. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2601 cmc și 3000 cmc inclusiv	x	60
5. Autoturisme cu capacitatea cilindrică peste 3001 cmc	x	120
6 Autobuze, autocare, microbuze	x	20
7. Alte autovehicule cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv, precum și autoturismele de teren din producție internă	x	25
8. Tractoare înmatriculate	x	15

Alin. (2) al art. 263 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(3) În cazul unui ataș, impozitul pe mijlocul de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motoretele și scuterele respective.

Alin. (3) al art. 263 a fost modificat de pct. 215 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

(4) În cazul unui autovehicul de transport marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor**):

Autovehicule de transport marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone				
Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate exclusiv în operațiunile de transport intern		Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate în operațiunile de transport intern și internațional	
	Vehicule cu sistem de sus- pensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu sistem de suspen- sionare pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut
I. Vehicule cu două axe				
1. Masa nu mai puțin de 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	0	72	0	102
2. Masa nu mai puțin de 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	72	198	102	282
3. Masa nu mai puțin de 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	198	278	282	397
4. Masa nu mai puțin de 15 tone, dar nu mai mult de 18 tone	278	630	397	899
II. Vehicule cu 3 axe				
1. Masa nu mai puțin de 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	72	125	102	178
2. Masa nu mai puțin de 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	125	255	178	364
3. Masa nu mai puțin de 19 tone, dar nu mai mult de 21 de tone	255	331	364	473
4. Masa nu mai puțin de 21 de tone, dar nu mai mult de 23 de tone	331	510	473	729
5. Masa nu mai puțin de 23 de tone, dar nu mai mult de 25 de tone	510	793	729	1.132
6. Masa nu mai puțin de 25 de tone, dar nu mai mult de 26 de tone	510	793	729	1.132

III. Vehicule cu 4 axe				
1. Masa nu mai puțin de 23 de tone, dar nu mai mult de 25 de tone	331	336	473	479
2. Masa nu mai puțin de 25 de tone, dar nu mai mult de 27 de tone	336	524	479	748
3. Masa nu mai puțin de 27 de tone, dar nu mai mult de 29 de tone	524	832	748	1.188
4. Masa nu mai puțin de 29 de tone, dar nu mai mult de 31 de tone	832	1.234	1.188	1.762
5. Masa nu mai puțin de 31 de tone, dar nu mai mult de 32 de tone	832	1.234	1.188	1.762

Alin. (4) al art. 263 a fost modificat de **art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 155 din 19 decembrie 2007**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 884 din 21 decembrie 2007.

(5) În cazul unei combinații de autovehicule (un autovehicul articulat sau tren rutier) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor):**

Combinatii de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone				
Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate exclusiv în operațiunile de transport intern		Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate în operațiunile de transport intern și internațional	
	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut
I. Vehicule cu 2+1 axe				
1. Masa nu mai puțin de 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	0	0	0	0
2. Masa nu mai puțin de 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	0	0	0	0
3. Masa nu mai puțin de 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone	0	33	0	46
4. Masa nu mai puțin de 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	33	74	46	105
5. Masa nu mai puțin de 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	74	173	105	246
6. Masa nu mai puțin de 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone	173	223	246	318

	7. Masa nu mai puțin de 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	223	402	318	574
	8. Masa nu mai puțin de 25 tone, dar nu mai mult de 28 tone	402	705	574	1.007
II.	Vehicule cu 2+2 axe				
	1. Masa nu mai puțin de 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	69	161	98	230
	2. Masa nu mai puțin de 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	161	264	230	377
	3. Masa nu mai puțin de 26 tone, dar nu mai mult de 28 de tone	264	388	377	554
	4. Masa nu mai puțin de 28 de tone, dar nu mai mult de 29 de tone	388	469	554	669
	5. Masa nu mai puțin de 29 de tone, dar nu mai mult de 31 de tone	469	770	669	1.099
	6. Masa nu mai puțin de 31 de tone, dar nu mai mult de 33 de tone	770	1.068	1.099	1.525
	7. Masa nu mai puțin de 33 de tone, dar nu mai mult de 36 de tone	1.068	1.622	1.525	2.316
	8. Masa nu mai puțin de 36 de tone, dar nu mai mult de 38 de tone	1.068	1.622	1.525	2.316
III.	Vehicule cu 2+3 axe				
	1. Masa nu mai puțin de 36 de tone, dar nu mai mult de 38 de tone	850	1.183	1.214	1.689
	2. Masa nu mai puțin de 38 de tone, dar nu mai mult de 40 de tone	1.183	1.608	1.689	2.296
IV.	Vehicule cu 3+2 axe				
	1. Masa nu mai puțin de 36 de tone, dar nu mai mult de 38 de tone	751	1.043	1.073	1.489
	2. Masa nu mai puțin de 38 de tone, dar nu mai mult de 40 de tone	1.043	1.442	1.489	2.060
	3. Masa nu mai puțin de 40 de tone, dar nu mai mult de 44 de tone	1.442	2.133	2.060	3.047
V.	Vehicule cu 3+3 axe				
	1. Masa nu mai puțin de 36 de tone, dar nu mai mult de 38 de tone	427	517	610	738
	2. Masa nu mai puțin de 38 de tone, dar nu mai mult				

de 40 de tone	517	772	738	1.102
3. Masa nu mai puțin de 40 de tone, dar nu mai mult de 44 de tone	774	1.229	1.102	1.755

Alin. (5) al art. 263 a fost modificat de art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 155 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 884 din 21 decembrie 2007.

(6) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule prevăzută la alin. (5), impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Art. 263 alin. (6) Remorci, semiremorci sau rulote		
Masa totală maximă autorizată	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006	NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007
	Taxa, în lei	Impozitul, în lei
a) Până la 1 tona inclusiv	7	7
b) Peste 1 t, dar nu mai mult de 3 t	24	24
c) Peste 3 t, dar nu mai mult de 5 t	37	37
d) Peste 5 tone	46	46

Alin. (6) al art. 263 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(7) În cazul mijloacelor de transport pe apă, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijloace de transport pe apă	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006	NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007
	Taxa, în lei	Impozitul, în lei
1. Luntre, barci fără motor, scutere de apă, folosite pentru uz și agrement personal	13	X
2. Barci fără motor, folosite în alte scopuri	38	X
3. Barci cu motor	75	X
4. Bacuri, poduri plutitoare	627	X
5. Șalupe	376	X
6. Iahturi	1882	X
7. Remorhere și împingătoare:	X	X
a) Până la 500 CP inclusiv	376	X
b) Peste 500 CP, dar nu peste 2.000 CP	627	X
c) Peste 2000 CP, dar nu peste 4.000 CP	1004	X
d) Peste 4.000 CP	1505	X
8. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fracțiune din acesta	126	X

9. Ceamuri, slepuri și barje fluviale:	X	X
a) Cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone inclusiv	126	X
b) Cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 tone, dar nu peste 3.000 tone	188	X
c) Cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 tone	314	X
1. Luntre, barci fără motor, folosite pentru pescuit și uz personal	X	15
2. Barci fără motor, folosite în alte scopuri	X	40
3. Barci cu motor	X	150
4. Nave de sport și agrement*)	X	între 0 și 800
5. Scutere de apa	X	150
6. Remorchere și împingătoare:	X	X
a) Până la 500 CP inclusiv	X	400
b) Peste 500 CP și până la 2.000 CP, inclusiv	X	650
c) Peste 2000 CP și până la 4.000 CP, inclusiv	X	1.000
d) Peste 4.000 CP	X	1.600
7. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tđw sau fracțiune din acesta	X	130
8. Ceamuri, slepuri și barje fluviale:	X	X
a) Cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone, inclusiv	X	130
b) Cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 tone, și până la 3.000 tone, inclusiv	X	200
c) Cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 tone	X	350
*) Criteriile de stabilire a cuantumului impozitului vor fi prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentului cod.		

Alin. (7) al [art. 263](#) a fost modificat de pct. I din anexa la [HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(8) În înțelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabilește prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziție sau un alt document similar.

NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

*) Conform [art. II din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004, pentru anul 2005, nivelurile taxei armonizate prevăzute la [art. 263 alin. \(4\) și \(5\) din Legea nr. 571 /2003](#), cu modificările ulterioare, vor fi stabilite prin hotărâre a Guvernului, adoptată în termen de 45 de zile de la data publicării prezentelor modificări ale Codului fiscal în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**) [Art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 155 din 19 decembrie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 884 din 21 decembrie 2007 prevede:

"Art. II

În vederea stabilirii impozitului datorat pentru anul fiscal 2008, pentru fiecare mijloc de transport cu masa prevăzută la [art. 263 alin. \(4\) și \(5\) din Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, întreprinderile și operatorii de transport rutier astfel cum sunt aceștia definiți în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2006, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligați să declare pe propria răspundere, până la data de 31 martie 2008, dacă vehiculul a efectuat sau urmează să efectueze în cursul anului cel puțin o operațiune de transport rutier internațional."

Dobândiri și transferuri ale mijloacelor de transport

Articolul 264

[\(1\) În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de persoană de la data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit.](#)

Alin. (1) al art. 264 a fost modificat de pct. 215 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

[\(2\) În cazul unui mijloc de transport care este înstrăinat de o persoană în cursul unui an sau este radiat din evidența fiscală a compartimentului de specialitate al autorității de administrație publică locală, impozitul pe mijlocul de transport încetează să se mai datoreze de acea persoană începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrăinat sau radiat din evidența fiscală.](#)

Alin. (2) al art. 264 a fost modificat de pct. 215 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

[\(3\) În cazurile prevăzute la alin. \(1\) sau \(2\), impozitul pe mijloacele de transport se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.](#)

Alin. (3) al art. 264 a fost modificat de pct. 215 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

[\(4\) Orice persoană care dobândește/înstrăinează un mijloc de transport sau își schimbă domiciliul/sediul /punctul de lucru are obligația de a depune o declarație fiscală cu privire la mijlocul de transport, la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială își are domiciliul /sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile inclusiv de la modificarea survenită.](#)

Alin. (4) al art. 264 a fost modificat de pct. 241 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

[\(5\) Înstrăinarea unui mijloc de transport, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport respectiv nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este înregistrat mijlocul de transport, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează mijloace de transport cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.](#)

Alin. (5) al art. 264 a fost introdus de pct. 242 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Plata taxei

Articolul 265

[\(1\) Impozitul pe mijlocul de transport se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.](#)

[\(2\) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv inclusiv, se acordă o bonificație de până la 10% inclusiv, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.](#)

(3) Deținătorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România, în condițiile legii, au obligația să achite integral, la data solicitării, impozitul datorat pentru perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează și până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

(4) În situația în care înmatricularea privește o perioadă care depășește data de 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat înmatricularea, deținătorii prevăzuți la alin. (3) au obligația să achite integral impozitul pe mijlocul de transport, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

a) în cazul în care înmatricularea privește un an fiscal, impozitul anual;

b) în cazul în care înmatricularea privește o perioadă care se sfârșește înainte de data de 1 decembrie a aceluiași an, impozitul aferent perioadei cuprinse între data de 1 ianuarie și data de întâi a lunii următoare celei în care expiră înmatricularea.

(5) Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe mijloace de transport, pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulat al acestora.

Art. 265 a fost modificat de pct. 243 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul V

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor

Reguli generale

Articolul 266

Orice persoană care trebuie să obțină un certificat, aviz sau altă autorizație prevăzută în prezentul capitol trebuie să plătească taxa menționată în acest capitol la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizația necesară.

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire și a altor avize asemănătoare

Articolul 267

(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban, este egală cu suma stabilită de consiliul local, Consiliul General al Municipiului București sau consiliul județean, după caz, în limitele prevăzute în tabelul următor:

Art. 267 alin. (1)	Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006	NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007
	Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	Taxa, în lei	Taxa, în lei
a) Până la 150 mp inclusiv		3 - 4	3 - 4
b) între 151 și 250 mp inclusiv		4 - 5	4 - 5
c) între 251 și 500 mp inclusiv		5 - 7	5 - 7
d) între 501 și 750 mp inclusiv		7 - 8	7 - 8
e) între 751 și 1.000 mp inclusiv		8 - 10	8 - 10
f) Peste 1.000 mp		10+0,01 lei/mp pentru fiecare mp care depășește 1.000 mp	10+0,01 lei/mp pentru fiecare mp care depășește 1.000 mp

Alin. (1) al art. 267 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zonă rurală este egală cu 50% din taxa stabilită conform alin. (1).

(3) Taxa pentru eliberarea unei autorizații de construire pentru o clădire care urmează a fi folosită ca locuință sau anexă la locuință este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcții.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări necesară studiilor geotehnice, ridicărilor topografice, exploatărilor de carieră, balastierelor, sondelor de gaze și petrol, precum și altor exploatare se calculează înmulțind numărul de metri pătrați de teren afectat de foraj sau de excavație cu o valoare stabilită de consiliul local de până la 6 lei.

Alin. (4) al **art. 267** a fost modificat de pct. I din anexa la **HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(5) Taxa pentru eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de șantier în vederea realizării unei construcții, care nu sunt incluse în altă autorizație de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de șantier.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizației de amenajare de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție.

(7) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile și în spațiile publice, precum și pentru amplasarea corpurilor și a panourilor de afișaj, a firmelor și reclamelor este de până la 6 lei pentru fiecare metru pătrat de suprafață ocupată de construcție.

Alin. (7) al **art. 267** a fost modificat de pct. I din anexa la **HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(8) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru orice altă construcție decât cele prevăzute în alt alineat al prezentului articol este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție, inclusiv instalațiile aferente.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, totală sau parțială, a unei construcții este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă a construcției, stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri. În cazul desființării parțiale a unei construcții, taxa pentru eliberarea autorizației se modifică astfel încât să reflecte porțiunea din construcție care urmează a fi demolată.

(10) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism sau a unei autorizații de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale.

(11) Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și branșamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se stabilește de consiliul local și este de până la 9 lei pentru fiecare racord.

Alin. (11) al **art. 267** a fost modificat de pct. I din anexa la **HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean se stabilește de consiliul local în sumă de până la 11 lei.

Alin. (12) al **art. 267** a fost modificat de pct. I din anexa la **HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se stabilește de către consiliile locale în sumă de până la 7 lei.

Alin. (13) al **art. 267** a fost modificat de pct. I din anexa la **HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(14) Pentru taxele prevăzute în prezentul articol, stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcție, se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabilește pe baza valorii lucrărilor de construcție declarate de persoana care solicită avizul și se plătește înainte de emiterea avizului;

b) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizația respectivă, persoana care a obținut autorizația trebuie să depună o declarație privind valoarea lucrărilor de construcție la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale;

c) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care se depune situația finală privind valoarea lucrărilor de construcții, compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale are obligația de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcție;

d) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale a emis valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice sumă suplimentară datorată de către

persoana care a primit autorizația sau orice sumă care trebuie rambursată de autoritatea administrației publice locale.

(15) În cazul unei autorizații de construire emise pentru o persoană fizică, valoarea reală a lucrărilor de construcție nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform art. 251.

[Taxa pentru eliberarea autorizațiilor pentru a desfășura o activitate economică și a altor autorizații similare](#)

Articolul 268

(1) Taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice este stabilită de către consiliul local în suma de până la 11 lei, în mediul rural, și de până la 57 lei, în mediul urban.

Alin. (1) al [art. 268](#) a fost modificat de pct. I din anexa la [HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(1¹) Autorizațiile prevăzute la alin. (1) se vizează anual, până la data de 31 decembrie a anului în curs pentru anul următor. Taxa de viză reprezintă 50% din cuantumul taxei prevăzute la alin. (1).

Alin. (1¹) al art. 268 a fost introdus de pct. 244 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(2) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor de funcționare se stabilește de consiliul local și este de până la 14 lei.

Alin. (2) al [art. 268](#) a fost modificat de pct. I din anexa la [HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale, se stabilește de către consiliul local și este de până la 23 lei.

Alin. (3) al [art. 268](#) a fost modificat de pct. I din anexa la [HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(4) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabilește de către consiliile locale și este de până la 57 lei.

Alin. (4) al [art. 268](#) a fost modificat de pct. I din anexa la [HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(5) Comercianții a căror activitate se desfășoară potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, în clasa 5530 - restaurante și 5540 baruri, datorează bugetului local al comunei, orașului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativ teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activității de alimentație publică, stabilită de către consiliile locale în sumă de până la 3.000 lei. La nivelul municipiului București, această taxă se stabilește de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

Alin. (5) al [art. 268](#) a fost modificat de pct. I din anexa la [HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(6) Autorizația privind desfășurarea activității de alimentație publică, în cazul în care comerciantul îndeplinește condițiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărui rază de competență se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

Alin. (6) al art. 268 a fost introdus de pct. 245 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

[Art. 268](#) a fost modificat de pct. I din anexa la [HOTĂRÂREA nr. 797 din 14 iulie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 725 din 10 august 2005.

Scutiri

Articolul 269

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor nu se datorează pentru:

- a)** certificat de urbanism sau autorizație de construire pentru lăcaș de cult sau construcție anexă;
- b)** certificat de urbanism sau autorizație de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului;
- c)** certificat de urbanism sau autorizație de construire, pentru lucrările de interes public județean sau local;
- d)** certificat de urbanism sau autorizație de construire, dacă beneficiarul construcției este o instituție publică;

e) autorizație de construire pentru autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii.

Capitolul VI

Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate

Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate

Articolul 270

(1) Orice persoană, care beneficiază de servicii de reclamă și publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înțelegere încheiată cu altă persoană, datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepția serviciilor de reclamă și publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise și audiovizuale.

(1[^]) Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masă scrise și audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităților agenților de publicitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare și alte tipărituri, precum și prin radio, televiziune și Internet.

Alin. (1[^]) al art. 270 a fost modificat de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru servicii de reclamă și publicitate, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă și publicitate.

(3) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă și publicitate.

(4) Cota taxei se stabilește de consiliul local, fiind cuprinsă între 1% și 3%.

(5) Valoarea serviciilor de reclamă și publicitate cuprinde orice plată obținută sau care urmează a fi obținută pentru serviciile de reclamă și publicitate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

(6) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se varsă la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă și publicitate.

Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate

Articolul 271

(1) Orice persoană care utilizează un panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate într-un loc public datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al autorității administrației publice locale în raza căreia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj respectivă.

(2) Valoarea taxei pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se calculează anual, prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a suprafeței afișajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afișaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este de până la 23 lei;

b) în cazul oricărui alt panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate, suma este de până la 17 lei.

Alin. (2) al art. 271 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracțiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afișează în scop de reclamă și publicitate.

(4) Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, anticipat sau trimestrial, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(5) Consiliile locale pot impune persoanelor care datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate să depună o declarație anuală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

Scutiri

Articolul 272

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate și taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică instituțiilor publice, cu excepția cazurilor când acestea fac reclamă unor activități economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afișajul sau structura de afișaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la art. 270 fiind plătită de această ultimă persoană.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se datorează pentru afișele, panourile sau alte mijloace de reclamă și publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalațiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulație, precum și alte informații de utilitate publică și educaționale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate pentru afișajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcția lor, realizării de reclamă și publicitate.

Capitolul VII

Impozitul pe spectacole

Reguli generale

Articolul 273

(1) Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiție sportivă sau altă activitate distractivă în România are obligația de a plăti impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

Calculul impozitului

Articolul 274

(1) Cu excepțiile prevăzute la art. 275, impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare și a abonamentelor.

(2) Cota de impozit se determină după cum urmează:

a) în cazul unui spectacol de teatru, ca de exemplu o piesă de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograful, un spectacol de circ sau orice competiție sportivă internă sau internațională, cota de impozit este egală cu 2%;

b) în cazul oricărei alte manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a), cota de impozit este egală cu 5%.

(3) Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de:

a) a înregistra biletele de intrare și/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale care își exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunța tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum și în orice alt loc în care se vând bilete de intrare și/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare și/sau abonamente și de a nu încasa sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare și/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice locale, documentele justificative privind calculul și plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror altor cerințe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și a abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii și Cultelor și Agenția Națională pentru Sport.

Reguli speciale pentru videoteci și discoteci

Articolul 275

(1) În cazul unei manifestări artistice sau al unei activități distractive care are loc într-o videotecă sau discotecă, impozitul pe spectacole se calculează pe baza suprafeței incintei prevăzute în prezentul articol.

(2) Impozitul pe spectacole se stabilește pentru fiecare zi de manifestare artistică sau de activitate distractivă, prin înmulțirea numărului de metri pătrați ai suprafeței incintei videotecei sau discotecii cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul videotecilor, suma este de până la 1 leu;

b) în cazul discotecilor, suma este de până la 2 lei.

Alin. (2) al art. 275 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(3) Impozitul pe spectacole se ajustează prin înmulțirea sumei stabilite, potrivit alin. (2), cu coeficientul de corecție corespunzător, precizat în tabelul următor:

Rangul localității	Coeficient de corecție
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale privind spectacolele programate pe durata unei luni calendaristice. Declarația se depune până la data de 15, inclusiv, a lunii precedente celei în care sunt programate spectacolele respective.

Scutiri

Articolul 276

Impozitul pe spectacole nu se aplică spectacolelor organizate în scopuri umanitare.

Plata impozitului

Articolul 277

(1) Impozitul pe spectacole se plătește lunar până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declarației și plata la timp a impozitului.

Capitolul VIII

Taxa hotelieră

Reguli generale

Articolul 278

(1) Consiliul local poate institui o taxă pentru șederea într-o unitate de cazare, într-o localitate asupra căreia consiliul local își exercită autoritatea, dar numai dacă taxa se aplică conform prezentului capitol.

(2) Taxa pentru șederea într-o unitate de cazare, denumită în continuare taxa hotelieră, se încasează de către persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, o dată cu luarea în evidență a persoanelor cazare.

(3) Unitatea de cazare are obligația de a vărsa taxa colectată în conformitate cu alin. (2) la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată aceasta.

Calculul taxei

Articolul 279

(1) Taxa hotelieră se calculează prin aplicarea cotei stabilite la tarifele de cazare practicate de unitățile de cazare.

(2) Cota taxei se stabilește de consiliul local și este cuprinsă între 0,5% și 5%. În cazul unităților de cazare amplasate într-o stațiune turistică, cota taxei poate varia în funcție de clasa cazării în hotel.

(3) Taxa hotelieră se datorează pentru întreaga perioadă de ședere, cu excepția cazului unităților de cazare amplasate într-o stațiune turistică, atunci când taxa se datorează numai pentru o singură noapte, indiferent de perioada reală de cazare.

Scutiri

Articolul 280

Taxa hotelieră nu se aplică pentru:

- a) persoanele fizice în vârstă de până la 18 ani inclusiv;
- b) persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat ori persoanele invalide de gradul I sau II;
- c) pensionarii sau studenții;
- d) persoanele fizice aflate pe durata satisfacerii stagiului militar;
- e) veteranii de război;

- f) văduvele de război sau văduvele veteranilor de război care nu s-au recăsătorit;
- g) persoanele fizice prevăzute la [art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990](#) privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare;
- h) soțul sau soția uneia dintre persoanele fizice menționate la lit. b)-g), care este cazat/cazată împreună cu o persoană menționată la lit. b)-g).

Plata taxei

Articolul 281

- (1) Unitățile de cazare au obligația de a vărsa taxa hotelieră la bugetul local, lunar, până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care s-a colectat taxa hotelieră de la persoanele care au plătit cazarea.
- (2) Unitățile de cazare au obligația de a depune lunar o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a taxei hoteliere, inclusiv. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

Capitolul IX Taxe speciale

Taxe speciale

Articolul 282

- (1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale.
- (2) Domeniile în care consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003](#) privind finanțele publice locale.
- (3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția/ serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare a acesteia /acestuia, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

Alin. (3) al art. 282 a fost introdus de pct. 246 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

- (4) Consiliile locale, județene sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, nu pot institui taxe speciale concesionarilor din sectorul utilităților publice (gaze naturale, apă, energie electrică), pentru existența pe domeniul public/privat al unităților administrativ-teritoriale a rețelelor de apă, de transport și distribuție a energiei electrice și a gazelor naturale.

Alin. (4) al art. 282 a fost introdus de pct. 246 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul X Alte taxe locale

Alte taxe locale

Denumirea marginală a art. 283 a fost introdusă de pct. 36 al [art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Alte taxe locale

Articolul 283

Art. 283 alin. (1)	NIVELURILE INDEXATE	NIVELURILE INDEXATE
Taxa zilnică pentru utilizarea temporară a locurilor publice și pentru vizitarea muzeelor, a caselor memoriale, sau a monumentelor istorice de arhitectura și arheologie	PENTRU ANUL 2005	PENTRU ANUL 2006
	ROL/RON	
	între 0 lei/zi și 119.000 lei/zi inclusiv	între 0 lei/zi și 13 lei/zi inclusiv
	între 0 lei/zi și 11,90 lei/zi inclusiv	

Art. 283 alin. (2)	între 0 lei/zi	între 0 lei/zi
Taxa zilnică pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor destinate în scopul obținerii de venit	și 119.000 lei/zi inclusiv	și 13 lei/zi inclusiv
	între 0 lei/zi	
	și 11,90 lei/zi inclusiv	
Art. 283 alin. (3)	între 0 lei/an	între 0 lei/an
Taxă anuală pentru vehicule lente	și 321.000 lei/an inclusiv	și 34 lei/an inclusiv
	între 0 lei/zi	
	și 3,21 lei/zi inclusiv	

Art. 283 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 797 din 14 iulie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 725 din 10 august 2005.

Capitolul XI

Facilități comune

Denumirea Cap. XI din Titlul IX a fost modificată de pct. 247 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Facilități pentru persoane fizice

Denumirea marginală a art. 284 a fost modificată de pct. 248 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Articolul 284

(1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe prevăzute la art. 282 și art. 283 nu se aplică pentru:

Partea introductivă a alin. (1) al art. 284 a fost modificată de pct. 215 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

a) veteranii de război;

b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și în alte legi.

(2) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (1) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, nu datorează:

a) impozitul pe clădiri pentru locuința situată la adresa de domiciliu;

b) impozitul pe teren aferent clădirii prevăzute la lit. a);

c) impozitul pe mijloacele de transport aferent unui singur autoturism tip hycomat sau a unui motocicletu.

Alin. (2) al art. 284 a fost modificată de pct. 215 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

(3) Impozitul pe clădiri și impozitul pe teren nu se aplică văduvelor de război și văduvelor veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.

(4) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren și taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice nu se datorează de către persoanele cu handicap grav sau accentuat și de persoanele încadrate în gradul I de invaliditate.

Alin. (4) al art. 284 a fost modificat de pct. 249 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(5) În cazul unei clădiri, al unui teren sau al unui mijloc de transport deținut în comun de o persoană fizică prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4), scutirea fiscală se aplică integral pentru proprietățile deținute în comun de soți.

(6) Scutirea de la plata impozitului pe clădiri se aplică doar clădirii folosite ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7) Scutirea de la plata impozitului pe teren se aplică doar terenului aferent clădirii utilizate ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7[^]1) Scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se aplică doar pentru un singur mijloc de transport, la alegerea persoanelor fizice prevăzute la alin. (1) și (2).

Alin. (7[^]1) al art. 284 a fost introdus de pct. 35 al articolului unic din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

(8) Scutirea de la plata impozitului prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică unei persoane începând cu prima zi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii.

(9) Persoanele fizice și/sau juridice române care reabilitează sau modernizează termic clădirile de locuit pe care le dețin în proprietate, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 29/2000 privind reabilitarea termică a fondului construit existent și stimularea economisirii energiei termice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 325/2002, sunt scutite de impozitul pentru aceste clădiri pe perioada de rambursare a creditului obținut pentru reabilitarea termică, precum și de taxele pentru eliberarea autorizației de construire pentru lucrările de reabilitare termică.

(10) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe prevăzute la art. 282 și 283 se reduc cu 50%, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, pentru persoanele fizice care domiciliază și trăiesc în localitățile precizate în:

Partea introductivă a alin. (10) al art. 284 a fost modificată de pct. 215 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localități din Munții Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri și acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea și a Rezervației Biosferei "Delta Dunării", cu modificările ulterioare.

(11) Nu se datorează taxa asupra succesiunii, prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată, cu modificările ulterioare, dacă încheierea procedurii succesorale a fost făcută în termen de un an de la data decesului autorului bunurilor. Această taxă nu se datorează nici în cazul autorilor decedați anterior datei de 1 ianuarie 2005, dacă încheierea procedurii succesorale a fost făcută până la data de 31 decembrie 2005 inclusiv.

Alin. (11) al art. 284 a fost modificat de pct. 35 al articolului unic din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

(12) Taxele de timbru prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 12/1998, republicată, cu modificările ulterioare, referitoare la autentificarea actelor între vii, translativă ale dreptului de proprietate și ale altor drepturi reale ce au ca obiect terenuri fără construcții, din extravilan, se reduc la jumătate.

Alin. (12) al art. 284 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 96 din 14 aprilie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 325 din 18 aprilie 2005.

(13) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru clădirea unei persoane fizice, dacă:

a) clădirea este o locuință nouă, realizată în condițiile Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare; sau

b) clădirea este realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice și construcții de locuințe, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările și completările ulterioare.

Alin. (13) al art. 284 a fost introdus de pct. 250 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(14) Scutirile de impozit prevăzute la alin. (13) se aplică pentru o clădire timp de 10 ani de la data dobândirii acesteia. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al acesteia.

Alin. (14) al art. 284 a fost introdus de pct. 250 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Facilități pentru persoanele juridice

Denumirea marginală a art. 285 a fost modificată de pct. 251 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Articolul 285

(1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe locale precizate la art. 282 și art. 283 nu se aplică:

Partea introductivă a alin. (1) al art. 285 a fost modificată de pct. 215 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

a) oricărei instituții sau unități care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu excepția incintelor folosite pentru activități economice;

b) fundațiilor testamentare constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

c) organizațiilor care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinserție socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii.

Lit. c) a alin. (1) al art. 285 a fost modificată de pct. 252 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(2) Impozitul pe clădiri și impozitul pe teren se reduc cu 50% pentru acele clădiri și terenul aferent deținute de persoane juridice, care sunt utilizate exclusiv pentru prestarea de servicii turistice pe o perioadă de maximum 5 luni pe durata unui an calendaristic.

(3) Impozitul pe clădiri se reduce cu 50% pentru clădirile nou construite deținute de cooperațiile de consum sau meșteșugărești, dar numai pentru primii 5 ani de la data achiziției clădirii.

(4) Nu se datorează impozit pe teren pentru terenurile forestiere administrate de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva, cu excepția celor folosite în scop economic.

Alin. (4) al art. 285 a fost introdus de pct. 253 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Scutiri și facilități pentru persoanele juridice

Articolul 285^{^1}

Elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate, precum și terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren și a taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

Art. 285^{^1} a fost introdus de pct. 117 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Scutiri și facilități stabilite de consiliile locale

Articolul 286

(1) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pentru o clădire folosită ca domiciliu de persoana fizică ce datorează acest impozit.

(2) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe teren sau o reducere a acestuia pentru terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu al persoanei fizice care datorează acest impozit.

(3) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren sau o reducere a acestora pentru persoanele ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe țară ori constau în exclusivitate din indemnizație de șomaj sau ajutor social.

Alin. (3) al art. 286 a fost modificat de pct. 118 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

(4) În cazul unei calamități naturale, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, precum și a taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism și autorizației de construire sau o reducere a acestora.

(5) Scutirea de la plata impozitelor sau reducerile acestora prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică persoanei respective cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii sau reducerii.

(6) Începând cu anul fiscal 2008, consiliul local poate acorda scutiri de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren, datorată de către persoanele juridice în condițiile elaborării unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv dezvoltarea regională și în condițiile îndeplinirii dispozițiilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007.

Alin. (6) al art. 286 a fost modificat de pct. 96 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Alin. (7) al art. 286 a fost abrogat de pct. 97 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 106 din 4 octombrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703 din 18 octombrie 2007.

Alin. (7) al art. 286 a fost introdus de pct. 255 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Capitolul XII

Alte dispoziții comune

Articolul 287*)

Nivelul impozitelor și taxelor locale prevăzute în prezentul titlu poate fi majorat anual cu până la 20% de consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, cu excepția taxelor prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) și la art. 295 alin. (11) lit. b)-d).

Art. 287 a fost modificat de pct. 256 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Nota din finalul pct. I al anexei la HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006 prevede:

"NOTĂ:

Prin hotărârile privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2007, adoptate de către autoritățile deliberative ale administrației publice locale, în termen de până la 45 de zile calendaristice de la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I, ținând seama de competența acestor autorități de a putea majora impozitele și taxele locale cu până la 20%, cu excepția taxelor prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) și la art. 295 alin. (11) lit. b)-d), potrivit prevederilor art. 287 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru ușurarea calculelor se recomandă ca nivelurile impozitelor și taxelor locale stabilite în suma fixă să fie rotunjite la leu prin adaos, fără a depăși cota adițională de 20%."

[Hotărârile consiliilor locale și județene privind impozitele și taxele locale](#)

Denumirea marginală a art. 288 a fost modificată de pct. 257 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Articolul 288

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București și consiliile județene adoptă hotărâri privind impozitele și taxele locale pentru anul fiscal următor în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 292.

(2) Primarii, primarul general și președinții consiliilor județene asigură publicarea corespunzătoare a oricărei hotărâri în materie de impozite și taxe locale adoptate de autoritățile deliberative respective.

Art. 288 a fost modificat de pct. 37 al articolului unic din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Accesul la informații privind impozitele și taxele locale

Articolul 289

Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura accesul gratuit la informații privind impozitele și taxele locale.

Articolul 290

Abrogat

Articolul 291

Autoritățile administrației publice locale și organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale, precum și a amenzilor și penalizărilor aferente.

Indexarea impozitelor și taxelor locale

Articolul 292

(1) În cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează o dată la 3 ani, ținând cont de evoluția ratei inflației de la ultima indexare.

Alin. (1) al art. 292 a fost modificat de pct. 259 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(2) Sumele indexate se inițiază în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, emisă până la data de 30 aprilie, inclusiv, a fiecărui an.

(3) În perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2005 și 1 ianuarie 2011, nivelul taxei asupra mijloacelor de transport, prevăzut la art. 263 alin. (4) și (5), se majorează prin hotărâre a Guvernului, în conformitate cu angajamentele asumate de România în procesul de negociere cu Uniunea Europeană, la Capitolul 9 - Politica în domeniul transporturilor, în luna aprilie a fiecărui an cuprins în perioada, la propunerea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 292 a fost modificat de pct. 120 al art. I din ORDONANȚA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Elaborarea normelor

Articolul 293

Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de către Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

Capitolul XIII Sanctiuni

Sanctiuni

Articolul 294

(1) Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) depunerea peste termen a declarațiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) și (6), art. 259 alin. (6) și (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) și art. 290;

b) nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) și (6), art. 259 alin. (6) și (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) și art. 290.

c) nerespectarea prevederilor art. 254 alin. (7), ale art. 259 alin. (6¹) și ale art. 264 alin. (5), referitoare la înstrăinarea, înregistrarea/radierea bunurilor impozabile, precum și la comunicarea actelor translativale ale dreptului de proprietate;

Lit. c) a alin. (2) al art. 294 a fost introdusă de pct. 260 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

d) refuzul de a furniza informații sau documente de natura celor prevăzute la art. 295¹, precum și depășirea termenului de 15 zile lucrătoare de la data solicitării acestora.

Lit. d) a alin. (2) al art. 294 a fost introdusă de pct. 260 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

(3) Contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 50 lei la 200 lei, iar cele de la alin. (2) lit. b)-d), cu amendă de la 200 lei la 500 lei.

Alin. (3) al art. 294 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(4) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 230 lei la 1.130 lei.

Alin. (4) al art. 294 a fost modificat de pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006.

(5) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către primari și persoane împuternicite din cadrul compartimentelor de specialitate ale autorității administrației publice locale.

(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime și maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se majorează cu 300%*).

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

La pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 797 din 14 iulie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 725 din 10 august 2005 sunt prevăzute limitele minime și maxime ale amenzilor în cazul persoanelor juridice:

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

La pct. I din anexa la HOTĂRÂREA nr. 1.514 din 25 octombrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 935 din 17 noiembrie 2006 sunt prevăzute limitele minime și maxime ale amenzilor în cazul persoanelor juridice:

LIMITELE MINIME ȘI MAXIME ALE AMENZILOR ÎN CAZUL PERSOANELOR JURIDICE		
	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2006	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2007
		(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime și maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se majorează cu 300%, respectiv:
	Contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 240 de lei la 440 de lei, iar cea de la lit. b) cu amendă de la 440 lei la 1.360 de lei.	Contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 200 de lei la 800 de lei iar cele de la lit. b)-d) cu amendă de la 800 de lei la 2000 de lei.
Art. 294 alin. (6)	Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 920 de lei la 4.520 de lei.	Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 920 de lei la 4.520 de lei.

(7) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Alin. (7) al art. 294 a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 571 din 22 decembrie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004.

(8) Contravențiilor prevăzute la alin. (2) și (4) li se aplică dispozițiile legii.

Alin. (8) al art. 294 a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 571 din 22 decembrie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004.

Sancțiuni

Articolul 294^{^1}

Contravențiilor prevăzute în prezentul capitol li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv posibilitatea achitării, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, a jumătate din minimul amenzii.

Art. 294^{^1} a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 765 din 7 septembrie 2006.

Capitolul XIV

Dispoziții finale

Implicații bugetare ale impozitelor și taxelor locale

Articolul 295

(1) Impozitele și taxele locale, precum și amenzile și penalitățile aferente acestora constituie integral venituri la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale.

Alin. (1) al art. 295 a fost modificat de pct. 2 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 21 din 16 martie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 269 din 24 martie 2006.

(2) Impozitul pe clădiri, precum și amenzile și penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată clădirea respectivă.

(3) Impozitul pe teren, precum și amenzile și penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul respectiv.

(4) Cu excepțiile prevăzute la alin. (5), impozitul pe mijlocul de transport, precum și amenzile și penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia trebuie înmatriculat mijlocul de transport respectiv.

Alin. (4) al art. 295 a fost modificat de pct. 215 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

(5) Veniturile provenite din impozitul pe mijlocul de transport stabilit în concordanță cu prevederile art. 263 alin. (4) și (5), precum și amenzile și penalizările aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare și construire a drumurilor locale și județene, din care 60% constituie venituri la bugetul local și 40% constituie venituri la bugetul județean. În cazul municipiului București, impozitul constituie venituri în proporție de 60% la bugetele sectoarelor și 40% la bugetul municipiului București.

Alin. (5) al art. 295 a fost modificat de pct. 215 al [art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, prin înlocuirea sintagmei "taxa asupra mijloacelor de transport" cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

(6) Taxele locale prevăzute la capitolul V din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire de către președinții consiliilor județene, cu avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proporție de 50% la bugetul local al comunelor și de 50% la bugetul local al consiliului județean.

(7) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde sunt prestate serviciile de reclamă și publicitate. Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat afișajul, panoul sau structura pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

(9) Taxa hotelieră, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat hotelul.

(10) Celelalte taxe locale prevăzute la art. 283, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv sau unde trebuie înmatriculat vehiculul lent.

(11) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

a) dobânda pentru plata cu întârziere a impozitelor și taxelor locale;

Lit. b) a alin. (11) al art. 295 a fost abrogată de [art. 53 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 51 din 21 aprilie 2008](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 327 din 25 aprilie 2008.

c) taxele de timbru prevăzute de lege;

d) taxele extrajudiciare de timbru prevăzute de lege, exclusiv contravaloarea cheltuielilor efectuate cu difuzarea timbrelor fiscale.

Lit. d) a alin. (11) al art. 295 a fost modificată de pct. 17 al [art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 127 din 8 octombrie 2008](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 705 din 16 octombrie 2008. Această modificare se aplică începând cu data de 16 octombrie 2008.

(12) Sumele prevăzute la alin. (11) se ajustează pentru a reflecta rata inflației în conformitate cu normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

Implicații bugetare ale impozitelor și taxelor locale

Articolul 295^{^1}

În vederea clarificării și stabilirii reale a situației fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale au competența de a solicita informații și documente cu relevanță fiscală sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii, avocații, executorii judecătorești, organele de poliție, organele vamale, serviciile publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere și înmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea pașapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, precum și orice altă entitate care deține informații sau documente cu privire la bunuri impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoane care au calitatea de contribuabil, au obligația furnizării acestora fără plată.

Art. 295^{^1} a fost introdus de pct. 263 al **art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

Dispoziții tranzitorii

Articolul 296

(1) Până la data de 31 decembrie 2004, nivelul impozitelor și taxelor prevăzute în prezentul titlu este cel stabilit prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003 pentru anul 2004, potrivit legii, cu excepția taxelor prevăzute la art. 267, 268 și art. 271.

(2) Pentru anul 2004, nivelul taxelor prevăzute la art. 267, 268 și 271 va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 45 de zile de la data publicării prezentului Cod fiscal în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile art. 258 alin. (6) se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar prevederile art. 287, începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) Taxele speciale adoptate de consiliile locale, până la data de 31 mai 2003, pentru anul fiscal 2004, care contravin prevederilor art. 282, își încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Titlul IX^{^1} **Infrațiuni**

Titlul IX^{^1} a fost introdus de pct. 38 al articolului unic din **LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Articolul 296^{^1}

(1) Constituie infracțiuni următoarele fapte:

Lit. a) a alin. (1) al art. 296^{^1} a fost abrogată de pct. 5 al **art. I din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 123 din 24 noiembrie 2004**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.154 din 7 decembrie 2004.

b) producerea de produse accizabile ce intră sub incidența sistemului de antrepozitare fiscală în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea fiscală competentă;

c) achiziționarea de alcool etilic și de distilate de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau importatorii autorizați de astfel de produse, potrivit titlului VII;

d) utilizarea alcoolului brut, alcoolului etilic de sinteză și a alcoolului tehnic ca materie primă pentru fabricarea băuturilor alcoolice de orice fel;

e) achiziționarea de uleiuri minerale rezultate din prelucrarea țițeiului sau a altor materii prime, care provin pe circuitul economic de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau importatorii autorizați potrivit titlului VII;

f) livrarea de uleiuri minerale de către antrepozitarii autorizați pentru producție fără prezentarea de către cumpărător, persoană juridică, a documentului de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturate;

g) comercializarea uleiurilor minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea țițeiului sau a altor materii prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85°C, altfel decât direct către utilizatorii finali care folosesc aceste produse în scop industrial;

h) marcarea cu marcaje false a produselor accizabile supuse marcării ori deținerea în antrepozitul fiscal a produselor marcate în acest fel;

i) împiedicarea sub orice formă a organului de control de a efectua verificări inopinate în antrepozitele fiscale;

j) livrarea reziduurilor de uleiuri minerale către alți clienți decât antrepozitele fiscale de producție, autorizate să le colecteze și să le prelucereze, ori fără viza reprezentantului organului fiscal teritorial aplicată pe documentul de livrare;

k) achiziționarea de către antrepozitele fiscale de producție a reziduurilor de uleiuri minerale de la alți furnizori decât unitățile care le obțin din exploatare ori fără viza reprezentantului organului fiscal teritorial aplicată pe documentul de livrare.

(2) Infraacțiunile prevăzute la alin. (1) se pedepsesc astfel:

a) cu închisoare de la 1 an la 3 ani, cele prevăzute la lit. c), d), e), g) și i);

b) cu închisoare de la 2 ani la 7 ani, cele prevăzute la lit. b), f) și h);

c) cu închisoare de la 6 luni la 2 ani cele prevăzute la lit. j) și k);

Lit. c) a alin. (2) al art. 296¹ a fost modificată de pct. 6 al art. I din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 123 din 24 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.154 din 7 decembrie 2004.

(3) După constatarea faptelor prevăzute la alin. (1) lit. c)-i) și k) organul de control competent dispune oprirea activității, sigilarea instalației și înaintează actul de control autorității fiscale care a emis autorizația, cu propunerea de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal.

Art. 296¹ a fost introdus de pct. 38 al articolului unic din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Titlul X

Dispoziții finale

Data intrării în vigoare a Codului fiscal

Articolul 297

Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2004, cu excepția cazului în care în prezentul cod se prevede altfel.

Abrogarea actelor normative

Articolul 298

(1) La data intrării în vigoare a prezentului Cod fiscal se abrogă:

1. Articolul 73 din [Legea nr. 64/1991](#) privind brevetele de invenție, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 15 octombrie 2002;
2. Articolul 17 din [Legea apiculturii nr. 89/1998](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 30 aprilie 1998, cu modificările ulterioare;
3. Articolul 13 și articolul 14 din [Legea nr. 332/2001](#) privind promovarea investițiilor directe cu impact semnificativ în economie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 3 iulie 2001, cu modificările ulterioare;
4. Alineatul (3) al articolului 17 din [Legea patronatelor nr. 356/2001](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 12 iulie 2001;
5. Alineatul (2) al articolului 41 din [Legea nr. 422/2001](#) privind protejarea monumentelor istorice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 24 iulie 2001;
6. Prevederile referitoare la accize din [Legea nr. 423/2001](#) pentru sprijinirea sectorului de pescuit la Marea Neagră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 23 iulie 2001;
7. Alineatul (8) al articolului 70 din [Legea bibliotecilor nr. 334/2002](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 18 iunie 2002;
8. [Legea nr. 345/2002](#) privind taxa pe valoarea adăugată, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 15 septembrie 2003;
9. Articolul 67 din [Legea nr. 346/2002](#) privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 27 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare;
10. [Legea nr. 414/2002](#) privind impozitul pe profit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 27 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv actele normative date în aplicarea legii;
11. [Legea nr. 521/2002](#) privind regimul de supraveghere și autorizare a producției, importului și circulației unor produse supuse accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 2 august 2002, cu modificările și completările ulterioare;
12. Literale b) și c) ale articolului 37 din [Legea cinematografiei nr. 630/2002](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 9 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare;
13. [Ordonanța Guvernului nr. 22/1993](#) privind scutirea de plată a impozitului pe veniturile realizate de consultanți străini pentru activitatea desfășurată în România, în cadrul unor acorduri internaționale guvernamentale sau neguvernamentale de finanțare gratuită, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 30 august 1993, aprobată prin [Legea nr. 102/1994](#);

14. [Ordonanța Guvernului nr. 23/1995](#) privind instituirea sistemului de marcare pentru țigarete, produse din tutun și băuturi alcoolice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 23 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare;
15. [Ordonanța Guvernului nr. 26/1995](#) privind impozitul pe dividende, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 30 august 1995, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 101/1995](#), cu modificările ulterioare;
16. [Ordonanța Guvernului nr. 24/1996](#) privind impozitul pe veniturile reprezentanților din România ale societăților comerciale și organizațiilor economice străine, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 5 august 1996, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 29/1997](#), cu modificările ulterioare;
17. Prevederile privind impozitul pe profit din articolul 47 din [Ordonanța Guvernului nr. 39/1996](#) privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 25 februarie 2002;
18. Literele e) și f) ale articolului 2 din [Ordonanța Guvernului nr. 51/1997](#) privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 12 ianuarie 2000;
19. Articolul 6, articolul 7 și alineatul (1) al articolului 10 din [Ordonanța Guvernului nr. 46/1998](#) pentru stabilirea unor măsuri în vederea îndeplinirii obligațiilor asumate de România prin aderarea la Convenția internațională EUROCONTROL privind cooperarea pentru securitatea navigației aeriene și la Acordul multilateral privind tarifele de rută aeriană, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 26 ianuarie 2001;
20. [Ordonanța Guvernului nr. 83/1998](#) privind impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și juridice nerezidente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 27 august 1998, cu modificările ulterioare;
21. Prevederile referitoare la persoane juridice din alineatul (2) al articolului 9 din [Ordonanța Guvernului nr. 124/1998](#) privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 1 august 2002, cu completările ulterioare;
22. Alineatul (4) al articolului 12² din [Ordonanța Guvernului nr. 112/1999](#) privind călătoriile gratuite în interes de serviciu și în interes personal pe căile ferate române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 31 august 1999, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 210/2003](#);
23. Alineatele (1) și (2) ale articolului 6 și articolul 8 din [Ordonanța Guvernului nr. 126/2000](#) privind continuarea realizării Unității 2 din cadrul obiectivului de investiții "Centrala Nuclearelectrică Cernavodă - 5 x 700 Mwe", publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 2 septembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 335/2001](#), cu modificările și completările ulterioare;
24. [Ordonanța Guvernului nr. 7/2001](#) privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 august 2001, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 493/2002](#), cu modificările și completările ulterioare;
25. [Ordonanța Guvernului nr. 24/2001](#) privind impunerea microîntreprinderilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 17 august 2001, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 111/2003](#), cu modificările și completările ulterioare;
26. Literele b) și c) ale articolului 7 din [Ordonanța Guvernului nr. 65/2001](#) privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 490/2002](#);
27. [Ordonanța Guvernului nr. 36/2002](#) privind impozitele și taxele locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 10 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare;
28. Articolul 162 din [Ordonanța Guvernului nr. 39/2003](#) privind procedurile de administrare a creanțelor bugetare locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 2 februarie 2003, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 358/2003](#);
29. Secțiunea a 2-a a capitolului I din [Ordonanța Guvernului nr. 86/2003](#) privind reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 31 august 2003;
30. [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/1997](#) privind scutirea de plată a impozitelor pe salarii și/sau pe venituri realizate de consultanți străini pentru activitățile desfășurate în România în cadrul unor acorduri de împrumut, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 29 octombrie 1997, cu modificările și completările ulterioare;
31. Prevederile referitoare la taxa pe valoarea adăugată din articolul 7 din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/1999](#) pentru aprobarea continuării lucrărilor și a finanțării obiectivului de investiții "Dezvoltarea și modernizarea Aeroportului Internațional București-Otopeni" și pentru aprobarea garantării unui credit în favoarea Companiei Naționale "Aeroportul Internațional București-Otopeni" - S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 25 mai 1999, aprobată prin [Legea nr. 21/2000](#);
32. Litera a) a alineatului 1 al articolului 38 din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999](#) privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 30 iunie 1999, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 519/2002](#), cu modificările ulterioare;

33. Literale b) și c) ale articolului 1 din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/1999](#) privind instituirea unor măsuri de stimulare a activității titularilor de acorduri petroliere și subcontractanților acestora, care desfășoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă de peste 100 metri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 28 octombrie 1999, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 399/2001](#);
34. Articolul 2 din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2000](#) pentru abrogarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/1999](#) privind unele măsuri pentru dezvoltarea activității economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 12 mai 2000, aprobată prin [Legea nr. 302/2001](#), cu modificările ulterioare;
35. Articolul 20 din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000](#) privind organizațiile cooperatiste de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 14 iulie 2000, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 200/2002](#);
36. [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2000](#) privind scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii prevăzute în anexa la [Hotărârea Guvernului nr. 211/2000](#) privind garantarea de către Ministerul Finanțelor a unor împrumuturi externe pentru Ministerul Apărării Naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 22 noiembrie 2000, aprobată prin [Legea nr. 134/2001](#);
37. Alineatul 2 al articolului 1 din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 249/2000](#) privind constituirea și utilizarea Fondului special pentru produse petroliere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 12 decembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 382/2002](#), cu modificările ulterioare;
38. Articolul 16 din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001](#) privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic "Sidex" - S.A. Galați, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 5 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare;
39. [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2001](#) privind regimul accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 30 noiembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 523/2002](#), cu modificările și completările ulterioare;
40. Prevederile referitoare la impozitul pe profit din alineatul (3) al articolului 145 și alineatul (2) al articolului 146 din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002](#) privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 9 aprilie 2002, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 525/2002](#), cu modificările ulterioare;
41. [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2003](#) privind scutirea de la plata impozitului pe terenurile din extravilanul localităților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 17 martie 2003, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 273/2003](#);
42. [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2003](#) pentru instituirea unor măsuri speciale privind producția, importul și comercializarea uleiurilor minerale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 25 aprilie 2003, cu modificările ulterioare;
43. [Hotărârea Guvernului nr. 582/1997](#) privind introducerea sistemului de marcare pentru băuturi alcoolice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 7 octombrie 1997, cu modificările și completările ulterioare;

Pct. 43¹ al alin. (1) al art. 298 a fost abrogat de pct. 39 al articolului unic din [LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

44. Orice alte dispoziții contrare prezentului cod.

Alin. (2) al art. 298 a fost abrogat de pct. 36 al art. I din [LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 17 decembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

P. PREȘEDINTELE SENATULUI
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 decembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 22 decembrie 2003.

Nr. 571.